

کوبرای عه زیمی
1925 - 2020 ی زایینی

مانای ژیانم

منتدی إقبر الثقافی

بیره وهریی ژنییک له ده ورائی کووماری کوردستاندا

www.igra.ahlamontada.com

ناماده کردنی:
سیمینی ئیفتخاری

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

براي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا النُقَافِي)

بۆدابهزاندنی چۆرهها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی , عربي , فارسي)

مانای ژيانم؟

نووسینی: کوډرای عهزیمی

۱۹۲۵ - ۲۰۲۰ ی زایینی

له بَلاوکراوه کانی مائی وه فایی
ناونیشان: هه ولێڕ / فولکە ی زراعه / نێو پارکی وه فایی
07504566276

ناوی کتێب: مانای ژيانم
نووسین: کو برای عه زیمی
ئاماده کردنی: سیمینی ئیفتخاری
گرافیک و دیزاین: ئامه د
سه ره رشتیاری چاپ: پێبین فه تاح
تیراژ: 1000 دانه
نرخ: 6000 دینار

له به پێوه به رایه تی گشتیی په رتوو کخانه گشتیه کان / هه ریمی کوردستان،
ژماره ی سپاردنی (1184) سالی 2024 ی پێ دراوه.

رۆژگار هاریومی وهک ئهسپۆنی ورد
هیز و توانای لێ بریوم دهرده کورد
هیمن

ناوه پۆك

5	سو پاس و پیزانین
9	پیشه کی
14	کورته باسیکی بنه ماله کم
22	سه رده می مند آیم
45	ده ستپیکی خوئندن
58	سه رتهای کاری مامۆستاییم و وانه گوته وه
62	کۆچی دواپی بابم
66	کیشه له گه ل مامه کانم و هاتوو چۆ مه حکه مه ی قازی
75	هه لومه رجی پیش کۆمار
80	دامه زرانندن و راگه یانندن کۆماری کوردستان
93	دامه زرانندی یه کیتی یایان
102	روخانی کۆماری کوردستان
107	مێرد کردنی خۆم و خوشکه کانم
110	گۆژانه وه بۆ بۆکان
113	گه پانه وه مان بۆ مه هاباد
125	خانوو دروستکردن
142	گو استنه وه بۆ تاران
151	سه رتهای شۆپشی ئێران
155	هاتنه وه ی خومپنی و داسه پانندی شه پ به سه ر کوردستاندا
160	سازکردنه وه ی خانوو به ره ی مه هاباد
163	هێرش حکومه تی مه لاکان بۆ سه ر کوردستان
167	زیندانیکردنی محمه مه دی کوپم و هاوسه ره کم
170	کاره ساتی بۆکان
172	محمه د نازاد کرا
174	نازاد بوونی حاجی هاوسه رم له به ندیخانه
177	مال به کرێگرتن له سنه
182	سه رگه ردانی له تاراندا
187	زیندانیکردنی سارم
192	له سێداره دانی سارم
205	به پێکردنی منداله کانم و خوشکه زا کم بۆ ده ره وه ی ولات
210	چووون بۆ پاريس
212	ژن خواست و هاتنمان بۆ سوید
219	کۆتایی
221	پاشکۆ

سوپاس و پېژانین

لیره‌دا به پېوستی ده‌زانم سوپاسی نه‌و به‌پېژانه بکه‌م که به جوړیک له جوړه‌کان
له ئاماده‌کردنی نه‌م کتېبه‌دا یارمه‌تیاں دام، به تاییه‌تی کچه پوری هیژام سوځه‌یلای
قادرې بۆ پېدا چوونه‌وه‌ی به سهر نووسینه‌که‌دا، ههر وه‌ها سوپاسی هاوسه‌ری
به‌پېژم سهردارې سدیق نه‌فه‌ندی ده‌که‌م که نه‌رکی ئیدیتی نووسینه‌که‌ی گرته
نه‌ستۆ.

پیشه کی

دایکم، یای کوبرای عهزیمی، ته مه نئیکی دوور و درێژ، یان به وتهی خوُمالی، ته مه نئیکی پر بارو جوانی گوزهراند. له وه تهی وه بیرم دی، دایکم مروڤئیکی پر کارو پر به رنامه و پرۆژه بووه، نه وه ندهی توانیبتی کاتی به فێرۆ نه داوه، ههر خه ریکی نووسین و خویندنه وه و خو پێگه یاندن بوو. دهم دیت چۆن ههر خه ریکی نووسینه و زۆر به وردی لێره و له وێ یاده وه ریه کانی دهنووسیتته وه. به لām کاتیک دهفته ره کانی پر ده بوونه وه وه لای دهنان و ئیدی باسی لێ نه ده کردن.

ماوه یه ک پاش کۆچی دوایی دایکم، له مانگی ئاپریلی ساڵی ۲۰۲۰ی زایینیدا، دهستم کرد به خویندنه وهی یاده وه ریه کانی وهاته مه سه ره ئه و بیرهی که بڵاویان که مه وه له بهر ئه وهی دڵنیام که چه ند تاییه مه ندیه کیان هه یه که گرینه کی سه ره کی به نووسینه کانی ده ده ن. بێچه گه له وه ش، دڵنیام که دایکم به وهی رازیه که نووسراوه کانی بڵاوبه نه وه به تاییه ت که جیگا جیگا، لێره و له وێ، رووی له خوینهر کردوه و ئه وی به شایه د گرتوه.

یه ک له و تاییه مه ندیانه ئه وه یه که دهر باره ی ده ورانی کۆماری کوردستانه. نه وه نده ی ئه من ئاگاداربم، هه یچکام له ژنه خوینده وه ره کانی ئه و ده ورانه نووسراوه کی وایان بۆ به جی نه هیتستوین چونکه به گشتی بیره وه ریه کانی ئه و سه رده مه هی پیاوانن. بۆ یه که م جار خوینهر ده توانی له روانگهی ژنیکه وه که خۆی له رووداوه کاندا به شدار بوه لێیان پروانی.

تاییه مه ندیه کی دیکه دهر برینی بیرو رایه دهر باره ی ژن و جیگه ی ئه وه له و کۆمه لگایه دا، دایکم له مه سه له کۆمه لایه تییه کاندا چالاک بوه و به وردی باسی کارو تیکۆشان وهه ستی ژنانی له و ده ورانه دا کردوه. چه ندین وتاریشی له و باره وه نووسیوه که له گوڤاری "کوردستان" ی سه رده می کۆماردا بڵاو کراونه ته وه. له هیندیکیاندا که م و کورتی و ئاکاره زه قه کانی نێو کۆمه لگای ئه و سه رده مه ی خستۆته بهرچاو و لێیانداوه. ده گێریتته وه که چۆن دایک و باب رێیان له خویندلی که چه کانیا ن گرتوه. "... ئه و که چه نه وچه وانانه ی خوین به ده بخت و بێسه واد ده که ن ده لێن رۆله جووتی گۆره وی به چه یا کلاوی بدروو یا خیر ده لێن ئه من که یی هۆم بۆ

مه‌دره‌سه نابهم بَن ئەدهب ده‌بن" رۆژنامه‌ی کوردستان ژماره ۲۷ دووشه‌مه ۵ی خاکه‌لیوه‌ی ۱۳۲۵، ۲۵ی مارس‌ی ۱۹۴۶. به چاویکی ره‌خه‌گرانه‌وه روانیویتییه دیاریده خراپه‌کانی داب و نه‌ریتی کورده‌واری و به مه‌به‌ستی پێش خستنی کۆمه‌لگا ویستوویتی که‌م و کورپه‌کان بخاته به‌رچاو تا ئەوانه‌ی به‌رپرس و لی‌زانن هه‌ول‌ی چاره‌سه‌ر کردنیان بده‌ن.

دایکم ئەندامی یه‌کیتی یایان بو‌ه وله‌ویدا رۆژیک‌ی به‌رچاوی هه‌بو‌ه. له‌نوو‌سینه‌که‌یدا باس له‌ په‌یوه‌ندیه‌کان و بارودۆخی ژن له‌ کۆمه‌لگای کورده‌واری ده‌کا. به‌ چاکی بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که‌ ژن رۆژ و جێگه‌یه‌کی دیاریکراوی له‌ کۆمه‌لگادا نه‌بو‌ه. ریز و پایه‌ی ژن به‌ هۆی خۆیه‌وه نه‌بو‌ه، به‌لکو پێش مێرد کردن به‌ هۆی بابیه‌وه و دوا‌ی مێرد کردنی‌شی به‌ هۆی مێرد‌که‌یه‌وه بو‌ه. "هوم‌میدوارم که‌ چی دی ژن و کچی ئێمه‌ش له‌ حقووقی ئیجتما‌ی بَن به‌ش نه‌بن." ته‌ربیه‌ت له‌ باوه‌ش دایکدا، رۆژنامه‌ی کوردستان ژماره ۳۶ دووشه‌مه ۲۸ی خاکه‌لیوه‌ی ۱۳۲۵، ۱۷ی ئاپریلی ۱۹۴۶. به‌لام بۆخوی چونکه‌ بر‌وا‌ی به‌ یه‌کسانی نیتوان ژن و پیاو هه‌بو‌ه هه‌میشه ویستویه‌تی وه‌ک ژنیک ریزی لَن بگیری نه‌ک وه‌ک کچ و ژنی فلان که‌س. ئەوه‌شی به‌ کرده‌وه سه‌لماندوه. که‌ باس له‌ ریک‌خراوی ژنان ده‌کا هه‌ندی‌ک جار به‌ نێوی یه‌کیتی یایان و هه‌ندی‌ک جار‌یش به‌ حیزبی یایان یاخود حیزبی ژنان ناوی بردوه. بۆم روون نه‌بۆته‌وه که‌ ئایا ناوی ریک‌خراوه‌که‌ یه‌کیتی یایان، حیزبی یایان یان حیزبی ژنان بو‌وه.

دایکم له‌ یه‌که‌م ژنه‌ مامۆستا‌کانی سه‌رده‌می کۆماربو‌ه. وه‌کوو مامۆستایه‌کی په‌روه‌رده‌کار ئه‌رکی سه‌ر شانی به‌ جَن گه‌یانده‌وه. زۆر به‌ په‌رۆش بو‌ه که‌ به‌ رینگایه‌کی ساخ‌لهم قوتابیه‌کانی په‌روه‌رده‌ بکات. بۆ له‌ناو بردنی نه‌خوێنده‌واری هه‌ول‌ی بَن وچانی داوه چونکه‌ پێیوابوه که‌ چاره‌سه‌ر کردنی کێشه‌ی کورد به‌سه‌راوه‌ته‌وه به‌ پله‌ی خوێنده‌واری کۆمه‌لگاکه‌مان، هه‌روه‌ها پێیوابوه که‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد بۆ گه‌یشته‌ به‌ ئامانجه‌کانی پێویستی به‌ فێر بوون و پێشکه‌وتن له‌ باری زانسته‌یه‌وه هه‌یه. له‌ وتاری "جیژنه و شای و شیرنی خۆری له‌ لای ژنانی شاری شنۆ به‌ بۆنه‌ی سه‌ربه‌خۆیی کوردستان" که‌ له‌ رۆژنامه‌ی کوردستان ژماره ۳۸، ۲ی با‌نه‌مه‌ری ۱۳۲۵ به‌رانبه‌ر به‌ ۲۳ی ئاپریلی ۱۹۴۶دا ب‌لاو کراوه‌ته‌وه ده‌نووس‌ی:

"فه رهنگ روحی به شه ره و مایه ی سهرکه و تنی میلله ت و نیشتمانه..." به تاییه ت لهو کاته دا که خویندن له فارسییه وه کراوه به کوردی، بۆ خۆ فیژکردنی کوردی به جیدی تیکۆشاوه تا بتوانی که لک به قوتابییه کانی بگه یه نی.

به شیک ی تری سهرنج راکیش، لایه نی کۆمه لئاسی و تیتنۆلۆگی و بیر ی وجود ی نه و نووسراوه یه. دایکم له مندالی خۆی هه تا دو سال پێش نه وه ی کۆچی دوا یی بکا به وردی باسی کومه لگای کوردی وشیه ژيانی کۆمه لگا ده کات. له بیناسازی خانوبه ره کان بگره هه تا جل و بهرگ و خواردن و کارو پیشه ی خه لک و بیوی ژيان و را و نه ریتی کۆمه لایه تی. له نووسینه که ی دایکدا بۆمان ده رده که و ئی که خاوه نی بیرکی وجودیه. به درێژی ژيانی نه م پرسیارانه ی له خۆی کردوه: "من کیم؟ له کۆیه هاتوم؟ مانای من چییه؟ بۆ چی هاتومه سهر نه و دنیا یه و بۆ چی ده ژیم؟". به بیر و کرده وه له ژيانیدا هه ول ی دۆزیته وه ی وه لام ی بۆ پرسیاره کانی داوه.

دایکم مروفیک ی خۆ راگرو کۆلنه ده ر بوه. پیموایه به سه رهاتی تاکه کانی کورد وه ک نه ته وه یه کی ژێرده ست، تا راده یه ک له یه ک به چن چونکه ژيانی هه موویان پر له مه ترسی، زیندان، شه ر، کوژران، تیکۆشان و کۆلنه دانه. وه ک زۆربه ی خه لک، ژيانی دایکیشم تیکه لۆیکه له خۆشی و ناخۆشی و پر له سه روخوار. به لام شتیکی که زۆر سه رنج راکیشه، خۆپاگری و کۆل نه دانی نه وه له کۆمه لگایه کی پیاووه جاخیدا، بۆیه به رده وام به رانبهر به گشت یاسا و رێسا کۆمه لایه تیانه راوه ستاوه، ه ی کۆمه لگای کورده واری به تاییه تی و ه ی ئیران به گشتی. هه لۆیستی حکومه تی ئیران و شۆفۆنیسمی فارس به رانبهر به کورد، نابه رابه ری نیوان ژن و پیاو، جیاوازی نیوان ده وله مه ند وه ژار، ه یچیان نه یان توانیوه چۆکی پێ دابده ن. به درێژی ژيانی هه میشه پشتی راستی گرتووه ته نانه ت نه گهر به زیانی خۆشی ته واو بووی. قه ت سه ری بۆ که س دانه نواندوه و له تیکۆشان بۆ گه یشتن به ئامانجه کانی سوور و به رده وام بوه.

دایکم نان په یدا که ری مالی بوه. ههر له سه ره تای لاوتیه وه، دوا ی کۆچی دوا یی بابی، باری گوزهرانی مالیی گرتۆته نه ستۆ وبۆته پشت و په نا بۆ دایک و دوو خوشکی له خۆی بچوکت. نه و نه رکانه ش له کۆمه لگای گه شه نه کردووی نه و کاتی کوردستاندا بۆ ژن کاریکی ئاسان نه بوه. کچیک ی لاوی بی باب که له ده ره وه ی مال

کار بکات نه ک هەر باو نه‌بووه، به‌لکو به چاوێکی سووکیش چاوی لێکراوه. له کاتیکدا که دایکم گیرۆده‌ی خه‌می نه‌مانی بابیتی، تووشی چهند رووداوی تالی دیکه ده‌بی، نه‌وانه‌ش وای لێده‌که‌ن که به ته‌نیا له چهند لاهه به‌ره‌نگاری کۆمه‌لگا بێته‌وه‌و پارێزگاری له که‌رامه‌تی خۆی بکا.

دایکم رای تایبه‌تی خۆی له سه‌ر حکومه‌تی ئاخونده‌کانی ئێران هه‌بووه و به راشکاوی و به بێ ترس باسی نه‌وه‌ی ده‌کا که چۆن کار به ده‌ستانی ئه‌و حکومه‌ته هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ده‌ست به کوشتاری کورد و وێرانکردنی کوردستان ده‌که‌ن. ده‌گێڕێته‌وه که حکومه‌تی خۆینمژی مه‌لایان چۆن هه‌نگاو به هه‌نگاو کوردستان ده‌شیۆنن و کاوڵ ده‌که‌ن، کۆمه‌لکوژی ده‌که‌ن و خۆینی خه‌لک ده‌رژێنن. بۆمان ده‌گێڕێته‌وه که له‌و گێژاوه‌دا چی به‌سه‌ر هاتوه. له درێژی نووسینه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌وی که چۆن ئه‌رکی خۆی وه‌ک ژنیک، دایکێک، هاوسه‌رو مرو‌فێکی به‌رپرس و کورد خۆشه‌ویست به جێ هێناوه.

هه‌ستی برینداربووی دایکم، هه‌ستی دایکه‌کانی تریشه. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که هه‌سته‌کانی زۆر دلته‌زێنن وه‌لێ به جوانی و رێک و پێکی ده‌ریان ده‌بێ و باسی هه‌ستی دایکێک ده‌کا که جگه‌رگۆشه‌که‌ی ده‌کوژن. هه‌ستی دایکێک که رێگه‌ی پێ نادهن ته‌نانه‌ت چاوی به ئازیزه‌که‌ی له به‌ندیخانه بکه‌وێ. ده‌زانێ که ئه‌وه ته‌نیا هه‌ستی ئه‌و نییه، به‌لکو هه‌ستی هه‌زاران هه‌زار دایک و باب و مندال و خۆشک و براهیه که ئه‌و، سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو ئازار و ره‌نجه، توانیوێتی بیخاته سه‌ر کاغه‌ز.

کاتیک که سارمی کوپه‌ بیست و چوار ساله‌که‌ی ده‌گیرێ و دوايش له سێداره ده‌درێ، ئه‌و دایکه چۆکی بۆ حکومه‌تی مه‌لا فاشیسته‌کان دانادا و له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو رووداوه تال و دلته‌زێنانه سه‌ری بلێند راده‌گرێ و ئه‌وه‌نده‌ی بۆی ده‌کرێ به‌رانه‌بر به دوژمنی گه‌له‌که‌ی راده‌وه‌ستێ.

له نووسینه‌کانی دایکم وا ده‌ر ده‌که‌وێ که دواي ماوه‌یه‌ک ژيان له سوید ده‌ست ده‌کا به نووسینی یاده‌وه‌ریه‌کانی. بۆ ئه‌و کاره‌ش پشته به زه‌ینی خۆی به‌سته‌وه، بۆیه هێندێ جار ئه‌و رووداوانه‌ی له بیرى ماوه باسی کردون یان به کورتی باسی کردون. هه‌ندێ رووداویش که باسی لێنه‌کردون دیاره بیرى چونه‌وه. هه‌روه‌ک خۆی بۆمان باس ده‌کا له کاتی لاوێتیدا به تایبه‌تی له سه‌رده‌می کۆماری کوردستان

دا روژانه رووداوه‌کانی نووسینوهه به‌لام به‌داخهوه له کاتی روخانی کۆماردا ناچار ده‌بێ هه‌موان له‌نیۆ به‌ری.

دایکم زۆربه‌ی بیره‌وه‌ریه‌کانی به‌ کوردی نووسیون و ناو به‌ ناو فارسی به‌ کار هێناوه که من له کاتی ئاماده‌ کردنیدا به‌ بێ ده‌ستکاری وه‌رمگێراونه‌ته‌ سه‌ر کوردی و هه‌ولم داوه ستایلی نووسینه‌که‌ی خۆی به‌پارێزم. ده‌بێ ئاماژه به‌ ئه‌وه‌ش بکه‌م که بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ر له‌ خۆینه‌ر تێک نه‌ده‌م می‌زووی زۆربه‌ی رووداوه‌کان که دایکم به‌ هه‌تاوی نووسیوونی کردوومنه‌ زاینی. هه‌ر وه‌ها زمانی ستانداردی کوردیم هه‌لبێاردوه بۆ ئه‌وه‌ی زۆرینه‌ی کورد بتوانن که‌لکی لێ وه‌رگرن. له‌و شوێناشه‌ش که ئاخفتنی راسته‌وپراستی و به‌ فارسی له‌ناو په‌راوی‌زدا کردوومنه‌ته‌ کوردی.

بۆ ناوی ئهم کتێبه‌ چه‌ند وشه‌یه‌ک هاته‌نه‌ می‌شکم و له‌گه‌ڵ براکانم و سه‌رداری هاوسه‌رم راوی‌زم کرد و له‌ ئه‌نجامدا "مانای ژيانم؟" بۆ هه‌لبێارد چونکه له‌گه‌ڵ شیوه‌ بیر کردنه‌وه‌ی دایکم باش ده‌گونجا که تا دوا هه‌ناسه‌کانی بیرى له‌ مانای ژيانى ده‌کرده‌وه.

کاتێک که خه‌ریکی کۆ کردنه‌وه و ئاماده‌ کردنی نووسینه‌کان بووم، ئه‌وه‌نده‌ی دیکه سه‌رسامی گه‌وره‌یی ئه‌و ژنه‌ چالاک و له‌ خۆبوردوه بووم وته‌نیا کاریکی له‌ ده‌ستم ده‌هات ئه‌وه‌بوو که سه‌ری ریزی بۆ دانه‌وینم.

ئاماده‌ کردنی ئهم نووسینه‌ زۆری خایاند وتوولی کیشا. ئه‌وه‌ی راستی بێ هیندی جارده‌بوو وچانیک بده‌م و لێیگه‌پێم چونکه به‌سه‌رهاته‌کانی دایکم هینده‌ دلته‌زێن و پرله‌ تیش و ئازار بوون که نه‌مه‌ده‌توانی به‌ شیوه‌یه‌کی بابه‌تیانه‌ روو به‌ روویان بیمه‌وه. وه‌کوو کچی ئه‌و دایکه‌ وخووشکی سارم، ده‌رد و ئازاری منیش زۆر گه‌وره‌ بوو. بیره‌وه‌ریه‌کانی دایکم پاش ئه‌وه‌ی خومێنی ده‌سته‌لاتی گرته‌ ده‌ست، واته‌ له‌ ساڵی ۱۹۷۹ به‌ولاوه‌، به‌شێکن له‌ ژيان وله‌ به‌ سه‌ر هاته‌کانی خۆشم. قه‌له‌می دایکم ده‌یتوانی قه‌له‌می من و هه‌زاران دایک وخووشکی وه‌کوو من بێ که خۆشه‌ویستیک، یان چه‌ندین خۆشه‌ویستیان، دژ به‌ رژیمی فاشیستی ئێران له‌ ده‌ست داوه. یادی هه‌موویان به‌رز و به‌پێز هیت.

ئێمه له‌ بیرمان ناچێ وه‌هه‌مووشی ناکه‌ین. باوه‌رمان به‌ سه‌رکه‌وتنی شوێشی گه‌لان بۆ ئازادی هه‌یه و ده‌زانین که هه‌یج دیکتاتۆرو داگیرکه‌ریک هه‌تا سه‌ر نامی.

سیمینی ئیفتخاری

ستۆکهۆلم، مای ۲۰۲۳

کورته باسیکی بنه‌ماله‌که‌م

تازه پایز ره‌شمالی خوی چه‌قاندبوو، گه‌لای داران زه‌رد هه‌لگه‌پا‌بوون و ره‌نگی پایزیان لئ نیشتبوو. هیندیکیان وه‌ریبوون و هیندی‌کیش هیشتا به‌داره‌کانه‌وه مابوون و به‌ناهه‌نگی با به‌لار و له‌نجه‌خویان ده‌جوول‌اندوهه. ره‌نگه‌زه‌رد و سوور و هه‌مه‌ره‌نگه‌که‌یان له‌تابلویه‌کی جوان ده‌چوو که‌نیگار‌کیشیکی به‌ئه‌زموون کیشابیتی.

له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو جوانیه‌ی سروشته‌دا ئه‌من شه‌وی رابردوو خه‌و به‌چاوم دا نه‌هاتبوو. فکر و خه‌یالات سه‌ریان لیدابوووم و هه‌ر بیرم له‌نه‌خۆشی بابم ده‌کرده‌وه. بیرم ده‌کرده‌وه داخوا نه‌شته‌رگه‌ریه‌که‌ی به‌باشی تپه‌ر ده‌بن. بلیتی ماوه‌یه‌کی زۆر بخایه‌نئ. داخوا زوو چاک ده‌بیته‌وه و زۆر پرسیری تری جو‌راو جو‌ری له‌وبابه‌ته. شیوه‌ی بابم ده‌هاته به‌رچاوم، گریانم ده‌هات و قوتم ده‌داوه نه‌بادا به‌ده‌نگی گریانم ئه‌وانی دیکه‌وه‌خه‌به‌ر به‌ینم. به‌ره‌به‌ری به‌یانی له‌ماندوو‌یه‌تی چاوم له‌سه‌ر یه‌ک دانا و خه‌ۆم لیکه‌وت به‌لام زۆری پینه‌چوو به‌ده‌نگی گریانی خۆم له‌خه‌و راپه‌ریم. خه‌ونیکی ناخۆش و ئالۆزم ده‌دیت، ئیستا خه‌ونه‌که‌م وه‌بیر نایه‌ته‌وه و نازانم چ بوو. ژانه‌سه‌رینکی خراپم هه‌بوو. له‌جیگا‌که‌م ها‌مه‌ده‌ری و خرم کرده‌وه، قه‌دم کردن و له‌نیو جاجمم پێچان. پاش ده‌ست‌نوێژ هه‌لگرتن، نوێژی به‌یانیم کرد و چا و سه‌ماوه‌رم ساز کرد، ئیست‌کانه‌چایه‌کم پێدا کرد و پارۆنانیکم هه‌لگرت و به‌په‌نیرکردم به‌بابۆله‌که‌بیخۆم، به‌لام ئیشتیام نه‌بوو و هه‌رچی کردم هیچم له‌گه‌رو نه‌چوووه‌خواری. هه‌ستام خۆم ساز کرد و چوومه‌وه سه‌ر کار.

۱۹ی ئۆکتۆبری ۱۹۴۳ی زاینی، نزیک نوێژی نیوه‌رۆ، خۆره‌تاویکی که‌م تین هه‌لاتبوو. کره‌بایه‌کی ساردی پایزی ئه‌وه‌نده‌ی تر گه‌رما‌که‌ی بئ هی‌ز کردبوو. له‌به‌یانی زووه‌وه له‌سه‌ر کاربووم. کاژیری دوا‌زده‌دوا زه‌نگ لیدرا، کاتی پشوودان و خواردنی نانی نیوه‌رۆ بوو. قوتا‌بیه‌کان خویان پێچاوه‌و به‌ره‌و مال چوونه‌وه. پۆله‌که‌چۆل بوو و ئه‌منیش به‌په‌له‌په‌ل و نیگه‌رانی به‌ره‌و مال وه‌پێکه‌وتیم. هه‌ر له‌به‌یانیه‌وه‌هه‌ستیکی ناخۆشم هه‌بوو، له‌ناخی دل‌ه‌وه‌هه‌ستم به‌ناره‌حه‌تی

ده‌کرد، ده‌تگوت له سەر ئەو دنیایه‌ی نیم. ئەو هه‌سته ناخۆشه‌ هەر ده‌هات و پتر پهره‌ی ده‌گرت. سهرم کاس ببوو. نازانم چۆن خۆم گه‌يانده‌وه‌ مالت.

که‌ گه‌يشتمه‌وه‌ گه‌په‌که‌ی خۆمان، وه‌ک جاري جاران نه‌بوو. خه‌فته‌ کۆلانی داگرتبوو و خه‌لکی گه‌په‌ک به‌ روخساري‌کی خه‌مباره‌وه‌ له‌نيو کۆلان کۆ ببوونه‌وه‌. سلّووي‌کی سهرپيتم له‌ دراوسي‌کان کرد و خۆم گه‌يانده‌وه‌ به‌ر ده‌رکه‌ی ماله‌که‌مان. له‌ ده‌ره‌وه‌ را به‌ ئاسته‌م ده‌نگی گريانم گوئی لى‌ بوو و هينده‌ی دی هه‌ستم به‌ نيگه‌رانی کرد، به‌لام مروّف هه‌ميشه‌ جيگه‌يه‌ک بۆ هيو‌ا ده‌هيتايته‌وه‌، منيش نه‌مده‌ويست تروسکه‌ی ئەو هيو‌ايه‌ له‌ ده‌ست بده‌م. که‌ گه‌يشتمه‌ناو‌حه‌وشه‌وه‌، چ بيستم، هه‌موو خي‌زان، له‌ ژن و پياو، له‌ده‌ورى يه‌ک خپر ببوونه‌وه‌و ده‌گريان. هەر که‌ چاو‌م پي‌يان که‌وه‌ت تيگه‌يشتم که‌ ده‌بى کاره‌ساتي‌کی زۆر ناخۆش رووی دا‌ييت. له‌ دووره‌وه‌ ديار نه‌بوو له‌ ده‌ورى چى کۆ بوونه‌وه‌. که‌ گه‌يشتمه‌ پيشه‌وه‌ تيگه‌يشتم ئەوه‌ی نه‌ده‌بو‌ايه‌ قه‌وما‌با، قه‌وما‌وه‌. ته‌رمى با‌هيان له‌ سەر ته‌ختي‌ک را‌کيشابوو و هه‌موو له‌ ده‌ورى کۆ ببوونه‌وه‌ و با‌وه‌پۆيان بوو. ئيستاش وينه‌ی سەر و وسي‌ماي با‌بم له‌ به‌ر چاو‌مه‌. ئەو ده‌م و چاو‌ه‌ی هينده‌ جوان بوو ده‌تگوت شه‌به‌قى تي‌دايه‌، هيچ له‌ مردوو نه‌ده‌چوو. ئيستاش ئەو ديمه‌نه‌جوانه‌ی با‌بم به‌کۆت و شه‌لّواری پاک و خاوين که‌ له‌ سەر ته‌ختي‌ک له‌ حه‌وشه‌ دريژ کرابوو له‌ زه‌ينمدا ماوه‌.

پي‌م وابوو ئەو رۆژه‌ يه‌کي‌ک له‌تال‌ترين و به‌ ئازار‌ترين رۆژه‌کانی ژيانم بوو. خه‌م و خه‌فه‌تى ئەو دني‌ايه‌ دا‌يگرتبووم. هه‌موو گيانم ژانى ده‌کرد. چۆکه‌کانم بى‌ هينز ببوون و ده‌له‌رزين. دلّه‌کوته‌م گرتبوو، ده‌تگوت دلّم توند توند ده‌کوشن و دا‌ی ده‌پرووشين، چاو‌ه‌کانم ره‌شکه‌ و پيشکه‌يان ده‌کرد. کولى گريانم هه‌ستابوو و فرميسکه‌کانم وه‌ک بارانى رۆژى سي‌لاوه‌که‌ی ده‌هاتنه‌ خواري. به‌هيچ جور پيشى خۆم پى نه‌ ده‌گيرا و ئارام نه‌ ده‌بوومه‌وه‌.

هه‌ستم ده‌کرد ئەوه‌ کۆتايى رۆژه‌ خۆشه‌کانى ژيانمه‌. هەر له‌و رۆژه‌دا بوو ته‌واوى خه‌ونه‌ خۆشه‌کانم رو‌خان. ئەو خه‌وانه‌ی با‌بم بۆ پيشکه‌وتنم با‌سى ده‌کرد و منيش له‌ دني‌اي ده‌روونى خۆمدا کوت کوت وه‌ک يارى پازل وه‌سه‌ر يه‌کم خستبوون و دا‌هاتووى خۆم تي‌دا دي‌تبه‌وه‌وه‌. ئەوه‌نده‌ له‌ خه‌مى خۆمدا خنکا‌بووم جگه‌ له‌ با‌بم که‌سى دي‌که‌م نه‌ده‌ديت. هه‌موو هۆش و گو‌شم لای ئەو بوو، چاو‌م

تېرېبوو و ټاگام له دهورو بهری خۆم نه مابوو. گوښه کانم کب ببوون و هېچیان نه ده بیست. هر ټه و ندهم زانی له پر یه کیک باسکی گرتم و بهر و ژورنیکې بردم. دیار بوو پیاوړتیاکان هتیاووو بایم بشوا و کفن و دفن و نوژی له سهر بکا. ټه شې هر له روژی ۲۵ ی ټاپریلی ۱۹۲۵ ی زاینی، که به گریان له دایک بووم، بۆ ټه رۆژه تاریکه گریابم. ټه من که کوبرای عهزیمیم، کچی عه بدوللای عهزیمی و مریمی ټاغائی، له شاری سابلآخ، که ټه مېرو پتی ده گوتړی مه هاباد، چاوی پر له گریانم له ټیو ټه و دنیا پان و بهرینه ی پر له هه وراز و نشیو کردو ټه وه. براهی کی له خۆم گه و رهرتم هه بوو و دوايش بوومه خاوه نی دوو برا و دوو خوشکان. دوو براکانم به داخه وه هر به ساوایی وه ک چراهی که هه ل بوون و زوو کوو ژانه وه. ماینه وه برای گه و رهم، کاک هاشم، خۆم و دوو خوشکی له من بچوو کتر، زارا و عیشره ت.

بایم کورې عه بدولعه زیم، کورې عه بدولمه جید، کورې حاجی ره سوول، کورې حاجی قه سیم بوو. دایکی بایم، سولتان خانم، ژنیکې به پړیوه بهر و لپها تو بوو و له په روه رده کردنی منداله کانیشی ژور وریا و لیزان بوو. ټه و کاته ی من له دایک بووم مآلمان له ده ربه ندی حاجی حه سه نیان به رانه به به مهیدانی ئاردی بوه. ټیمه خیزانیکې دیندار بووین، گوزه راغمان باش بوو، کورد و ته نی ده ستمان ده گه یشته ده ممان. دایکم کچی سلّه مان ټاغای تاجر، کورې عه لی ټاغای بوو که له نیوان کوردستان و چین دا بازرگانی قوماشی ئاوریشمی ده کرد. دایکی دایکیشم، سارا خاتوون، کچی حاجی برایمی مۆزی، دتپوکری بوو. دایکم که چاوی کردو ټه وه مآلیان له کوّلانی عه لیالی دابوه.

باوکم کورې گه و رهی مآلی بوو، چوار برا و خوشکیکی له خۆی بچوو کتری هه بووه. به ریز له گه و روه به پتی ته من: مامه حه مه سالج، مامه حه مه ره شید، مامه حه مه ره سوول، مامه عه بدولعه زیز و پیرۆز خانم.

بابه گه و رهم، میرزا عه زیم، له گه ل دوو براکانی، میرزا مه جید و میرزا قه سیم پتکه وه له مآلیک دا ژیاون که سنی بینی ټیدا بووه. میرزا مه جید خاوه نی دوو کور (مه حمود و عه لی) و سنی کچ بوو. زارا خانم که مژد به مآله حه سه نزاده کان ده کا، توبا خانم مژد به میرزا سالجی عوسمانی ده کا و روقیا خاغمیش ده بیته بوو کی مآله

مه‌رجانی. میرزا قه‌سیم ته‌نیا کورپیکی هه‌بووه به‌نیوی سمایل.
به‌لام وه‌ک ده‌زاین هیچ شتیک له‌م دنیا به‌دا تا سه‌ر نییه. له‌گه‌ل هه‌لگیرسانی
شه‌ری جیهانی یه‌که‌م بارودوخ‌ی تیران به‌گشتی و باری کوردستانی به‌تابه‌تی
که‌وتۆته مه‌ترسیه‌وه. ئه‌و ده‌م عرووس (رووس) له‌لایه‌ک و عوسمانیه‌کان له‌لایه‌کی
تره‌وه له‌سابلاخ ده‌سته‌لاتیان هه‌بووه.

وه‌ک بابم بۆی گێراومه‌وه، باب‌ه‌گه‌وره‌م، میرزا عه‌زیم، له‌شه‌ری جیهانی یه‌که‌م به‌
ده‌ستی رووسان کوژراوه. گوايه له‌کیشه‌ی نیوان رووس و عوسمانیه‌کان، خه‌لکی
سابلاخ به‌هۆی موسولمان بوونیان پشتی تورکی عوسمانیان گرتوه. میرزا فه‌تاحی
قازی له‌سه‌ر فه‌توای حاجی سه‌ید باب‌ه‌ شیخ فه‌رمانی خه‌زا یان داوه. خه‌لکی
سابلاخیش به‌هۆی ئه‌و فه‌توایه‌ یارمه‌تی هێزی عوسمانیه‌کانیان داوه و له‌شکری
رووسیان تیک شکاندوه. به‌لام ئه‌و رووداوه به‌م جوړه‌ کوژایی نه‌هاتوه به‌لکو پاشان
رووسییه‌ی تیزاری هێزیکێ زۆرتر ده‌نێرێته سابلاخ و شه‌په‌که توندتر ده‌بێت و دوا‌ی
چه‌ند روژ شه‌ر، رووسه‌کان سه‌ر ده‌که‌ون و سوپای عوسمانی ده‌شکێنن.
عوسمانیه‌کان ناچار ده‌بن پاشه‌کشه‌ بکه‌ن و شار به‌جی بێلن. جا ئه‌و جار
رووسه‌کان به‌ر ده‌بنه‌ گیانی کورد و هه‌ر پیاوێکیان ده‌ست ده‌که‌وێ ده‌یکووژن،
وه‌ک باس کراوه ئه‌و پیاوانه‌یان بردوون بۆ میشه‌ کورتان و باخه‌کانی ده‌وروبه‌ری
شار وله‌ وێ سه‌ریان به‌شه‌مشیر بریون و له‌چۆمیان خستون. ته‌رمه‌کانیشیان
سووتاندوون. به‌لام ئه‌وه‌ چه‌نده‌ راسته‌ نازانم. ته‌نانه‌ت به‌زه‌بیان به‌مندالانیشدا
نه‌هاتۆته‌وه. ئه‌و ژنانه‌ی ده‌ستیشیان که‌وتوووه لاقه‌یان کردوون و پاشان بردوویان
بۆ ته‌وریز و ورمێ و له‌بازاره‌کانی وێ فروشتووویان. به‌لام ئه‌وه‌ی کورد نه‌بووبن
وازیان لێ هێناوه. گوايه ئه‌وانه‌ی کورد نه‌بوون بۆ خو‌ پاراستن ئالای سپیان له‌سه‌ر
ماله‌کانیان هه‌ل کردووه.

ئه‌و خه‌لکه‌ی بۆی کرابێ به‌ره‌و گونده‌کانی ده‌وروپشتی شار رای کردووه.
هه‌موو خێزانی مالی باوکم، وه‌کوو زۆربه‌ی خه‌لکی شاره‌که، بێجگه‌ له‌بابه‌گه‌وره‌م،
را ده‌که‌نه‌ دیهاتی ده‌ور و پشتی سابلاخ، به‌لام هه‌رچه‌نده‌ سولتان خامی نه‌نکم له‌
بابه‌گه‌وره‌م ده‌پارێته‌وه له‌گه‌لیان ناچێ و له‌مالی ده‌مینێته‌وه.

له‌شکری رووس دوا‌ی کوشتن و برین و وێران کردنی شار، ماله‌کان تالان ده‌که‌ن

و ده‌گه‌پښتووه رووسيه. دواى رويشتنى رووسه‌كان، كۆمه‌لټك توركى ميانداواى به نيوى قهره‌پشى دټنه سابلاخ و نه‌وهى دواى عرووسه‌كان له ماله‌كاندا به جى ماوه جارېكى تر تالانى ده‌كهن.

دواى چوونه دهره‌وهى رووسه‌كان له سابلاخ، ورده ورده خه‌لكه‌كه ده‌گه‌پښتووه شار، به‌لام چ شارېك، تالان كراو و ويران. نه‌وه‌ندهى رووسه‌كان بويان كراوه بردوويانه، نه‌وهى ديكه‌ش وه‌به‌ر تالانى ميانداوايه‌كان كه‌وتووه.

كاتيك كه خيزانه‌كه‌ى ټيمه ده‌گه‌پښتووه، ده‌بينن ميرزا عه‌زيم له هيچ كوڅى ديار نيه. ماله كه‌ش جگه له ئوتويه‌كى ره‌ژى ژه‌نگاوى، مقه‌ستيك وچه‌رخيكى شكاوى دروومان، چى ترى تيدا نه ماوه. تالان كه‌ره‌كان نه‌وه‌نده ويژدانيان هه‌بوه كه نه‌وه‌نده شته‌يان نه‌بردوه!

شار ورده ورده هيدى و هيمن ده‌بيتووه و دوكان و بازار ده‌كرټنه‌وه، به لام گرانى دى و دوكاندارانېش شت زور به گران ده‌فروشن. ژنيك به نيوى خه‌جيج خيړان په‌رؤيه‌ك به سهر دارېكدا ددها و فقير و هه‌ژاران كو ده‌كاتووه و هيرش ده‌به‌نه سهر مه‌يدان و دوكانه‌كان. دوكانداره‌كانېش له ترسان را ده‌كهن، نه‌وانېش نه‌وهى بويان ده‌كرى ده‌بيهن. خه‌جيج خيړان بهم جوړه گرانفروشه‌كان ته‌نبى ده‌كا. نه‌و كاته بابم له‌گه‌ل دايك و چوار برا و خوشكه كه‌ى و دوو ماميان له مالتك دا ژياون. باوكم له لايه‌كه‌وه هه‌ستى بى بابى زور نازارى ددها و له‌لايه‌كى تره‌وه به هوځى نه‌وهى كه كورى كه‌وره‌ى مالتى ده‌بن، خوځى به به‌رپرسى سى خيژان ده‌زانى. سه‌ره‌پاى نه‌و خه‌مه گه‌وره‌يه، بابم كوڅل نادا و يه‌كه‌م كارېكى كه ده‌يكا، چاك‌كردنه‌وهى چه‌رخى دروومان ده‌بيت و خاوڼ كرده‌وهى ئوتوه ژه‌نگاوټكه كه به نه‌وت پاكي ده‌كاتووه. دوايه له مالتى ده‌ست ده‌كا به جلك دروونى ژنانه‌و پياوانه. به‌و جوړه هه‌موو خيژانه‌كه‌ى زيندوو ده‌كاتووه و له برسيتى و هه‌نانه‌ساردى رزگارپان ده‌كا. دواى ماوه‌يه‌ك ده‌توانى سهر له نوځى دوكانى باوكى وه‌پرخاته‌وه و له‌گه‌ل دووان له‌براكانى، مامه حه‌مه سالتج ناسراو به سوفى سالتج ومامه حه‌مه په‌سوول، خه‌ريكي دروونى جل وه‌رگ ده‌بن. بو مامه حه‌مه په‌شيد و مامه عه‌زيزيش دوكانى كه‌وش فروشى ده‌كاتووه. بابى دلوفان و هيمه‌ت به‌رزم ناموزاكانيشى بى به‌ش ناك. بو مامه مه‌حمود دوكانى دانه‌ويټله و بو مامه عه‌لېش

دوکانى به قالى داده نئ. ماوه يه ک که پښده چئ و کار و کاسبى بابم به ره و باشى ده پروا، نه نکم پئى ده لئ: "عه بدوللا! دوو داوام هه يه. يه که م نه و ماله ي تتيديان بيفرؤشه چونکه تئستا که بابت نه ماوه چاوم به رايسى نادا له و ماله پر له بيره وه ريانه ي نه ودا بژيم. پيم خو شه نه گهر بو ت ده کرئ خانوويه کى دیکه بکړي. دووهم وه ختى هاتوه که ژن بيتئ." باوکيشم که دايکى زور خوش ده وئ به دلئ وى ده کا. له پشدا خانووبه ره که ده فروشئ و ناموزاکانى بابم له گهره کيکى دیکه مالئکى بو خويان ده کړن، به لام بابم هه ره له و گهره که، سئ مال سه روى مالئ خويان، خانووبه ره يه ک به دلئ دايکى له ميرزا مه جىدى لوتفى ده کړئ. دوايش کچى خالى خوئ، به نئوى هاجهر خانم دئئ. به ره هه مئ نه و هاوسه ريه برى خودا ليخوشبووم کاک هاشم بوو. به لام له سه ر زانى دووهمه، هاجهر خانم خوئ و کورپه که ي کوچى دوايى ده که ن.

سئ سال دواتر بابم بو جارى دووهم ژنيک ده خوازئ که ده بيته دايکى من. دايک و بابم پتنج منداليان ده بن. يه که م من بووم. دواى من دوو کورپان ده بن، به لام هه ره دوو کيان به کورپه ييى ده مرن. که ميک دواتر، دوو خوشکم، زارا و عيشه رت (خورشيد)، له دايک ده بن.

بنه ماله ي دايکم زور به دين و ده سترويشتوو بوون. دايکم پيش نه وه ي مي رد به بابم بکا، خودا لئ خوشبو سارا خاتوونى دايکى له ژياندا نه ما بوو. سارا خاتوون، کچى حاجى برايمى مؤزى ديؤکرى، مهر و مالائتيکى زورى له مالئ باوکى پى برابوو. به لام هه مووى له سيلوى يه که مدا تيدا چووبوو. سله مان ناغاي باپيريشم که مال و ملئکيکى زورى ده بن، له تاجرى که وتبوو و هيچى وای بو نه ما بوو. دايکم دوو خوشکى له خوئ گهره تر به نئوى زييده خاتوون و نايشه خاتوون و دوو برى به نئوى مسته فا و يه حيا ي هه بوه. دواى ليقه ومان، براکانى سه رى خويان هه لگرتووه و چوونه گهرمينئ¹. خرم و که شيش نه يانزانويه له کام شارى نه و ديو ژيان. سالى ۱۳۴۶ى هه تاوى به رانه بر به ۱۹۶۷ى زايينى دايکم خاله يه حيا

¹ گهرمين يا خود نه و ديو به باشورى کوردستان ده گوتريئ.

دهبینهتهوه که نهوکات ژن و مندالی دهبی و له ورمی ژیاوه. خاله یه حیا بوی گیراینهوه که خاله مستهفام له گهرمینتی کوچی دواپی کردووه. خوشکی گه وری دایکم زبیده خاتوون میرد به میرزا نهحمه دی قادری دهکا. به رههمی نهو ژیاوه خودا لی خوشبوو میرزا قاسمی قادری بوو. زبیده خاتوونی پورم زور بهداخهوه له تهمه نیکی کهمدا به نهخوشی typhoid (رهشه گراناتا) کوچی دواپی کردووه. خودا لی خوشبوو نایشه خاتوونیش یه کهم جار میردی به حاجی مهلا محمه دی بۆر، باوکی مام هه ژار (شاعیری میلی کورد) کردووه، به لام ژیاپی نهو دوو کهسه زوری نه خایاندووه و لیک جیا بوونهوه و دواپه میردی به میرزا هه بیبی داودی کردووه که پیکهوه بوونه خاوهنی دوو کچ و دوو کوران. نهو جوړهی دایکم بوی باس ده کردین، بابی نه هلی کتیب و شاعر بووه. به بهردهوامی دوو کوپه کانی لای خوی داناوه و فیری خویندنی کردون. دایکم بوی ده گیرامهوه که زور جار کاتیک بابی خهریکی فیر کردنی قورئان و شاعر به خاله کانم بووه، گوئی لپی گرتوون. جا بویه دایکم فیری نهلف و بی بووه و زور نایه تی قورئان و شاعریشی له بهر بوو.

نهوان مالیان له کولانی عه لپالی دابوو، ئیستا خاوهنی نهو خانووبه ره به ناغای مازوچی یه. چاک بیرم ده که ویتنهوه که ههر جاره ی به بهر نهو ماله دا تیده په رین، دایکم چاوه کانی پر ده بوون له فرمیسک، هیندیک له ده رگا و دیواری ماله که ی دهروانی و ناخیکی له ناخی دلهوه هه لده کیشا.

نهمن یه که مجار که باپیرم دیت، وازانم تهمه نم پینج یان شه ش سأل بوو. بابی دایکم له کوتایی ژیاپی له حوجره یه که له مزگه وتی هه باس ناغا ده ژیا و خهریکی خودا په رسته بوو. جاریک دایکم ناردمی بو لای باپیرم تا جله چلکنه کانی لی وهرگرم و بیهم دایکم بیان شوا. ههر که چوومه نیو حه وشه ی مزگه وت له دووره وه پیاوکی پیرم دیت و به شیوه زانیم باپیرمه. یه کسه چوومه نزیکی و سلوم کرد و پرسم ئیوه سلهمان ناغان، نهویش له وه لامدا وتی به لی. وتم نهمن کوبرام، دایکم ناردوومی جله چلکنه کانت بهرم تا بیان شوا. دهستی به سه رمدا هیئا و نیوچاوانی ماچ کردم. پاشان جله کانی دامی و خودا حافیزیم کرد و رویشتم. نهوه یه که مین و دوا جار بوو من باپیرم دیوه، چونکه هینده ی پی نه چوو نه مری خودای کرد.

بنه ماله ی باپم مریدی شیخ حیسامه دینی نه قشبه ندی بوون و بنه ماله ی دایکم

میریدی شیخی زه‌نبیلی. دایکم که می‌ردی به بابم ده‌کا ده‌بیته میریدی شیخ
 حیسامه‌دین و له ته‌مه‌نیکی که‌مدا تۆبه‌ی ده‌کا. هه‌رچه‌ند پێ ده‌لێن که بۆ ژنیکی
 که‌مه‌مه‌نی وه‌ک وی تۆبه‌ کردن زوویه به‌لام دایکم له بریاری خۆی پاشگه‌ز
 نابێته‌وه. ئه‌من هه‌ر زۆر مندال بووم له بیرمه که دایکم رۆژانی دوو شه‌مه و پێنج
 شه‌مه بۆ خه‌تم کردن ده‌چوه خانه‌قای نه‌قشبه‌ندی. ئه‌و ده‌می خه‌لیفه زارا سه‌ر
 خه‌می خانه‌قایه بوو. بیره‌وه‌ریه‌کی زۆر ناخۆشم له‌و کاتانه هه‌یه و ده‌مه‌وی
 لێره‌دا بیگێرمه‌وه که جارێکیان له‌گه‌ڵ دایکم چووبووومه خانه‌قایه، خوشکه‌زاکی
 خه‌لیفه زاراش له‌گه‌ڵ دایکی له‌ وی بوو. ئه‌و کچه که ناویم له بیر نه‌ ماوه،
 بووکیکی ناله‌باری له‌ په‌رۆ دروستکراوی پێبوو و یاری پێده‌کرد. که خه‌تم کۆتایی
 هات نازانم بۆ بووکه‌که‌م به‌ دزی دایکم و ئه‌وانی تر له‌ کچه‌که هه‌ستاند و برده‌مه‌وه
 مالتی. بێ ئه‌وه‌ی که‌س ئاگای لێ بێ له‌گه‌ڵ بووکه‌که‌ زۆر یاریم ده‌کرد جا بۆیه
 چلکن ببوو. جاری داها‌توو که له‌گه‌ڵ دایکم چووینه خه‌تم خه‌لیفه زارا که پێی
 زانیبوو که بووکی خوشکه‌زاکی لای منه زۆرم لێ توو‌په‌ بوو و لای دایکیشم
 شکایه‌تی لێ‌کردم و داوای بووکه‌که‌یان کرد. ئه‌منیش زۆر به‌ شله‌ژاوی بووکه
 چلکنه‌که‌م دانه‌وه. خه‌لیفه که‌ چاوی به‌ بووکه‌که‌ که‌وت، هێنده‌ی دیکه‌م لێ قه‌لس
 بوو و دوو چاوه‌ سوور هه‌لگه‌راوه‌کانی لێده‌رپه‌راندبووم و ئه‌منیش هه‌په‌سابووم.
 دایکیشم لێدانیکی چاکی لێدام. ئه‌و ده‌م و چاوه‌ قه‌لساوییه‌ی خه‌لیفه زارا و تۆقانی
 خۆم ئێستاش جار و بار دێته‌وه به‌ر چاو. که‌ گه‌وره‌تر بووم بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه
 زانیم که‌ کاریکی خراپم کردوه به‌لام نازانم ئایا شایانی ئه‌و هه‌موه‌ توند و تیزیه
 بووم.

سهردهمی مندالیم

دوای ژن هینانی بابم، ورده ورده، مامه کانیشم به یارمه تی بابم ژن دینن و ده بنه خاوهن مندال. خیزانه کان هه مووی پیکه وه له خانوو به ره یه کدا ده ژیاين. به لām هه خیزانه ی ژووری خوی هه بوو. ئیمه (دایکم، بابم، کاکم و خوشکه کانم) له دوو هوډه و خه لوه تیک و پیشخانیکدا بووین.

ئهو دهم زۆربه ی خانوو هه کان له گل دروست ده کران. بهو شیوه یه که خشتی گلی چوارگۆشه یان له قالب ده دا، قالبیکی بیست به بیست به بهر زایی پینچ سانتیمه تریان له تهخته دروست کردبوو. خۆل و ئاو یان تیکه لāو ده کرد و قورپان ده گرتوه، نه شل و نه زۆر توند و جوان ده یان شیتلا. جا ئه و جار خشتیان له قالب ده دا و پاشان له بهر تاوی ئیشکیان ده کردنه وه و دیواریان پت ساز ده کرد. پانی دیواریش مه تریک ده بوو. پاش تهواو بوونی دیواره که، به قور و کا سواغیان ده دا. ئه وه ی دهستی رویشتهبا دیواری ژوره کانینی گنچ کاری ده کرد. میچیش به دار ساز ده کرا. داره کانیان به نیوان سی سانتیک له په نای یه کتر له سهر دیواره کان داده نا، دوايه هه سیریان له سهر راده خست و سهره کهشیان به کاگل داده پۆشی. زۆر جار شهوانه، مشک له نیو هه سیره کان ته راتینیان بوو، جیکه جیک و خرمه خرمان ده هات. ئیمهش له وه ی ده ترساین به سه رماندا بهر بنه وه. به لām دوايه هیلاکی به سهر ترسه که ماندا زال ده بوو و خه ومان لیده کهوت.

هیندیک جار که نهرم نهرم باران ده باری، ئارام و هیدی وه ئهرزی ده کهوت به دهنگه خوشه که ی خوی که له گه ل خوشترین موسیقا پیشبرکیی ده کرد بۆ من وه کو لایه لایه وابوو، زۆر زوو به دهنگه خوشه که ی خه وم لئ ده کهوت. به لām به پیچه وانه وه، ئه گهر بارانیک ی توند باریبایه، به شوڤه شوڤ له پلوسکان ده هاته خوار ی و زۆر جار میچه کان دلۆپه یان ده کرد و زۆر ناخۆش بوو. ده بوايه هه ستین مافوو ره کان لادهین و ته شتیک له بهر دلۆپه که دانین. ئه گهر دلۆپه که زۆر بایه، ههر بهو شه وهش، یه که دوو پیای مالت ناچار ده بوون وه سه ر بانی که ون و هیندیک ی بکو تن و باگردانی له سهر بگین. بۆیه هه موو سالت پیش پایزی، خوتیان به بانیدا ده کرد و باگردانیان له سهر ده گنرا، تا کو پیشی دلۆپه ی بگرن.

ماله که ی تيمه وه ک زۆربه ی ماله کانی دیکه، دوو ههوشی هه بوو، به کیان له پيشه وه و نه وه ی دیکه ش له پشته وه. ههوشی پشته وه تايهت به ژنان بوو، پياوی بنگانه نه ده بوو به چيته نه وئ. هۆده یه کی گه وه له ههوشی پيشه وه ساز کرابوو بۆ پياوه کان و ههر له وئيش خزمه تی میوانی پياو ده کرا. ژووره کانی دیکه له ههوشه ی ژنان هه لکه وتبوون. ده وراو ده وری ژووره کان بيجگه له په نجه ره و ده رکه، پر بوون له تاقه که به کاشی و چینی جوان رازابوونه وه. هه مووی یه ک ده ست بوون بۆ نمونه دوازه ده وری په ل و دوازه ی قوول و چادان و ... هتد. ده ستیکيان سووریکي شه رابی بوو، ده ستیکی دیکه ش شینی تۆخ که پتي ده گوترا لاجیوه ردی. نه من زۆرم پی جوان بوون، واده بوو به ته نی دانیشم و وهخت و زه مانم له بیر چيته وه و چاوم له سه ر هه لئه ده گرتن. جاری واش بوو ده چوومه سه ر نه سکه ملیک، تا له نزیکه وه چاویان لیبکه م. نه خش و نیگاره جوان و زه ریفه که یان ببوونه جی تپرامانی من، له میشکی خۆمدا ده مه پنا و ده مبرد و له خۆم ده پرسى چۆن نه و نه خشانه یان له سه ر نه و ده وریانه کيشاوه ته وه، به چی ره نگیان کردوون و هه زار پرسیار و خه یالی دیکه. یان ده مېژاردن و له چاو لیکردنیان تیر نه ده بووم.

جاری وابوو دایکم بۆ شتیکی پتویست یان پښ پراگه یان دنی قسه یه ک ده یناردمه ماله پووره ئایشیم. ده بوايه به کۆلانی کدا تپه پم که ماله مه حموودیانی تیدا بوو. نه وان چینی زۆریان هه بوو و منیش له بهر ده رکی هه ساره که یان راده وه ستام و له شوشه په نجه ره کانه وه به ئیشتیاوه چاوم لی ده کردن و ده مېژاردن. جا بۆیه ماوه یه کی چاکم پي ده چوو تا ده گه یشتمه مالی پوورم. که دایکم پرسیارى لی ده کردم که بۆ نه وه نده م پي چوو، بۆم ده گپراوه. له دوایدا نه گه ر بیناردمایه ماله پوورم، ده یگوت: "خۆت نه خافلینی، زۆر چاو له چینیته کانی ماله مه حموودیان نه که ئی و گورج وه ره وه."

نه و کاته ژماره ی نه ندامانی خیزان زۆر بوو ههر مانگه ی یه کیک له ژنه کانی مالن نه رکی سه ره کی چيشت لپنانی له سه ر شان بوو و یه ک دوویه کيشیان یارمه تیان ددها و نه وانی دیکه ش هه رکه س کاریکی ده کرد. له گۆشه یه کی مدبه ق چه ند ئاورگمان هه بوو که چيشتیان له سه ر ساز ده کرد. مدبه ق ژووریکي گه وه بوو له بهری هه وشه، هه ندیک دور له ژووره کانی دانیشتن. ئاوری ئاورگیان به

گوښی (گیاهه کی ئیشک بوو که زور زوو و بی ماندوووون گپری ده گرت) ده کرده وه. هه ر که گوښی ئاوری ده گرت داریان له سهر داده نا. تهن دووریش له نیوه پاستی مدبهق دروست کرابوو. تهن دوور شکلیکی لوله یی نیۆ به تاله به تیره ی حه فتا سانتیمه تر و به رزایی هیندیک پتر له مه تریک ده بی. مه تریک نه وه برتریسی گلۆنه بوو بۆ نه وه ی هه وای تهن دوور ی بیت و بپروا تا ئاوره که چاک گر بگری. گلۆنه کونیکه به تیره ی بیست سانت که چل سانتیمه تریک به ره و خواره وه له تهن دوور کراوه، له ویه به شیوه یه کی دیاگۆنال ده روا تا مه تریک له وه بری تهن دوور که سهر له نه رزی دینیتته ده ری. میچی مدبهق کونیک ی تیدا بوو پیی ده گوترا روژنه یان کللوپوژنه بۆ نه وه ی هه م له ویه رووناکی بیته ناوه وه و هه م دوو که لی ل بچیتته ده ره وه. هه فته ی جار یک یان دوو جار نانکه ر ده هات و نانی بۆ ده کردین. هینستا دنیا تاریک بوو که نانکه ر ده هات و هه ویری ده شینا و پاشان دوو کارتریک لیده گه را تا هه ویره که هه لده هات و جا نه نگوتکی ده گرت. ورده ورده ئاوری تهن دووری به دار یان ده وه و کشپه ل داده خست. ئینجا که ئاوره که جوان ده گه شاهه ده ستی ده کرده پان کردنه وه ی نه نگوتکه کان به تیرۆک یان به وه ردینه له سهر ته خته یه ک وله سهر رفینده ی داده نا و به دیواری تهن دووره وه ی ده دا و لیده گه را تا جوان بپری.

له سوچنکی مدبه قیشدا، شوښنیکمان هه بوو بۆ خو شوشتن که پینیده گوترا شوړکه. هیندیک جار، له سهر ئاورگ ئاومان گه رم ده کرد و خو مان ده شوشته.

له یه کتیک له ژووره کان سه ماوه ریکی گه وری ره ژ ی داندرا بوو، چای بۆ هه موو خیزانه که پی ساز ده کرا. خالی بابم که به مامه خه لیل بانگمان ده کرد، چاپیه زیه که ی له نه ستوی خو ی گرتوو. دوای چا خواردنه وه، ژن و پیاو، هه ر که سه وه دوای کاری خو ی ده که وت. پیاوه کان به ره و کاسبی و ژنه کانیش له پیس هه موو شتیکدا، خه ریکی قاب و که وچک شوشتن ده بوون. جا دوایه کاری دیکه یان ده کرد. نه نکم که ناز ناوی دایه کاکه بوو هه ر که له نوښ و خوداپه رستی ده بووه، دووگمه ی به قه یتان دروست ده کرد و ده ینارده دوکانی باب و مامه کانم. چونکه نه وکاته وه ک ئیستا له مه هاباد دووگمه نه بوو، بۆیه دایه کاکه خو ی بۆی دروست ده کردن. نازانم هه ر له مه هاباد نه بوو یان به گشتی له شاره گه وره کانیش که مه تر ده ست

ده کهوت.

زستانان، ژنه کان دواى نه وهى له کار و بارى مالّی ده بوونه وه، خه ریکى چینی گوره وى، کلاو و دهسته وانه و نهو جوړه کارانه ده بوون. کارى هاوینانیش نه گهر پترنه با که متر نه بوو. له شیوی چۆمى، شوشتن و شانه کردن و پاشان رستنى خوریه شانه کراوه کان به ته شى را بگره تا دروست کردنى نیشاسته، مره بیا و شهر بهت. زۆربه ی مالان مره بیا و شهر بهت ی ثالوبالویان هه بوو. کارى ژنان له هاویندا، ههر نهو شتانه نه بوو به لکو روب گرتن، سرکه و ترشیات دانان، قاورمه² سازکردن، په نیر کوتان و ناخنینه وهى له کوپه و له بن نه رزی نانیشى پى زیاد ده بوو. هیشوو تریشیان له ژووریکى فینک هه لداوه سى بو زستان پیده گوترا میلاق. که خوریه که بیان ده پرست، به شیکیان بو رهنگ کردن ده نارنده خمخانه. زۆربه ی جار چوار رهنگى سوورو سهوز و شین و زهردیان به کار دینا که له ماده ی سروشتى دروست کرابوون. له دوا پیدا ده یانارده لای جو لا بو ته ون کردن. نه وهى رهنگ کرابوون ده یکردن به جاجم و نهوانى دیکه ی ده کرده به رمال و پوپه شمین.

به به هار و هاوینان، به روژ، خواردنى سووک وهک نان و په نیرو ماست، شیریز و رون، نه سپه ناخ، که نگر، بو رانی (کووله که ی سوورکراوه و ماست)، کووکى به هیلکه و پنگ و دوکلیو ... هتد ده خورا. به شهو چیشتى "قورس" لى دهن درا وهک کفته و شو رباو، شو رباو بامیه و خو رشتى که وهر ... هتد. به پایز و زستانیش ماشینه، برپویش، نیسکینه، سهرو پى، سهنگه سیر و کووله که ی شاقه باخى به سوورکراوى یان به کو لاوى و چه وهنده رى پیشاو به تهن دووریمان زور ده خوارد. له زۆربه ی مالان، ژن و مندال پیکه وه و پیاوانیش به یه که وه نان و چاییان ده خوارد.

شهوانى سى شه مه و ههینى پلاو ساز ده کرا و فه قیکان به تاییهت نهو دوو شه وه به مالاندا ده گهران و چیشتیان کو ده کرده وه. دباره هه موو روژیکش بو نان کوکرده وه ده هاتن و به هاوارى "نانى فه قییان، ره حمه تتان لى بى" خه لکیان له هاتنى خویان ناگادار ده کرد. جار جاریش له هه ندیک مال را چیشت و نان بو مال هه ژاره کانی گهرک ده نیردرا.

² گوشت له روندا سوور ده کراوه و له کوپانیان دهن ا بو وه رزی

پۆبه‌شمین ده‌وریان گیرابوو، هیندیکیش له سهر بان. تا درنگانیک پێکه‌وه قسه‌یان ده‌کردتا هیلاک ده‌بوون و خه‌ویان لێ ده‌که‌وت.

ئه‌و شه‌وانه‌ی مانگه‌شه‌و بوو، سروشت یه‌کجار جوان بوو، هه‌وشه‌که ته‌واو روناک ده‌بوو، ئه‌ستیره‌کان چاویان ده‌ترووکاند و له ده‌وری مانگ ده‌سوورانه‌وه و سه‌مایان ده‌کرد، وا پێده‌چوو به سه‌ما کردن پارێزگاری له مانگه‌که ده‌که‌ن. مانگیش به له‌نجه و لار وێرای ئه‌ستیره‌کان ده‌سووراهه. نازانم مانگ شانازی به ئه‌ستیره‌کان ده‌کرد یان ئه‌ستیره‌کان شاییان به مانگ بوو. له وانه‌شه هه‌ر دووک شانازیان به یه‌کتر کردبێ. ئه‌و دیمه‌نه دلگیرانه ده‌بوونه هۆی رازاندنه‌وه‌ی خه‌یاڵه‌کانم. جاری وابوو، ده‌ستمان به بژاردنی ئه‌ستیره‌کان ده‌کرد، به‌لام له‌ناکاو یه‌کیکیان وه‌ک تیر ئه‌کشا. زۆرمان پێ سه‌یر بوو، وه‌ک شتیکی خه‌یاڵی ده‌هاته به‌ر چاومان. ئه‌و هه‌سته ناسک و خه‌یاڵاوییه‌ی مندالی، مخابن له گه‌وره‌ییدا به ده‌گمه‌ن بۆ مرو‌ف روو ده‌دا. به رو‌ژیش ده‌مروانییه ئاسمان و لای خۆم بیرم ده‌کرده‌وه تۆ بلیتی ئه‌گه‌ر بچمه سهر شوێنیکێ به‌رز وه‌ک کتوی داشامه‌جید، ده‌ستم بگاته ئاسمان؟ دوايه‌ش به عه‌قڵی مندالی خۆم وه‌لامی خۆم ده‌داوه و ده‌مگوت ئه‌ی چۆن ئه‌گه‌ر بچمه سهر داشامه‌جید و ده‌ستم به‌رز که‌مه‌وه، ده‌یگه‌م.

ئه‌وه‌ده‌م زستانان ئه‌وه‌نده سارد بوو هه‌مو ولات ده‌یه‌ست و زۆر جاریش کړپوه‌ی ده‌کرد. کلو به‌فر ده‌هاته خواری و هه‌موو ولاتی داده‌پۆشی. ده‌تگوت شاخ و داخ و ئه‌رز جل و به‌رگی سپیان پۆشیوه. پیاوان سه‌ربان و به‌ر ماله‌ خۆیان به به‌فرمال ده‌مالی، ئه‌گه‌ر خاوه‌ن ماله‌که پیر یان نه‌خۆش بایه و نه‌یتوانییا، یه‌کیکی به کرێ ده‌گرت تا بۆی به‌مالت. واش ده‌بوو که دراوسێکان یارمه‌تی یه‌کتر بدن. له کوچه و کۆلانیشت تا پیاو رچه‌یان نه‌شکاندبا، مندالان نه‌یانده‌توانی ده‌رچن. رو‌ژی واش بوو ئه‌وه‌نده به‌فر ده‌باری که ریگا و بانه‌کان به گشتی هه‌مووی ده‌گیران و پێی ده‌رچوون نه‌بوو.

بۆ گه‌رم کردنی ناوماڵ له کاتی سه‌هۆل و سه‌رمادا، کورسی و کووره‌ی دارمان هه‌بوو. کورسی وه‌ک میزیکێ چوارگۆشه وابوو و لیفه‌یه‌کی تایه‌تی گه‌وره‌ی چوارگۆشه‌مان به سهر داده‌دا که لیفه‌ کورسی پێی ده‌گوترا. بۆ گه‌رم کردنی‌شی مه‌قه‌لی پر له پۆلوویان له بن ده‌نا. مه‌قه‌لی وه‌ک ته‌شتیکێ خپ ده‌چێ که به

ناسته م سى، چل سانت قووله. ژنان ئاوريان به رهژى ده كرده وه و جوان ده يانگه شانده وه، سهره تا چند دهنك ره ژيان له تاوله مه ده كرد و كه ميكيان نهوت پيدا ده كرد و به شه مچه (شقارته) ئاوريان ده كرده وه. كه يه ك دوو ره ژى ئاورى ده گرت، تاوله مه يان هه لده سووړاند تا خه لوزه كان بگه شينه وه. له دواييدا تيكه لى ره ژيه كانى نيو مه قه ليان ده كرد و به چاكى ده يانگه شانده وه. پاشان خو له ميشيان پيدا ده كرد و له بن كورسيان دهنه. نه گهر ئاوره كه جوان نه گه شاباوه، ده يانگوت بوغى كرده وه و له وانه بوو مروڤ بگرى. به زمانى زانستى گاز كه ربونيكى دروست ده كرد و ده يتوانى ببيته هوى مردن و خنكانى نه و كه سانه ي له ژر كورسيكه دا نووستبون.

سالى دوو جار، به هار و پايز، جل و بهرگ بو گشت خيزانى ماله كه مان ده كړدرا. له بازارپرا چند جوړه قوماش به توپ ده هاته وه، ههر كه سه به ئيشتياى خوى نه وه ي پويستى با هه لده بژارد. له كهوش فروشيشه وه، كهوشى زوريان بو دهناردينه وه، تا ههر كه س به ئيشتيا و به نه ندازه ي پتى خوى هه لېژى. جار و بار بابم، كه پتى له توريز يا ورمى كه وتبايه، كهوشى بو من و دايه كاكه و دايكم ده هينا. بو من به تايه تى كهوشى زور جوانى هه لده بژارد. جاريكى وه بيرم دى، كهوش هاته وه بو خيزانى مالى يه كيك له ناموزنه كانم ههر چاويكى له پتى من بوو و چاويكىشى له كهوشه كان. وا ديار بوو هيچى به دل نه بوو. دايه كاكه پتى گوت: "نه وه بو كهوشيك هه لېژى، ناكه به ته ما بى كهوشى وهك كوبرايه ت بو بينن". نه وده مى كهوشيان وهك نه سپ نال ده كرد بو نه وه ي زورتر بهرگه بگرى. نه من زور جار فكرم له نه سپه فقيره كه مان ده كرده وه، كه نه كا له كاتى نال كردندا ئيشى پتى بگات.

تيمه له ماله وه گرامافون تيكمان هه بوو كه باسكيك و شتيكى له شيوه ي بلندگو ي پتو ه بوو. كاتييك ده مانه هويست به كارى بينن، ده بوو باسكه كه ي چند جار بسوړ بينن جا نه و جا وه كار ده كهوت. چند قه وانيكيشمان هه بوو كه جار جار گوتمان ده دايه. وه بيرم ديته وه كه يه كيكيان به گوتى دايكى جه مال ده ستى پتى ده كرد. راديو ش له هه موو شاره كه دا هه رچند مالىك هه يان بوو. به چاكى له بيرمه كه هينديك كه س ده چوونه نه و ماله نه ي راديو يان هه بوو بو گوئى لى گرتن.

ئەو دەمی ئەسبابی رابواردن بۆ کۆرە گەنجەکان کەم بوو، بۆ کچی لاویش جگە لە شای و زەماوەند و سەیرانی باخی چیتەر نەبوو. لە مالهووە هیچی وای لێنەبوو تا بتوانن خۆیان پێوە خەریک کەن. یە کەم خۆتێندەوار کەم بوو، ئەوانی خۆتێندەواریش بوون، کتییکی وایان لە بەر دەست نەبوو بیخۆتێنەو. جا بۆیە قاوەخانەکان ببوونە شوێنی کۆبوونەوێ کۆرە گەنج و پیاوان، لە وێ دادەنیشان، چایان دەخواردەو و قسە ی خۆش و نەستەقیان دەکرد. قاوەخانەکانی ئەو کاتە تا ئەو جێیە لە بیرم ماب، بریتی بوون لە: قاوەخانەی حاجی بەهرام لە مەیدانی مەنگوران، قاوەخانەی عیمادی لە ناو گوزەرێ، قاوەخانەی شوخە لە مەیدانی حەمە خرچە، قاوەخانەی مام محە لە نێو عەلافەکانی مەیدانی ئاردی و قاوەخانەی سەر بەرداشی.

زۆربە ی پیاوانی مەهاباد، شەوانی پایز و زستان دوا نانخوردن ئێوارە لە قاوەخانەی شوخە لە مەیدانی حەمە خرچە ی کە تا شەودرەنگانێک ئاوەلا بوو، کۆ دەبوونەو. خاوەنی قاوەخانە کەش پیاویک بوو بە ناوی شوخە. پیاوان ئەوێندە مەراقی بیستنی شانامە و ئەسکەندەرنامە بوون هێندە هۆشیان لە چا خواردندنەو نەدەما. هەرچاوە پیاوان بوون دەست پێبکری. میرزا عەبدوللا، کە عەبدوللا شەلیان پێدەگوت، وەها بە نەقل ئەو ئەفسانەکانی دەگێرناوە، کە هەموو دەچوونە نێو ناخی حیکایەتە کە وەکوو ئەوێ بۆ خۆیان بەشیک بن لە ئەفسانە کە. ئەوێش هەمووی دەگەرێ سەر کارامەیی و لێ زانیی میرزا عەبدوللا لە گێرناوەی حیکایەتەکان. خەلکە کە تامەزرۆ بوون تا حکایەتە کە دەستپێکری. لە گۆشە یەکی قاوەخانە کە دا، مێزێکی گەورە داندرا بوو و دوو ئەسکەملی لە سەر، یەکیان بۆ میرزا عەبدوللا خۆی و ئەوێریش قەند و چایەکیان بۆ لە سەر دادەنا. ئەو مێزە بۆئەو بوو کە میرزا عەبدوللا لە سەر بەرزایی دانیشێ تا هەموو بە چاکی ببینن، لە ناوەراستی حیکایەتە کەش کە ئیشتیای لە چای دەبوو دەگوت جا لەو کاتە دا روستەم یان ئەفراسیاب چای دەخواردەو. قاوەچە کەش چایەکی تازە دەم و پەرەنگی بۆ دینا. میرزا عەبدوللا زۆر بە سۆزەو حیکایەت خوانی دەکرد، هەر خۆش بوو گوێی لێ بگری. کەس دەنگی لە بەر نەدەهات و تەواوی هۆشیان لای حیکایەتی شانامە بوو. لە نێو پراستی قاوەخانە کەش، سینییکی چکۆلە داندرا بوو تا

پیش نهوهی خه لکه که بلاوهی بکهن، ههر کهسه به توانای خوئی هیندیک دراوی تئ بکا. پاشان میرزا عه بدوللاش ملی ریگای دهگرت به رهو مالهوه دهبوهوه که نزیک مزگهوتی سوور بوو.

ئیمه ی کیژیش، هیندیک جار، خویمان له پشت قاوهخانه ی شوخهوه دهشاردهوه و به دزی گویمان له حیکایه تهکانی میرزا عه بدوللا دهگرت. به گشتیش کاک هاشمی برام، رۆزی دوايه، چیرۆکهکانی شهوی رابردوی میرزا عه بدوللای بو دهگترامهوه.

میرزا عه بدوللا پیاوئیکی خریله و لاواز بوو، تۆزیکیش ده شهلی. خه تئیکی زۆر خویشی هه بوو، بئجگه له حیکایهت خوانی، عهریزهشی بو خه لکی ده نوووسی. به رۆژ له مهیدانی دادهنیش و چاوهروانی مشتهری دهکرد.

دهربهندی حاجی حهسه نیان دهروازه بهکی هه بوو شهوانه داده خرا. حهسه سهسمان هه بوو که شهوانه ده رگای له وانه ی درهنگ هاتبانهوه دهکردهوه. زۆربهشی کوره لاههکان بوون که شهو درهنگ له قاوهخانه یان مهیخانه دهگه پانهوه. ژیا نی نهو ده می ساده و به کۆمه ل بوو. دایک و باب و مندا ل، نه نک و باب ه گوره و کوپ و بووک و نهوه هه موو پئکه وه ده ژیان. کوپ که ژنی دئنا ههر له گه ل دایک و بابیدا ده ژیا به لأم کچ که میتردی ده کرد ده چوو ه مالی میترد و خه سوو و خه زوو رانی. نهو ماله نه ی مانگا و گامیشیان هه بایه، زۆربه ی رۆژان دۆیان بو هاوسێکان ده نارد و جار و بارهش هیندیک ماست و رو نیان به سهردا دابهش دهکردن. ههر مالتیکیش داری میوه ی تیدابایه، کاتی به رهیتان، میوهکانیان به سه ر مندا لهکانی گه رکه و دراوسێکاندا بهش دهکرد. کاتیک که سێک لئی ده قهوما، گشت کاسبهکان کۆ ده بوونهوه و به پئی توانایان یارمهتیان ده کرد.

زۆر جار، ره مه زانان، بابم و دوو دانه له براکانی دوا ی یفتار ده چوونهوه دوکان و تا پارشه و نه ده هاتنهوه و کاریان ده کرد. هیندیک شهویش له گه ل دۆست و برادر ههر جاره ی له مالتیک کۆ ده بوونهوه و به گترانهوه ی قسه ی خو ش و خواردنی فپنی و مهشکه فی و خواردمه نه ی دیکه تا درهنگانی به سهریان ده برد. ژنه کانیش له مالهوه پئکه وه کۆ ده بوونهوه و شهوچه له یان ده خوارد و نه قل و نه زیله ی خو شیان ده گترپراوه و له هه مان کاتیشدا خه ریکی ته شی رستن یان چینی گۆرهوی،

ده‌سته‌وانه و سه‌رکلاوه ده‌بوون. شه‌وچه‌له له کشمیش و گوێز، سنجوو، میوژ، خورما، میلاق، فرنی و مه‌شکه‌فی و شتی وا پیک هاتبوو.

مه‌نیج خاتوونی خوشکی دایه کاکه‌ی می‌ردی به پیاوێکی خه‌لکی وسوکه‌ندی کردبوو جا بۆیه زۆر جار می‌وانی لادی‌یمان هه‌بوو. ژنه لادی‌یه‌کان به رۆژ له کاری مالدایارمه‌تی ژنه‌کانیان ده‌دان و شه‌وانیش تا دره‌نگانیکی حیکایه‌تیان بۆ ده‌کردین و راوی‌زیان زۆر خو‌ش بوو. ئی‌مه‌ی منداڵ شه‌وانه‌مان زۆر پێخو‌ش بوو، هه‌ر بلێتی یه‌ک و دوو جیگامان راده‌خست و و تیده‌خزاین، لی‌فه‌مان به‌ خو‌مان داده‌دا و ئاماده‌ی گوێ گرتن ده‌بووین. سه‌یر شه‌وه‌ بوو که جگه له چیرۆکی مه‌رۆکه و بزئۆکه و یه‌ک دوویه‌کی تر، زۆربه‌ی حیکایه‌ته‌کان له راستیدا ه‌ی گه‌وران بوون. زۆر جاریش چیرۆکی زهنده‌قهر وه‌ک حیکایه‌تی جندۆکه و شه‌یتانیان بۆ ده‌کردین. جا به‌ تابه‌تی، شه‌وانه‌ی بای توندی هاتبا، دار و دره‌خت و شتی ناو هه‌وشه‌ی ده‌ له‌رزنده‌وه، وژه وژی با له‌و تاریکبه‌دا، شه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ی ده‌ترساندین. شه‌وی واش بوو ده‌بوونه‌ هۆی خه‌ونی ناخو‌ش و ترسناک. به‌لام سه‌ره‌پای شه‌و ترسه‌ تا خه‌ومان لێ ده‌که‌وت گوێمان ده‌دایه‌.

ه‌یندیک جاریش، حیکایه‌تی خه‌یانه‌تی ژن به‌ می‌رده‌که‌یان بۆ ده‌گو‌تین. ژن له سه‌ر می‌رد و منداڵی خو‌ی هه‌زی له پیاوێکی دیکه‌ ده‌کرد، که پێیان ده‌گوت هه‌ریف. نازانم بۆ قه‌ت چیرۆکیک نه‌بوو سه‌باره‌ت به‌ پیاو که سه‌ره‌پای ژن و منداڵ، هه‌ز له ژنی تر بکا. له چیرۆکه‌که‌شدا باس نه‌ده‌کرا که ئایا شه‌و هه‌ریفه‌ ژن و منداڵی هه‌یه‌ یا نا. هه‌رچه‌ند تێگه‌یشتنی شه‌و جو‌ره چیرۆکانه بۆ ئی‌مه‌ی منداڵ ه‌یندیک زه‌حمه‌ت بوو، به‌لام هه‌ر پێمان خو‌ش بوو و ده‌چووینه ئێ‌و دنیا‌یه‌کی خه‌یا‌ل‌ل‌ویه‌وه. ئه‌من وینه‌ی کاراکتیره‌کانی ناو حیکایه‌ته‌که‌م له می‌شکی خو‌م دا ده‌کێشانه‌وه و به‌ ئی‌شتیای خو‌م ده‌م و چاو‌م بۆ نه‌خش ده‌کردن و جل و به‌رگم له به‌ر ده‌کردن. ه‌یندیک جاریش، رووداوێکی راستیان بۆ ده‌گێڕینه‌وه که شه‌ویش هه‌ر بابه‌تی گه‌وران بوو. زۆربه‌ی جاران، له نیوه‌ی حیکایه‌ته‌که‌ دا خه‌ومان لێ ده‌که‌وت. که‌م واده‌بوو که به‌ ته‌واوی حیکایه‌تیکمان گوێ لێ بووبێ. رۆژی دوایی شه‌و جو‌ره‌ی بو‌خو‌م ویستبام، باقی حیکایه‌ته‌که‌م له می‌شکی خو‌مدا ته‌واو ده‌کرد.

له ماله‌وه کو‌مه‌لیک مه‌ر و مالا‌ت و شه‌سپیکمان هه‌بوو، پایز و زستانان مه‌ر و

مانگاگانمان ده ناردن بۆ لای مه لا ره سوولی قهره شلاغی تا ناگای لیان بئ. ئهرکی پیراگه یشتنی ئه سه په کهش له سه ر شانی میرزا همه خه لیلی خالی باوکم بوو و له دوایشدا که کاکه هاشمی برام و کاک ره حیمی کوپی میرزا همه خه لیل گه وره ببوون، ئه و ئهرکه یان گرتبه ئه ستۆ. پاشناوی میرزا حوسین، خالی بابم، حامیدی بوو به لām بابم بۆ خاله که ی تری، واته میرزا همه خه لیل به نیوی عهزیمی ناسنامه ی وه رگرتبوو.

به گشتی پیاوه کان سواری ئه سه په که ده بوون. ته نیا ژنیک که ئیجازه ی هه بوو سوار بیت دایکم بوو ئه ویش به ده گمه ن هه ل ده که وت، کاتیک که بۆ شوئینکی دوور ده رویشتن ئه و سا مامه همه خه لیل یان یه کیک له پیاوه کان لغاوی ئه سه په که ی بۆ راده کیشا. من به ئاواته وه بووم سواری ئه سپ بام، به لām نه یانده هیش.

ژنیکیش، ، که نیوه که یم وه بیر نایه ته وه، ده هات و یارمه تی ژنه کانی مائی ده دا، کوپینکی هه بوو به نیوی ئاغا جا نازانم ناوی خو ی بوو یان دایکی له خو شه ویستیان وای بانگ ده کرد. ئاغاش چ ئاغا، کوپینکی کز و لاواز و رزیو، فووت لئ کردبا با ده ی برد. ئیمه ی مندالیش به ئاغا رزیو بانگمان ده کرد. به ته مه ن که میک له من بچوو کتر بوو. له گه ل ئاموزاکانم پیمان راده بوارد. زۆر گالته مان به و کوپه فه قیره ده کرد و پیتی پینده که نین. جار و باریش به دزی دایکیه وه تیمان ده سه رواند. نازانم به چ حه قیک ریگه مان به خو مان ده دا که ئه و به سه ته زمانه ئاوا ئازار بده یین. ئه وه ئه گه ر مندالی خزم یان دراوسیمان بایه، برپا ناکه م ئاوا هه ل سوکه وتمان له گه لیا کردبایه. به لām وابزانم چونکه مندالی ژنیک کی کاره که ر بوو، ئه و حه قه مان به خو مان ده دا گه پی پئ بده یین. ئیستا که بیر له و کاره ی خو مان ده که مه وه، قیزم دیته وه، پیموا به به خه لکی رابواردن، زۆر کاریکی ناشرین و ناره وایه.

دوای کۆچی دواپی بابم ئیدی من ئاغا رزیوم نه دیته وه تا کوو سه ره تاکانی ۲۰۰۰ ی زایینی. جاریکی که گه رابوومه وه مه هاباد، رۆژیک کی له شه قامیک ده رویشتم. یه کیک لیم هاته پیش و زۆر به گه رمی سلّو و چاک و چو نی له گه ل کردم، ئه منیش وه لāmی سلّوه که م داوه به لām هه رچی لیم روانی نه مناسیه وه. تیگه یشت و گو تی:

وابزانم نامناسیه‌وه، کوبرا خانم؟

نا وه‌للا بابم نات ناسمه‌وه.

ئه من ئاغا رزیوم، ئاغا رزیو.

توخودا ئاغا رزیوی؟

ئه‌ری وه‌للا، بۆخۆمم، شکور ئیستا ژن و مندال و نه‌وه‌م هه‌یه.

وه‌للاهی ئه‌گه‌ر بۆخۆت لایم نه‌هاتبایه پیشی و نه‌ت گوتبا، نه‌مده‌ناسیه‌وه،

چاوم روون بووه، چۆنی؟ چاکی شکور، ژن و مندال چۆن؟

به سایه‌ی هه‌مدی خودا، هه‌موو باشن. بۆخۆت چۆنی کوبرا خانم؟ سه‌حه‌ت و

سلامه‌تیت چۆنه‌؟

شوکری خودا باشم. هه‌ر وا ده‌بی له‌و ته‌مه‌نه‌دا.

بیستومه به ماله‌وه چوونه ده‌ره‌وه‌ی ولات.

ئه‌ری وه‌للا وایه، ئیستا له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات ده‌ژین.

واته به سه‌ردان هاتویه‌وه؟ توخدا فهرموو بچینه مائی و چه‌ند رۆژ میوانی ئیمه

به، خه‌یزانم خوشحال ده‌بی.

زۆر مه‌منوون، ماوه‌یه‌کی که‌م لێره‌م و فریا ناکه‌وم.

ده‌ ئیستا بۆ نه‌هاری میوانمان به.

پیم ناکرێ، به نیازم بچمه مائی خزمیکم، چاوه‌روانن. ئیشالله سه‌فه‌ریکی دیکه

که هاتمه‌وه.

خودا حافیزیم لێ کرد و وه‌ری که‌تمه‌وه. سه‌رده‌می مندالیم بیر که‌وته‌وه. ئاغا

رزیوی ئه‌وه‌دم که ئیستا پیاویکی به ته‌مه‌ن و خاوه‌ن نه‌وه بوو. واش وی ده‌چوو

شکور گوزه‌رانی خراب نه‌بی. خه‌یاله‌کانم فری بوون و گه‌راپوونه‌وه ئه‌و کاته‌ی له

بن به‌ستی هه‌سه‌نیان ده‌ژیاين. ژیا‌نی مندالیم وه‌ک فیلمیکی خه‌را هاتبووه به‌رچاو.

هه‌موو سیته‌کان یه‌ک به‌ دوای یه‌کدا ده‌هاتن و ده‌پویشتی. له‌ شوینه‌ خو‌شه‌کان

پیکه‌نینم ده‌هات و له‌ تاله‌کانیش خه‌مبار ده‌بووم. که‌ گه‌یشتمه‌ ماله‌ خزمه‌که‌م و له‌

ده‌رکه‌م دا فیلمه‌که‌م پچکرا. زۆری پینه‌چوو درکه‌یان لێکردمه‌وه.

هاوینان جارجاره‌ ده‌ چووینه‌ شیوی چومی. مافوو‌ره، به‌ره، خوری و شمه‌کمان له‌

داشقه‌ی که‌لی بار ده‌کرد و به‌ره‌و چومی وه‌پێ ده‌که‌وتین. بۆ ئیمه‌ی مندال، هه‌ر

له سواری داشقهوه خوښی دهستی پې دهکرد هه تا ټیواره که خوړناوا ده‌بوو و ده که‌پاینه‌وه مالن. که ده‌گه‌یشتینه چۆمی، یه‌ک دوو ژن چیشتیان ساز ده‌کرد و نه‌وانیتریش شت ومه‌کیان ده‌شوست. نه‌وانه‌ی رهن‌گاوره‌نگ بوون به‌ئەسپۆن³ ده‌شوران تا رهن‌گ نه‌دنه‌وه و شته سپیه‌کانیش به‌سابوون ده‌شوران. ئیمه‌ش له هه‌لخستنی شمه‌که‌کان هیندیک یارمه‌تیمان ده‌کردن، به‌لام زیاتر خه‌ریکی کایه‌کردن بووین. به‌جل و به‌رگه‌وه خو‌مان ده‌ئاوێ داویش تا ټیواره‌یکی درهن‌گ که ژنان له‌کار و بار ده‌بوونه‌وه. نه‌و روژانه‌ی شیوی چۆمی زۆر خو‌ش بوو. هه‌وایه‌کی پاک و ئاسمانیکی شین و سافی بی هه‌ور. ئاوی چۆمی له‌بهر تیشکی خو‌ره‌تاو ده‌دره‌وشایه‌وه. هه‌تاوێکی گهرم و خو‌ش ئاوی چۆمه‌که‌ی شیلوه گهرم ده‌کرد، نه‌و سروشته‌ جوانه و یاری کرد‌مان له‌نیو ئاوی روژیکي بی وینه‌ی له‌ژیانی مندالیمدا پیک ده‌هینا. ئیستاش که نه‌و کاته‌م وه‌بیر دېته‌وه، هه‌ستیکی زۆر خو‌شم هه‌یه. ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌رده‌می مندالیم و بۆ ماوه‌یه‌کی کورت ده‌چمه‌نیو خه‌یالات و له‌و دنیا پر له‌هه‌وراز و نه‌هامه‌تیه‌ دوور ده‌که‌ومه‌وه. هه‌فته‌ی جاریکیش ده‌چووینه‌ هه‌مام. دیاره‌ به‌شیک له‌ئیمه‌ی مندال زۆرمان پې خو‌ش نه‌بوو و به‌زۆری ده‌یانبردین. له‌سه‌رده‌می مندالی مندا هه‌مامیان قۆرخ ده‌کرد واته‌ چهند روژیک له‌هه‌فته‌دا تایه‌تی ژنان و چهند روژیک بۆ پیاوان بوو. نه‌و ماله‌ی ده‌ستی رویشتا و خیزانیان زۆر با، هه‌ر ژن و مندالی نه‌و ماله‌ و خزم و دراوسیکانیان له‌هه‌مامی ده‌بوون. جاری واش بوو که خه‌لکی گه‌ره‌کیک پیکه‌وه هه‌مامیان قۆرخ ده‌کرد. زۆر جار پر ده‌بوو له‌خه‌لک و ده‌بوو به‌زیکه‌ و هه‌رایه‌ک نه‌وسه‌ری دیار نه‌بن، له‌لایه‌ک هه‌راهه‌را و راکه‌پاکه‌ی مندالان و له‌لایه‌کیشه‌وه قیزه‌ی ژنان و نه‌راندن به‌سه‌ر مندالاندا، که‌س گوئی له‌ده‌نگی که‌س نه‌ده‌بوو. می‌شکه‌ سه‌ری مرو‌ف ده‌چوو. هیندیک جاریش کیشه‌ و هه‌لا ساز ده‌بوو. جا نه‌گه‌ر کیشه‌که له‌نیوان ژنی کوردو عه‌جه‌م قه‌ومابا، ته‌واوی ژنه‌ عه‌جه‌مه‌کان، به‌پێچه‌وانه‌ی ژنی

³ ئەسپۆن گیایه‌که که بۆ شوستنی جل و به‌رگ و خوری و مه‌ره‌ز به‌کاریان ده‌هینا. وایزانم ئیستاش خوری و مه‌ره‌ز هه‌ر به‌ئەسپۆن ده‌شۆن.

کورد، ده‌بوونه یه‌ک و له سه‌ر ژنه عه‌جه‌مه‌که‌یان ده‌کرده‌وه.

جارێک شه‌پێکی گه‌وره ساز بوو له‌ نێوان ژنێکی کورد و یه‌کی عه‌جه‌م و بوو به‌ فه‌رته‌نه‌یه‌ک ئه‌و سه‌ری دیار نه‌بۆ. سه‌رجه‌م ژنه عه‌جه‌می نێو سه‌مامه‌که وه‌ک له‌شکری مو‌غو‌ل هێرشیان کرده سه‌ر ژنه‌کوردکه‌ و به‌ هه‌موان په‌لاماریان دا و له‌ نه‌رزیان دا و که‌وته‌ سه‌ری. له‌ زۆران گرتن ده‌چو به‌و جیاوازیه‌وه که‌ زۆران با‌زی تاک و تاک پێکه‌وه زۆران ده‌گرن که‌چی لێ‌ده‌دا به‌چه‌ند ژن که‌وته‌بوونه سه‌ر یه‌کیک. جا ده‌یاننه‌راند و ده‌ستیان له‌ مل و پرچی هه‌ڵاندبوو، وه‌ختابوو بیخه‌نکین. وه‌ها ده‌یانقیژاند هه‌موو سه‌مامه‌که ده‌نگی ده‌داوه و بێگومان ده‌نگیان تا ده‌ره‌وه‌ی هه‌مام و ناو کۆڵانه‌که‌ش ده‌چوو. ئه‌و دیمه‌نه‌ پر له‌ زه‌بره‌ ماوه‌یه‌کی زۆر درێژه‌ی هه‌بوو تا به‌ جو‌ریک له‌ جو‌ران لێکیان کردنه‌وه. پێم وایه هه‌ر بۆیه‌ چوونی هه‌مام بۆ ئێمه‌ی مندا‌ل وه‌ک مو‌ته‌که وابوو. له‌ سه‌رده‌میکی دواتر ئیدی هه‌مام قو‌رخ نه‌ده‌کرا.

سالی جارێک له‌ وه‌رزێ به‌هاردا ژن و پیاوه به‌ سال‌چوه‌کان سه‌مامه‌تیان ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی خو‌ن‌ن‌یان پاک بێته‌وه و ده‌یانگوت به‌و کاره‌ خو‌نی پێس له‌ له‌شیان دێته‌ده‌ر و له‌شیان خو‌نی تازه‌ دروست ده‌کا. سه‌مامه‌ت به‌و شێوه‌یه‌ بوو که‌ له‌ هه‌مام ژنێکی لێزان (به‌ گشتی کیسه‌ کێش یان ناو کێشی هه‌مام) به‌ چه‌قۆ پشته‌ ژنه‌کانی به‌چه‌ند جن‌ داده‌پرووشاند تا خو‌نی لێ بێته‌ ده‌ر. هێ پیاوانیش به‌ هه‌مان چه‌شنه‌ پیاویکی لێزان سه‌مامه‌تی بۆ ده‌کردن. هه‌ر له‌و وه‌رزهدا شتیکی تریش بۆ تازه‌ کردنه‌وه‌ی خو‌ن باو بوو، ئه‌ویش به‌ کار هێنانی زه‌رو بوو. جا به‌شێک خه‌ڵک له‌ ژن و پیاو ئه‌وه‌شیان ده‌کرد. یه‌ک دوو پیاوی خه‌ڵکی گوند هه‌بوون زه‌روی‌ان ده‌گرت و به‌ کۆڵاندا ده‌سو‌رانه‌وه و هه‌رایان ده‌کرد و زه‌روی‌ان ده‌فرۆشت. به‌کارهێنانی به‌م جو‌ره‌ بوو که‌ که‌سه‌که‌ زه‌روه‌کی به‌ شو‌ن‌ن‌یکی برینداری خۆیه‌وه‌ ده‌نا یان نه‌گه‌ر بریندار نه‌بایه‌ شو‌ن‌ن‌یکی خوی بریندار ده‌کرد و زه‌روه‌کی پێوه‌ده‌نا. ده‌یانگوت زه‌روه‌کان خو‌ننه‌ پیسه‌که‌ی ده‌خۆن. من خۆم هه‌رگیز به‌کارم نه‌هێناوه به‌لام دایکم هه‌م حاجمه‌تی ده‌گرت و هه‌م زه‌روی به‌کار دێنا. له‌ ساله‌کانی ۸۰ ی زایینی سیمین و محمه‌د که‌ له‌ پارێس ده‌ژیان بۆیان باس کردم که‌ له‌ به‌رنامه‌یکی ب‌لاوکراوه‌ی ته‌له‌فیزیون بینویه‌نه که‌ هێندێک دوکتۆر له‌ ئه‌مریکا لێکۆڵینه‌وه‌یان له‌و

بابه ته وه کردوه و بۆیان دهرکهوتوه که زهرو خوینی پیس دهخوا و به کار هیتانی بۆ تهندروستی باشه.

ئهو سهردهمه مههاباد چه ندين هه مامی تیدا بوو: هه مامی پووتی، که له نزیک مزگهوتی عهجه مان بوو، هه مامی میرزا ره سوول که له خواره وهی مهیدانی ئاردی بوو، هه مامی هه باس ئاغا که وه بهر سیلوی سالی ۱۳۱۵ کهوت و هه مامی شوجاعولمولک که له گهره کی رزگه یان بوو. ئاوی هه مامه کان به پهین گهرم ده کران. هه مامه کانی ئهو کات تیان (ئه ستیرکی) تیدا بوو. ئه ستیرک هه وزیککی گهره ی پر له ئاو بوو که له ژیریه وهش ئاگر به پهین ده کراوه و ئاو گهرم داده هات و خه لکیش هه موو خۆیان تیدا ده شوست. جا ئه ستیرک پر ده بوو له پیسای و میکروپ و ده بوو به هۆی زۆر نه خووشی زایه ندی و ئهو بابته.

شوجاعولمولک که له سهردهمی قاجاره کان حاکی سابلاخ ده بی، هه مامیک به شیوه ساختیکی زۆر جوان له پشت مزگهوتی شا ده رویش دروست ده کا که به هه مامی شوجاعولمولک⁴ نیوبانگ دهرده کا. هه مامی شۆریشی پیده گوترا، چونکو

⁴ ناماده کار: له باره ی هه مامی شوجاعولمولک پرسیارم له هاوړی هه سه نی قازی کرد که ئهو زانیاریه ی له کاک عه بدوللای سه مه دی وهرگرتبوو و بۆی ناردم. "هه مزاغای مه نگور، بهر له شۆرشی شیخ عوبه ی دیلا و رووداوه که ی هه سه ن عه لی خانی گه پرووسی؛ چه ند جاری تریش له گه ل حکومه تی وهختی ئیران شه ر وناکوکی هه بووه. له یه کییک له و شه ر و تی که هه لچوونانه دا، پاشا خانی سه رتیپ (شوجاعولمولک) هه مزاغای شکست ده دا و ناچاری ده کا خۆ له خاکی عوسمانی به اوی. به بۆنه ی ئهو سه رکه وتنه، ناسره ددین شا سه ره پای نازناوی پیشو، له قه بی (موزه فقه روده وله) شی ده دات. عومه رئاغای عه لیار له کتیبه ده ستنوسه که ی خۆیدا به ناوی "مه اباد بر قله ی تاریخ" ئاوا باسی شوجاعولمولک ده کا: [پاشا خان سرتیپ، فرزند فرخ خان موکری، ملقب به شجاع الملک، حمزه آقا را شکست داد و باعث فرار او به خاک عثمانی شد. به دنبال این فتح و خدمت، علاوه بر لقب قبلی، به دریافت لقب مظفرالدوله نیز مفتخر

ئاوهکه‌ی له کانی شوړ را ده‌هات. ئه‌و هه‌مامه چه‌ند جار ئه‌م ده‌ست و ئه‌و ده‌ستی کرد تا کوو دوا جار به‌کیک کړی و به‌داخه‌وه هه‌مامه‌که‌ی ټیکدا و زه‌ویکه‌ی به‌ش به‌ش کرد و به‌خه‌لکی فروشت. ئه‌وه‌ش عه‌قلی ئیمه‌ی کورده، له جیات ئه‌وه‌ی که شوینکی وا هه‌تا هه‌تایه پابگیري و پاريزگاري لږ بکړي، بۆ نموونه ده‌کرا بېیته موزه‌خانه. به‌لام به‌داخه‌وه ئه‌و بینا جوانه و میژوویه ده‌رووختین و ده‌یفروشین.

سالي چه‌ند جار ټکیښ بانگ هیشتنیکي که‌وره له باخی عزیز ناغا یاخود له باخی میرزا سالي مشیری ده‌کرا و ئیمه‌ش له‌گه‌ل خزم وکه‌سان له به‌یانی زوو و ه‌پری ده‌که‌وتین. که له کوچه‌باخه‌کان ټیپه‌ر ده‌بوین دیمه‌نه سیحراویکانیان ده‌چوونه ناو خانه‌کانی میښکمه‌وه و ده‌یانبردمه ناو دنیای خه‌یالاته‌وه. هه‌ر که ده‌گه‌بشتینه جی، به‌ره‌کانیان راده‌خست، شت و مه‌کیان له ئه‌سپه‌که‌ داده‌گرت و له شوینیکي ته‌نیشته به‌ره‌کان دایانده‌نا و ئیمه‌ی مندالیش داوامان له یه‌کیک له که‌وره‌کان ده‌کرد تا جۆلانه‌مان بۆ به‌سته‌وه. جۆلانه‌ش گوریسیکی ئه‌ستووری دريژ بوو که هه‌ر سه‌ره‌یان له دوو لقی ئه‌ستووری ئه‌م سه‌رو ئه‌و سه‌ری دار گرتی ده‌دا. روژی باخی وه‌ک روژی شیوی چۆمی یه‌کیک له روژه خو‌شه‌کاغان بوو، هه‌تا ماندو و شه‌کت نه‌باين، وازمان له جۆلانه‌کردن نه‌ده‌هینا. مندالی واش هه‌بوو که زور تا‌قه‌تی نه‌بوو و تووشی سه‌رله گيژه‌هاتن و رشانه‌وه ده‌بوو. ژنه‌کانیش که له چيشت لیټان و کار و بار ده‌بوونه‌وه، نان ده‌خورا و پاشان ژن و پیاو تا دره‌نگاټیک هه‌لده‌په‌رین و گویان بۆ ده‌فه و گورانی مه‌نیچ هه‌یران هه‌لده‌خست. له دوايیدا هه‌ر که‌سه‌ش چه‌ند قرانیک شاباشی ده‌دايه.

مه‌نیچ هه‌یران ژنیکي بچکۆله‌ی، لاوازی، ره‌شتاله‌ی قسه‌ خو‌ش بوو. ده‌نگی

گردید. نامبرده دایي حاج محمد ایلخانی بود و در سال 1295ق [1878میلادی] بدروود حیات گفت و بر بالای تپه‌ای در روستای سردارآباد حومه‌ی بوکان به‌ خاک سپرده شد [ئهم یادداشتی عومه‌ر ناغا دلنیا مان ده‌کا که بی‌گومان هه‌مامه‌که‌ به‌ر له 1878 ساز کرابی. یانی ئه‌گه‌ر شو‌جاعولمولک 10 سال به‌ر له مردنی خو‌ی، هه‌مامه‌که‌ی ساز کردبی، ده‌بیته 1868ی زایینی]."

خراب نه‌بوو و به هوۍ سهر ورووی خوښییه‌وه چټکای له نټو دلی خه‌لکی مه‌هاباد کړد‌بووه. خه‌لکی گوندی هه‌مامیانی نزیک بۆکان بوو. ههر به مندالی که به میړدی ده‌دن، به میړده‌که‌ی رازی نابې و به جټی دټلې و تیده‌دقټنې بۆ مه‌هاباد. وا وټی ده‌چوو مه‌یلی له ژنان بټت. وهک پیاوان سهر و شه‌ده‌ی ده‌به‌ست و له سهر جلی ژنانه‌وه فه‌رنجی پیاوانه‌ی ده‌کړده بهر. باوکم هه موو سالتی یه‌ک یان دوو فه‌رنجی به دیاری ده‌دایه و نه‌ویش ههر که چاوی پیمان ده‌که‌وت، به شانازییه‌وه نیشانی ده‌داین.

مه‌نیچ هه‌یران بۆ هه‌موو کۆبوونه‌وه و شایی و به‌زمټیک بانگ ده‌کرا و له‌وی ده‌فه‌ی لڼ ده‌دا و گوژانی ده‌چراند و شاباشی وهر ده‌گرت. نه‌وکاته له مه‌هاباد نه‌وانه‌ی ده‌سترپویشتوو بوون حه‌وت شه‌و و حه‌وت روژ شایی و گوڅه‌ندیان ده‌کړد. جا به شاباش مه‌نیچ هه‌یران ده‌یتوانی خوۍ و ده‌وروبه‌ری پټی به‌رپوه‌به‌ری. زستانانیش به مالان دا ده‌گه‌را و ده‌یگوت: "شایی نییه و مه‌نیچ بټ پووله" ئاوا هټندټکی دراو کۆ ده‌کړده‌وه. مه‌نیچ هه‌یران ته‌نیا له مه‌جلیسی ژنان ده‌فه‌ی لڼ نه‌ده‌دا، به‌لکو له به‌زمی پیاوانیشدا به‌شداري ده‌کړد. دواي ماوه‌یه‌ک خوشکټکی به نټوی خه‌جیج له گونده‌وه هټنا بۆ مه‌هاباد و به میړدی دا به‌میرزا خه‌لیلی سولتانی، ناسراو به خه‌لیلی قاچاقچی. مه‌نیچ چهند ده‌ستی خانوو هه‌بوو، ههم مالی خوشکی به خټو ده‌کړد و ههم بټوه‌ژنټیک به نټوی خورشید کۆسانی. دوايه نه‌و ژنه‌ی به میړد دا به خه‌لیلی قاچاقچی و هه‌وټی به سهر خوشکی خوی هټنا. خه‌جیج کورټکی له کاک خه‌لیل ببوو و ناویان نابوو عه‌لی. مه‌نیچ زۆری خوښه‌و‌یست و وهک کورې خوۍ ئاگای لیده‌بوو و پټی خوټند وا بزائم شه‌شی ئاماده‌یشی ته‌واو کړد.

شه‌وانی ره‌مه‌زان پیاوان ههر جاره‌ی له مالټیک کۆ ده‌بوونه‌وه و مه‌نیچ هه‌یرانیش له‌وټی حازر و ئاماده ده‌بوو. جا که نۆبه‌ی ماله‌ وی ده‌هات ده‌یگوت: " به خوځای من فرنی و ترنیم نیه، جه‌رگ و دل و گورچيله‌تان بۆ ده‌کړم". جا له سهر نه‌وه‌ی چهند به‌یتیکیشی بۆ دروست کرابوو که ئاوا ده‌ستی پی ده‌کړد: جه‌رگ و دل و گورچيله، به خټر بټی مام...هتد. به‌لام به‌داخه‌وه به‌یته‌که‌م به ته‌واوه‌تی وه‌بیر نایه‌ته‌وه.

مه‌نیج هه‌یران جگه له ده‌فه لێدان و گۆرانی چراندن، کاسپییه‌کی دیکه‌شی هه‌بوو ئه‌ویش کرپن و فروشی خانوو بوو. خانووی کۆنی ده‌کپری و نوژه‌نی ده‌کردنه‌وه و پاشان به‌ که‌مێک گرانتر ده‌یفرۆشتنه‌وه. کاتیک لێمان ده‌پرسی بۆ وا ده‌که‌ی؟ ده‌یگوت: "مالی پێس ده‌کپرم، جلی جوانیان له‌ به‌ر ده‌که‌م و ده‌یانفرۆشمه‌وه."

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌شدا ژنیکی قه‌له‌وی په‌شتاله‌ی ئاوالوی له‌گه‌ڵ که‌چه‌که‌ی له‌ مه‌هاباد ده‌ژیان. خه‌لکی ناویان نابوو "مانگ و روژ" و قه‌ت نه‌م زانی ناوی خۆی چه‌یه، هه‌ر به‌ "مانگ و روژ" ده‌م ناسی. ئه‌من له‌ قوتابخانه‌ چاوم پێ. که‌وتبوو چونکه‌ جار و بار هاتووچۆی خات زله‌خای پێشخزمه‌تی قوتابخانه‌ی ده‌کرد. "مانگ و روژ" هێندێکی دراو هه‌بوو که‌ به‌ قهرز ده‌یدا به‌ خه‌لک و ئه‌وانیش مانگێ که‌مێک قازانجی دراوه‌که‌یان ده‌دايه‌ که‌ ئاوا خۆی و که‌چه‌که‌ی پێ به‌پێ ده‌چوون.

ژیانی منداڵان له‌و سه‌رده‌مه‌دا، ته‌واو به‌ یاری و گرمه‌ ده‌گوزرا. به‌یانی زوو هه‌موو خێزان له‌ خه‌وێ هه‌لده‌ستاین. پیاوه‌کان دوا‌ی به‌رچای ده‌چوونه‌ سه‌ر کار و کاسبی، ژنه‌کانیش خه‌ریکی کاری مالی ده‌بوون و منداڵه‌کانیش کایه‌یان ده‌کرد. ژیا‌نی منداڵی من زۆر ره‌نگاو ره‌نگ و جوان بوو، ئه‌و کات خه‌م و خه‌فه‌ت بۆ ئێمه‌ی منداڵ مانابه‌کی نه‌بوو. ژیا‌نیکی پێ له‌ هه‌لبه‌ز و دابه‌ز له‌ هه‌مان کاتیشدا تیکه‌لاو ببوو له‌گه‌ڵ میژویه‌کی دژوار که‌ گه‌وره‌کا‌مان بۆیان ده‌گێڕاینه‌وه.

ده‌ربه‌ندی حاجی هه‌سه‌نیان، که‌ مالی ئێمه‌ی تیدا بوو، به‌رانه‌ر به‌ مه‌یدانی ئاردی بوو. ئێمه‌ش زۆربه‌ی روژان له‌ مه‌یدانی ئاردی یاریمان ده‌کرد، بۆیه‌ ئاگامان له‌ رووداوه‌کانی ئه‌و مه‌یدانه‌ بوو. من به‌ منداڵی بزۆز و وریا بووم، دایکم ده‌یگێڕاوه‌ که‌ نۆ مانگه‌ بووم سه‌ری خۆم داخستوه و به‌ره‌و دوکانی بابم چووم و له‌ رێگا خالی بابم تووشم ده‌پێ و ده‌مباته‌وه‌ مالی. له‌ کاتی یاری کردن زۆر جار ده‌غڵ فروشه‌کانی مه‌یدانی ئاردیمان ئه‌زیت ده‌کرد. هێنده‌مان یاری ده‌کرد تا ماندوو شه‌که‌ت ده‌بووین. واش ده‌بوو منداڵه‌ چکۆله‌ کان له‌ کۆڵانه‌کانی ده‌ورو به‌ر یان له‌ سه‌ر تاي ئاردی خه‌ویان لێ ده‌که‌وت و خه‌لکی گه‌ڕه‌ک یان کاسبه‌کان هه‌لیان ده‌گرت و بۆ دایکیان ده‌برده‌وه.

له‌ به‌ری ژووړه‌ گه‌وره‌ی ماله‌که‌مان پāl به‌ پāl ده‌روازه‌ی مالی، دوو خواجانه

هه‌بوون که مندالگه‌ل زۆریان کایه له سهر ده‌کرد. کایه‌ی مندالان نه‌وانه بوون: دار و هه‌لووک، دار و تۆپ، نان نانین، تۆپه‌پاکردین (یاریکه وه‌ک به‌یس بالی ئه‌مریکا ده‌چێ)، دایه مه‌مه‌ده به‌گورگی، قهره قهرین (خۆشاردنه‌وه)، خه‌سته‌کین، جگین، میشتین، گۆین، جۆرابین، مه‌زه‌رق داکوتان، پینج به‌رده، دایه‌لین (که به‌هه‌لووچه‌ی تازه ده‌کرا). یاریکی دیکه‌ی که‌چان هه‌بوو به‌نیوی حیلانه _ به‌ده‌ست له‌ئه‌ستۆی به‌ک کردن، بازیکمان پیک ده‌هینا و ئه‌م گۆرانیه‌مان ده‌گوت:

هه‌ی ته‌خته، ته‌خته، ته‌خته	ئێواریکی بێ وه‌خته
ته‌خته له‌سه‌ری داری	گرم و هوپری سواری
سه‌لا له‌برینداری	
برینداری ده‌خۆمه	ئاوی گه‌نم و جۆمه
کاکم چوه‌ ژنی بێنی	کچی شابه‌گۆل بێنی
که‌وشی سوورم بۆ دینێ	تارای بۆ باجیم دینێ
هه‌ی ته‌خته، ته‌خته، ته‌خته	هه‌ی چه‌رمه، چه‌رمه، چه‌رمه

ئاغزی بووکیم خۆ شه‌رمه

بووکم دی، هه‌لالم دی	له‌گه‌ل و سوو لالم دی
وسوو لالی دووگردي	ده‌مه‌پتای و ده‌مب‌دی

له‌خۆم ماره‌ ده‌کردی

ماره، ماره، هه‌لبه‌زه	به‌سه‌نجاغ و به‌ته‌رزه
سه‌نجاغی من زێپینه	له‌خا‌لانم گێپینه
چاوی ده‌نێر گزۆکن	خالی ده‌قه‌م قه‌موکن
قه‌م قه‌موکیم به‌رداوه	به‌موسلیم وه‌رداوه

یاریه‌کی زبری کورانه‌ش شه‌په‌گه‌په‌ک بوو. هیندیک جار می‌رمندالان و لاوانی دوو گه‌په‌ک بریاریان ده‌دا له‌شوئینکی نێوان دوو گه‌په‌ک پیکه‌وه به‌شه‌پ بێن. جا له‌شوئنی دیاریکراو به‌گۆپاله‌وه تیک به‌ر ده‌بوون و یه‌کتریان شلوکوت ده‌کرد. جاری واش هه‌بوو یه‌کتریان زۆر خراپ بریندار ده‌کرد. جا ئه‌و گه‌په‌که‌ی به‌زیبا، له‌نیو شاری ئابرووی ده‌چوو. به‌یت و گۆرانیان له‌سهر ساز ده‌کردو فیتوویان بۆ لێ ده‌دا و ئازاریان ده‌دا. پێویسته‌ ئه‌وه‌ش بڵیین که‌ ئه‌و کورانه‌ناسیاو و هاوپرێی

یه کتری بوون و زۆر جار له یهک قوتا بخانهش دهیانخوێند. ئەو شەپەگەپەکش یاری بوو و نه ده‌بوه هۆی دوژمنایه‌تی نێوان گەپەکه‌کان. به‌لام یارییکی دپندانه‌ بوو، جار و بار یهک دوو که‌شیش بریندار ده‌بوون. شتیکی تریش هه‌بوو که وه‌ک شانۆ ده‌چوو، ئەویش ئیشکه‌رن بوو. کووله‌که‌ی شاقه‌باخیان ناو ده‌کوڵی و پیاویک له‌ سه‌ر خۆی ده‌کرد و جلی سه‌یری له‌به‌ر ده‌کرد، ته‌نیا جێگه‌ی لووت و چاویان بۆ ده‌هێشته‌وه. جا ته‌پلیان بۆ لێ دده‌ا و ئەویش سه‌مای ده‌کرد و خه‌لکیش لێی ده‌هه‌لان. ئەوانه‌ی ده‌بوون به‌ ئیشکه‌رن و ئەوی ته‌پلی لێده‌دا، به‌ گشتی تورکی ورمێ یان میانداوی بوون. ئەو به‌زمی کووله‌که‌ کوڵین و ئیشکه‌رن هێندیک وه‌ک "هالۆوینی" ئەمریکا ده‌چوو. ئیستاش که‌سیک جلی سه‌یری له‌به‌ر دا‌بێ، پێی ده‌لێن، ئەرێ بۆ خۆت کردووه به‌ ئیشکه‌رن؟

هاوینان له‌ مه‌یدانی ئاردی میوه‌ی جۆراوجور بۆ فرۆشتن له‌ سه‌ر سه‌وه‌ته و کارتۆن و ئەرزێ داده‌ندرا. کاسبه‌کانیش به‌ ده‌نگی به‌رز هه‌رایان ده‌کرد و به‌ میوه‌کانیان هه‌ل ده‌گوت. هێندیک جار شوتی و کاله‌ک فرۆشه‌کان بۆیان نه‌ده‌کرا هه‌موو ئێواران شته‌کانیان کۆ که‌نه‌وه، ناچار شه‌وانه له‌ لای شوتی و کاله‌که‌کانیان ده‌خه‌وتن. که‌ خه‌ویان لێ ده‌که‌وت، کوپه‌ گه‌نجه‌کان ده‌چوونه سه‌ر بانی دوکانه‌کان و قولاپیان ده‌هاویشته بۆ شوتی و کاله‌ک. ئەگه‌ر دوکانداره‌که وه‌خه‌به‌ر هاتبایه، ده‌ی کرده هه‌لا و هوریا.

هه‌موو روژی، پێش ئەوه‌ی خۆر ئاوا بێت، ژنیکی لاوازی په‌شتاله هێندیکی وێنجه‌ی له‌ سه‌ر شانی داده‌نا و ده‌هاته ئێو مه‌یدانی ئاردی و له‌ شوێنیکی تاییه‌تی داده‌نیشت و وێنجه‌کانی ده‌فرۆشت. نازانم کێ و بۆ چی ناوی شای ژنانیان لێنا‌بوو. هه‌ر که له‌ دووره‌ چاویان به‌ ژنه‌ ده‌که‌وت، ته‌وا‌ی مه‌یدانی ئاردی ده‌نگی ده‌داوه به‌ گوتنی "شای ژنان". وا‌وێده‌چوو که ئەو رووی خۆی نه‌دێنا و ده‌چووه شوێنه‌که‌ی خۆی. که‌ وێنجه‌کانی ده‌فرۆشت به‌رو ما‌ل وه‌پێده‌که‌وته‌وه.

ئەو ده‌مه‌م زوربه‌ی پیاوان بۆ به‌ رێوه‌ چوون و به‌ خێو کردنی خێزانیان کاسبیان ده‌کرد. هێندیک به‌رگ دروو بوون وه‌ک بابی من، وه‌ستا عه‌زیزی ماشینیچی، سید محه‌مه‌دئه‌مینێ ئیفتخاری (خه‌زوورم) و حاجی محه‌مه‌د ناسراو به‌ حاجی محه‌مه‌دی گێپه‌ی، ...هتد.

له کهوش درۆکان ئهوهندهی له بیرم بئ، مانۆک و وهستا برابیم، ههر دووکیان ههرمهنی بوون. حاجی رهحیمی حیجازیش نالی له کهوشی دهدا (ئهو کاته بو پاراستنی پانیتی کهوش ئاستنیکیان له ژیرکهی دهدا و پێان دهگوت نال).

کهوشفروشهکان بریتی بوون له میرزا قاسمی مهرجانی، حاجی رهحمان ناسراو به رهحمانه چکۆل و سید رهحمانه لهج (کهوشهکانی وی به باشی نیویانگیان دهر کردبوو، به کهوشی سیدیان دهناسرا). هیندیکیش کوتالفروش بوون، وهک میرزا قادری بلوریان، حاجی عهبدووللای چهلهبی، میرزا ئهحمدهی ئهشعهری، میرزا عهبدوولکهزیمی بلووریان. دانهوێلهفروشهکانی مهیدانی ئاردیش ئهوانه بوون: مام سمایی قهرهشلاهی، میرزا رهحمانه رهش، میرزا حوسینی حامیدی، میرزا مهحمودی عهزیمی و فهقی محهمدهی عهلاف، ...هتد. بهشیکیش وهک میرزا حهمهدهمینی فهتحي دارتاش بوون.

لهگهڵ ئهوهی که گهلی کورد خاوهنی کولتوریکي کۆنه، ئاکاری ناشیرینی بهرچاوشی تێدایه. رهوشتیکی ناشیرین که زۆر باو بوو ناو و ناتۆره لێنان له خهڵک بوو، ههرچهنده کهم بۆتهوه، بهلام بهداخهوه ئیستاش ههر ماوه و روو دهدا. ئهو کاره نالهباره، هیندیک جار دهبوو به هۆی نهخۆشی دهروونی یان تهنانهت شیت بوونی ئهو کهسهی ناتۆرهی به سهردا داپرابوو. یهکیک له وانه مام رهسوولی قهساب بوو که له ئیو مهیدانی ئاردی دوکانی قهسابی ههبوو و گوشتی گای دهفرۆشت. دهیانگێپراوه که مام رهسوول لهگهڵ پیاویکی به شهڕیکایهتی دوکانی قهسابی گوشتی مهریان دهبن. ئهو دهم پپوهکانیان به جیا دهفرۆشت. پاش ماوهیهک کابرای شهڕیک ههست دهکا که پپوه کهمی کردوه و له مام رهسوول دپدۆنگ دهبیت. رۆژیک لیتی دهپرسن: "چۆنه جار لهگهڵ جارێ پپوهکان کهم دهکهن؟" مام رهسوولیش به توورپهیهوه دهلی: "تۆمهتی دزیم لێ دهدهی؟"، شهڕیکه که دهلی نا، ئهستهغفیروللا، ههر ویستم بزائم ئهتۆش ههست پێ کردوه؟ گوايه مام رهسوول ههموو رۆژی هیندیک له پپوهکهی به دزی شهڕیکهکهی دهباتهوه مانی. شهڕیکهکهی تیدهگا و رۆژیک لهناکاو دهچیته ماله مام رهسوولی و دهبینی مهنجهلیکی زهلام لهوبههری ههساری له سهڕ ئاوریه و بونی پپو ئهو ناوهی داگرتوه. کابرای شهڕیک لیتی دهپرسن: "مام پهسوول، ئهوه خهڕیکی چی؟ ئهوه

چییه له سهر ئاگر؟" مام رهسوولیش له وهلامدا ده‌لتی: "ئه‌وه زاخم وه‌سهر ناوه". شهربیکی مام رهسوول ده‌گه‌پتته‌وه مه‌یدانی و ئه‌و رووداوه بو دراوسیتی دوکانی ده‌گه‌پتته‌وه. جا ئیدی ناوی "زاخه"ی به سهر داده‌پرئی. جار و بار که مام رهسوول له مه‌یدانی ئاردی خه‌ریکی که‌ول کردنی مه‌ر ده‌بوو، بو تووره کردنی له‌پر یه‌کیک له ته‌خته‌یه‌کی ده‌دا و هه‌رای ده‌کرد "زاخه". جا دوا به دواي ئه‌و، ته‌واوی بازار ده‌ی نه‌راند: "زاخه، زاخه". مام رهسوولیش وه‌ک شیتی لی ده‌هات و به چه‌قوی قه‌سابی وه‌دوايان ده‌که‌وت. تووره‌یه‌که‌ی له وه‌ی دا نه‌بوو، له وانه بوو ئه‌گه‌ر یه‌کیکی ده‌ست که‌وتبا بیکوشتایه. ئه‌وانیش وه‌ها رایان ده‌کرد که به که‌س نه‌ده‌گیرانه‌وه. ناچار مام رهسوول، ماندوو و هیلاک، به هه‌ناسه‌پرکه و ده‌م و چاویکی سوور هه‌لگه‌پراو و پر له ئاره‌قه، ده‌گه‌پراوه سهر کار و باری خوی. مام محیدین، خزمی حاجی مسته‌فای شاتری، له‌و مه‌یدانه‌ی دا قاوه‌خانه‌ی هه‌بوو. هه‌ر که مام رهسوولی له‌و وه‌زعه‌دا ده‌دیت، به‌زه‌یی پتدا ده‌هات و بو ئه‌وه‌ی هیمنی کاته‌وه، په‌رداخیک ناوی سارد و چایه‌کی پرپه‌نگی بو ده‌برد و دلی ده‌داوه تا ورده ورده ده‌هاته سهره‌ خوی. ئه‌و کاره ناله‌باره تا ئه‌و رۆژه‌ی مام رهسوول کوچی دوايی کرد درێژه‌ی هه‌بوو.

ئه‌وه‌ده‌م که منداڵ بووم، ژنیکی خزمی نه‌نکم به ئیوی ئامینه خانم هاتوو‌چۆی مالی ئیمه‌ی ده‌کرد. له‌ئێو خه‌لک به ئامینی بن ئالا به ناوبانگ بوو. ژنیکی بالا به‌رزی ره‌ش ئه‌سمه‌ری که‌مه‌ر باریک و له‌ش زه‌ریف بوو، دوو چاوی گه‌وره‌ی په‌شی جوان له‌گه‌ل برۆی که‌مانی له سهر ئیو چاوانتیکی به‌رز هینده‌ی دی خوین شیرینی کردبوو. ئامینه خانم زۆر قسه‌ خوش و سهر و روو خوش بوو. نه‌نکمی به سولتان بانگ ده‌کرد و زۆر جاریش به گالته‌وه پتی ده‌گوت، حه‌یف بو عه‌زیم که عومری خوی له‌گه‌ل تو خه‌سار کرد.

جاریک له دایکم پرسی بو پتی ده‌لین "ئامینی بن ئالایه"، له وه‌لامدا گوتی ئامینیان به نابه‌دلی خوی دابوو به‌ پیاویک. ئه‌ویش رۆژیک به‌ری به‌یانی په‌نا ده‌باته بنکه‌ی عوسمانیه‌کان، که له سهرده‌می شه‌ری جیهانی یه‌که‌م له سابل‌اخ حوکمیان کردوه و ده‌ست به ئالا‌که‌یانه‌وه ده‌گرئ و ده‌لتی: "هاتوم حاشا له می‌رده‌که‌م بکه‌م." ئه‌وانیش له دواي می‌رده‌که‌ی ده‌نی‌رن و ته‌لاقی بو ده‌ستین. جا

بۆیه خه‌لکی سابل‌اخ ناوی "تامینی بن ئالایه"ی له سه‌ر ده‌نێن. به‌ گه‌ردن کێلێش ناوی ده‌رکردبوو چونکه‌ ژنێکی گه‌ردن ب‌لێند بوو، ته‌نانه‌ت له‌ شیع‌ر و گورانی‌ش دا پ‌ی‌یان هه‌ل ده‌گوت: "تامینی گواره‌کانت مه‌له‌نگینه.....". دوايه‌ که‌ ته‌لاقی وه‌رگرت، م‌ی‌رد ده‌کا به‌و پ‌یاوه‌ی که‌ بۆ خۆی هه‌زی ل‌یک‌ر‌دوه‌. قه‌ت نه‌مزانی مندالی هه‌بوو یان نا چونکه‌ هه‌ر به‌ ته‌نیا ده‌هات بو لای نه‌نکم.

ده‌ستپیکي خویندن

هەر زۆر به منداڵی سهرنجم له دهستی دایکم و ژنه مامه‌کانم ده‌دا تا فێری چینی و گۆلدۆزی و دروومان بووم. هەر له سه‌ره‌تاوه وه‌کوو نه‌وان ده‌سته‌وانه و سه‌ر کلاوه‌م به نه‌خشی میرزایی ده‌چنی، به‌لام که هیندیک گه‌وره‌تر بووم، ده‌ستم کرد به چینی بلووز و ژاکه‌توو و کلاو و شتی دیکه‌به نه‌خش و نێگارێکی تازه‌و جیاواز. له قوتابخانه‌ش، به‌وردی ده‌مروانیه جله چن‌دراوه‌کانی مامۆستا‌کان و وینه‌م لێ هه‌ڵده‌گرتن و فێریان ده‌بووم.

خۆشه‌ویستیکی بێ سنوورم بۆ دایکم هه‌بوو، له‌دانیشتن و گوی هه‌ڵخستن بۆ قسه‌کانی بابیشم، که به هیمنی باسی شتی زۆر به نرخێ بۆ ده‌کردم، ماندوو نه‌ده‌بووم و زۆریشم پێ خۆش بوو. له ته‌مه‌نی میرمنداڵیوه کۆت و شه‌لوار و کراسی باو‌کم ئوتوو ده‌کرد و که‌وشکانیم بۆ ره‌ش ده‌کرده‌وه. نه‌و کارانه بوون به هۆی نزیکیکی پتر له بابم. نه‌ویش زۆر قسه‌ی خۆشی بۆ ده‌کردم و جار و باریش باسی کار وباری خۆی و نه‌و شتانه‌ی به‌ روژ له ده‌رێ قه‌وما‌بوون بۆ ده‌گێر‌امه‌وه. هه‌میشه ئامۆژگاری ده‌کردم و له هه‌مان کاتیشدا پێی خۆش بوو بیرو‌پ‌رای من له مه‌ڕ رووداوه‌کان بزانن.

به گشتی یارمه‌تی دایکیشم ده‌دا هه‌رچه‌ند هه‌میشه چه‌ند کارکه‌ری ژن هه‌بوون که یارمه‌تی ژنه‌کانی مالتی بده‌ن، چیشتم لێ‌ده‌نا، جلم ده‌شوست و خه‌ریکی پاک و خا‌وینی مالتی ده‌بووم. دوا‌ی نه‌وه‌ی مامه‌کانم ژنیان هێنا و مندا‌له‌کان گه‌وره‌ بوون، هه‌ر ماله‌ی چیشتم و نانی بۆ خۆی ساز ده‌کرد.

نه‌من پێنج سا‌ڵان بووم که کاک هاشمی برام که له قوتابخانه ده‌یخویند و کاتیک که ده‌هاته‌وه مالتی، خه‌ریکی ده‌رس و ده‌وره‌کانی ده‌بوو. له بیرمه له ته‌نیشتی دا ده‌نیشتم و چاو‌م لێ ده‌کرد. هینده‌م پێ خۆش بوو نه‌منیش روژیک له روژان وه‌کوو وی بتوانم بخوینمه‌وه و بنووسم. خودا لێ خوش‌بووی دایکم که زانی چه‌نده تامه‌زرو‌ی فێر بوونم، ئا‌وا ته‌که‌می به جێ هێنا و قه‌له‌م و کاغه‌زی دامی و خۆی ده‌ستی گرتم و سی و دوو پیتی فارسی فێر کردم. دایکم ده‌رسی نه‌خویندبوو، به‌لام که‌میک قورئانی ده‌خویند و هیندیک له ئایه‌ته‌کانیشی له به‌ر بوو. هه‌ر وه‌ها له

تهمه‌نی می‌رمندا لیدا کاتیک که له ماله‌وه خه‌ریکی سیغار پیچانه‌وه ده‌بی بۆ خیزانه‌که‌یان، له په‌ناوه گوئی له‌بابی گرتووه که قورشان و شیعره‌کانی وه‌فایی و مه‌وله‌وی فی‌ری کوره‌کانی کردووه. جا به‌و جوړه نه‌ویش شیعره‌کان فی‌ر ببوو.

ئهو کاته له مه‌هاباد ته‌نیا قوتابخانه‌یه‌کی کچانی لی بوو به‌نیوی په‌رماس و ده‌که‌وته گه‌په‌کی قووله‌قه‌بران که ئیستا به‌کولانی نه‌یویان به‌ناوبانگه. مالی پوره‌نایشه‌م، خوشکی دایکم، به‌رانبه‌ر به‌وی بوو، که ده‌چوین سه‌ری پورم ده‌ین، نه‌من ماوه‌یه‌کی باش له به‌ر ده‌ره‌کی قوتابخانه‌که راده‌وه‌ستام و چاوم له کچه قوتابییه‌کان ده‌کرد. ئاخری پوژیکی دایکم ده‌ستی گرتم و بردمی بۆ قوتابخانه و داوای له مودیره‌که‌ی کرد که نیوم بنووسن. به‌لام مودیره‌که، که خامیکی فارس بوو، رووی له دایکم کرد وگوئی ته‌مه‌نی که‌مه و نا‌کری. به‌لام زوری دایکم له‌لایه‌ک و نووسینی ئه‌لف و بی من له‌لایه‌کی دیکه وای لی کرد که نیوم بنوسن و خرامه‌ پۆلی ته‌هیه (ئاماده‌کاری).

بی‌جگه له مودیره‌که (که به‌داخه‌وه نیوه‌که‌یم قه‌ت نه‌زانی)، خامیکی ته‌و‌ری‌زی به‌نیوی نادره‌خامی فه‌روخزاد مامۆستام بوو. روقیا خامی حه‌کیمزاده‌ش، که دوا‌یی ده‌بیته‌ژی خالی حاجی که‌ریمی ئاموزام، هه‌م ده‌رسی ده‌خویند و هه‌م نه‌گه‌ر مندالیک به‌چاکی فارسی نه‌زانیا یارمه‌تی ده‌کرد، واته له‌نیوان مامۆستاکان و قوتابییه‌کان کاری وه‌رگه‌رانی ده‌کرد.

هه‌ر که ده‌ستم به‌خویندن کرد، ده‌رگای دنیا‌یه‌کی تازه و گه‌وره‌تر به‌روومدا کرایه‌وه. ئهو دنیا‌یه‌ی که ماوه‌یه‌ک بوو له‌می‌شکی خو‌مدا ده‌م هیناو ده‌مه‌برد و خه‌ونم پتوه‌ده‌دیت. بۆ من شتیکی گه‌لیک تاییه‌تی و به‌نرخ بوو. له‌کایه‌کردنی کاتی وچان له‌گه‌ل کیزۆله‌کانی هاوته‌مه‌نی خو‌م را بگه‌ر تا خویندن وفی‌ر بوونی ناو پۆل، هه‌ر یه‌که‌و خو‌شی خو‌ی هه‌بوو. پێش نه‌وه‌ی ده‌ست به‌خویندن بکه‌م ته‌نیا له‌چوارچێوه‌ی ماله‌وه‌دا بووم، بی‌جگه له‌خوشک و برا و ئامۆزا و مندالی دراوسێکان، هاو‌پتی ترم نه‌بوو. له‌قوتابخانه‌له‌گه‌ل هیندیک کچی هاو ته‌مه‌نی خو‌م بووینه ده‌سته‌خوشک، که ئیستاشی له‌گه‌ل بی‌نه‌وانه‌ی له‌ژیاندا ماون، دۆستایه‌تی‌مان خو‌شه.

له‌سه‌ره‌تاوه هه‌م زۆرمان پێ سه‌یر بوو که ده‌بوا‌یه به‌زمانی فارسی بخوینن

ههم له بهرمان گران بوو. چونکه فارسی بۆ ئیمه زمانیکې بېگانه بوو، ده‌بوو زور هه‌وڵ بده‌ین که ټیټیگه‌ین. دیاره بۆ من، که پېش ټه‌وه‌ی له قوتابخانه ده‌ست به خویندن بکه‌م، له مالې، به یارمه‌تی کاکم و دایکم، له گه‌ل ټه‌لف و بې و که‌میک شتی دیکه به زمانی فارسی ئاشنا بېووم، زور قورس نه‌بوو. به‌لام ده‌زانم که به‌شیک له هاوړټیکانم بۆ فېربوونی فارسی گېروگرفتیاڼ هه‌بوو و ده‌بویه زور هه‌وڵ و ته‌قه‌لا بده‌ن. مخابن وه‌بیرم نایه‌ته‌وه چه‌نده‌ی پېچوو تا من فیری خویندنه‌وه‌ی فارسی بووم.

پایزان که وهرزی به‌هې بوو له گه‌ل خوځمان ده‌مانبرده خویندگه و له کاتی وچان وه‌به‌ر دهرکه‌ی پوله‌که‌مان ده‌دا و ده‌مانقه‌لشانده و له ټیو خوماندا به‌شمان ده‌کرد و ده‌مانخوارد. تامی ټهو به‌هېانه تا ئیستاش له سهر زمانه و له‌بیرم نه‌چوټه‌وه. چونکه به‌هېه‌ی ټهو دهم سروشتی بوون و به‌داو و دهرمان گه‌وره نه‌کرا‌بوون، بویه وا به‌له‌زت بوون. ئی ټیستا خړ و گه‌وره و به‌شکل جوان به‌لام تامی ټه‌وه‌ی جاران ناده‌ن، وه‌کوو ټهو ژنه‌ی ده‌چن که خو‌ی به‌سوراو سپیاو جوان کردوه، ههر که سووراوه‌که‌ی لټیوه‌وه کال ده‌بېته‌وه و جوانیه‌که‌ی نامنټی. زستانانیش کشمیش و گوزمان پټیوو و جارو باریش له سهر ریگای قوتابخانه گه‌زوبرټشکه، سهرداری یان شوړمه‌زهمان ده‌کړی وده‌مانخوارد.

ټهو قوتابېانه‌ی که یه‌ک دوو پو‌ل له ئیمه له پېشتر بوون ټهم خانمانه بوون: توبای شه‌لماش، خه‌جیجی مه‌جدی، عیسمه‌تی شافعی، عیسمه‌تی فاتحی، روقیای عه‌لپالی، روقیای هه‌یده‌ری (خوشکی میرزا سه‌دیقی هه‌یده‌ری)، گه‌وه‌ر تاجی قازی (ناسراو به‌خانمانه خانم)، رابیعی ناهید (خوشکه‌زای قازی محمه‌ده‌د)، عه‌زیزه و بېهجه‌تی ټهرده‌لان (دوو خوشکی خه‌لکی سنه‌ بوون)، توبای هه‌کیمزاده و شه‌وکه‌ت خانم ناوټیکیش که به‌داخه‌وه پاش ناوه‌که‌م له‌بیر نه‌ماوه.

ټه‌وه‌نده‌ی له بیرم ماوه هاو‌پوله‌کانی من ټهم خانمانه بوون: زارای حیجازی، سوغرای وه‌لیزاده، زارای نیک نه‌فس، مریمی تلوعی، عیسمه‌تی داودی، فاقه‌ی ده‌وله‌تیار، نه‌زاکه‌تی سه‌لیمی، هاجه‌ری زهن‌دی، خه‌جیجی ده‌بیری، خه‌جیجی هه‌بیب په‌نا، جه‌میله‌ی سوبحی، فاقه و مه‌عسوومی ته‌وحیدی. ټه‌گه‌ر نیوی هه‌مووانی ټیدا نیه، دیاره له یادم نه‌ماوه، داوای لټیورده‌ن ده‌که‌م

یه کهم سرووډیک له خویندکه فیری بووم نه‌وه‌یه:

به به چه روزی

چه روز دلفروزی

چون شد سحر پدیدار

ما گردیم جمله بیدار

شوییم دست و رو را

شانه زنیم مو را

سلام به اهل خانه

دست ماما بابا بیوسیم

لباس خود بیوشیم

شیر و چای بنوشیم

روان شویم به مدرسه

برای کسب معرفت

ز کوشش معلمین

شویم ز عالمان مملکت.

(وهی وهی له‌م رۆژه

له‌م رۆژه دل‌پ‌ښنه

هر که به‌یان داهات

گشتمان له خه‌و هه‌ل‌ده‌ستین

ده‌ست و چاومان ده‌شورین

قژه‌که‌مان داد‌ښین

سلاو ده‌که‌ښ له‌هه‌موان

ده‌ستی دایک و باهمان ماچ ده‌که‌ښ

جلی خو له‌به‌ر ده‌که‌ښ

شیر و چای ده‌خوینه‌وه

ری ده‌که‌وین بو فیر‌گه

بو فیر بوونی زانیاری

به هه وڵی مامۆستاكان

ده‌بینه زانای وڵات).

جاریکی مامۆستا که مان له گه‌ڵ نه‌وه‌ش که هه‌لامه‌تی بوو، هه‌ر هات‌بووه‌ سه‌ر کار. خه‌ریک بوو نه‌لف و بیی پێده‌گوتین و ئیمه‌ش ده‌بوايه دوا به دواي نه‌و دووپاتمان کرد‌باوه. جا چونکه هه‌لامه‌تی بوو، گن ببوو. ماوه‌یه‌کی زۆر له نه‌لفیدا مایه‌نوه. هه‌ر نه‌و ده‌یگوت من میکم "انف، شما نگویید انف بگوئید انف" (نه‌من ده‌لیم نه‌نیف، ئیوه مه‌لین نه‌نیف، بلین، نه‌نیف). ئیمه‌ش بو پیکه‌نین هه‌ر ده‌مانگوت نه‌نیف. تا دوايي مامۆستا ده‌ستی له نه‌لف هه‌لگرت و چوه سه‌ر پیته‌کانی دیکه. به پیتی "ق" ش زۆر پیکه‌نینمان ده‌هات، چونکه مامۆستا که تورک زمان بوو، پیتی "ق" ی بو نه‌ده‌هات و ده‌یگوت "گ". جا قوتایی خودا نه‌کا خالیکی لاوازی مامۆستا که ی وه‌چنگ که وی تا ده‌توانی گه‌پی پێ ده‌دا.

له‌و سه‌رو به‌نده‌دا خانمێکی ئه‌مریکایی دلوغان به‌ نێوی میس ئاگوستا گودهارت له مه‌هاباد ده‌ژیا که خه‌لکی به‌ میس کوتات بانگیان ده‌کرد. زۆر ده‌ستی فه‌قیر و هه‌ژاری ده‌گرت. نه‌و ژنه‌ میهره‌بانه کچ و کوڕێکی به‌ نێوی سه‌کینه و عه‌لی له دایک و بابیان کربوو و کرد‌بوونی به‌ منداڵی خۆی. وه‌ک دایکێکی باش نه‌و منداڵانه‌ی به‌ خێو ده‌کرد، ده‌یناردنه قوتابخانه و له مائیش ماموستای موسیقای بو گرت‌بوون. من چه‌ند جاریک له‌گه‌ڵ سه‌کینه‌ی چوومه ماله‌که‌یان، له وێ بو یه‌که‌م جار، ته‌ماته‌ی زه‌ردی چکۆله‌م دیت که به‌ قه‌د هه‌یلکه کۆتریک ده‌بوو. نه‌وکاته نه‌مه‌دزانی چیه و له میس گوت هارتم پرسى، نه‌ویش گوتی که ته‌ماته‌یه و تۆوه‌که‌یم له ئه‌مریکاوه هه‌یناوه. وابزانم له‌ ساڵی ۱۹۳۹ی زایینی له‌گه‌ڵ ده‌ست پێ کردنی جه‌نگی جیهانی دووه‌م، نه‌و خانمه له‌گه‌ڵ دوو منداڵه‌کانی، باریان کرد و گه‌رانه‌وه ئه‌مریکا. ئیستا شوێنی نه‌و ماله‌ کراوه‌ته فه‌رمانگه‌ی دارایی.

نه‌وده‌م مه‌هاباد سێ مه‌یدانی تیدا‌بوو، مه‌یدانی ئاردی، مه‌یدانی مه‌نگووران و مه‌یدانی حه‌مه‌خرچه‌ی. نێوان مه‌یدانی ئاردی و مه‌یدانی حه‌مه‌خرچه‌ی چه‌ند دوکانی خه‌رازی لێ‌بوو. یه‌کیکیان دوکانی مام نه‌حه‌مدی بوو که پیاویکی ئیفلج بوو و نه‌یده‌توانی به‌پیتی خۆی ب‌روا. ئیمه‌ی خوێندکاریش نه‌وه‌ی پێ‌ویستی قوتابخانه بوو وه‌ک کاغەز و پێ‌نووسمان له دوکانی وی ده‌ک‌ری چونکه هه‌م له دوکانداره‌کانی

دیکه ههزرانفرۆش تر بوو هه‌میش زۆر پێکه‌نینمان ده‌هات چونکه وه‌لامى هه‌موو پرسیارێكى به نازانم ده‌داوه. كه ده‌چوین شتى لى بکړین، بۆ ئموونه لی‌مان ده‌پرسى مام ئه‌حمده ئه‌و كاغه‌زه به چه‌ندیه؟ ئه‌گه‌ر گوته‌بایه، به شایى و نیوێک، ده‌مانگوت به شایه‌ک نابى؟، ده‌یگوت نازانم. بۆیه ناومان نابوو "مام ئه‌حمده‌ی نازانم".

مام ئه‌حمده، کوپیکى به ئیوى مسته‌فای دامزراندبوو تا یارمه‌تى بدا و به کوڵ هاتوو‌چۆی دوکانه‌کەى پێیکا. بۆ نوێژى نیوه‌رو و ئیواره‌ش مسته‌فا هه‌ر به کوڵ مام ئه‌حمده‌ی ده‌برده‌ مزگه‌وت و ده‌یه‌په‌ناوه. پێش بانگى شه‌وانیش ده‌رگای دوکانیان داده‌خست و به‌ره‌و ماڵى وه‌پى ده‌که‌وتن. ماڵه‌که‌یان له‌ نزیکى مزگه‌وتى سوور بوو. ماڵه‌ پیرۆز خاڤى پووریشم هه‌ر له‌و گه‌ره‌که‌ بوو.

ماوه‌یه‌ک دوایه‌ بیستمان مام ئه‌حمده‌ی نازانم کوچى دوایى کردوه و ژنه‌ چه‌رمه‌سه‌ره وه‌جاخ کوێره‌کەى به‌ ته‌نى ماوه‌ته‌وه. کاک مسته‌فا ئه‌و ژنه‌ داماوہى که به راستى جینگه‌ی به‌زه‌یى بوو، له‌ ماڵى وه‌ده‌ر نا. ماوه‌یه‌کى زۆر بى خانوو و ماڵ و ئاواره‌ بوو تا له‌و دنایه‌ ما‌لاوایى کرد و له‌و هه‌موه‌ سه‌ر گه‌ردانى و به‌دبه‌ختیه‌ رزگارى بوو. کاک مسته‌فاش جوابى خراپه‌کانى خوى وه‌رگرتوه، پاش قه‌ده‌ریکى به‌ ده‌ردى مام ئه‌حمده‌ گرفتار بوو، یانى ئیفلج ده‌ بێ، به‌لام خۆى و به‌ختى خۆى، کوپه‌کانى زۆر به‌ ئه‌مه‌ک بوون و هه‌تا مرد خزمه‌ت‌یان کرد.

ئه‌ه‌وکاته‌ قوتابى که‌م بوو، به‌ لام ورده‌ ورده‌ کورد و غه‌یرى کورد که‌ه‌کانیان وه‌ به‌ر خوێندن ده‌نا. فێرگه‌ی که‌پانه‌ی په‌رماس له‌ سه‌ره‌تادا هه‌ر سێ پۆلى هه‌بوو. که‌م که‌م پۆلى چوارو پێنج و شه‌شیش کرانه‌وه و ژماره‌ی ماموستاکانیش زیادى کرد. ئه‌من هه‌میشه‌ تینوى فێر بوون بووم و پێشم خۆشبوو له‌ سه‌ر زۆر باب‌ه‌ت زانیاریم هه‌بێت، تا ئه‌و جیه‌ی بۆم کرابا، هه‌رچیم وه‌گیر که‌وتبا، له‌ پڕۆژنامه‌ و کتێب ده‌مخوێنده‌وه. هه‌چ پڕۆژیکیشم به‌ فێرو نه‌ده‌دا و هه‌ر شه‌ش رۆژى هه‌فته‌که‌ ده‌چوومه‌وه قوتابخانه‌ی. ئه‌وکات شه‌ش رۆژ ده‌چووینه‌وه قوتابخانه‌ به‌لام رۆژى پێنج شه‌مان هه‌ر به‌یانیکه‌ی خوێندمان هه‌بوو و هه‌ینیش رۆژى پشوودان بوو. له‌بیرمه‌ پڕۆژیکى له‌ ماڵه‌وه‌ شایمان هه‌بوو. یه‌کیک له‌ مامه‌کانم ژنى هه‌تنبوو. ئه‌من گوێم نه‌دایه‌ و چوومه‌وه قوتابخانه‌، زارا خاڤى نیک نه‌فس هه‌ر که‌ چاوى پێم

کهوت گوتی:

ئهوه بۆ هاتویهوه، ئهی ئهوپرو شاییتان نییه ؟
 با بهلام حهوسهلهی شاییم نییه و خویندهکه م پتی خوشتره.
 ئهتۆ زۆر سهیری، چۆن شاییت پتی خوش نییه؟ وهللاهی که لهو سههری شار
 دههۆل و زورنا لی دهدری، ئهمن له جی خۆمهوه ههلهپرینم دی.
 زارا خانم ههر له منداڵیهوه ئیسک سووک و قسهخۆش و دهم بهپیکهین بوو.
 هاوپۆلهکانی دیکه گویان له قسهکاتمان بوو و دهستیان کرده پیکهین. ئهو رۆژه مان
 به گهلیک پیکهینهوه برده سهر.

شیوازی پهروهرده و فیر کردن له گهڵ ئیستا جیاوازییهکی زۆری ههبوو، جاری
 وابوو زهبر و لیدان یان شکاندنهوهی قوتابی وهک شیوازی فیرکردن بهکار دههێنرا.
 بۆ نموونه، جارێک که له پۆلی چواره م بووم، مامۆستای پۆلی شهش هات به دوامدا
 و بردمی بۆ پۆلهکهی خۆی. له سهر تهخته رهش پرسپاریکی ماتماتیک نووسرابوو،
 کچیکیش له پهناي تهخته که راههستا بوو، وا دیار بوو وهلامه که ی نه ده زانی.
 مامۆستا که شه منی که دوو پۆل له خوارهوهی وی بووم، بردبوو بۆ شکاندنهوهی
 ئهو قوتابییه بهسته زمانه. پتی گوتم ئهو پرسپاره شیکار که وه. ئهمنیش خهریکی
 بووم و وهلامه که یم دیته وه و نووسیم. ئافه رینتکی به من گوت و زۆریش لهو
 توپره بوو. ئهو شیوازه نادرستهی پهروهرده به داخه وه باو بوو. مامۆستا کان وهیان
 ده زانی بهو جوړه هانی قوتابییه کان ده ده. بێخه بهر له وهی که ئهو شیوازه له
 وانهیه قوتابییه کان ههتا ههتایه له خویندن بێزار کا. ئهو شیوازه ناراستانه وهک
 شکاندنهوهی قوتابییه که به یه کێکی دیکه، تا ئهوکاتهی منیش بووم به مامۆستا ههر
 درێژهی هه بوو. ئهمنیش مخابن له ژيانی مامۆستاییمدا لهو کاره نارهوايانهم کردوه.
 بهلام دواي هیندیک ئهزموون تیکه یشتووم که هه له م کردوه و زۆریش لهو
 کرده وانهی خۆم په شیمانم.

تهمه نم ده سال بوو و له پۆلی چواره م بووم. بایم، روحی شاد بێ، بۆی گیرامه وه
 که حکومه تی ئیران، شیخ عهبدولقادری گهیلانیزاده، باپیری حاجی سید عهبدوللا
 نهفه ندی، که که سایه تیکی ئازادیخواز بوو، دوور ده خاته وه بۆ تورکیا. ئهو ریبه ره
 گه وهرو ئازایه له خه می دووری ولات و خاو و خیزانه که ی ئهو شیعرا نه ی گوتوه:

ای فلک ظالم فلک از دست ظلمت چون کنم
 حسرت حب وطن در دل خدایا چون کنم
 من که اولاد حسینم این مصیبت عار نیست
 من به غربت می روم اما صغیران تاب نیست

حکومه‌تی تورکیه‌ش که چاره‌ی کوردی ناوی و به دريژایی میژوو ده‌نگی
 حه‌قیقه‌ت ده‌خنکیتی، دواي ماوه‌یه‌ک به‌داخه‌وه شیخ عه‌بدولقادر له دار ده‌دا.
 روژنیک که قوتابی پۆلی چوارهم بووم، کاتی وچان که ده‌مه‌ویست له پۆل بئمه
 ده‌ری له‌ناکاو چاوام به‌مه‌لایه‌ک که‌وت که به رهو ژووری به‌پژوه‌به‌ری
 قوتابخانه‌که‌مان ده‌رۆیشت. چاوهریم کرد تا جه‌نابی مه‌لا تیه‌پر بیت جا بچمه ناو
 هه‌سار. که چاوی به من که‌وت هیندیکی تیی روانیم و پاشان چوووه ژووری. که
 تووشی خات زله‌خای پیشخزمه‌تی قوتابخانه بووم، لیم پرسى، ئه‌و مه‌لایه کئ بوو
 چوو بۆ ژووری به‌پژوه‌به‌ری؟ گوتی: "ئه‌وه مه‌لا نیه، جه‌نابی قازی محهمه‌ده." ئه‌وه
 یه‌که‌م جار بوو که من چاوام به جه‌نابی قازی محهمه‌د بکه‌وئ. تا ئه‌وده‌م نه
 دیبووم و نه ده‌مناسی.

لیره‌دا که له مه‌ر په‌روه‌رده ده‌دویم، پیم خو‌شه‌باسی عیسمه‌ت خانمی نایب
 سه‌مه‌د، پووری (خوشکی باوکی) کوبرا خانم و ئیقبال خانمی فه‌خری بکه‌م که
 خه‌لکی بیجار بوو. دواتر کوبرا خانم می‌رد به‌ئاغای سیروسی هه‌بییی ناسراو به
 "دالی" و ئیقبال خانمیش می‌رد به‌ئاغای ره‌زا شاتری ده‌که‌ن. عیسمه‌ت خانم
 خو‌پنده‌وار بوو و له‌ده‌ورانی ره‌زاشا دا هاتووچۆی ماله‌ قازی کردوه و ده‌رسی به
 فاته‌ه خانم، خوشکه چکۆله‌که‌ی قازی محهمه‌د گوتوه. هه‌ر وه‌ها عیسمه‌ت خانمی
 شافعی و ئه‌فسه‌ر خانمی ده‌بیریش لای عیسمه‌ت خانمی نایب فیری خو‌پندن بوون.
 جه‌نابی قازی سئ خوشکی هه‌بوو: خه‌جیج خانم که می‌ردی به به‌گژاده‌ی یه‌کشه‌وه
 کردبوو و دایکی سه‌عید خانی هومايون بوو، خوشکی له‌و بچوکر ئامینه‌خانم که
 ژنی ئاغای عه‌بدوللای ناهید بوو و ئه‌نجامی ئه‌و په‌یوه‌ندیه‌ تاقه‌ کچیک به‌نیوی
 رابیعا خانم بوو، به‌لام به‌داخه‌وه ژيانی ژن و می‌ردایه‌تیا‌ن زۆری نه‌خایاند و لیک
 پچران. خوشکی دواتر فاته‌ه خانم بوو که به‌قووله‌خانم به‌ناوبانگ بوو و می‌ردی
 به‌ئاغاهه‌تی گهورک کردبوو و له‌گوند ده‌ژیا.

له ساڵی ۱۹۳۵ ی زایینی له ئێران رهزاشا یاسایهک به ئیوی "کشف حجاب" (لا بردنی چارشێو) ی دهکرد. به پێی ئه و یاسایه ده بوایه ژنان به بێ چارشێو بچنه ده رێ. ئێمهش که تا ئه و دم به جلی کوردی و به چارشێو ده چوینه وه قوتابخانه له وهی به و لاوه ده بوایه به قاپوت و کلاوه وه بچینه وه. بۆیه زۆر له دایک و بابەکان رییان له کچهکانی خۆیان گرتوو که بچنه وه قوتابخانه. دایک و بابی منیش له ژێر فشاری دایه کاکه و مامه کانم پێگه یان نه دام بچمه وه خوێندگه و مه جبوور بووم بۆ ماوهی دوو ساڵن له ماڵی بم، به لām له ماڵه وهش دهستم له خوێندن هه لته گرت و به یارمه تی کاکه هاشم توانیم درێژه ی پێدهم. کاکم له زۆر باره وه کارامه بوو، ماتماتیک و ئه ده بیاتی باش ده زانی، نیگار کێشیکی باش بوو و خه تیکی زۆر خوشیشی هه بوو.

دایک و بابم که ده یاندیت چهنده بۆ فیر بوون به په رۆشم، ئیزیان دام سه ره له نوێ بچمه وه قوتابخانه. پاش تاقیکردنه وه، به بێ ئه وهی پۆلی پێنجه م بخوینم خرا مه پۆلی شهش. ئه وساته ی من له پۆلی شهش بووم، دووان له کچهکانی قازی محمه مه د له پۆلی یهک ده یان خویند. جه نابی قازی به پێوه بهری فره مانگه ی پهروه ده بوو که ئه ودهم پێی ده گوترا ره ئیسی مه عاریف، رۆژیکی ها ته قوتابخانه و دوا ی هیندی ک قسه و باس له گه ل به پێوه بهری قوتابخانه سه وه یلا خا می ئازه ره پور، پێشنیاری پێکرد تا مامۆستای پۆلی یهک فیری مێتۆدی باخچه بانی بکا. دیار بوو شیوازی وان ه گوتنه وهی ئه و مامۆستایه ی زۆر به د ل نه بوو. وه ها دێته وه بیرم که ها توو چۆی جه نابی قازی دوو س رۆژیکی پێچوو تا مامۆستا که ی فیری مێتۆده که کرد.

له پۆلی شه شه م مامۆستا یه کی وه رز شمان هه بوو به ئیوی ئاغای بهرام (به هرام) که خه لکی ورمی بوو، رۆژیکی کاتی وچان له گه ل ئاواله کانم له هه وشه ی قوتابخانه ده ها تین و ده چووین و قسه مان ده کرد. له نا کاو ئاغای به هرام بانگی کردم. که چومه پێشه وه گوتی:

عظیمی، میدونی من تو را دوست دارم، حاضری با من ازدواج کنی؟ (عهزیمی ده زانی خوشم ده وی، مێردم پێ ده که ی؟)
ئه منیش پێکه نیم.

چرا میخندی؟ (بو پیده که نی؟)

نه چیزی نیست، ولی پدرم دختر به ترک و فارس نمیده. (نا شتیک نییه، به لّام بابم کچ به تورک و فارس نادا).

چرا؟ (بو؟)

گوتم نازانم هه رچهند زۆر باش ده مزانی.

میدونی من زیاده از حد دوستت دارم، اینو بهت بگم هیچکس به اندازه من نمیتونه تو را دوست داشته باشه. (ده زانی من له راده به دهر تۆم خوش دهوی، نهوهت پنی بایم هیچکس به قهد من ناتوانی خوشی بوئی).

پاشان که دیتی من هیچ نایم، به دهنگیکی پر له ناههوه کوتی:

آه من ترا بدبخت کند. (ناهی من بتگری و به دبهخت بی).

ماوهیه کی کورت دواي نهوه دواي کرد بیگوینزهوه ورمی.

ههر وهك باسم کرد، به دواي "کشف حجاب" ی ره زاشا، پیاوایش ده بوو کۆت و شه لوار⁵ یان له بهر دابی و شه بکه ی له سهر که ن و ژنانیش له جیاتی چارشپو ده بوايه قابووتیان له بهر کردبا به سهری رووت یان کلاویان له سهر کردبا. جا نه گهر ژنیک سهر و پیچی له سهر بایه یان پیاویک شه ده ی له سهر نابا و پانتۆلی⁶ کوردی له بهر دابایه، ناژانه کان که نهوه ده می هوکمیان زۆر ده رویشته، هه می شه مه قهستیان پیوو، سهر پیچ و شه ده و نیفه کی خه لکیان ده بری. خه لکی لادی که بو فرۆشتنی که ل و په له کانیان به پانتۆلهوه ده هاتنه شاری، زۆر کۆله وار بوون. ته نانهت نه گهر شه لوارشیان له بهر دابا، نازانم بوچی، تووشی ده مه قاله ده بوون. ده یان گیراوه که پاسه واتیکی سنه یی که له شاره بانی مه هاباد کاری ده کرد، گوايه روژیکی تووشی پیاویکی لادی ده بی. ده یه وی پی بلی که واکه ی یان کراسه که ی بخاته سهر شه لواره که ی و به زاراوه ی سنه یی پی ده لی: "باوکم بیخه ره بانی". له وده میوه نیویان نابوو "بیخه ره بانی". خه لکی مه هابادیش که چاره ی ناژانیان نه ده ویست، خودا خودایان بوو تووشیان به تووشی نهوه زالمانه وه نه بیست. ههر که

⁵ له مه هاباد به چاکهت و پانتۆل ده گوتری کۆت و شه لوار

⁶ له مه هاباد به شه لواری کوردی ده گوتری پانتۆل

له دووره وه چاویان به "بیخه ره بانی" ده کهوت، خوږیان لږ لاده دا. نه و لادیه به سته زمانانه ش، هه رچی شه لواره کوڼی خه لکی سابلآخه، کړیوویان و که ده هاتنه شاری، له ترسی ناژانان، له بهر خوږیان ده کرد.

روژیکې له نیوه پاستی هاوینی سالی ۱۹۳۶ ی زایینی دا، دهمه و نیوه پرو، هه ور به هه موو هیز و قووه تی خوږی دهستی به گرماندن کرد. ورده ورده گرمه گرمی هه وره کان کهم بووه و دای دایه بارانیکې توند که بو نه و وهرزه زور نااسایی بوو، له ماوه یه کی زور کهمدا، هه ر له چرکه ساتیکدا، له گه په کی خړی را سیلاویک به ره و شه قامی شاپووری ئیستا و قه یسه ری و گوزهره کان دا به خوږ هاته خوارې. نه و لافاوه زیان و زهره ریکې شاپووری یه کچار زوری له خه لکی مه هاباد دا و چهند که سیکیش، ژن و پیاو و مندلآ خنکان و بوونه هوږی خه م و په ژاره بو بنه ماله کانیان. دوکانی بابیشم وه که هه موو دوکانه کانی دیکه ی ناو گوزهره که ش وه بهر سیلاوه که که وتوو و دار و نه داری ناو بردی. گوزهریش ویران بوو. هه ر که هه وره که ناو به توندی ده گرمیتی، بایم و مامه حه مه خه لیل خوږیان ده گینه دوکان و ته نیا توانیان دوو ده فته ری حسابات له ناو دوکان رزگار بکه ن.

دوای نه و سیلاوه ویرانکه ره، حکومه ت له جیگای ماله روخواه وکان شه قامی شاپووری دروست کرد. جا هیندک مال هه ر ژووریکیان بو مابوه وه که وه بهر شه قام نه که تېوو. هیندیکیش باله خانه یه کیان بو مابوه وه، یان به شیک له مدبه قه که یان وه بهر شه قام که وتېوو، به لام ته ندووره که یان بو مابوه.

له و سالانه ی پیش شه ری جیهانی دووهم، مه هاباد دوو شه قام و کومه لیک گه په کی تیدا بوو. شه قامی په هله وې له کوته لی بابی شای تا مهیدانی چوارچراه، یانی تا شه ره داری^۷ ئیستا و شه قامی شاپووریش له چوارچراه تا چوارپرتی نازادی. له م بهر و نه و بهری شه قامه کانیش خانووی خه لک بوو. هه ر گه په که ی له چهند کوژان پتک هاتېوو که گشتیان نه رزه که یان خاکی بوو. جا پایزان ده بوو به ته پ و توژیکې زور. که بارانیش ده باری، قوور و چلپاو هه موو ولاتی هه لده گرت. گه په که کانی نه و کاته ی مه هاباد نه وانه بوون: گه په کی حاجی حه سه نیان که

^۷ له روژه ولاتی کوردستان به شاره وانی ده گوتری شه هره داری

مالى ئىمەى تېدا بوو. گەپەكى ھەرمەنيان، گەپەكى رزگەيان لە نزيك مزگەوتى رۆستەم بەگى ئىستا، گەپەكى قوولە قەبران، گەپەكى مزگەوتى سوور، گەپەكى جوولەكان لە ئاست بازاری ئاسینگەرانی ئىستا، گەپەكى باخی سىسە و گەپەكى خړى.

دوا مانگی به هارى سالى ۱۹۳۸ى زايینی، له تەمەنى ۱۳ سالیدا خویندنى سەرەتاییم تهواو کرد. ئیمە ھەوت قوتابی بووین که پۆلى شەشمان بە سەر کەوتووێی تهواو کرد: فاقى دەولەتیارى، جەمیلەى سوبحى، شەمسى ئازەرپوور خوشكى سۆھەيلا خاڤى ئازەرپوورکە بەرپۆھەبەرى قوتابخانەکەمان بوو، دوو خوشک بە نۆی فەرۆخزاد، ھاجەرى زەندى کچى ئەزیز ئەلمانى و من. دوايى بە ماوہیەكى کەم ھاجەرى زەندى مێردى بە پیاوێكى خەلکى سۆفیەت کرد وچووہ باکو و لە وێ نیشتهجى بوو بەلام ئىستا ھاجەر خانم لە تورکيا دەژى.

ھەموومان زۆرمان پێخۆش بوو درژە بە خویندن بەدەین. ھىوامان ئەوہ بوو کہ پۆلى ناوہنديمان بۆ بکەنەوہ. پێکەوہ بیرەکاڤان لە سەر یەک دانا و لە سەر ئەوہى ساخ بووینەوہ کہ نامەيەک بنووسین و بىنیرین بۆ وەزارەتى پەرورەدە لە تاران. بەلام خۆمان نەماندەزانى چۆن نامەيەكى فەرمى بنووسین، بۆیە پریارمان دا بچینە لای میرزا عەبلا شەلەى، وەک پێشتر باسم کردبوو، بە شەو حکایەتى روستەم و ئەفراسیابى لە قاوہخانەى شۆخەى بە نەقل دەگێراوہ و بە رۆژیش غەرەیزە نووس بوو. جا چووینە لای میرزا عەبلا و داوامان لى کرد بە نامەيەكى جوان ئەو داواکارىھەمان بۆ بنووسى. ئەویش نامەيەكى باشى بۆ نووسین وپاشان ئیمە خۆمان بەرێمان کرد بۆ تاران.

ماوہیەكى زۆرى پێنەچوو، لە ورمى را پشکینەرێکیان نارد تا لە نزيکەوہ وەزەکە ھەلسەنگینى. دواى چاو پێکەوتن و وتووێژ لەگەڵ کار بەدەستانى پەرورەدەى مەھاباد، گوتبوی کہ بەداخەوہ بۆيان ناگونجى خویندگەيەكى ناوہندى بۆ ھەوت کەس بکەنەوہ. بەم جۆرە بەرى پێشکەوتنى ئیمەيان گرت و ئیتر من نەمتوانى درژە بە خویندن بەدەم بۆیە دیسانەوہ، بۆ جارى دووہم چوومەوہ مالى. تا سالى ۱۹۴۹ى زايینی، لە مەھاباد قوتابخانەى کچان تا پۆلى شەشى سەرەتايى ھەبوو. ئەوسات کہ من وەک مامۆستا کارم دەکرد، قوتابخانەى ناوہندى بۆ کچان

دامه‌زرا. ئەودەم بە خوشیەوه ژمارە‌ی قوتابی کچان زیادی کردبوو. پاش ئەو‌ه‌ی
عیش‌رە‌تی خوشکەم و هاو‌پۆلە‌کانی پۆلی شە‌شیان تە‌واو کرد، پۆلی یە‌کی ناو‌ه‌ندیان
لە قوتابخانە‌ی پە‌روانە دامە‌زراند. دوا‌یە‌ش پۆلی دوو و س‌الە‌کە‌ی دواتریش پۆلی
س‌ییان بۆ کردنە‌وه. مامۆ‌ستا‌کانی خو‌ی‌ندنی ناو‌ه‌ندی هە‌مووی پیاو بوون چونکە
بە‌داخ‌ه‌وه ه‌یچ ژنە مامۆ‌ستا‌یە‌ک ئە‌وه‌ندە‌ی نە‌خو‌ی‌ندبوو کە ب‌توان‌ێ لە پۆلە‌کانی
ناو‌ه‌ندی وانە ب‌ل‌ێ‌تە‌وه.

سه‌ره‌تای کاری مامۆستاییم و وانه‌گوتنه‌وه

له سه‌ره‌تای شه‌پری جیهانی دووه‌م، ۱۹۴۱ی زاینی، سۆفیه‌ت و ئینگلیس که له‌ناو هیژی ولاتانی هاو‌په‌یماندا بوون له تیران حوکمیان ده‌کرد. له‌و نێوه‌دا ناوچه‌ی موکریان که‌وت‌بوه ژێر چاوه‌دی‌ری سۆفیه‌ت و له‌ سنه و ده‌ورو‌به‌ریشی ئینگلیسه‌کان حوکمیان به‌ ده‌سته‌وه گرت‌بوو. ئەو سه‌رده‌مه ده‌سته‌لاتی پرژیمی شا له مه‌هاباد زۆر بێ‌هێز ببوو.

هه‌ر له‌و سه‌روبه‌نده‌شدا کاک سولیمانی ئامۆزام له‌ دایک بوو. وه‌رزی هاوین داها‌ت و شکۆف خا‌می ئامۆژنم ئالێرژێ به‌ ته‌ماته هه‌بوو و نه‌خۆش که‌وت. زۆر تاقه‌تی نه‌بوو به‌ کۆرپه‌که‌ی رابگا. جابۆیه‌ ئەمن ته‌ر و ئیشکم ده‌کرد و زۆربه‌ی کات ئاگام لێی ده‌بوو. هه‌ر کاتی شیر خواردن ده‌م‌برده‌ لای دایکی. زۆر شه‌وانیش له‌ ژووری خۆمان ده‌م نواند، جا بۆیه‌ خووی پێ‌وه گرت‌بووم و ئەمنیش زۆرم خۆش ده‌ویست. که‌ زمانی کرده‌وه به‌ منی ده‌گوت عه‌به. شه‌وانه‌ش له‌ سه‌ر کۆشی من خه‌وی لێ‌ده‌که‌وت و دایکی ده‌په‌هه‌ویست ببیا‌ته‌وه سه‌ر جێگای خۆی، جاری وا بوو خه‌به‌ری ده‌بۆوه و نه‌یده‌ویست بچێ‌ته‌وه ژووری خۆیان. دایکیشم به‌ ئامۆژمی ده‌گوت لێ‌گه‌ری با سولیمان لای ئێمه‌ بخه‌وێ. زۆر شه‌وان لای خۆمان جێگه‌مان بوو راده‌خست و ده‌مانواند.

له‌و ده‌ورانه‌دا ده‌نگۆی ئەوه‌ش هه‌بوو که‌ تیرانیش تووشی شه‌ر بێت. جا ئەوه‌ی غه‌یره کورد بوو، مامۆستا‌کانیشی له‌گه‌ڵ بێ، له‌ ترسان مه‌هابادیان به‌جێ هێشت و چوونه‌وه‌ شاره‌کانی خویان. بۆیه‌ قوتا‌بخانه‌کان پتووستیکی زۆریان به‌ مامۆستا بوو. ئەو ده‌م به‌رپرسی فه‌رمانگه‌ی فێرگه‌و په‌روه‌رده که‌ پێی ده‌گوترا که‌فیل، دۆستی نزیکی بابم خودا لێ خوش‌بوو ئاغای ره‌حیمی له‌شکری بوو، گۆرپه‌که‌ی پر له‌ نوور بێت. جار جار سه‌ری دو‌کانی با‌می ده‌دا و یه‌کی‌ک له‌و جارانه که‌ ده‌کاته‌ سالی ۱۹۴۱ی زاینی ده‌چێ‌ته‌ لای بابم و سه‌باره‌ت به‌ ئەوه‌ی من بچم وه‌ک ماموستا ده‌ست به‌ کار بکه‌م قسه‌ی کرد‌بوو. گوت‌بووی "زۆربه‌ی مامۆستا‌کان سابل‌آخیان به‌جێ هێشت‌وه‌ و چوونه‌ته‌وه‌ شاره‌کانی خۆیان. زۆر ئیحتیاج‌مان به‌ مامۆستا هه‌یه‌. پێم باشه، ئە‌گه‌ر ئیجازه‌تان له‌ سه‌ر بێ، کوبرا‌خانم وه‌ک مامۆستا یارمه‌تیمان بدا.

وه‌لێ ده‌بی ئه‌وه‌ش ب‌لێم که ناتوانین دا‌یمه‌زێنین و حقوقی ده‌یێ، چونکه ته‌مه‌نی ۱۶ سا‌له‌". ئه‌وه‌ده‌میش هه‌ر وه‌ک ئیستا له‌ ته‌مه‌نی ۱۸ سا‌لیدا خه‌لکیان به‌ ره‌سمی داده‌مه‌زراند، چ به‌ مام‌وستا و چ هه‌ر پ‌یشه‌یه‌کی تر با. بابم به‌ ئاغای له‌شکری ده‌لی: "ئه‌من پ‌یم خ‌ۆشه و له‌گه‌ڵ کوبرا و دایک‌یشی قسان ده‌که‌م و پاشان جوابتان ده‌ده‌مه‌وه‌".

کاتیکی باوکم هاته‌وه‌ مالی، باسه‌که‌ی ب‌ۆ گ‌یرا‌ینه‌وه‌، من و دایکم، هه‌ر دوو‌کمان پ‌یشنیاره‌که‌مان ز‌ۆر به‌ د‌ل بوو. هه‌ستم به‌ خ‌ۆش‌یکی فره‌ ده‌کرد و د‌لم پ‌ر له‌ هیوا و ئۆم‌ید بوو. وا و‌یده‌چوو ئه‌ست‌یره‌ی به‌خت رووی ب‌ۆ ه‌یناوم. له‌ خ‌ۆشیان فرم‌یسکه‌کانم هاتنه‌ خوار‌ی. د‌لم خ‌ۆش بوو که ده‌که‌وه‌مه‌ ن‌یو چالاکی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ و ده‌متوانی خ‌زمه‌تی خه‌ل‌کی شاره‌که‌م بکه‌م. ئه‌وه‌ی راستی ب‌یت، له‌و کاته‌وه‌ که عه‌ق‌لم پ‌ی شکاوه‌ تا ئیستا ئه‌من بیرم له‌و پ‌رسیاران‌ه‌ کردوته‌وه‌: من ک‌یم؟ له‌ کو‌ئ‌وه‌ هاتوم؟ مانای من چ‌یه‌؟ ب‌ۆ چی هاتومه‌ سه‌ر ئه‌و دنیا‌یه‌ و ب‌ۆ چی ده‌ژ‌یم؟ به‌ در‌ژ‌ایی ژ‌یانم هه‌ول‌ی ف‌یربوونم داوه‌. ئه‌و ر‌ۆژه‌ی که نه‌متوانیب‌ی ش‌تیکی تازه، چ له‌ باری زانستی، هونه‌ری و ئه‌ده‌بییه‌وه‌ ف‌یر ب‌م ب‌ۆ من ت‌ا‌ترین ر‌ۆژ بوو.

له‌گه‌ڵ بابم چ‌وینه‌ دیداری ئاغای ره‌حیمی له‌شکری که هه‌م وه‌لامه‌که‌ی ب‌ۆ به‌ر‌ینه‌وه‌ و هه‌م بزانی چ‌ۆن و که‌ی و له‌ کام قوتابخانه‌ ده‌ست به‌ کار ده‌که‌م. ئه‌و‌ی ر‌ۆژ‌ی ز‌ۆرمان باسی چ‌هند و چ‌ۆنی کاره‌که‌ کرد و ئاغای له‌شکری گوتی که هه‌رچی زووتر ده‌ست پ‌ن‌بکه‌م باش‌تره‌. ئاوا بوو که وه‌ک مام‌وستای خ‌ۆبه‌خش چ‌وومه‌ ناو کارو باری کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌. له‌ راست‌یشدا ز‌ۆر گر‌ینگ نه‌بوو که ب‌ن مووچه‌ کار بکه‌م چونکه‌ تا باوکم ز‌یندوو بوو پ‌یویستم به‌ دراو نه‌بوو.

سه‌ره‌تا ناردیانم ب‌ۆ قوتابخانه‌ی په‌هله‌وی ک‌وپان و تا ماوه‌یه‌ک له‌ پ‌ۆلی دووهمی سه‌ره‌تایی ده‌رسم ده‌گوته‌وه‌. دواتر بابم داوا‌ی له‌ جه‌نابی له‌شکری کرد که ب‌م‌ن‌رنه‌ قوتابخانه‌ی کچان. ئه‌وکات نه‌مه‌زانی بابم ب‌ۆ ئه‌و داوا‌یه‌ی ل‌یک‌رد‌بوو، به‌لام ئیستا که بیری ل‌یده‌که‌مه‌وه‌، پ‌یم وایه‌ ه‌ۆی ئه‌و داوا‌یه‌ ئه‌وه‌ بوو که قوتابخانه‌که‌ ک‌وپ‌ری وای ت‌یدا بوو که هاوته‌مه‌نی خ‌ۆم بوون، ره‌نگه‌ بابم ن‌یگه‌رانی ئه‌وه‌بووب‌یت که نه‌کا له‌گه‌ڵ ئه‌وان تووشی گ‌یروگرفت ب‌م. ه‌ینده‌ی پ‌ینه‌چ‌وو گ‌و‌ست‌یاغه‌وه‌ ب‌ۆ قوتابخانه‌ی کچان.

ئەوێ راستی بێت، ئاواتی بابم ئەوێ بوو کە من درێژە بە خۆیندن بدهم، تەنانهت بیری لەوێ دەکردهوێ کە بێ ئێرتتە ورمی، بەلام داخه کەم مەرگ مهودای نه دا کە به ئاواتی خۆی بگا و منیش له بهردهوامی خۆیندن بێبهش بووم. هاوکات له گهڵ من خه جیج خانی بابیه سووریش خۆبه خشانه مامۆستا بوو. ئەو دووسالهی کە ئاوا کارمان دەکرد، یەک دوو جارێک بۆ سوپاسگوزاری پێنج شەش مەتر قوماشیان داینی. هەر ئەودەمی خه جیج خانی مه جدی (ژنی میرزا سه دیقی حه تیدهری) و ویلمه خانی سه یادیان، مامۆستای به مووچه بوون. ئەو کاتە عیسمهت خانم، کچی گه وری جه نابی قازی محهمه د له پۆلی چوار قوتابی من بوو. کیژیکی ئارام، دلۆفان و بیر تیژ بوو، هه ستان و دانیشتنی کورده واری به چاکی ده زانی و ریزی بۆ خه لک داده نا. یەک دوو سال دواي تیک چوونی کۆماری کوردستان، داخی گرانم، چاره نووس ناچاری کرد کۆتایی به ژيانی خۆی بێتی.

هه موو مامۆستاکانی فێرگهی کچان ژن بوون. ماوه یەک خانم مه جدی ده رسی قورئان و شه رعياتی به قوتابیه کان ده گوت و ماوه یه کیش ئەو ئه رکه که وته سه ر شانی من. به لام ئەو کارم له به ر گران بوو، چونکه پێم وابوو قوتابیه کان به بێ ده ست نوێژ ده ست بۆ قورئان ده بن، یان به هه ل ده یخوینه وه. جا بۆیه وازم له گوتنه وێ وانهی شه رعی هێنا. پاش ماوه یه ک، مامۆستا مه لا گلۆلانیان بۆ ئەو وانیه هه لبژارد که ته نیا مامۆستای پیاویش بوو له قوتابخانه ی سه ره تای کچان.

زۆربه ی کچه قوتابیه کان کورد نه بوون، چونکو مخابن خێزانی کورد که متر کچه کانیا ن ده نارد ه قوتابخانه. تا ئەو کاته ش یه که به رگی بۆ کچی قوتابی له گۆریدا نه بوو. هه ر که سه و به ئیشتیای خۆی جل و به رگی له به ر ده کرد، قوتابی کورد به گشتی جلی کوردیان و ئەوانیتریش به ئیشتیای خۆیان جلیان له به ر ده کرد.

هه ر وه ک پێشتر باس م کرد، له گه ل ده ستپێکردنی شه ڕی جیهانی دووهم، قوتابی و ماموستاکانی غه یره کورد مه هابادیان به جی هیشته بوو و گه رابوونه و هه شه اره کانێ خۆیان. ئەوه ش بپوه هۆی که م بوونه وێ ژماره ی قوتابیه کان و مامۆستاکان. جا بۆیه ئیمه چه ند پۆلی جیا وازمان تیکه لۆ ده کرد و ده رسمان پێ ده گوتن.

ئیدی خه لک هینده ترسی شایان له دلی دا نه ما بوو و ورده ورده دیانویژا قسه بکه ن و بیروپرای خۆیان ده ر پرن. هه ر له و سه رده مه شدا کۆمه له یه کی نه هینی به

نټوى ژ- ک دامه زرابوو و چه ند که سټکيش بېوونه نه ندامى.

رؤژنیک میرزا حوسټنى میکایلى، که له گهل بابم خالوژا و پوورزا بوون، هاته مالمان و هټندیک بابمى دواند و پاشان رویشټ. دوايه بابم گوتى : "کوبرا نه وه ناپرسى میرزا حوسټن بو چنى هاتبوو؟" پټویسته نه وه ش بلټیم که من لای بابم ریزیکى تایبه تیم هه بوو و له باره ی زور گيروگرفتان بوچوونى منى ده پرسى. نه منیش گوتم جا بو چى هاتبوو؟ وه لامى دامه وه: "هاتبوو باسى کومه له یه کى ده کرد که تازه دروست کراوه و نټوه که شى پټ نه گوتم. جا ده یویست بېم به نه ندامى کومه له که وسویندى بخوم که خه یانه تى به یه کترى نه که یین و گیان و مالمان فیدای کوموله که بکه یین." نه منیش له بابم پرسى، "جا چت جواب داوه؟" بابم گوتى: "پټم گوت من جار به جارنیک نیستیکاننیک نارقه ده خومه وه و له وانه یه نه توانم سوینده کهم راگرم، بو یه ناتوانم سویندى بخوم، به لام به گیان و به مال له گهلټان ده بېم، نه گهریش کارنیکتان به من بى ناماده م بو یارمه ټیتان"

کوچی دوايي بابم

قه‌ده‌ریک بوو بابم هاواری زگی بوو. هیچ نیشتیای نه‌مابوو و هیچیشی پینه‌ده‌خورا. روژیکی تیش و ژان و ئازاره‌کی هینه زور ده‌بت، که ده‌بیه‌نه لای دوکتور جورج یونه‌تان. نه‌ویش دواي پشکین ده‌لئ ریخو‌له گه‌وره‌ی تووشی گرفتی (ئاپان‌دیسیت) بوه و له مه‌هاباد چاره سه‌ر ناکرئ. ده‌بتی هرچی زووتر نه‌شته‌رگه‌ری بو بکرئ. نه‌و کاته نه‌خوشخانه‌ی مه‌هاباد نه‌نایمیری نه‌شته‌رگه‌ری و نه‌ دوکتوری نه‌شته‌رگه‌ری هه‌بوو. ناچار دووان له مامه‌کانم، ئوتوموبیل‌یک به‌ کرئ ده‌گرن و به‌ په‌له، باوکم ده‌گه‌ینه مه‌راغه‌ئ.

لیره‌دا به‌ پیوستی ده‌زانم که هینه‌دیک سه‌بارت به‌ دوکتور جورج یونه‌تان بدویم که سالانی زور خزمه‌تی خه‌لکی مه‌هابادی کردوو و تا بلتی پیاویکی دلوفان و خه‌لک خوشه‌ویست بوو. نه‌گه‌ر نه‌خوشیک فه‌قیر و هه‌ژار بایه، به‌بتی پول و پاره چاره‌سه‌ری ده‌کرد، ده‌وا و ده‌رمانیشی ده‌دایه و دوايه‌ش ده‌ی ناردی ماله‌ خوی تا هاوسه‌ره‌که‌ئ خواردنی بداتئ. جا بو‌یه لای خه‌لکی مه‌هاباد خوشه‌ویست بوو و زوریش ریزیان لیده‌گرت. دوکتور یونه‌تان له‌گه‌ل بابم دوستایه‌تیان خوش بوو و نه‌گه‌ر که سیکمان نه‌خوش بایه، هه‌ر زوو خوی ده‌گه‌یان‌دینئ.

سالی ۱۹۴۳ی زاینی، له‌ روژیکی ساردی پایزدا که تیشکه تاویکی بتی هیز هه‌لاتبوو، تهرمی باهمیان له‌ مه‌راغه را هیناوه بو مه‌هاباد. تیمه چاوه‌پوان بووین که بابم به‌ لانی که مه‌وه هه‌فته‌یه‌کی پیچئ و دواي نه‌شته‌رگه‌ریه‌که به‌ ساخی بگه‌رپه‌توه. به‌لام مهرگ موله‌تی نه‌دابوو و پیش نه‌وه‌ی بیبه‌نه زووری نه‌شته‌رگه‌ری روحی ده‌رچوووو و به‌ مردنی خوی داخیکی گه‌وره‌ی به‌ جهرگمانه‌نه نا. تیمه یانی دایکم، براکه‌م و دوو خوشکی له‌ خوم بچووکت ماینه‌وه له‌گه‌ل دنیا‌یه‌ک خه‌م و خه‌فت.

گوايه ده‌ورو به‌ری چیشتانان ده‌بتی که مامه‌کانم له‌گه‌ل تهرمی بابم به‌ کو‌لی هه‌مبالیک وه‌ژوو ده‌که‌وه‌نه‌وه. دایکم ده‌یگه‌تپراوه که هه‌ر له‌گه‌ل ته‌قه‌ی ده‌ره‌کی، دلی داخو‌رپابوو، ده‌تگوت دلی خه‌به‌ری دابوو که نه‌و ته‌قه‌یه خه‌به‌ریکی زور ناخوشی پییه. پاشان باهمیان له‌ سه‌ر ته‌ختیک له‌و سه‌ری هه‌ساردا دزیژ کردوه و

هه موو خیزانی مالتی مات و خه مناک له دهوړی خر بوونهوه و چاوه پړوانی سؤفی نه حمه دی مجپوریان کردوه تا بئ بابم بشوا و کفن و دفنی بکا. ئه من که له قوتابخانه گه پامه وه مالتی، به سهر ئه و کاره ساته دا که وتم. ته وای خیزان و دراوسپکان شیوه نیان بؤ بابم ده گیرا. چاوم به چاوی پر له فرمیسکی سوور هه لکه پړاوی مامه کانم که وت، نازانم چوډ ده یانتوانی به ری باراندنی بگرن، دیار بوو بؤ نه وهی دلی دایکیان بده نه وه، پیس نه وهی فرمیسکیان بیته خوارئ ئیشکیان کردبووه.

دهمه و نیوهرؤ له قوتابخانه بؤ نان خواردن گه پامه وه مالتی که به سهر شین وگریانی خیزان دا که وتم، به و پهری ناؤمیدییه وه تیگه یستم که کار له کار ترازواه. گویم لیوو ده یانگوت نه وه تهرمی باوکمه. ئیستاش نه و دیمه نه م به چاکی له بهرچاوه.

تیگه یستم که نه وه دوا دیدارمانه، ئه ویش دیدارنکی یه گ لایه نانه. به لام که له بابم ده وړانی، روخسارنکی جوان، به زه رده خه نه یه ک سهر لیوان، ده تگوت چرایان له نیوچاوانیدا هه لکردوه و ئه ویش له خه وینکی ئارام دایه. وهک هه میشه، کوټ و شه لوارنیک (چاکهټ و پانتولنیک) ی ریکو پیک و خاوین له بهردا.

له و کاته دا بیرى مندالیم هه لمه تیان بوهیتابووم. هیژ له نه ژنومدا نه مابوو. نه و روژه رونا که م لی تاریک ببوو. له تاریکه شه وینکی بی ئه ستیره ده چوو. ده تگوت دنیا به سهر سهرمدا روخواه. فرمیسکه کانم وهک بارانی به هاری به سهر و دم و چاومدا شوپر ده بوونه وه خوار. بیرى نه مانى بابم بؤ قوت نه ده درا. زورم بؤ زه حمهټ بوو قه بوولی که م که ئیدی بابم نه ماوه تا ئاموژگاریم بکا. له گه ل کوچی دواى بابم رشته ی خه یالاتم برابوو، تووشی راماننکی قولی خه ماوی ببووم وهیچ شه وقم نه مابوو.

نه و کاته ی که من له قوتابخانه گه رابوومه وه بؤ ماله وه ، دیار بوو که یه کیکیان ناردوه به دواى سؤفی نه حمه د، مجپوری خانه قای شیخی ته وئله که بئ بابم بشوا. ههر زور زوو، سؤفی نه حمه د به لوقاوه گه وره کانی خو ی گه یاندى. یه کیک بن قولی منی گرت و به ره و ژوورنکی پر له ژن و مندالی بردم. ههر دهنکی شیوه ن و گریان ده هات. ئه من له بهر خه می خو م نه مده زانی له کویم و ئاگاشم له که س

نه‌بوو. هینده‌ی پینه‌چوو، له‌و هه‌را هه‌رایه‌دا، گوتم له‌ ئه‌للا ئه‌للای پیاوان بوو که تهرمی بامیان ده‌برد بۆ ناشتن.

خوایځو‌شبووی بابم مروفتیکی روو‌خو‌شی پاک و خاوین و کۆک بوو. سه‌خواهت و میوان دۆستیکه‌ی وای لێ کردبوو که که‌متر به‌ بێ میوان له‌ سه‌ر سفره‌ دانیشی. زۆربه‌ی رۆژان له‌ گه‌ل دۆست و ناسیاو ده‌هاته‌وه‌ مالت. بابم کۆت و شه‌لوار (چاکه‌ت و پانتۆل) ی له‌ به‌ر ده‌کرد به‌لام شه‌ده‌ی کوردی ده‌به‌ست. نه‌ زۆر بالابه‌رز و نه‌ کورته‌ بالا بوو. له‌ گه‌ل خوشک و براکانی میهره‌بان و له‌ خو‌بردوو بوو و به‌ باشیش پێنوینی ده‌کردن. ئه‌ وه‌نده‌ی له‌ تواناشی دابا له‌ گه‌ل خزم و که‌س، بگره‌ له‌ گه‌ل دووره‌ ناسیاوه‌کانیش چاکه‌ی ده‌کرد. زۆر جار میوانی لادێمان ده‌بوو و دایه‌کاکه‌ش دیار بوو زۆر تاقه‌تی میوانداری نه‌بوو. تازه‌ عه‌قلم پیتی ده‌شکا گویم لیبوو که بابم به‌ دایکی ده‌گوت، "ئه‌و خه‌لکه‌ خزم و که‌سی خوشکی خو‌نن، دنیا خراب نابێ، هه‌تا ئیش و کاریان له‌ شاری ته‌واو ده‌بیت با لێره‌ بن و به‌سه‌ینه‌وه‌".

بۆ نوێ جێژنه‌ی بابم، که‌یه‌که‌مین جێژنی دوا‌ی مردوه‌، هێشتا هه‌ر له‌و هه‌وشه‌یه‌دا بووین که‌ مامه‌کانیشمی تیدا ده‌ژیا‌ین. زۆر به‌ هه‌ناسه‌ساردی له‌ ژووری خۆمان دانیشتبووین و له‌ سه‌ر چوار ماله‌ مام، دراوسێکی خۆشه‌ویست، خودا لی خۆشبوو، دایه‌ حاجی، ژنی حاجی سید ره‌حمانی سه‌یدی، مه‌جۆعه‌یه‌کی⁸ (سینی) به‌ چێشتی جێژنی رازاندبووه‌ و بۆی ناردين. وه‌ بیرم نایه‌یه‌ته‌وه‌ که‌ ئایا خۆشی نانی له‌ گه‌ل خواردین یان نا. هه‌رچه‌ند ئیمه‌ له‌ به‌ر خه‌م و خه‌فه‌ت هه‌یچمان شتیکی وامان پێ نه‌خورا، به‌لام هه‌تا ماوم ئه‌و کاره‌ جوانه‌ و میهره‌بانی دایه‌ حاجیم له‌ بیر ناچێ.

ورده‌ ورده‌ له‌ حاله‌تی شۆک هاتبوومه‌ ده‌ری و دنیای واقه‌یم ده‌دیت. که‌ ئاو‌رم داوه‌ دیتم قه‌لای پشتم روو‌خواه. تیگه‌یستم که‌ چ ئه‌رکیکی گه‌وره‌ که‌وتۆته‌ سه‌ر شانم و چه‌نده‌ باره‌که‌م قورس و گرانه‌. ده‌مزانی که‌ ده‌بوا‌یه‌ هه‌م جێگه‌ی

⁸ مه‌جۆعه‌ سینیکێ خری گه‌وره‌ی له‌ مس یان فافۆن دروستکراو بوو که‌ له‌ جیاتی سفره‌ به‌کارده‌هێندرا و خوارنیا‌ن بۆ دوو سێ که‌س له‌ سه‌ر داده‌نا.

خۆشه‌ویستی بابم بۆ دایک و خوشکه‌کانم پڕ که‌مه‌وه و هم له باری ئابووریه‌وه مائێ به‌پرتوه به‌رم و کاریکی واش بکه‌م له هیهچیان که‌م نه بێت. ئه‌وه‌ش به زار خۆش بوو تا به‌کرده‌وه.

دوای کۆچی دوایی بابم، کۆمه‌لیک خزم و ناسیو که تا ئه‌وده‌می هاتووچۆیان ده‌کردین، ئاوریان لێ نه‌داینه‌وه و له هیهچ جێهیه‌ک سه‌ر و شوێنیان نه‌ما‌بوو، ده‌تگوت بوون به‌هه‌لم و به‌ره‌و ئاسمان چوون. له هه‌مان کاتدا به‌شیکی تریان پشتیان به‌ر نه‌دا‌ین و ئه‌وه‌ش زۆر دلگه‌رمی ده‌کردین.

سالی ۱۹۴۳ی زایینی، چهند مانگ پێش ئه‌وه‌ی بابم مائا‌وا‌ییمان لێ بکا، ئه‌من هه‌ژده‌ سالی‌م پڕ کرد‌بووه و به‌ په‌سمی دامه‌زرا‌بووم به‌لام هیشتا مووچه‌م وه‌رنه‌گرت‌بوو. به‌ یارمه‌تی جه‌نابی ره‌حیمی له‌شکری، که‌ دراوی به‌ قه‌رز دا‌ینی، توانیمان هه‌رچۆنیک بێ ژیان به‌رینه‌ سه‌ر. به‌که‌م مووچه‌م که‌ وه‌رگرت، پێش ئه‌وه‌ی ده‌ستی بۆ به‌رم له‌ پێش مه‌رحومی له‌شکری م‌ دانا و داوام لێ‌کرد قه‌رزه‌که‌ی خۆی هه‌لگرێته‌وه. به‌لام ئه‌و مرو‌فه به‌رز به‌و په‌ری میه‌ره‌بانی باوکانه‌وه‌ گوتی: "پوله‌کان هه‌لگره‌وه. هه‌ر مانگه‌ی چه‌نده‌ت پێکرا ئه‌وه‌نده‌ی بده‌وه، به‌ شه‌رتیکه‌ی زیان له‌ گوزه‌رانی مائیتان نه‌دا". به‌لام چونکه‌ ده‌مزانێ ئه‌و قه‌رز له‌ سندوقی فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ دراوه، پێم خۆش بوو که‌ هه‌رچی زووتر بیده‌مه‌وه. خودایه‌ له‌ که‌وره‌یی خۆت دا‌وای به‌خشیش بو ئاغای له‌شکری و گشت بنه‌ ماله‌ی ده‌که‌م.

باوکم که‌ کۆچی دوایی کرد، مه‌رحومی عه‌بلاً ئاغای جه‌لدیانێ که‌ دۆست و براده‌ری کۆنی بابم بوو، مانگیه‌کی بۆ نارد‌بووین. تا که‌ژ و هه‌وا ساردی کرد پامان گرت. ده‌ماندۆشی و زۆر به‌ به‌ره‌که‌ت بوو. دوایی به‌ سوپاسه‌وه‌ مانگامان نارد‌ه‌وه بۆ عه‌بلاً ئا‌غا. وه‌لامی بۆ نارد‌بووین که‌ بۆ چی مانگامان نارد‌وته‌وه، ئه‌وه‌ دیاری بووه. له‌ وه‌لامدا دوای سوپاسی بێ پایان، گوتمان به‌ زستان له‌ناو شار ئا‌گاداری له‌ ئا‌ژه‌ل هیندیک زه‌حمه‌ته‌.

کیشه له گهل مامه کانم و هاووچووی مه حکه مهی قازی

ئو دهم له مه هاباد، ئهوخه لکهی کیشهی هه بوايه، تکایان دهبرده مه حکه مهی قازی. ئیمهش دواي مه رگی بابم، تووشی هیندیک ناکوکی بووین له گهل مامه کانم. مامه کانمان بو ئه وهی له میرات بیبه شمان کهن دهیانگوت گوايه بابم قهرزداره. نازانم قهرزی چی له پاش به جیی مابوو، چونکه ئه وهندهی ئیمه ناگاداربووین، بابم نهک ههر قهرزدار نه بوو، به لکو کار و کاسییکه ی زور باش بوو و روژ به روژیش باشتربوو.

به داخه وه دواي مردنی بابم، مامه کانم له بری ئه وهی پشتمان بگرن، دژایه تیان دهکردین. ئیواره یهک که له قوتابخانه دهگه پامه وه مالت، به مهیدانی ئاسینگه راندا تیده په پریم. له ناكاو مامیکم به دهنگیکی بهرز هاواری کرد و گوتی: "کوبرا، له بری وهی ناردویانی بو مه دره سه تا فیری خویندن و نووسین بی، ده بوايه زمانیان بریبای". ئه و قسه ناخوشانهش له بهر ئه وهی بوو که داوای میراتمان ده کرد که مافی خویمان بوو. ئه من ههر چه په سام به لام وه پرووی خویم نه هیتا و سه ری خویم داخست و تیه پریم. ده لاین له کومه لگای کورده واریدا ژن و مافیان نه گوتوه. ئه گهر ژنیک داوای مافی خو ی بکا ده لاین ناشکوره.

زۆرم هه ول له گهل دایکم دا که ده ست له میراتی بابم هه لگرین و وبه تایبه تی که من به په سمی دامه زرابووم و ده مانتوانی هه رچۆنیک بی پی بژین. به لام دایکم ئه وهی به مافی خو ی ده زانی و چه ند جاریک من و عیشره تی خوشکمی نارده مه حکه مهی قازی تا به لکو جه نابی قازی به کیشه که مان رابگا و چاره سه ریکمان بو بدوژیته وه. پیشت چاوم به جه نابی قازی که وتبوو، ههم که قوتابی بووم و دوايش له کاتی ماموستانیم دا. ئه وسه رده مهی که جه نابی قازی به پێوه به ری فه رمانگه ی پهروه رده بوو و سه ردانی قوتابخانه کانی ده کرد.

جاریک که من و عیشره تی خوشکم چوینه مه حکه مه، سه یفولقوزات له گهل جه نابی قازی دانیشتبووون و ئه و شیعه ری فایه ق بیکه سیان ده خوینده وه:

نه سرین ده میکه داخه له دلمه

هقوقت غه سه به ژیانته زولمه

هه‌سته تیکۆشه تا خوینت گهرمه

چارشێو فری ده چ واده‌ی شهرمه

جاریکی، له‌و هاتۆ و چۆی مه‌حکه‌مه‌دا، جه‌نابی قازی داوای لیکردم می‌ردی پی بکه‌م. ئە‌من به‌ بیستنی ئە‌و قسه‌یه‌ واقم و پرما که چۆن جه‌نابی قازی سه‌ره‌پای ژن و چه‌ند منداڵ ئە‌و داوایه‌م لیده‌کا. گهرچی ئە‌و سه‌رده‌مه‌ نااسایی نه‌بوو که پیاو دوو ژن بێنن، به‌لام من ئە‌و پێشنیاره‌م به‌ جیدی نه‌گرت و زهرده‌خه‌نه‌یه‌کم کرد بێ ئە‌وه‌ی وه‌لامیک بده‌مه‌وه. له‌ لایه‌ک ئە‌و داوایه‌م پی سه‌یر بوو، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه، هه‌ستم به‌ سه‌ربه‌رزی ده‌کرد که که‌سایه‌تیکێ وا به‌ریز و خوشه‌ویست منی په‌سه‌نده و به‌ شایانی خۆیم ده‌زانن.

وادیار بوو جه‌نابی قازی منی وه‌به‌ر دڵ که‌وتبوو و له‌ وانه‌شه‌ جوړیک زیره‌کی و وشپاری له‌ مندا دیتبێ، که ببووه هۆی خوڵقاندنی فکهره‌یه‌کی وا له‌ مێشکیدا. چونکه قازی محمه‌د مروڤێکی پێشکه‌وتووخواز بوو و هه‌میشه‌ش هه‌ولێ ده‌دا که ژنی کورد هان بدا بۆ خویندن تا پێشکه‌ون و بتوانن له‌ باری کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی وه‌ه‌موو بارێکه‌وه روڵی به‌رجاویان هه‌بێت. ئە‌وه‌ش له‌ هه‌ل‌سوکه‌وتی له‌گه‌ڵ ژن و که‌مه‌کانی خۆی به‌ جوانی ده‌رده‌که‌وت.

ئە‌من و عیشره‌تی خوشکم ئە‌و باسه‌ی جه‌نابی قازیمان بۆ که‌س، ته‌نانه‌ت بۆ دایکیشمان نه‌گیراوه. به‌لام تکام له‌ دایکم کرد که‌چیتر وه‌دوای ئە‌و کێشه‌یه‌ نه‌که‌وێ و ده‌ست له‌ میرات بشوا و ئێمه‌ نه‌تیرێته مه‌حکه‌مه‌ی قازی. وابوو ئیدی نه‌چوینه‌وه وێ و وه‌دوای کێشه‌که نه‌که‌وتین.

هێنده‌ی پێ نه‌چوو، روژێکی هه‌ینێی دوای بانگی ئیوارێ، له‌گه‌ڵ دایکم و دوو خوشکه‌کانم پێکه‌وه دانیشتبووین و قسه‌مان ده‌کرد. نانی نیوه‌پویه خورابوو و قاب و قاچاخ شورابوو. تازه له‌ نوێژی ئیواره ببووینه‌وه، چاوه‌پوانی میوانیش نه‌بوین. له‌ناکاو له‌ ده‌رکه‌یاندان. زارای خوشکم چوو ده‌رکه‌ی بکاته‌وه، خات زله‌خای فه‌پاشی قوتابخانه له‌ پشت ده‌رکه‌ی بوو، لێ پرسیبوو: "دایکت له‌ ماله‌؟"، زاراش گوتبووی: "به‌لێ، فه‌رمو وه‌ره‌ ژوورێ". خات زله‌خا هاته‌ ژوورێ و سلّوی کرد. دایکم چاک و خوشی لیکرد و گوتی: "ده‌ وه‌ره‌ دانیشه". به‌لام خات زله‌خا گوتی: "مریمه‌ خاتوون، جاری وه‌ختی وه‌ی نیه‌، ئیشالا جاریکی دیکه‌". دایکم گوتی: "ده‌ وه‌ره‌ پرێک

ماندووویه تی ریگایهت دهرکه. خیره خات زله خا، بو وا به تالوکهی؟" خات زله خا وه لّامی داوه: "مریمه خاتوون ههر هاتوم بلّیم که جه نابی قازی به دواي دا ناردوی، ئیستا له قوتابخانه چاوه پوانته ". دایکم هیندیک سه رسام بوو، له بهر خوویه وه گوتی: "ده بی جه نابی قازی چ کاریکی به من بی؟" چاویکی له من کرد و پرسى مه سه له چیه؟ وتم نازانم. به لّام دایکم ههستی به شتیک کردبوو و گوتی: " ساز به پیکه وه بچین". به دواي خات زله خایه دا وه پیکه وتین.

که گه یشتینه جی، به پیره وه سلّو و چاک و چۆنیمان کرد. جه نابی قازی پرووی له دایکم کرد و فهرموی: "به پیویستی نازانم زۆر ئهم بهر ئه و بهرئ بکه م، به ئیجازه ی ئیوه پیم خوشه کوبرا مێردم پت بکا".

دایکم له وه لّامدا کوتی: "قوربان ئیوه ژن و مندالتان ههیه و بو کوبرایه زهحمه ته هه و پی هه بی".

جه نابی قازی: "کوبرایه نابه مه ئه و ماله ی مینا و منداله کانی لی ده ژین، به لکو ههرچی ئیوه پتشیار بکه ن قه بوولمه. چۆنوو پت باش بی واده که م، نه گهر ده لّین، له مه هباباد خانووی بو ده کرم، یان ده تیه مه یه کیک له دتیه کانم".

دایکم وتی: "ئهن گولته ندانم خاهی دایکی مینا خاهی ده ناسم و ده ترسیم که به لایه کی به سهر کوبرایه بیی".

قسه کان ناوا کۆتاییان پت هات و بو کورته ساتیک بیده نگیه ک هۆده که ی داگرت. پاشان به م جوړه مالاواییمان له جه نابی قازی کرد. ئیدی چاوم به جه نابی قازی نه که وته وه تا روژی راگه یاندنی کۆماری کوردستان له چوارچرایه. وه کوو هه مو خه لکی مه هباباد، قوتابییه کان و مامۆستا کانیش له و جیژنه پیروژه دا به شدار بووین. دواي ئه وه نه مانزانی له بهر چی جه نابی قازی خو ی له گیر و گرفته که مان وه رنه دا. تا کوو حاجی بابه شیخ که له کۆماری کوردستاندا کار به ده ست بوو، هه قیکی بو هه ستان دین.

هه رچه ند ئه من و دایکم، قه ت ئه و نه هینیمان لای که س نه درکاند، تومه ز به جوړیک له جوړان به گو ی خودا لی خو شبو مینا خانم که وتوه. مینا خانمیش له بوختان و قسه ی ناخو ش سه باره ت به من و جه نابی قازی راوه ستانی نه بوو. جا درۆ و ده له سه و حیکایات ساز کران و بونه بنیشته خو شه و که وته سهر زاری خه لکی

شار. هه لښت تېگه یشتن له ناره حه تی ژنیک که مېرده که ی خوښه ویستی بو ژنیکي دیکه ده رپړیوه، ئاسانه. به لأم روخاندنی که سیک به و جوړه له دهروونه وه، تېگه یشتنی بو من زه حمه ته.

هیشتا ئیش و ئازاری کوچی دواپی بابم به روکی به رنه دابووم، تووشی خه میکی تر بووم که بوو به برینیک له سهر دلَم. نه و برینه ش له ژيانی مندا قهت ساریژ نه بووه و تا ده مرمر ئازارم ددها. ئازاری دهروونیش وه که ئازاری له ش وایه، ههر که ده ست له سهر دانا ده کولیته وه و ژانه که ی تازه ده بیته وه.

روژنیک که له کاری قوتابخانه ته وایو بووم، ده ستم دا به چارشپوه که م تا بیکه مه سهرم و بچمه وه مالن، دیتم په لښه کی پیوه یه و بوگه نیویکی ناخوښی لی دی. گومانم له یه کیک له هاوکاره کانم کرد و ههر واش بوو. گوتم فلانی پرساریکت لی ده که م، پتم خوښه راستیکه م پی بلتی. گوتی: "باشه. لیم پرسی، نه ری نه و شته بوون پیسه ی به چارشپوه که ی منه وه یه، چیه! کاری تویه؟ له وه لأم دا وتی: "نه ریوه لالا". ده رکه وت که نه و خامه یان راسپارد رابوو تا نه و سیحره به جله که مدا بکا، نه ویش کاره که ی به جی که یان دبوو وه لی وادیار بوو که به چارشپو داکردنکه دا ئاسانتر بووه تا جل و به رکه که م. به لأم زور داوای لیبووردنی لی کردم و نه منیش به خشیم و لیفه یه که م به سهر نه و رووداوه دا.

جا خوښه ری هیژ! بیپینه بهر چاوی خوټ له سالانی چلی زایینی، بو کچیکي هه ژده ساله ی بن بابی وه که من، له شاریکي بچوکی وه که مه هاباد دا که پله ی خوښنده واری زور نرم بوو. ده توانین به راشکاوی بلین که خه لک له سه دا هه شتا تا نه وه ده نه خوښنده وار بوون، بوختانیکي وا گه وړه چه نده به ئیش و ئازاره! که له ده ری تووشی خه لک ده بووم، هه ندیکیان خو یان لی لاده دام، یان چاوپکی سه یریان لیده کردم، فارس گوته نی: "نگاه عاقل اندر سفیه"، یان ته شه ریکیان داویشته. له و کاتانه دا ئاواته خواز بووم نه رز ده م بکاته وه و قووتم دا و له و هه مووه مه ینه تیه رزگارم بیت.

له کومه لگایه کی ئاوا پاشکه و توودا، ده بی کچی فلان که س یان ژنی فلانی بی تا ریزت لی بگیری. ئیمه ی بی پشت و په نا به داخه وه باهمان مردبوو و لیمان قه و ما بوو. جا هیندیک که س هیچ بانیکیان له بانی ئیمه نه ویت نه دیتبوه وه و رییان

به خوځيان ددها، چيان پټخوښه پټمان بلين و قسه و باسی ناپره و امان وه دواخه ن. نه گهر بام زیندوو با، کهس نهیده توانی و نه شی دهیوړا نهو ریگهیه به خوځی بدا. به لآم سهره پای نهو هه موو نه گبه تیانه، شاره کهی خوځم خوځ دهوی و پټم وایه به هه شتی سهر زهوییه و به هه موو دنیای ناگوړمه وه.

نهو کاته هه مام گشتی (عمومی) بوو، له وی، ههر کهسه فوټه یه کی^۹ (په شته مال) له که مهر به ره و خواره وه به خوځیه وه ده گرت و له که مهر به سهر وه ش رووت بوو. که له گه ل دایکم و خوشکه کانم ده چوینه ژووری هه مام، زوړ بهی ژنان چاویان لئ بز ده کړدمه وه و سهریان ده کړدم، ده تگوت ئینسانیان نه دیوه، هیندیکیشیان ده ستیان به پچه پچه ده کړد و به شکی تریش لهو په پری بیسه رمی و بیحه یاییه وه به چاو لئ کړدن قه ناعه تیان نه ده کړد و لیم ده هاتنه پیسه وه و ده ستیان بو مه کمک ده برد که گوايه من زگم پره. منیش به چاویکی فرمی سکاویوه به بئ جول هه ک جیسمیکی بئ روح له بهر ده ستیان راده وه ستام. پاش نه وهی به چاکی ده یانپشکنیم، به نا هو میده وه لیم ده کشانه وه. ئیستاش روخساری نهو ژنانه که وهک عیفریته وا بوون، دینه وه بهر چاوم، له می شکم نه چوونه ته دهر و پاک نه بوونه وه. تیناگم بو هیچم پینه ده گوتن، بو ریم پیده دان به ئیشتیای خوځیان له گه لم بجو لینه وه. به لآم له گه ل هی وا روودا مال راو ده لئی چی؟ له وانه شه ویستووومه پټیان نشان دهم نه وهی له می شکتیان دایه و بیرى لئ ده که نه وه هه له یه و پایه و نه ساسی نییه. به دريژایی نهو سالانه له خوځم ده پرسى که ثایا نهو ژنانه تیده گه یشتن که به هه ل سوکه وتی خوځیان، چه نده یان نازار ده دام و له ده روونه وه ده یان روخاندم؟ تو بلئی نهوان به ویژدانیکى ئاسووده وه سهریان خستبته سهر سهر نیر؟ تو بلئی له دوایدا هیچ هه ستیان به گونا و شهرمه زاری نه کړدیت؟ له وانه شه به پیچه وانه هه ستیان به خوځی کړدیت، نه گهر مروځ عه قلی گه شهی نه کړدب، له وه زیاتری لئ چاوه ری ناکړی. له کاتیکدا که خه لکی دنیا له هه ولی فیتر بوون و توژی نه وه له سهر بابته زانسته کان بوون، کو مه لیک ژن و پیاوی کورد خه ریکی قسه و قسه لؤکی بیمانا بوون.

^۹فوته قوماشیکى سوری به فورمى لاکيشه یه

نازانم چۆن توانیم به‌رانبهر به‌و وه‌زعه‌ خو راگرم و کۆتایی به‌ ژيانم نه‌هینم. ئیستاش که‌ ئه‌و قسه‌ رووخینه‌رانه‌م بیر ده‌که‌وێته‌وه‌، داده‌هێزم و هه‌موو گیانم دیشی. ئه‌و کاته‌ هه‌ستم به‌ ته‌نیا به‌کی یه‌کجار زۆر ده‌کرد، ته‌نانه‌ت له‌ ماله‌وه‌ش، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ نه‌مه‌دووست دایک و خوشکه‌کانم نیگه‌ران و ناره‌حه‌ت که‌م، ددانم به‌ جه‌رگی خۆم داده‌گرت و باسی هه‌یچم نه‌ده‌کرد. نه‌مه‌دوستانی ئه‌و په‌ژاره‌م له‌گه‌ڵ که‌س به‌ش که‌م. هه‌ر له‌ دلی خۆمدا زیندانیم کردبوو. ئه‌وه‌ش چاره‌نووسی من بوو. وه‌ک شاعیریکی فارس ده‌لی:

این سخن با آب زر باید نوشت

گر رود سر برنگردد سرنوشت

ته‌نیا به‌که‌م به‌و مانایه‌ نه‌بوو که‌ ده‌وره‌م چۆل بێت، به‌لکو له‌نیو خه‌لکیش هه‌ستم به‌ ته‌نیا به‌ی ده‌کرد. ئه‌گه‌ر مروّف نه‌توانی پریسکه‌ی دلی بو که‌سێک بکاته‌وه‌، قسه‌ی دلی خۆی پێ بلی و ده‌رد و ئازار و ژانی خۆی بو هه‌لپێژی، یان ده‌ور و به‌ره‌کانی لێی تینه‌گه‌ن، هه‌ر وه‌ک وه‌ی وایه‌ ئه‌و مروّفه‌ ته‌نیا بێت. راسته‌ ته‌نیا به‌ پله‌ خه‌می نادیاره‌، پێ له‌ ئازاره‌ و مروّف له‌ ژیان بێزار ده‌کا. ته‌نیا به‌ خه‌میکی تیدا به‌ که‌ هه‌رچی زه‌وق و شه‌وقه‌ تیدا ده‌کوژی. به‌لام به‌ خۆشیه‌وه‌ توانیم ئه‌و ته‌نیا به‌م به‌ کتیب خۆینده‌وه‌ و نووسین پێ که‌مه‌وه‌.

به‌شێک له‌خه‌لکی مه‌هاباد چۆن خۆیان له‌ گوول ده‌پاراست ناوا لیما دوور ده‌که‌وته‌وه‌. ته‌نانه‌ت له‌ نیو خه‌مه‌کانیشماندا، هه‌ندێکیان له‌ ژن و خوشک و که‌چه‌کانیان قه‌ده‌خه‌کردبوو که‌ له‌گه‌ڵ ئێمه‌ په‌یوه‌ندیان هه‌بێت. به‌لام به‌ خۆشیه‌وه‌ ژماره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی پشتگریان ده‌کردین زۆر زۆرتر بوون. ئه‌وان قه‌ت پشتیان به‌ر نه‌داین، هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو به‌ پالپشتیک بو من که‌ توانیم به‌رامبه‌ر به‌و هه‌مووه‌ تۆمه‌ت و هه‌لبه‌سته‌ ناپه‌وايانه‌، خۆراگرم. جگه‌ له‌ ژنه‌ مامۆستاكان بو ئه‌وه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خاڤه‌ خاڤی شافعی، سوغرا خاڤی وه‌لیزاده‌، زارا خاڤی ژنی میرزا سه‌عیدی پیرانی و دولبه‌ر خاڤی بابانزاده‌ و ... هه‌تد قه‌ت لێک دانه‌بیراین و هه‌میشه‌ یار و خۆشه‌ویستی یه‌کترین و ئیستاش که‌ ده‌چمه‌وه‌ مه‌هاباد چاوم به‌ دیداریان روون ده‌بێته‌وه‌. هه‌ر وه‌ها، دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستیمان له‌گه‌ڵ راببع‌ا خاڤی ناھید و که‌وه‌رتاج خاڤی سه‌دری قازی، ناسراو به‌ خاڤه‌ خانم، هه‌ر به‌ر ده‌وامه‌. له‌گه‌ڵ

رهحمه تی وه جیهیا خانمی جاوید، ژنی دووهه می جه نابی سه یفی قازی نیوانمان زۆرخۆش و په یوه ندیکى نزیکمان هه بوو.

جار و بار دواى ئه وهه موه تۆمه تانه و عهزیت و ئازاره له دلى خۆمدا ده مگوت ده بوايه مێردم به جه نابى قازی محهمد کردبايه تا گویم له وه موه قسه سووکانه نه بایه و ئه وه موه نارهحه تیشم نه چیشتبایه. به لām هه ره له بهر خۆمه وه وه لāmى خۆم ده داوه و ده مگوت له وانهش بوو تووشى نه هامه تی و ئازاریکی زۆرتر بووبام چوونکو برۆا ناکه م هیچ ژنیک هه وێساری پێ خۆش بێت. کورد گوته نى: "بۆ ژن نانى ئیشکی خۆشته له پلاوى په نا هه وێ".

جۆره ژن و پیاوێکیش بۆ داپۆشینى عهیبى خۆیان، بوختان و تۆمهت بۆ خه لکێتر ساز ده کهن و به ره ی پێده ده ن. وه ک فارس ده لێن: کافر همه را به کیش خود پندارد. رۆژنیک، به و کۆلانه ی که ماله سه ید قادری قه نادى لى بوو، تێده په ڕیم. به رانه به رم ژنیک که ده ستی کچیکى مندالى شه ش حه وت ساله ی گرتبوو له ژێللاه ده هات، خه ریک بوو لێک نزیک ده بووینه وه و چه ند هه نگاوێکمان مابه ی ن بوو، چاوێکی لى کردم و رووی کرده منداله که و گوتی: "ئه وه به قازی زگی پێ کردوه". به و قسه به ته واو تیک چووم، لاقه کانم سست ببوون، له ناخه وه هه لته کام و له هه مان کاتدا قه لّس و تووړه بووم. له تووړه یان گه رمایه ک له مالم را ده ستی پێکرد و به ره وه سه ره وه بۆ لای کولمه وگوه کانم و له وێشه وه هه لگه را بۆ نێوچاوانم. هه ستم ده کرد ده م و چاویم وه ک ئاوری سور هه لگه را وه و دلۆپ دلۆپ ئاره قه ی لى ده تکاوه. له داخان ده مه وێست به هه موو هێزی خۆم دوو تفی ده روو که م، به لām عه قلم پێشى پێگرتم و ددانم به جه رگی خۆم داھێنا و لێی دوور که و ته وه. جا ئێسته که خه ریکی نووسینه وه م وه بیر ئه و شیعره ی مولانا (مه ولانا) ده که ومه وه که ده لێ: "گر تو با بد، بد کنی پس فرق چیه ست؟" (ئه گه ر تۆ وه لāmى خراپه کاران به خراپه بده یته وه جیاوازیان چیه؟)

چاک وه بیرم نایه ته وه، چه نده به سه ره ئه و رۆژه یدا تێپه ڕیوو، به لām ئه وه نده ی ده زانم هه ره دوو سێ سالی به سه ردا رابواردبوو، له گه په کی قوولّه قه بران کرێگرتە ی مالى پووره نایشه م بووین. له گه ل دایکم و پوویم له هه وشه که نزیک ده رگای ده ره وه راوه ستابووین. له ناکاو هه را و هوریا به کی گه و ره هه موو کۆلانی

داگرت. که چووینه ده‌ری دیتمان کۆمه‌لێک کۆری لاو چه‌ند ئاوال کراسی (ده‌رپتی) ژنێکیان پیه و ده‌لێن ئه‌و ژنه‌مان (ناوی ناهێنم) له‌ باوه‌شی فلان پیاو (ناوی ناهێنم) له‌ باخی دیتو و ئه‌وه‌ش ده‌ به‌ین بۆ بابی ژنه‌ی. ماله‌ بابی ئه‌و ژنه‌ هه‌ر له‌و کۆلانه‌ی مالی پورم دا بوو. ئیمه‌ش هه‌ر سێکمان گوتمان ئه‌سته‌خفیرو لّلا و چووینه‌وه‌ ژووری. ئه‌و ژنه‌ هه‌مان ژنه‌ موخته‌ره‌مه‌که‌ بوو، که‌ ماوه‌یه‌ک له‌وه‌پێش، ده‌ستی که‌چه‌ منداله‌که‌ی له‌ ده‌ستدایوو و بوختانی به‌ من و قازی محهمه‌د ک‌ردبوو. هیوادرم کاتێک که‌ ئه‌و نووسراوه‌ دیته‌ ده‌ر ئه‌و ژنه‌ زیندوو بیت و بیخونیته‌وه‌ و بیکومان خۆی ده‌ناسیته‌وه‌. جا ئه‌ گه‌ر هێندیک ویژدانی هه‌بێ له‌ قسه‌ و ره‌فاره‌ی خۆی په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌.

ئهم‌ن له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی داوێنپاک بووم، زۆر به‌غیره‌ت به‌رانبه‌ر به‌و هه‌مووه‌ بوختانانه‌ راوه‌ستم. ده‌بوو وه‌لامی ئه‌و مرۆفه‌ دواکه‌وتوو، نه‌زان و بێ ویژدانانه‌م چۆن دا‌باوه‌؟ وه‌ک فارس ده‌لێن: جواب ابلهان خاموشی است، واته‌ بیده‌نگی باشرین وه‌لامه‌ بۆ نه‌فامان.

ئه‌و شاره‌ی که‌ بۆ من به‌هه‌شتی سه‌ر زه‌وی بوو و ئیستاش هه‌ر پێم وایه‌، وه‌ک دۆزه‌خی لیها‌ت‌بوو. ژیانان لێ تال ک‌ردبووم، ب‌پ‌را به‌ خۆبوونم تیدا لاواز ببوو یان به‌ راشکاوی ده‌توانم ب‌ل‌پ‌م هه‌ر ب‌پ‌روام به‌ خۆم نه‌ما‌بوو. وه‌ها له‌ ناعه‌داله‌تی کۆمه‌لگه‌مه‌دا نقوم ک‌رابووم که‌ له‌ باری ده‌روونیه‌وه‌ به‌ ته‌واوی تیکشکا‌بووم. ئه‌ی خۆ ئه‌و پالنه‌وانه‌ش نه‌بووم له‌وه‌ زیاتر به‌رگه‌ی ئه‌وه‌مه‌وه‌ بوختان و ئازاره‌ بگرم و به‌داخه‌وه‌ به‌زیم و ب‌پ‌یارێکم دا که‌ ئه‌ویش هێنده‌ی تری روخاندم.

رۆژێک کولسوم خامی ژنی میرزا مسته‌فای سولتانیان که‌ له‌ سه‌رده‌می کۆماری کوردستاندا ده‌بیته‌ سه‌رۆکی یایانی گه‌په‌کی هه‌رمه‌نیان، هاته‌ خوازی‌بیتیم بۆ میرزا ره‌حمانی ب‌رای. جا ئه‌منیش بۆ ب‌پ‌رنه‌وه‌ی ئه‌و قسه‌ و با‌سانه‌، له‌ رووی ناچاری می‌ردم پیک‌رد، وه‌ک ده‌لێن: له‌ ترسی ئاورێ که‌وتمه‌ ناو ده‌می گورگ. له‌ هه‌چ باریکه‌وه‌ لێک نه‌ده‌چووین و دوو دنیای جیا‌وا‌زمان هه‌بوو، وه‌ک مۆته‌که‌ که‌وت‌بوه‌ سه‌ر سینگم. ئه‌و رووداوه‌ش یه‌کێک له‌ به‌سه‌رهاته‌ هه‌ره‌ تاله‌کانی ژیانم بوو. هه‌لبه‌ت زۆر زوو وشیار بوومه‌وه‌ و لێی جوێ بوومه‌وه‌. ئه‌وه‌ش شکستیکی گه‌وره‌ی دیکه‌ی رووحی بوو له‌ ژیانمدا. به‌ گوته‌ی سویدیان: به‌ده‌ب‌خ‌تی که‌ هات به‌ ته‌نی‌ نایا، به‌ل‌کو به‌

کۆمه‌ل و یه‌ک به‌دوای یه‌کدا دی. ئه‌وه به‌پراستی له‌باره‌ی منه‌وه پشتراسته. دوای ئه‌و هه‌مووه چاره‌په‌شیه ئیتر لای خۆم وام بریار دابوو که قه‌ت می‌رد نه‌که‌مه‌وه. دوای جیا بوونه‌وه‌م، نه‌ته‌نیا کۆتایی به‌گیر و گرفته‌کانم نه‌هات، به‌لکو پتربوون. خودای گه‌وره هیندی‌ک جوانی پێبه‌خشیبووم که ببووه دوژمنی گیانم. له‌لایه‌ک، هیندی‌ک ژن وه‌ک دوژمنی‌ک چاویان لێی ده‌کردم و ده‌ترسان و وایان ده‌زانی به‌سه‌ریان ده‌چم. له‌لایه‌کی تره‌وه، به‌شیک له‌پیاوان، جوړه‌خه‌یالکی خاویان ده‌سه‌ری دا په‌روه‌راندبوو. جا ئه‌و شتانه‌بوون به‌هۆی ئه‌وه که ورده‌ورده‌بم به‌مرۆفیکی مچ و مۆر و تا ئه‌و جیه‌یش بۆم کرابا دووریم له‌خه‌لکی ده‌کرد و ته‌نیا بیه‌ه‌لده‌بژارد.

جار به جاريش گردبونه‌وه و کوډبونه‌وه له چوارچرايه ده کړا و **له حج** ځاي مه جديش به شداری تیتدا ده کړد. روژيک پټکه‌وه قسه‌مان ده کړد **پلم گوت** بؤ ئيمه ووقتایسه کان له گهل خوټ ناهي. له درېژي قسه کا هدا ۲۰ وم بریا زانیام نهو

هه‌لپه‌ر هه‌لپه‌ره چی لێ په‌یدا ده‌بن. دواتر پێم زانی که خه‌جیج خانم به و قسه‌یه دلی لێم ئێشا بوو، به‌لام ئه‌ده‌م وه‌سه‌ر خۆی نه‌هێنا و هه‌یچی نه‌گوت. دوا‌یی که کۆماری کوردستان دامه‌زرا، خه‌جیج خانم رووی تیکردم گوتی: "ئه‌تۆ رۆژێکی پرسیارێکت له من کرد، ئه‌مما من جوابم نه‌دا‌یه‌وه، ئێستا جوابت ده‌ده‌مه‌وه، ئه‌و هه‌لپه‌ر هه‌لپه‌ره، ئه‌وه‌ی به دوا‌وه بوو، دیتووته بووینه خاوه‌نی ولاتی خۆمان و قازی بۆته پێشه‌وا." ئه‌منیش گوتم، جا بۆ پێتوا‌یه ئه‌من پێم ناخۆشه. وه‌للای به‌قه‌ده هه‌موو دنیا پێم خۆشه، جا چ له وه‌ی خۆش‌تره که کوردستان سه‌ربه‌خۆ‌بێ.

یه‌که‌م چالاکی سیاسی به ئاشکرای ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی کۆمه‌له‌ی ژک، شانۆی دایکی نیشتمان بوو که له سالی ۱۹۴۵ زایینی دا له شه‌قامی په‌هله‌وی له سه‌هربانی مالی حاجی شیخ برایمی پێشکیش کرا و خه‌لکیش له سه‌هربانی ماله‌کانی ده‌ور و پشت چاویان لێ ده‌کرد. عه‌بدوللای نه‌ه‌ری له رۆلی دایکی نیشتماندا چارشیوێکی ره‌شی به سه‌ر خۆی دا‌دا‌بوو و سێ چوار مندالی له باوه‌شی خۆی گرت‌بوو و چه‌ند تفه‌نگ دا‌ریش له ده‌ور و به‌ری راوه‌ستا بوون و ده‌یانه‌ویست مندا‌له‌کانی لێ بستێن. ئه‌ویش ده‌گریا و ده‌پا‌راوه و مندا‌له‌کانیش وێ‌پ‌رای دایکیان ده‌گریان. دایکه‌که به پچه‌ر پچه‌ر توانی مندا‌له‌کانی پر‌گار بکا، پاشان به هه‌ماسه‌وه، هه‌ندیک شیعری نیشتمانی خۆ‌ن‌ده‌وه. ئه‌وه‌نده‌م له بیره‌ فاقه‌ خاتوون ژنی میرزا هه‌مه ره‌سوولی مه‌حموودیان که له په‌نای من دانیش‌ت‌بوو، له خۆشیان ده‌ستی به گریان کرد و گوتی: "خودایه زۆر شوکر، له ده‌ست عه‌جه‌مان رزگارمان بوو."

با قسه‌ی خۆشیش ون نه‌بن. هه‌ندیک به‌ر له کۆمار، شه‌ویکی مانگی ره‌مه‌زان بۆ ئیفتاری خا‌مه‌ خا‌می سه‌دری قازی، شازده خانم و هه‌مه حوسێن خانی سه‌یفی قازی میوانی ئێمه بوون. دوا‌ی ئیفتار کردنه‌وه، پێمان زانی که مانگیان دیت‌وه و رۆژی دا‌ها‌توو جێ‌زنه. به په‌حمه‌ت بێ هه‌مه حوسێن خان گوتی: "ئۆخه‌ی شوکور ئه‌وه په‌مه‌زان خه‌لاس بوو." ئه‌منیش گوتم ئا‌غا جا خۆ ئه‌تۆ هه‌یچت نه‌گرت‌وه. خا‌مه‌خا‌میش گوتی: "ئا‌خر نازانی ئه‌وه‌ی رۆژی نا‌گرێ له هه‌م‌وان ماندوو‌تره."

له نێو قسه و با‌ساندا، هه‌مه حوسێن خان رووی له من کرد و فه‌رمووی:

ئه‌رێ کوبرا خانم ئه‌تۆ ئه‌و چارشیوه بۆ فرێ ناد‌ه‌ی، ئا‌خر ئه‌تۆ له کنه‌ خۆی

خوئنده‌وار و پیشکه‌وتوو؟

گوتم، نه‌ی بو شازده خانم له مه‌جلیسی پیاوان چارشئیوی به سهره‌وه‌یه و له ژیر چارشئیوه‌که‌یدا قسان ده‌کا؟ ئیستا نه‌گهرنه‌من چارشئیوه‌که‌م فری ده‌م، خه‌لک پیم ده‌لین ژنی حه‌مه‌هوسین خان چارشئیوی له سهره، نه‌تو بو چی بئ چارشئیوی؟
ئاخر شازده خانم به‌خوی و به‌و دمه‌گه‌یه‌وه‌ه چۆن بئ چارشئیو ده‌بئ.

جا له‌و ده‌مه‌یدا شازده خانم مرد بوو له به‌ر پێکه‌نینی و رووی له‌ من کرد و گوتی: "نه‌تو گسه‌ی وا ده‌که‌ی، مه‌مه‌د هوسین خان ئاوا به‌ من بلێته‌وه." شازده خانم له‌ شازده‌کانی قاجار و خه‌لکی ته‌وریز بوو، کاتیک که به‌ کوردی ده‌دوا، له‌هه‌جه‌یکی شیرنی تورکی هه‌بوو.

له‌ سه‌روبه‌ندی کۆماری کوردستان، کۆمه‌لێک شکاک بو‌ پشستگی کردنی کۆماره‌اتبوونه‌ مه‌هاباد. به‌ رێوه‌به‌رانی کۆماریش بریاریان دا‌بوو به‌ سه‌ر ماله‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا دا‌به‌شیان که‌ن. مائی حاجی سألحی مه‌که‌یی که به‌ حاجی سألحی که‌وگیری ده‌ناسرا، وا بزانه‌م ده‌ پیاوی شکاکیان وه‌ به‌ر ده‌که‌وی.

ماله‌ حاجی سألحی خانووبه‌ریکی گه‌وره‌ بووله‌ گه‌په‌کی حاجی هه‌سه‌نیان، هه‌ر له‌ کۆلانه‌که‌ی که‌ مائی باه‌می تیدا بوو. نه‌و کاته‌ من و دایکم و خوشکه‌کانم کرێ گرتی مائی نه‌وان بووین. خو‌یان له‌ لایه‌کی خانووکه‌ دا ده‌ژیان و لایه‌که‌ی دیکه‌ش ئیمه‌ی تیدا بووین.

ئێواره‌یه‌ک نه‌من له‌گه‌ل ژن و که‌چه‌کانی حاجی دانیشتبوو‌م که‌ له‌په‌ر حاجی سألح زۆر به‌ ناره‌حه‌تی و توو‌په‌یی وه‌ ژوور که‌وت، رووی له‌ من کرد و پێی گوتم: "تکات لێ ده‌که‌م بچو حیزبی و پێان بلێ که‌ من کو‌ری گه‌وره‌م له‌ مالدیدا نییه‌ و خوشم زۆر جار بو‌ شت کرین له‌ سه‌فه‌ری ته‌وریز و زه‌نجانم. دوو ژن و هه‌وت که‌چیشم هه‌یه‌ و ناتوانم پیاوان له‌ مائی راگرم. به‌لام نه‌وه‌ی بلێن به‌ پوول یارمه‌تیان ده‌که‌م. با نه‌و شکاکانه‌ی وه‌به‌ر مائی من ده‌که‌ون، بیان به‌نه‌ مسافیرخانه، نه‌من پۆلی خواردن و مسافیرخانه‌یان بو‌ ده‌ده‌م."

گه‌رچی زه‌رده‌ی ئێواره‌ و دره‌نگ وه‌خت بوو، له‌ به‌ر تکیا حاجی سألحی چوومه‌ بنکه‌ی حیزبی که‌ له‌ جێگه‌ی شه‌هره‌ داری (شاره‌وانی) نه‌پو‌وی مه‌هاباد دا بوو. میرزا سه‌دیقی حه‌یده‌ری له‌گه‌ل میرزا عه‌بدولپه‌رحمانی ئیمامی که‌ تا نه‌ورۆژه‌ قه‌تم

نه دیبوو و یه کهم جار بوو چاوم پټ ده کهوت له وټی بوون. له پشت میزیکیش پیاوټیک به جلی سهر بازی دانیشتبوو که نه مزانی کټیه. میرزا سه دیق لټی پرسیم: "کوبرا خانم چونه ریت لټره که وتوو؟"، منیش مه سه له کهم بټو باس کرد. میرزا عه بدولپه حماني نیمامی که گوټی دابوه قسه کانی من، گوټی: "خانم عهزیمی، ده نووسی به مال و به گیان حازرین یارمه تی کۆمار بکهین، ئیستاش هاتوی ده لټی حاجی سألحی که وگیرئ ناتوانئ ټهو شکاکانه پرابگری". له میرزا سه دیق پرسی من ټهو ناغایه ناناسم، گوټی میرزا ره حماني نیمامیه. جا ټه وهش بلټم که ټه من له رۆژنامه ی "کوردستان" دا چه ند نووسینیکم بلآو کردبووه، به لآم نه که ټه وهی جه نابی نیمامی ده یگوت. ټه منیش گوتم وه لآ من شتی وام نه نووسیوه و حاجی سألحیش خوټنده واری نیه تاکو شتی وا بنووسی. منی مامۆستاش به خوټم و مانگئ سه د ټه نه وه شتی وا نالټم. چونکه نه مالټیکی وام هه یه و نه پوول و پاره یه کی وا که بتوانم شکاکان به خټو کهم. حاجی سألح نه دژئ کۆماره و نه پوول خو شه ویسته و حازریشه یارمه تی مالئ بدا. به لآم پیاوټیکه له دین دایه و ته نانه ت پیخو ش نیه ژن و کچه کانی به بټی پیاو بچه نه دهر وه، ته نیا له که ل من ئیزیان ددها وه دهر که ون. ئیستاش دوو ژنه کانی حاجی سألح (نازه نین خانم و عیسمه ت خانم) و هه وت کچه کانی، دایکم و ئیمه ش سټ خوشکی بټ پیاو، جوان نیه له که ل پیاوی شکاک له مالټیکدا یین. دوا ی ټه وهی که میرزا سه دیقی هه یده ری جوان گوی لټیگرتم گوټی: "جا خانم عهزیمی بټو زیاد له هه موو که س تټو چاوت جوانه، شکاک وه بهر ئیوه نه که وټی؟" منیش به پټکه نینه وه گوتم ټه رټوه لآ میرزا سه دیق چاوم جوانه، فرموو چاو له چاوم که، بزانه جوانه یان نا؟

دیاره به داخه وه داوا که یان قه بوول نه کردم و وابزانم ده پیاوی شکاک وه بهر مالئ حاجی سألح کهوت. خانوو به ره که دوو دهر گای هه بوو. شکاکه کان به دهر که یه کدا هاتوو چۆیان ده کرد و ئیمه و هه موو خټزانی حاجی سألحیش، به دهر که که ی دیکه دا. له بهر ټه وه ئی حاجی زۆر له مال هه وه نه بوو، نازه نین خانم که ژنی گه وره ی مالئ و له هه مووان به ته مه ن تر بوو، مه جو عمه (سینی) ی چټشت و نانی بټو شکاکان دهر بد و خزمه تی ده کردن. سه ماوهر و قهند و چایه کی زۆریشی له ژووهره که بټو دانا بوون. ټهو شکاکه کانه ټه گهر قسه یه که یان کارټکیان هه با به نازی

خانميان را ده گه ياند. ئه و ده مى، كه ژى په نيرى كوپه ي بوو و ديار بوو ئه وان په نيرى كوپه يان زور پيخوش نه بوو، به لكو هه زيان به كهره و هه نگوين ده كرد. هه رايان ده كرد: "نازى، كه ره ي بيته، هه نگوينى بيته، هه نگوين". ئه و يش ده يگوت: "كچى، خو بوومه ژنى شكاكانيش، به نازى بانگم ده كهن." ئيمهش ئه وه ننده به به زمى نازهنين خانم و شكاكان پيده كهنين كه له خو ده بوو ينه وه و فرميسك به چاوماندا ده هاته خوارى. تا ئه و جيپه ي وه بېرم دى، شكاكه كان ده وري پازده روژيك له مالى حاجى سالى مانه وه و دوايى روشتن و نازانم چييان لى به سه رهات. تا ماويه كه دوايش جارى و ابوو وه بېر شكاكه كان ده كه وتينه وه و به پيكه نينه وه ده مانگوت: "نازى كهره و هه نگوينى بيته".

جا دواى قسه و باسى ئه و روژه له بنكه ي حيزبى، ميرزا سه ديق شه و كه ده چيته وه مالى، باسه كه ي بو خه جيح خانمى هاوژينى ده گيرپيته وه و ئه و يش پتي ده لى "جا وه لا راسته، چاوه كانى كوبرا خانمى جوانن." روژى دوايى له قوتابخانه خه جيح خانم رووداوه كه ي بو ماموستاكان گيپراوه و بوو به پيكه نين و هه موويان جه فهنگيان له گه لى ده دام.

ئو سه رده مه فه رمانگه ي په روه رده كو بوونه وه ي پي ك ديئا و قوتابيه كانى قوتابخانه ي كورانيان ده برده خو پيشانندان و سرووديان پى ده گوتن. ماويه كه دواتر كچه قوتابيكانيشيان و پراي كوپه كان ده بردن. سرووده كانيش بريتي بوون له: ئه ي په قيب، خه وى غه فله ت به سه هه ستن له خه وى. دروشمى كو بوونه وه كانيش ئه وانه بوون (زووبن هه لكهن نالايه _ ئاوى كه وسه ره، خاكى كه وه هره، پر له گول و نه سرينه).

دامهزراندن و راگه یاندنی کۆماری کوردستان

دووی رێبه نندانی سالی ٢٦٤٥، بهرامبهه به ٢٢ی ژانویهی ١٩٤٦ی زایینی، که شو ههوایهکی خوشی ههبوو، له لایه ن سهزکرده سیاسیه کانه وه دهستنیشان کرابوو بۆ جاپاردانی کۆماری کوردستان. دهتوانم زۆر به دڵنیا به بلیتم، گرینگترین و گهورهترین و خوشترین روژی ژیاغان بوو. لهو روژه دا پیمانابوو که سهربه خۆیی کوردستان و رزگاری نه ته وه که مانه و وامانده زانی کۆتایی به بن دهستیمان دیت و سهربه خۆ ده بین. پیمانابوو، خهونی سه دان سالی نه ته وه ی کورد وه پراست گه پراوه و ئاوا ته که مان وه دی هاتهوه.

هه ر له به یانی به وه، له مهیدانی چوارچرا به دهنگی سهروود و گۆرانی دههات. زۆربه ی دانیشتوانی مههاباد به ژن و پیاو و گه وه و به چو و که وه، وێرای هۆزه کانی دهو ربه ری شار به دڵیکی خوش و روویه کی گه شه وه لهو مهیدانه کۆ بهو وینه وه. له هه موو شو ئینکی شار دهنگی خوشی موسیقا ده بیسترا. ژماره ی خه لکه که نه وه نده زۆر بوو، هه ر له وه ی دا نه بوو، ده رزیت هه لاویشتا، نه ده که وته سه ر نه رزی. قوتا بییه کان، له کچ و کوپ، به ئۆنیفۆرمی جوانه وه ریز بهوون و دهنگی خوشی سهروود هه کانیان هه موو که شو هه وای شاری پڕ کرد بوو. هه موو خه لکه که، به تامه زرۆوه، چاوه پروانی وتاری پێشه وا بهوون. نهو روژه، هه موان هه ستیان به سهربه رزی و سهربه ستی ده کرد. شانازی مان ده کرد، که بۆ یه که م جار له میژووی کورد دا، ده بینه خاوه نی کۆمار و حکومه تی خۆمان و ئیتر له وه ودوا خۆمان ده توانین بپاری بۆ چاره نووسی خۆمان بده ئین.

نه منیش وه ک نهو خه لکه، به دڵیکی زۆر خوشه وه، لهو جێژنه گرینگه دا به شدار بووم. می شکم له هه موو خه م و خه فه تیک ره ها بهو و هه ستم به قورسای له شم نه ده کرد، ده تگوت پێم له سه ر زهوی نه و وام ده زانی به سه ر هه ورا ندا ده پۆم، ده تگوت با لیم گرتوه و ده فپرم. به داخه وه نه مه ده زانی نهو روژه خوشانه ته مه نیان زۆر کورت ده بێ. به خه ونیش نه مه ده دیت که یازده مانگ دواتر تووشی نهو روژه ره شه ده بین، روژگار یکی وه ها تال و ره ش که ده تگوت به رد یکی قورسیان له سه ر دال دانای و به زه حمه ت دلت لیده دا و رێگه ی هه ناسه کیشانی شیان لیتی بپروی.

نهمدهزانی ئەو کۆرپەییە هەر بە ساوایی سەر دەنێتەوه. بە عه قلمدا نه دههات که رۆژێک له رۆژان هەر لهو جێگهیهی لێی راوهستابووین و ههستمان به گهشه و بهختهوهری دهکرد، دهبنته شوێنی شین و گریان و له سێداره دانێ ئەو کهسایهتیه بهرزو بهریزانه.

ورده ورده، دهنگی تۆپ، که بۆ ماوهی ده خولهکیک له تۆپخانهی را دهتهقاندرا، بێدهنگی کردین و چاوهڕێ دهسپێکی وتار بووین. مامه غهنی خوسرهوی که ئەوکاته سهروکی شههره‌داری (شاره‌وانی) مه‌هاباد بوو، گرده‌بوونه‌که‌ی به‌ نیوی خودای گه‌وره و ناوی پێشه‌وای خۆشه‌ویست ده‌ست پێکرد، پاشان پێشه‌وا وتاریکی شایسته‌ی ئاراسته‌ی خه‌لک کرد، که‌س ده‌نگی له‌ به‌ر نه‌ده‌هات، هه‌موو گوتمان بۆ پێشه‌وا شل کردبوو، هه‌رچه‌ند به‌ چاکی ده‌قی وتاره‌که‌ نه‌ده‌بیسترا چونکه‌ ده‌نگی بلێندگۆکان زۆر باش نه‌بوون و خه‌رخه‌ریان ده‌هات چاک گوتمان لێ نه‌بوو. به‌لام من ئەوه‌نده‌ تێگه‌یشتم که به‌ گشتی باسی جوگرافیا و میزوی کورد و کوردستان و مافی نه‌ته‌وه‌که‌مانی بۆ ده‌کردین. له‌ لایه‌ن کۆمیته‌ی به‌ری‌وه‌به‌رایه‌تیه‌وه‌ چه‌ند که‌سێک، که له‌ نێو ئەواندا دوو خاگی مامۆستاش، خه‌جیج خاگی مه‌جدی و وێلمه‌ خاگی سه‌یادیان هه‌لبژێردرابوون تا وتار پێشکیش که‌ن. عیشره‌تی عه‌زیمی خوشکیشمیان دیاری کردبوو که ئالای کوردستان پێشکیشی پێشه‌وا بکا و سه‌روود به‌چرێ.

ئەو ئالای سێ رهنگه‌ی کوردستان که ئەمن بۆخۆم گۆلدۆزیم کردبوو و له‌ناوه‌پاستیدا رۆژ، پینووس و دوو گۆله‌ گه‌میش به‌ ده‌وری دا بوو، عیشره‌تی خوشکم که ده‌ سالانه‌ بوو، به‌ ده‌سته‌کانی خۆی برديه‌ خزمه‌ت پێشه‌وا. نازانم تێستا ئەو ئالایه‌ له‌ لای کچه‌کانی پێشه‌وايه‌ یان لای کورپی ره‌ش ماوه‌ته‌وه‌، یاخود ئەو ئالایه‌ بوو که له‌ کاتی روخانی کۆماردا درایه‌ ده‌ستی مه‌لامسته‌فای بارزانی. پاشان میرزا سه‌دیقی حه‌یدهری دوو میزی له‌ سه‌ر به‌ک دانابوو بۆ ئەوه‌ی عیشره‌ت له‌ سه‌ری راوه‌ستێ تا پێشه‌وا و خه‌لکه‌که‌ بتوانن ببینن. دوا‌ی پێگوتبوو ده‌ست پێیکا ئەو سه‌رووده‌ی بخوێنێته‌وه‌.

ئەو ئالای سێ رهنگی کورد

ئەو مایه‌ی بلێند و سه‌ر به‌رزی نیشتمان

ئاماده‌ین له‌ ژێر سییه‌رتا، بۆ مانه‌وه‌ی تۆ خوێنمان به‌ریژین

تا گيان له گيان دابن، نه هيلين نهوى بى

نهى جىگهى سهرفراسى گهلى كورد

نه گهر نهو دهستم بشكن، به دهسته كهى ديكه بهررت ده كه مه وه

نه گهر ههر دوو دهستم نه ما، به ددانه كانم راتده گرم

بژى قازى محمه ده، پيشه وای كورد

بژى كورد و كوردستان

جيژنى راگه ياندنى كۆمارى كوردستان دواى چهند كاژير به باشى وخوشى
گه يشته كۆتايى خوى و خه لكه كه ورده ورده بلاوه يان كرد و ههركه سه چووه وه
مالى خوى. له زۆربهى مالن جيژن دريژهى پيدرا و دهنگى موسيqa دهبيسترا.

له سهردهمى كۆمارى كوردستاندا، ژن به ژنه، ژن هه لگرتن و ره دوو كه وتن و
كارى ناحهزى ديكه ياساخ كران. به پيى ياسا نه گهر پياويك ژنى هه لگرتبا بو غموونه
چهند سال زىندانى بو دهبردراوه، نه گهر ژنى به ميڤردى هه لگرتبا تاوانى قورستر
بوو. له گه ل نه وه شدا، وا ده بوو كه نهو كاره دزيوانه ههر رووى ده دا. له لايه كى
سوئنديان ده خوارد كه به به كتر خه يانه ت نه كه ن و به چاوى خراب نه روانه ژن و
كچى به كتر، له لايه كى ديكه وه مخابن هينديك له سوئند خويان لا ده دا و كارى
ناپه وايان ده كرد.

نه من پيم وايه وه ختيك كه سوئندى وه فادارى بو كۆمارى كوردستان ده خورى
بو نه وهى خه يانه ت به به كترى نه كرى و مالى به كترى تالان نه كرى، ده بى په پر وه
بكرى. بو غموونه مالى يوسف خانى مهحمود جغت تالان كرابوو، نه وانيش به خاو و
خيزانه وه هاتبوونه مه هابادى، له ماله حاجى سالى شاترى دابوون. دۆسته كانى
هه ميشه بى و خوشه ويستم، خامه خامى سه درى قازى و وه جيهه خانم ژنى
سه يفى قازى، ناگيان لى بوون و زوريشيان حورمهت ده گرتن. نه وده مى من
ده رسم به وه جيهه خامى ده گوت. دوو كچى ماله يوسف خانيش، كه به كيان نيوى
روفا خانم بوو و ناوى خوشكه كهى ديكه م وه بير نايه ته وه، كه ديتيان من ده رس به
وه جيهه خامى ده ليم، داوايان لى كردم تا نه وانيش فيرى خوئندن كه م. نه منيش
قه بوولم كرد و ده رسم پى ده كوتن.

كارىكى باشى سه رو به ندى كۆمارى كوردستان دامه زراندى چاپخانه يه ك له

مه‌هاباد بوو که میرزا محمه‌دی شاپه‌سەندی کاری تیدا دە‌کرد. روژنامه‌ی "کوردستان" و گوڤاری تر له وی چاپ ده‌کران. مه‌لا قادری موده‌پرسی، سه‌ید محمه‌دی حه‌میدی، میرزا هاشمی خه‌لیل زاده و چه‌ند که‌سیکی دیکه‌ش روژنامه‌ی "کوردستان" یان به‌پرویه ده‌برد.

هەر له‌گه‌ل دامه‌زرانی کۆماری کوردستان، خویندن له‌ فارسیه‌وه‌ کرا به‌ کوردی، ئەو گۆرانیکاریه‌ کاریگه‌ریکی زۆر باشی هه‌بوو. له‌ لایه‌که‌وه‌ پیتی دلخۆش بووین، له‌ لایه‌کیتره‌وه‌، نیگه‌ران بووین نه‌کا له‌و ئه‌رکه‌ گه‌وره‌ و گرینگه‌دا سه‌ر نه‌که‌وین. به‌‌لی ئەو هه‌له‌مان بۆ ره‌خسا تا به‌ زمانی خۆمان بخوینین، قه‌ت به‌ خه‌ون و خه‌یاڵماندا نه‌ده‌هات که‌ زه‌مانیک بتوانین به‌ زمانی خۆمان بخوینین و بنووسین. ئەو هه‌سته‌ گه‌لیک خۆشه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تای فێر بوونی خویندن و نووسین، ئەو زمانه‌ به‌‌کار بێنی که‌ له‌ وه‌تی له‌ زگی دایکتدا بووی، گویت لێبه‌وه‌ و دوا‌ی له‌ دایک بوونیشدا فێری بووی قسه‌ی پێکه‌ی. زۆر گرینگه‌ که‌ مندا‌ل به‌ زمانی زگماکی خۆی ده‌ست به‌ خویندن بکا، پاشان ده‌توانی هه‌ر وه‌ها زمانی بیگانه‌ش فێر بێت بۆیه‌ ئیمه‌ له‌گه‌ل خویندنی کوردی زمانی فارسیشمان به‌ قوتابییه‌کان ده‌گوت.

ئەمن و زۆری وه‌ک منیش تا ماوه‌یه‌کی که‌م پیش کۆمار، نه‌ کتییی کوردیمان دیو و نه‌ خویندبووشمانه‌وه‌. ئەمن، ته‌نیا، هێندیک به‌یان و نووسراوه‌ی کورتم به‌ زمانی کوردی دیوو که‌ پێم وایه‌ له‌ لایه‌ن کۆمه‌له‌ی ژیا‌نه‌وه‌ی کورد، ژک وه‌ ب‌لاوکرا‌به‌وه‌. زۆربه‌ی مامۆستا‌کان له‌ ژن و پیاو به‌ منه‌وه‌، خویندن و نووسینی کوردیمان نه‌ ده‌زانی. ئەمنیش وه‌ک زۆر که‌سی دیکه‌ هه‌و‌لم ده‌دا هه‌رچۆتیک بێ، خۆم فێری کوردی که‌م.

هه‌رچه‌نده‌ کتییی کوردیمان نه‌بوو که‌ قوتابییه‌کان له‌ سه‌ری بخوینن به‌‌لام بۆ ده‌رس گوتنه‌وه‌ له‌و روژنامه‌ و گوڤاره‌ کوردیا‌نه‌ی که‌ ده‌رده‌چوون که‌‌لکمان وه‌رده‌گرت. چه‌ند مامۆستاش وه‌ک عوسمان دانیش، محمه‌د ته‌وفیق، ئەنوه‌ر د‌ل‌س‌ۆز، جه‌میل به‌ه‌ائه‌دین و د‌ل‌شاد ره‌سو‌ول که‌ له‌گه‌ل مه‌لامسته‌فای بارزانی هاتبوونه‌ مه‌هاباد، زۆریان یارمه‌تی ده‌داین. مامۆستا عوسمان دانیش کۆرسی کوردی بۆ مامۆستا‌کان کرده‌وه‌ و سه‌ره‌تا هه‌موو روژی کارێریک و هه‌ندیک دواتر کردی به‌ دوو کارێر. ئیمه‌ی مامۆستاش هه‌و‌لمان ده‌دا به‌ چاکی فێری بین و پاشان فێری

قوتابییه کانی بکهین. ئیمه‌ی مامۆستاش هه‌ولمان ده‌دا به چاکی فیری بین و پاشان فیری قوتابییه کانی بکهین. ئه‌وده‌م سه‌رجه‌م مامۆستاکانی قوتابخانه‌ی کچان ژن بوون به‌لام ناو به ناو مامۆستا عوسمان دانیش ده‌هاته پۆلی ئیمه‌ ده‌رسی به قوتابییه‌کان ده‌گوت و ئیمه‌ش وێرای ئه‌وان گوتمان لێیده‌گرت.

هیندیك له‌و پیاوانه‌ی له‌گه‌ڵ مه‌لامسته‌فا هاتبوونه هاریکاری کۆمار، له‌گه‌ڵ کچی مه‌هابادی هاوسه‌رگریان کرد. مامۆستا عوسمان دانیش کچی میرزا که‌ریمی خواست. که‌ کۆماری کوردستان تیک چوو، له‌گه‌ڵ باب و دایک و براکه‌ی چوونه باشوری کوردستان. محهمه‌د مه‌حموودیش ناسراو به‌ محهمه‌د قنوسی میسری حه‌سه‌ن‌زاده، کچی فه‌راشی قوتابخانه‌ی خواست. ئه‌وانیش دوا‌ی روخانی کۆمار رویشته‌ باشوری کوردستان. مخابن محهمه‌د مه‌حموود و هیندیکیتر له‌ وانه‌ی که‌پانه‌وه‌ باشور، که‌وتنه‌ ده‌ست حکومه‌تی ئێراق و له‌ سێداره‌ دران. پاشی ئه‌و رووداوه‌ دله‌زێنه‌ ژنه‌که‌ی که‌پاوه‌ مه‌هاباد.

مامۆستا ئه‌نوه‌ر دلسۆز که‌ له‌ سیاسه‌تدا ئه‌زموونی هه‌بوو، کۆرسی بۆ کردبووینه‌وه‌ و که‌ره‌کی بوو ئیمه‌ له‌ سیاسه‌ت تێبکه‌ینی. رۆژیکی لێم پرسى، ئه‌رق کاک ئه‌نوه‌ر سیاسه‌ت چیه‌؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: "من حه‌فده‌ سال‌م سیاسه‌ت خوێندوه‌، به‌لام ئیستاش نازانم یانی چی." گوتم که‌ وابوو ئه‌منیش نایه‌م بۆ کۆرسه‌که‌ و گوتی لێناگرم.

ئه‌و کاته‌ میرزا برایمی نادری هاتبوه‌ مه‌هاباد و کار و باری په‌روه‌رده‌ی گرتبوه‌ ئه‌ستۆ. گوايه‌ له‌وه‌و پێش ئه‌فسه‌ری سوپای ئێران بوه‌. خۆی وه‌ک خه‌لکی کرماشان به‌ ئیمه‌ ناساند، به‌لام هیندیك ده‌یانگوت که‌ له‌ ئه‌سلدا خه‌لکی خانه‌قینه‌. پایزی ۱۹۴۵ی زایینی که‌ قوتابخانه‌کان دوا‌ی پشوی هاوینه‌ تازه‌ کرابوونه‌وه‌، یه‌که‌م رۆژ میرزا برایمی نادری هاته‌ سه‌ردانی قوتابخانه‌که‌مان که‌ له‌ ما‌له‌ میرزا حامیدی حه‌میدی دا بوو. که‌ هات ئه‌من ده‌ستی عیشره‌تی خوشکمه‌ له‌ ده‌ست دابوو و له‌ به‌ر درکی قوتابخانه‌ راوه‌ستا‌بووین. سلّوی کرد و خۆی ناساند. پاشان پرسایری کرد من کیم. گوتم نێوم کوبرای عه‌زیمیه‌ و مامۆستام. لێی پرسیم ئه‌وه‌ که‌پته‌، مه‌به‌ستی عیشره‌تی خوشکمه‌ بوو، منیش له‌ وه‌لامدا گوتم هه‌م که‌پمه‌ و هه‌م که‌چم نییه‌، به‌ یکه‌نینه‌وه‌ گوتی یانی چی؟ گوتم خوشکمه‌، به‌لام وه‌ک که‌پمه‌.

میرزا براین پیاویکی زۆر لێزان و کارامه بوو. ئەمن له مهر پەروردهوه زۆر شتی لێ فێر بووم. زۆر چالاک بوو، ههولێ ده‌دا تا له‌و بوارهوه مه‌هاباد بگه‌یتێته‌ ناستیکی به‌رزتر. به‌ به‌رده‌وامی خه‌ریکی رێک و پێک کردنی قوتابخانه‌کان بوو. ئە‌گه‌ر رۆژنامه و گو‌ف‌ار و نووسراوه‌یه‌کی کوردی به‌ تاییه‌ت سه‌باره‌ت به‌ پەرورده‌ی له‌ به‌ر ده‌ست با، به‌ میرزا براینی که‌ریمی دا بۆی ده‌ناردینه قوتابخانه. به‌داخه‌وه په‌رتووکی کوردیمان بۆ خوێندن نه‌بوو، ماوه‌یه‌ک به‌ سه‌ر کۆماری کوردستاندا تێپه‌ریبوو که‌ نموونه‌ی په‌رتووکی کوردی بۆ خوێندن له‌ قوتابخانه‌ دا ئاماده‌ی چاپ کرا، به‌لام فریای ب‌لاو کردنه‌وه نه‌که‌وت و داخی گرانم کۆمار رووخا.

یه‌کیک له‌و گو‌ف‌ارانه که‌ نێوی "گروگالی مندا‌لانی کورد" بوو که‌ هه‌م وه‌ک حکایه‌ت و هه‌م بۆ دیا‌لوگ نێوان دوو قوتابی که‌ لێکمان لێ وه‌رده‌گرت. بۆ ئە‌وه‌ش هه‌ر جاره‌ی دوو قوتابیمان هه‌ڵده‌بژارد تا حکایه‌ته‌که‌ بخوێنه‌وه و قوتابییه‌کانی تر گو‌یتی لێ بگرن. هه‌ر مامۆستایه‌کیش به‌ گوێزه‌ی توانا و کارامه‌یی خو‌ی بۆ وه‌باره‌یتانی خوێندکاره‌کان هه‌ولێ ده‌دا. ئە‌و مامۆستایانه خه‌جیج خا‌می مه‌ج‌دی، زارا خا‌می نیک نه‌فس، خه‌جیج خا‌می باب‌ه‌سووری و ئە‌من له‌ قوتابخانه‌ی په‌رماس خوێندبو‌مان. وه‌جیه‌ا خا‌می شو‌جاعی که‌ دایکی مه‌هابادی و بابی خه‌لکی ته‌ورێز بوو، له‌ ته‌ورێزخوێندبووی. ره‌عنا خا‌می داودی، له‌ لای باوکی له‌ ماله‌وه هیندیکی خوێندبوو، دوا‌ییش له‌ قوتابخانه‌ی په‌رماس درێژه‌ی به‌ خوێندن دا‌بوو. وێلمه‌ خا‌می سه‌یادیان له‌ دایکه‌وه نه‌وه‌ی دوکتۆر یونه‌تان بووکه ئاسۆری بوو و باوکی هه‌رمه‌نی بوو. ماوه‌زه‌ر خا‌می به‌زاده نه‌وه‌ی روقیا خانم بوو، جووله‌که‌ بوون (ئه‌وانیش له‌ قوتابخانه‌ی په‌رماس خوێندبو‌یان). ئە‌وه‌ی راستی بێت ئە‌و مندا‌لانه‌ش که‌ تووشی چاو‌تیشه‌ش ده‌ بوون هه‌ر ئە‌و روقیا خا‌مه‌ ده‌رمانی ده‌کردن. ماوه‌زه‌ر له‌گه‌ڵ روقیا خا‌می نه‌نکی ده‌ژیا و خا‌لیشی نازانم پزیشکی ددان یان ددان‌ساز بوو. سه‌لته‌نه‌ت خا‌می داودی که‌ ئە‌ویش جووله‌که‌ بوو، کچی میرزا بابای به‌زاز بوو، ئە‌م له‌ فه‌رمانگه‌ی پەرورده‌ وه‌ک چا‌پ‌نووس (مونشی) کاری ده‌کرد و به‌ ده‌گه‌ن هه‌ڵده‌که‌وت بێته‌ قوتابخانه و وانه‌ ب‌لێته‌وه. خانم مو‌عینی ژنی ئاغای سه‌میعی، که‌ خه‌لکی ورمی بوون، درو‌مانی فێری قوتابییه‌کان ده‌کرد.

پاشان خوێندگه‌ی کچانی په‌رماس ناوی گۆ‌را بوو به‌ په‌روانه و ئە‌وه‌م له‌ مانی

حاجی حامیدی حه میدی دابوو. قوتابی کچ زۆر نه بوون، هیشتا دایک و بابەکان خۆتندنی کچه کانیان به لاهه گرینگ نه بوو، ته نانهت پێشان سوکایهتی بوو که کچی خۆیان وه بهر خۆتندن بنێن. به شیک له دایک و بابەکانیش چاره ی کو ماریان نه ده ویست، بۆیه بهرگریان له کچه کانیان ده کرد و نه یانده ناردنه قوتابخانه. بۆ نموونه پۆله که ی من ههر چارده قوتابی تیدا بوو که نیوی ئه و خانمانه م له بیر ماوه: ئاسیه و جهواهیری مه موودیان، گۆلێ سۆفیزاده، خورشیدی فه می (کچی ماله چاره شان)، فامی موعینی (کچی میرزا حه مه ده مینی موعینی) که دواتر می رد به میرزا له تیفی که ریمی ده کا، دوو کچه کانی ئاغای ئه سحابی ئه شرف و خورشید، شه رقییه و غه ربیه ی بارزانی، هاجه ری مه ردانی و عیشره تی خوشکم،... هتد.

له پۆلی یه کیش ئه و خانمانه م وه بیر دێ: قه یسه ر، کچی میرزا ره سوولی باخچه یی ژنی کاکه شینه، فامی ئیقبالێ ژنی ئاغای قه زاق، مریمی کچی مه لا دربه که ی که دواتر می ردی به سه ره نگ فه تاحی کردوه،... هتد.

چه ند کیژکی بارزانی که له گه ل بنه ماله که یان هاتبوونه مه هاباد، ده هاتنه فیرگی که چان و ده یانخوێند. له نیو ئه واندا شه رقییه و غه ربیه خاهی بارزانی که خوشک بوون له پۆلی من ده یانخوێند و زۆر زیره ک بوون. پێم وایه کچی خودا لێی خۆشبوو شیخ ئه حمه دی براهه وری مه لامسته فای بارزانی بوون. ئه وان له نیو خۆیاندا به زاراوه ی بادینی ده دوان، ئیمه چاک لێیان تینه ده گه یشتین و بۆمان زه حمه ت بوو، به لام ئه وان زۆر زوو فیری زاراوه ی موکریانی ببوون. شه رقییه و غه ربیه خانم دوو کچی رووگه ش، جوان، میهره بان و قسه خۆش بوون. زۆر زوو له گه ل قوتابییه کانی دیکه تیکه لاهو بوون و جیکه ی خۆیان له نیو دلی ئه واندا کردبووه. مآلیان له په نا مالی خانمه خاهی سه درێ قازی بوو، له و بینایه ی خات خه جیجی خانیه ی تیدا بوو. یه ک دوو جار له گه ل شه رقییه و غه ربیه خانم چوو مه ماله که یان. هیندیک وینه و جل و به رگی خۆیان پێ نیشان دام، که له گه ل جلی ئیمه که می ک جیاوازی هه بوو. باسی بارودۆخی باشوری کوردستانیان بۆ ده کردم و ده یانگێراوه که چه ند نه گه تی و ده رده سه ریان کیشاوه و چه نده حکومه تی ئێراق زولمی لێ کردوون و ئازاری داو. بۆمن ئه و باسانه زۆر به نرخ بوون، بۆم گرینگ بوو بزانه م هالی کوردی ئه و دیو چۆنه، چونکه تا ئه و کاته هێچ زانستیکم له و باره وه

نه‌بوو. هەر ده‌یانگوت فلانی چۆته‌ئو دیو یان چۆته‌گه‌رمینن و له‌وێ جێگر بۆه و نه‌هاتۆته‌وه، ئیدی نه‌مانده‌زانی له‌وێ چ‌باسه. نه‌له‌کتیبی قوتابخانه‌باسیک له‌سه‌ر باشوری کوردستان نووسرابوو، نه‌ئهو خه‌لکه‌ی نه‌ختیک ئاگاداریان هه‌بوو ده‌یانوێرا باسی بکه‌ن.

شه‌رقیه‌خانم کچیکی هیمن و له‌سه‌ره‌خۆ و له‌خویندن دا سه‌رکه‌وتوو بوو. ده‌ستگیرانی مامۆستا جه‌میل به‌هائه‌دین بوو. ئه‌منیش به‌مامۆستا جه‌میل ده‌گوت، ده‌بێ قه‌دری ده‌ستگیرانه‌که‌ت بزانی، زۆر کیژیکێ ژیر و عاقله‌، وه‌للا هه‌موو دنیاى دیتن، ئه‌ویش بزه‌یه‌کی ده‌هاتن و چى نه‌ده‌گوت. مخابن دواى تیکچوونی کۆمار ئه‌وانیش مه‌هابادیان به‌جێ هێشت و ئاگام لێیان پرا و نه‌مزانی چیان به‌سه‌ر هات و له‌کوێ گیرسانه‌وه.

هەر له‌وه‌سه‌رده‌مه‌شدا، ماوه‌یه‌ک، میرزا عه‌لى خوسه‌روی که‌پشکینه‌ری فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌بوو، زوو زوو سه‌ردانی قوتابخانه‌ی ئێمه‌ی ده‌کرد، هه‌م بۆ کار و هه‌م بۆ ئه‌وه‌ی چاویکی به‌سوعدا خاڤی شافعی که‌وێ که‌حه‌زی لێده‌کرد، هه‌م زیاره‌ت و هه‌م تيجاره‌ت. له‌دوايشدا به‌خۆشیه‌وه پێک گه‌یشتن.

کارێکی باشی تر له‌سه‌رده‌می کۆماری کوردستان دامه‌زرانی قوتابخانه‌یه‌کی دیکه‌بوو بۆ کوپان به‌نیوی گه‌لاوێژ و مه‌لا عه‌بدوللای داودیش بوو به‌به‌ریوه‌به‌ری ئه‌وقوتابخانه‌یه‌.

ورده‌ورده‌، خویندن بوو به‌زۆره‌ملى. بۆ ئموونه، هیندیک کۆری بێ دایک و باب یان فه‌قیر و هه‌زار هه‌بوون که‌له‌بازاردا کاریان ده‌کرد، هه‌موویان کۆ کردنه‌وه و بردیان بۆ قوتابخانه‌ی گه‌لاوێژ تا مام مه‌لای چه‌جۆکن ده‌رسیان پێ بلێ و فێری خویندنیان بکا. مه‌لا جارێکی بۆ رۆژنامه‌ی "کوردستان"ی نووسیوو که‌به‌لێنی به‌خۆی دا بوو ئه‌گه‌ر کوردستان سه‌ر به‌خۆ بێ، له‌به‌ر مالى دوکتۆر یونه‌تان بیکه‌ینه‌قوربانی. ئاوا درێژه‌ی به‌نووسینه‌که‌ی دا‌بوو، جا ئیستا که‌به‌ئاواتی خۆی گه‌یشتوو، ئاماده‌یه‌به‌لێنه‌که‌ی به‌جێ بێت. رۆژنامه‌ش له‌وه‌لامدا زۆر سوپاسی هه‌ستی مام مه‌لای کردبوو و نووسیوی هه‌ر س‌لامه‌ت بێ و پێویست نا‌کا بیکه‌نه‌قوربانی.

له‌سه‌رده‌می کۆماری کوردستان، جار و بار به‌هۆی جێژن یان هه‌ر بۆنه‌یه‌کی

دیکه کچ و کوپی قوتابی، کوپه کان له پېشه‌وه و کچه‌کان له دواوه به ریژه (ریز) ده‌پوښتن و ټیکرا سروودی "که‌س نه‌لئ کورد مردووه، کورد زیندووه،...." یان ده‌چړی و دروشمی "ستالین پېشه‌وايه، بۆ کوردان وهک باب وایه" یان ده‌دا که له‌و سه‌رده‌مه‌ دا زۆر باو بوو. مامۆستا‌کانیش له‌ پشت‌ نه‌وانه‌وه‌ ده‌پوښتن هه‌تا ده‌گه‌یشینه شوینی کۆبوونه‌وه‌که، که زۆر جار‌ان له‌ مه‌یدانی چوارچراوه‌ وه‌پښه‌خرا. ده‌بئ‌ ئاماژه‌ به‌ نه‌وه‌ بکه‌م که له‌ غایشته‌کاندا میرزا‌ عه‌لی خوسره‌وی که به‌رپرسی لاوان بوو، هه‌ندیک مه‌شقی ریز روښتنی به‌ قوتابییه‌کان ده‌کرد. له‌وشوینه‌ ماوه‌یه‌ک راده‌وه‌ستاین و گوتمان له‌ وتاری پېشه‌وا قازی و که‌سه‌کانی تر ده‌گرت تا کۆتایی کۆبوونه‌وه‌که. جار‌یکیان جیژنی قوربان و یه‌کی مانگی مای که‌وتبوونه‌ یه‌ک روژو له‌ چوارچرايه‌ خوږیشاندان ساز کړا. ئیمه‌ی مامۆستا و قوتابییه‌کانیش نه‌رکی سه‌ر شا‌مان بوو که له‌وی بین. وتار ده‌خوښترانه‌وه‌ و پیرۆز بابی جیژنیان ئاراسته‌ی پېشه‌وا ده‌کرد. وه‌بیرم دئ که میرزا‌ سه‌دیقی حه‌یده‌ری وتاره‌که‌ی به‌ خوښنده‌وه‌ی نه‌و شیعره‌ ده‌ستپیکرد:

"هه‌ر زه‌مان ده‌رچووم له‌ دیلی بووم به‌ پیاو

جیژنی من نه‌و روژه‌یه‌ نه‌ک جیژنی قوربان و پلاو"

هه‌ر له‌و سه‌روبه‌نده‌ دا کۆمه‌لټیک ژن ئاگاداریان کردم که پټیان خوښه‌ فتری خوښندن و نووسین بن، بۆیه‌ نه‌منیش له‌گه‌ل میرزا‌ برایمی نادری که به‌رپرسی فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ بوو، باسم کرد. نه‌ویش نه‌و بیروکه‌یه‌ی پټ باش بوو و به‌ جه‌نابی پېشه‌وا‌ی راگه‌یاند. جا بۆ جټیه‌جټی کردنی کۆرسی نه‌کابیر (خوښندن بۆ گه‌وره‌سالان) هه‌ولمان دا و به‌ فه‌رمانی پېشه‌وا روژی پینجشهمه‌ ۲۱‌ی مارس ۱۹۴۶ ده‌ستمان به‌ نټو نووسینی ناوی نه‌و کچ و ژنانه‌ی که ئاماده‌ی خوښندن بوون کرد.

له‌ هه‌مان کاتدا بیروکه‌یه‌کی دیکه‌شم هه‌بوو، نه‌ویش پرۆژه‌ی دامه‌زراندنی باخچه‌ی مندالان بوو که به‌ جوانی رټک و پټکم کرد و خستمه‌ سه‌ر کاغه‌ز و ناردمه‌ خزمه‌ت پېشه‌وا. نامه‌که‌ سه‌ره‌تا ده‌چټه‌ به‌رده‌ستی میرزا‌ حه‌مه‌ده‌میني‌ خاته‌می. که نامه‌که‌ی منی خوښندبووه‌، چه‌ند پرسیارکی هټنابوه‌ گوپی، وه‌ک بوچی و له‌ به‌ر چی باخچه‌ی مندالان دروست کړئ؟ مه‌به‌ست له‌ دامه‌زراندنی باخچه‌ی مندالان چیه‌؟ و هټندیک پرسیار ی به‌گومانای دیکه‌ش که ئیستا وه‌بیرم

نايه ته وه. ئەمنیش له وه لāmدا گوتم: ئاوا منداڵان له تهمهنی کهمه وه دینه نیو ژینگه ی فیرگه و کۆمه لگا و باشت و ه بار دین، چاویان به شتی زیاتر ده که وه ی و بیریان کراوه و ئاواله تر ده بی جا ده توانن چاکتر شت لیک ده نه وه. ورده ورده ش له گه ل دنیای کتیب و خویندنه وه ئاشنا ده بن. ئەوانه ش هه موو ده بنه هۆی پیشکه وتنی منداڵان و ئاسانکاریش ده بی بۆ کاتی ده ست پیکردنیان له قوتابخانه. جا به گشتی ئەو منداڵانه له خویندن که متر تووشی زه حمه ت ده بن. دوا ی ئەوه ی که وه لāmه که ی منیان پێ گه یشته وه، به نامه یه کی فه رمی وه لāmیان بۆ ناردمه وه که پیشنیاری دامه زران دنی باخچه ی منداڵانیان پێ باشه و قبولیان کردوه و ژنی مسته فا خوشناو ده بیته به رپۆه به ری پرۆژه که. ئەو پرپاره زۆر له دلم گران هات. پیم وابوو که ئەوه مافی منه پرۆژه که به رپۆه به رم، چونکه ئەوه فکر و بیر ی من بوو که چی که سێکی تریان هه لبارد، له بهر ئەوه ی که ژنی فلان که س بوو. له و به ئینه دا منیان هه ر له بیر چوو. دیسان لێره دا جارێکی تر ده بی دووپاتی کهمه وه که هۆی ئەو چه شنه پرپارانه ئەوه بوو که من نه بابم هه بوو و نه پشتیوانێکی دیکه، نه ژنی فلان که سێکیش بووم تا قسه م برۆا و ریم پێ بدن ئامانجه کانم به رمه پیشه وه.

کۆرسی خویندن بۆ ژنانی گه وره سال ده ستی پیکرد. رۆژانه دوا ی ته واهو بوونی پۆله کان، له قوتابخانه ی په روانه به رپۆه ده چوو. هه موو ئیواران، که پۆلی منداڵان ته واهو ده بوو، بۆ ماوه ی دوو کاژیر ده رسم به ژنان ده گوته وه. بۆ ئەو کاره ش مانگی سی تمه نم وهرده گرت.

وانه کانیشم له سه ر رۆژنامه ی "کوردستان" پیده گوتن. دیاره بۆ خوشم هه ولّم ده دا په ره ی پیده م و شتی دیکه ی لێ زیاد که م. وه ک پیشتریش باسم کرد، میرزا برایمی نادریش له رۆژنامه و گوڤار هه رچی ده ستی که وتبا بۆی ده ناردم.

له و سه ر و به نده شدا میرزا برایمی نادری خوازیبێتی مریم خانمی کچی میرزا جامیدی هه میدی ده کرد. ئیمه ش له سه ر داوا ی میرزا حامید له باره ی میرزا برایمه وه ده ستمان به لیکۆلینه وه کرد. بۆ ئەو کاره ش پرسیارمان له ژنی ئاغای مدبر (موده بیر) که خه لکی رشت (ره شت) بوو کرد. ئەو خاغه هه م هاتووچۆی ئیمه ی ده کرد و هه م له گه ل ئاغای نادری هه مووشویان هه بوو. لیمان پرسی میرزا برایم ژنی هه یه یان نا. ئەو خاغه له وه لām دا گوتی نه ته ی. به لām دوا یی ژنی ئاغای

دهبیری وینهی ژنیکسی پټنیشان داین و گوتی ئهوه ژنی ئاغای نادریه. ئیدی دواقسهی میرزا حامید ئهوه بوو که چونکه باش میرزا برایمی نادری ناناسی کچی خوی ناداتی. ئاغای نادریش که له مریم خانم ناؤمید بوو، به تهمای سه‌لته‌نه‌ت خانمی داودی بوو، به‌لام لهو گیرمه و کیشه‌یه‌دا بوو که به‌داخه‌وه کۆمار تیک شکا و ئه‌ویش له‌گه‌ل کۆمه‌لێک خه‌لکی تر که‌وته‌ن زیندانی ورمی. ماوه‌یه‌ک دواتر له زیندان به‌ربوو و هاته‌وه مه‌هاباد و سه‌ری لیداین. گوتی ده‌گه‌رته‌وه کرماشان. پاشان بیستمان که چووته سووریا و دواتر له وی کۆچی دوابی کردوه.

له سه‌ره‌تادا کۆرسی خویندن بو ژنانی گه‌وره‌سال داواکاری زۆر بوو و به چاکیش به‌رپۆه ده‌چوو. وابزانم، چل ژنیک نټویان نووسیوو. هیندیکیان به تامه‌زرۆه ده‌هاتن و زۆر به تیکۆشانه‌وه هه‌ولیان ده‌دا فیری خویندن بن. به‌لام زۆری پټ نه‌چوو ورده ورده ژماره‌ی ژنه‌کان کهم وکه‌متر بوونه‌وه، تا وای لیتهات کهس نه‌ده‌هات. وه‌ک زۆر کاری دیکه‌ی کوردان که له پټشه‌وه زۆر به گرمی و په‌له‌ په‌له، پټشوازی له هه‌موو شت ده‌که‌ین، وه‌لێ مخابن زۆر زووش سارد ده‌بینه‌وه. ئه‌وه‌ش یه‌کیک له خه‌وشه‌ هه‌ره گه‌وره‌کاخانه که هه‌میشه تووشی زیانیکی زۆرمان ده‌کا. سه‌ره‌ته‌نجام کۆرسه‌که‌مان کۆتایی پټ هات. میرزا برایمی نادری ماوه‌یه‌ک دوابی داخستنی کۆرسه‌که، به داویدا ناردم بو فهرانگه. ئه‌منیش که قه‌ت به ته‌نیا بو هیچ شوینیک نه‌ده‌چووم، ده‌ستی عیشره‌تی خوشکم گرت و چوینه‌ ئه‌وئ. که گه‌یشینه‌ جټ دوابی سلّو و چاک و چۆنی نامه‌یه‌کی له پټش دانام و قسه‌شی ده‌کرد وداوای لټ بووردنی کرد که ئه‌و به‌شه مووچه‌یه‌ی بو کاری وانه‌ گوتن به گه‌وره‌سالان بوه ده‌بټ بپرڊری. له هه‌مان کاتدا گوتی که ئه‌وه سیه‌هه‌مین نامه‌ی مینا خانمی ژنی پټشه‌وايه که داوای پرینی ئه‌و مووچه‌یه ده‌کا. له درټزه‌ی قسه‌کانیدا گوتی له‌وه پټش زۆر گوتی نه‌داوه‌تن چوونکه مووچه‌که شتیکی زۆر نه‌بوه. ئه‌منیش هه‌م گوتیم بو میرزا برایمی راگرتوو، هه‌م چاوم له سه‌ر نامه‌که بوو، تا ئه‌و جیه‌ی بیرم پر ده‌کا له نامه‌که‌دا ئاوا نووسرابوو: "له سه‌ر ده‌ستووری یای مینا قازی چونکه کلاسی ئه‌کابیر داخراوه، ده بټ حقوقی ماموستاکه بپرڊری". که قسه‌کانی میرزا برایمی نادری ته‌واو بوو، گوتم ئاغای نادری، ده‌بوايه هه‌ر که نامه‌ی یه‌که‌مت گه‌یشته ده‌ست، مووچه‌که‌ت بریام! ئه‌من پسق و رۆزی خۆم، نه له

جه نابت دهوی و نه له مینا خانم، به لکو له خودای گه وره دهوی. وهک قه دیمیان گوتووینانه، خودا له سولتان مهحموود گه وره تره. نهوهی راستی بئی، زور خوم به سهر بهرز ده زانم چونکه دایکم ئیمه ی وا په روه رده کردبوو که نهفس بهرز و راست و دروست و به ئیمان بین و بو هیچ مه به ستیک له پیش هیچکس سهر دانه نویتین. فیری کردبووین که سوجه تهنیا بو خودای گه وره هاتوه و بهس. بویه ئهم چه شنه رووداوانه نه یانتوانیوه فلهسه فهی ژيانم بگوړن. ئهمن قهت شهرم له نه داری نه کرده و نایکه م، به لکو شهرم له پئی هه لکو تنی خووتو خوړایی به خه لک ده که م.

چه ند مانگ دواي دامه زرانی کوماری کوردستان، له سالی ۱۹۴۶ی زایینی، بریار درا که هیندیک له کوره گه نه کان بنترنه باکو له سؤقیهت تا له زانکووی نیزامی سالیانسکی، که له ژیر فهرانندی مالچانوف و سهرهنگ حوسینی حاجی ئوف بوو، دریزه به خویندن بدن. شش سهد کهس ناویان نووسیوو، نازانم چهند کهسیان هه لېژارد و نارد، به لام تهوانه ی رویشتن له ریگای ته ورزوه به رهو باکو به یری کران. به داخوه هیشتا چهند مانگیک زیاتر له خویندیان تینه په ربوو که کومار رووخوا و سوپای ئیران هیرشی کرده وه سهر شاره که مان. جا بویه به شیک له لاوه کان گه پرانه وه که ناوی هیندیکیانم له بیره وه کوو ناغایان (خه لیلی سه دیقی، رهحمانی قازی، هاشمی نانه وازاده گان، جه لیلی گادانی، هاشمی فیدایی، عهزیزی فهراناد، و قادری حه میدی و غه نی بلووریان و ... هتد).

له سهره به ندی کوماری کوردستان، کاک خه لیلی سولتانی، ناسراو به خه لیلی قاچاقچی، له گه ل میرزا حه مه ده مینی موعینی، میرزا که ریمی نه حه مه ده یین و میرزا عه لی ریحانی له لایه ن کوماره وه هاتوو چووی ته وریزیان ده کرد. کاک خه لیل، به قه ولی فارس گوته نی، فیلس یاد هندوستان کرده بود، له وی کچیکی تورکی جوان و هه رزه کار به نیوی فخری ماره ده کا و ده یه نیتته وه بو مه هاباد. دیاره نه و ده می ژنه که ی خووی، که خوشکی مه نیچ جه یران بوو، کوچی دوايي کردبوو. جا مه نیچ جه یران بووی ده گیرامه وه: "وه لّاه ی میرزا کوبرا، له ترسی نه وه ی ژنه عه جه م (مه به ست فخری خانم بوو) سیحر و جادووم لئ نه کا و پیکمان هه ل نه پرژئنی، بوخوم چای ده م ده که م و ده یخومه وه و پاشان میزیان بو له چادانی ده که م"

(هیندیک کهس پتیان وابوو، میز، سیحر و جادووی هه‌ل دهوه‌شینیتتهوه).

فه‌خری خانم و کاک خه‌لیل دووکچیان بوو، نووسره‌ت خانم که دوایی می‌ردی به دوکتور کریمی مشیری پوورزام کرد و دووه‌میان سوره‌یا خانم، که نه‌وه‌نده‌ی نه‌من له بیرمه، می‌ردی به پیاویکی عه‌جه‌م کرد. نه‌وکاته‌ی که کچه‌کانی فه‌خری خانم مندا‌ل بوون، نه‌من له قوتابخانه‌یه‌کی نزیک مائی نه‌وان کارم ده‌کرد. ئاوابوو که فه‌خری خانم ناسی و زور جاریش له کاتی وچان ده‌هاته قوتابخانه و پیکه‌وه به تامه‌زروه باسی شت چنین و نه‌خش و نیگاری تازه‌مان ده‌کرد. قسه‌ی خو‌شمان ده‌کرد و که‌میک پیده‌که‌نین وه‌یندیک جاریش فه‌خری خانم داخ و هه‌سه‌رتی هه‌لده‌پشت. دوایی نه‌و ده‌چووه مائی و منیش ده‌چوومه‌وه پۆل و ده‌ستم به وانه‌گوتن ده‌کرده‌وه.

له‌و دواییانه‌دا مه‌نیج هه‌یران ده‌نگی نه‌مابوو، دوو کوری لاوی خه‌لکی گوندی پاگرتبوون و گۆرانی پی ده‌گوتن و بو‌ خو‌شی ده‌فه‌ی لیده‌دا. یه‌کیک له‌و کورانه برایم هه‌لامه، نه‌وی تریش قادر جو‌لا بوو. له‌ ساله‌کانی په‌نجای زایینی مه‌نیج هه‌یران به نه‌خو‌شی ئاسما (هه‌ناسه‌ته‌نگی) کۆچی دوایی کرد.

دامه زرانندی په کیتی یایان

چهند مانگ دواى راگه يانددنى کۆمارى کوردستان، واته روژى ۱۳ى ئاپرېلى ۱۹۶۶ى زايىنى په کيتى يايانى کوردستان به سهروکايه تى مينا خامى ژنى پېشه واکازى محمهد دامه زرا. ههر له سهره تاي دامه زرانديه وه واکوبرار درابوو که ههر گه پرکه ي سهرۆکى خوئ هه بېت. له په کهم کۆبوونه وه دا پرسيارى "ته رى ژنه ده و له مهندي فلانه گه پرکه کييه؟" هاته گوړى. به شداربووه کانى ناو کۆبوونه وه که ناوى يايانى ده سترۆيشتووى گه پرکه کانيان په که به دواى په کدا هه لده دان. بهم جوړه، ئه م خامنه ي که له خواره وه ناويان دېنم، له لايه ن مينا خامه وه، وه که سهرۆکى گه پرکه، داندان.

زيبا خانم، ژنى سهيد عه بدوللای ته هازاده، سهرۆکى گه پرکه ي قولقه بران، ئامينه خانم، ژنى حاجى مسته فای داودى سهرۆکى گه پرکه ي قيبله، کولسوم خانم ژنى ميرزا مسته فای سولتانيان سهرۆکى گه پرکه ي ههرمه نيان، خورشيد خانم ژنى حاجى سالحى شاترى، سهرۆکى گه پرکه ي بازار، خه جيچ خامى قازى سهرۆکى گه پرکه ي چۆمى، سهيد ئايشه خانم، ژنى حاجى مسته فای شاترى سهرۆکى گه پرکه ي حاجى حه سه نيان، سهديقه خانم، ژنى ميرزا مه حمودى وه لى زاده، سهرۆکى گه پرکه ي خرپى، زارا خانم، ژنى ئاغای مه وله وى، سهرۆکى گه پرکه ي رزگه يان، پيروژ خانم، ژنى ميرزا عه زيزى مشيرى سهرۆکى گه پرکه ي مزگه وتى جومعه، ماوزه رى بله زاده سهرۆکى گه پرکه ي جووله کان. کارى سهرۆک گه پرکه ي که کان له سهره تادا، ئاگادار کردنه وه ي ژنه کانى گه پرکه ي خويان له کۆبوونه وه کان و جيژنه کان بوو. ئه و سهرۆک گه پرکه ي که نه نه ت جارى و ابوو هه پره شيان له ژنه کان ده کرد: "ئه و که سه ي نه يه ت بو کۆبوونه وه که، جه ريمه ده کرى و ده بى غه رامه بدا".

جگه له مامۆستاکان و سهرۆک گه پرکه ي که کان، کۆمه لتيک ژنى زورى دیکه ش ئه ندامى په کيتى يايان بوون. هوئ ئه ندامه تى به شيکيان دياره خو شه ويستيان بو گه ل و خاک بوو و به دل ده هاتن. هينديکيشيان له لايه ن ميرده کانيانرا هان ده دران بو ئه وه ي بتوانن شوئتيک له کۆماردا بو خويان مسۆگه ر بکه ن. ته نه نه ت به شيک له ژنانى مه هاباد ده هاته نه وه کۆبوونه وانه که ميرده کانيان زور چاره ي

کۆماریان نه ده ویست به لām بۆ خۆیان له کۆبونه وه کاندای به شدار ده بوون و جاری واش بوو یارمهتی مایشیان ده دا. جا نازانم ئه وه بۆمه بهستی پاراستنی مāl و مَلک و داراییه که یان بوو یان شتیکی دیکه ی له پشته وه بوو. ههر ئه ندامهش ده بوایه مانگانه دوو قران¹⁰ حه قی ئه ندامهتی به ریک خراوه که بدایه. یه کیتی یایان خه زێندار و ده فته ردار ی هه بوو. سه ره تا، سه روک گه ره که کان مانگانه کانیان کۆ ده کرده وه و ده یاندا به خه زێنده دار و ده فته ردار یش ده ینووسی. هی وا هه بوو مانگی دوو قرانه که شی نه ده دا، کاریشی به فه قیر و ده ولّه مه ندی وه نه بوو. بۆ نموونه روژیک خامێک له خیزانیکی نێودار هاته مālمان و تکای کرد که مانگانه که ی لێ وه رنه گرین. ئه و کاته زۆر پیم سه یر بوو و ته نانه ت که میک حه په سام، به لām تیستا که بیر ی لێ ده که مه وه له دلی خۆم دا ده لیم به لکو ئه و ژنه له ماله وه ده سه لاتی نه بووبێ و میرده که ی ئیزنی نه دابیت و ئه وه نده ی له بهر ده ستدا نه بووبیت که بتوانی مانگانه که ی بدا. ئه و درا وه ش که کۆ ده کراوه، به شیکی بۆ کۆبونه وه کان خه رج ده کرا و ئه وه ی ده شماوه وابزانم بۆ قوتابییه هه ژاره کان ده درا به جل و بهرگ و پێویستی قوتابخانه.

له و خیزانانه ی له گه ل مه لامسته فای بارزانی هاتبوونه مه هاباد، ژنی مسته فا خۆشناو ئه ندام بوو، به لām ژنه کانی مāl ی مه لامسته فا نه ندام بوون و نه بۆ کۆبونه وه کانیش ده هاتن. جار و بار ژنی مسته فا خۆشناو دوو کچه کانیشی له گه ل خۆی ده هینا بۆ کۆبونه وه کان. یه کیکیان ئه و شیعه ی خواره وه ی ده خوینده وه :

تیمه منالی کور دین

مه پروانه چه نده وردین

بۆ دوژمن حه قی بردین؟

کاتیک زانیم زوو به زوو

تیرمان له که وان ده رچوو

دوژمنمان کوشت یه ک و دوو.

¹⁰ ناماده کار: به پێی روژنامه ی "گوردستان"، ژماره ۲۵، لاپه ره ی ۳، تمه نیک تا ده تمه ن حه قی ئه ندامه تی یه کیتی یایان بوه.

ئەو شیعەرە وەک سروودی بەیانانی قوتابخانەی لێ هاتبوو. قوتابییه‌کان پێش دەستپێکردنی پۆله‌کان ئەو سروودەیان دەخوێندەوه.

له‌ سه‌ره‌تادا حیزبی یایان باره‌گایه‌کی تایبه‌تی نه‌بوو و زۆر جار له‌ یه‌کتیک له‌ مرگه‌وته‌کان یان له‌ فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ که‌ ئه‌وکات له‌ خانووی سه‌ید عه‌لی حوسینی دابوو، کۆ ده‌بووینه‌وه. دواتر ژووره‌که‌ی مائی حاجی شاتری که‌ له‌ سه‌ر دالانێ بوو و پێان ده‌گوت وه‌تاگی ده‌ری، کرا به‌ بنکه‌ی حیزبی یایان. که‌ بووینه‌ خاوه‌ن شوێنی تایبه‌تی خۆمان، خات ئایشی ناسراو به‌ "ئایشی پالāغی" مان دامه‌زراند. ئەو هه‌م به‌ پاک و خاوینی بنکه‌که‌ی راده‌گه‌یشته‌ و هه‌م ده‌ چوه‌ مالان و ژنه‌کانی له‌ کۆبوونه‌وه‌کان ئاگادار ده‌کرد. تابلۆیه‌کیشمان له‌ سه‌ر درکه‌ی دابوو، به‌لام چاک له‌ بیرم نیه‌ ئایا له‌ سه‌ری نووسرا‌بوو، حیزبی ژنان، حیزبی یایان یان کۆمه‌له‌ی ژنان.

روژێک به‌ من و شاسولتان خانم که‌چی میرزا وه‌هابی قازی (ژنی میرزا خه‌لیلی فه‌تاحی) یان راگه‌یانده‌ که‌ فلāنه‌ روژ جلی کوردی له‌ به‌ر که‌ین و زێری له‌ خۆمان ده‌ین چونکه‌ نیگارکیشیکێ رووسی گه‌ره‌کی بوو بێته‌ قوتابخانه‌ تا نیگاری من و شاسولتان خانم بکێشی. ئەو روژه‌ هه‌ر دووکه‌مان جل و به‌رگی جوانان له‌ به‌ر کرد و به‌کلاو و قه‌تاره‌ (ژێرچه‌نه‌) وه‌ دانیشتين. هێنده‌ی پێنه‌چوو پیاویکی رووس به‌ کاغه‌ز و قه‌له‌مه‌وه‌ وه‌ژوور که‌وت. سلāوی کرد و ئیمه‌ش به‌ کوردی وه‌لامان داوه‌. ماوه‌یه‌کی زۆر دانیشتين و ئەو خه‌ریکی نیگار کێشانی ئیمه‌ بوو. له‌ دوایدا وێنه‌یه‌ک له‌و نیگاره‌ له‌ یه‌کتیک له‌ ژماره‌کانی روژنامه‌ی "کوردستان" دا بلاو کرایه‌وه. ئەوه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ چالاکی ژنانه‌وه‌ هه‌بوو، کۆبوونه‌وه‌که‌مان بوو که‌ هه‌فته‌ی جارێک پێکده‌هات. له‌و کۆبوونه‌وانه‌دا چا و قه‌نداو ده‌خوراوه‌، شیرینی و میوه‌ ده‌خورا و قسه‌ و باسمان ده‌کرد، به‌لام پله‌ی گه‌فتگۆکان له‌ راده‌یه‌کی به‌رزدا نه‌بوون و به‌داخه‌وه‌ که‌م بایه‌خ بوون. هه‌لسوو‌پاندنی کاروباری یه‌کتیتی یایان زیاتر ئه‌رکی سه‌ر شانی ژنه‌ خوێنده‌واره‌کان بوو. مخابن له‌ لایه‌ن ژنه‌کانی دیکه‌وه‌ پێشنیاریک، پرسیاریک یان داوایه‌ک نه‌بوو تا بپێته‌ هۆی بیر کردنه‌وه‌ و وتووێژ. زۆربه‌ی کات له‌ لایه‌ن ژنه‌ خوێنده‌وار و مامۆستاکان وتار ده‌خوێندراوه‌ و کیژه‌که‌مان فێری شیعەر و سروود و شانۆ ده‌کرد. وابوو که‌ یه‌ک دوو جاریش له‌و کۆبوونه‌وانه‌دا که‌چه‌کان

توانیان شانۆچکه به کی کورت پیشکیش کهن. که بۆنه به کیش ده بوو، له پیشه وه له ئیمه ی مامۆستا داوا ده کرا و تار پیشکیش که یه. ئه وانه نموونه ی چالاکیکانی یه کیتی یایان بوو. خو ئه گهر که سیک هه ولی چالاکیکی زۆرتری دابا و له سنوور تپه پرپا، پیش هه موو که س هه رله لایه ن ژنانی ئه ندای یه کیتی یایانه وه ده رفه تی نه ده درا و پیشی ده گیرا.

له گه ل ئه وه شدا که به گشتی ژنانی مه هاباد راسته وخۆ له کارو باری کۆمه لایه تیدا رۆلێان نه بوو، به لām له باری ئابووریه وه هیندیک یارمه تیده ر بوون. بۆ نموونه خوریان چۆ ده کرد، ده یانپرست و به رمال و جاجمیان لای جۆلا به کردن ده دا، گۆره وی و سه رکلاوه و که ل و په لی تریان ده چنی و پاشان ده یاننارده بازار بۆ فرۆشتن. دوا یی دراوه که یان وه ک یارمه تی ده دا به حیزبی یایان. جار و باریش گۆره وی، ده سه ته وانه، زه نگال و سه رکلاوه یان ده چنی و کۆیان ده کرده وه بۆ پیشمه رگه کان.

ئه وه دم، قوتابی کچ زۆر نه بوون، ژنی خۆتنده واریش، هه ر زۆر که م بوون. ژنه کان ئه وسا، زۆربه ی وه خت خه ریکی کار و باری ماله وه و به ختو کردنی مندال بوون. جار و باریش بۆ شای، سه ره خو ش، بانگ هیشتنیکی باخی، یان سه ردانی خزم و که س، ده هاتنه ده ره وه، وه کیت، نه له مال ده چوونه ده ره وه و نه له کاری کۆمه لایه تیدا به شداریان هه بوو، ئه وه ی چالاکی سیاسیش بیت، هه ر ه یچ. به و زانیاریانه وه، ده توانم بلیم، ئه وه نده چالاکیه ی ژنان له یه کیتی یایان دا هه یان بوو، بۆ سه رده می خو ی هه نگاوێکی گه وه بوو. ئه گهر کۆمار شکستی نه هینابا، پێده چوو، یه کیتی یایان بیتوانیبایه یارمه تیده ری به رزکردنه وه ی ئاستی خۆتنده واری و زانیاری ژنان بایه.

ئه وه ی راستی بێ، ئیمه ی ژن، نه ئاگاداری مافی خۆمان بووین، نه هه لۆتستان هه بوو، نه ده شمان توانی بریار بده یه. له به ر ئه وه ی که هه تا ئه و ده می، ژن نه ته نیا، مافی دیاریکراوی نه بوو، به لکو ه یچ حیساییکی بۆ نه ده کرا. جا کوتوپ، ریگایان دابووین که ریکخراوی خۆمان هه بیت، تا بێینه مه یدان ی سیاسیه وه و بتوانین بیروپرای خۆمان ده ربهرین. ده توانم زۆر به راشکاوی بلیم که نه ده کرا چاوه روانی ئه وه بین که ژنانی ئه و ده می مه هاباد بتوانن به ریک و پیک

رێکخراوی خۆیان به‌پێوه به‌رن و چالاکى ئه‌وتۆیان هه‌ بێت. ئه‌وه هێندێک دوور له‌ واقع بوو.

له‌ کۆمه‌لگای کورده‌وارى ئه‌و کاتدا، له‌ بنه‌په‌تدا ژن بوون یانی عه‌یبه‌، ئاوا رو‌یشتبای عه‌یب بوو، وات گوته‌یبه‌ عه‌یب بوو، هه‌ر که‌ قسه‌ت کردبایه‌ عه‌یب بوو.... ژن بۆی نه‌بوو خاوه‌نى بیرو‌پرای تایه‌به‌تى خۆی بێت. به‌ قسه‌ ده‌گوترا زۆر باشه‌ که‌ ژن هاته‌وته‌ مه‌یدانى تیکۆشانه‌وه‌ و زۆر جاریش له‌ بۆنه‌کاندا پێشه‌کی ژن وتاری پێشکێش ده‌کرد و دواى نۆره‌ی پیاو ده‌هات. یان باس ده‌کرا که‌ چه‌نده‌ گرینگه‌ ژن سه‌باره‌ت به‌ کار و بارى کۆمه‌لایه‌تى یان رووداوه‌کان بۆچونی خۆی هه‌بێت، به‌لام که‌ رای خۆت ده‌رده‌پری، بایه‌خیان پێنه‌ده‌دا، جارى واش بوو پێشیان پێده‌گرتی و وایان ده‌کرد که‌ بێده‌نگى هه‌لبژێرى. جا نه‌ک هه‌ر له‌ لایه‌ن پیاوه‌کانه‌وه‌، به‌لکو زۆر جار ژنه‌کانیش به‌ردیان ده‌خسته‌ پێش پێی ئه‌وانه‌ی بیر و بۆچوونی خۆیان ده‌رده‌خست. بۆ ئه‌مونه‌، جارێکى مامۆستاگان و قوتابیه‌کان به‌ بۆنه‌یه‌که‌وه‌ چووبوینه‌ بنکه‌ی حیزب، له‌ وی، که‌سیک وه‌ک رێپێشاندهر (guide) به‌ ژووره‌کان دا ده‌یگه‌راندىن و

بۆی باس ده‌کردین که‌ ئه‌وه‌ ژوورى پێشه‌وايه‌، ئه‌وه‌ ژوورى فلانییه‌ و ...هتد. له‌ یه‌کیک له‌ دیوه‌کان بووین، له‌ناکا وه‌یمن و هه‌ژار وه‌ژوور که‌وتن. ئه‌وه‌ یه‌که‌م جار بوو، ئه‌من ئه‌و دوو شاعیره‌ که‌وره‌یه‌م له‌ نزیکه‌وه‌ ده‌دیت. به‌خێره‌اتیان کردین و زۆر رێزیان لێ گرتین. دواى ده‌ستیان کرده‌ قسه‌ کردن و گوته‌یان زۆر دلخۆشن و هه‌ست به‌ سه‌ربه‌رزى ده‌که‌ن که‌ ژنى کوردی مامۆستامان هه‌یه‌ که‌ له‌ کار و بارى کۆمه‌لایه‌تیدا به‌شدارن. که‌ قسه‌کانیان ته‌واو بوو، ئه‌منیش وتم، سوپاسگوزارین که‌ ئێمه‌تان قه‌بووله‌ و پێمان خۆشه‌ بزائن که‌ ئێمه‌ش شانازیان پێوه‌ده‌که‌ین و هیوادارین که‌ له‌ داها‌توودا ئه‌مونه‌تان زۆر بێت، بۆ روژی دواى، ئه‌و ژنانه‌ی قسه‌که‌میان بیستبووه‌وه‌ زۆر ره‌خنه‌یان لێده‌گرتم، واته‌ نه‌ده‌بوايه‌ من سه‌ربه‌خۆ قسه‌م کردبا. نازانم خراپى ئه‌و گوته‌ی من چی بوو. بۆ ده‌بوو بۆ قسه‌یه‌کی ئاوا مۆله‌ت له‌ یه‌کی‌تى یایان وه‌رگرم! ئه‌منیش له‌ وه‌لامدا وتم جا له‌مه‌و دوا ده‌ممان به‌هه‌ستى با قسان نه‌که‌ین.

پێش ئه‌و کاته‌، له‌ مه‌هاباد، ژنان خاوه‌نى رێکخراوی خۆیان نه‌بوون و کارى

رېکخراوه یی کومه لایه تیان نه کردبوو وبو مافی خویشیان هه و لایان نه دابوو. بویه نه مانده زانی بو چی رېکخراو ییکمان هه یه و چوون ده توانین به پړوهی به رین. مه به ست لهو کو بوونه وانه چ بوو و به دواى چی دا ده گه پراین و ئامانجمان چی بوو.

ئوهی راستی بئ، به هوئى ئه و گرفتانه ی کومه لگا که مان که له وه پېش باسم کرد، رېکخراوی یه کیتی یایان له ناخی دلئ ژنانه وه هه ل نه قولیبوو. دروستکردنی ئه و رېکخراوه به گشتی بیرى پیاوان بوو و به تاییه تی هی پېشه و قازی محمه ده. ئه وه ژن نه بوون که به پړوه یان ده برد، به لکو له پشت ئه و ژنانه، پیاوان به پړوه یان ده برد. ئه وانیش ئاگاداریه کی قولیان له چهند و چوونی بارودوخی ژنان نه بوو، یان نه گهریش هه یان بایه، زور بایه خیان پېنه ده دا. ئه وه پېشه و بوو که وه ک مروفتیکی پېشکه وتوو، ئاواتی ئه وه بوو که ژن پېش که وى و بتوانی له کار و بارى کومه لایه تی و سیاسیدا به شدار بېت و بېته نېو ریزی تیکو شانه وه. بویه له دامه زراندى یه کیتی یایان هه ولئیکی زوریدا. به لام ئیمه وه کو ژن، به راستی له بارى سیاسیه وه ته قه ی سه رمان ده هات. به هوئى نه خوئنده واری یان کهم خوئنده واریه وه، یه کیتی یایان کارئیکی زوری له ده ست نه ده هات، ئه گهر به پړوه رى ئه وړو یه کیتی یایان هه لسه نگینین، نېوه که ی له ناوه روکه که ی زور گه و ره تر بوو.

له سه ره تاي دامه زرانى کومارى کوردستان و به تاییه تی دامه زرانى یه کیتی یایاندا، سه ره پای ئه و هه موه تۆمه تانه، به دل و گیان چوومه پېشه وه و پیم خوش بوو له پېشکه وتنی نه ته وه کهمدا به شدار بم. له بهر ئه وه ی که باوه یم به و ئیدیا له هه بوو بو به پړوه بردنی کار و بارى ئه و رېکخراوه یه هه ولم ده دا. له من وابوو، به هوئى ئه وه ی که ماوه یه ک به سه ر ئه و قسه و باسه ناړه وایانه دا رویشته وه، خه لک ده ستیان له ته وس و ته شه ر هه لگرتوه و خه ریکی کارى گرینگرتن، به لام به داخه وه، زور زوو، له بهر هه لسو که وتی ناشیرنى هیندیك له ئه ندامانى یه کیتی یایان به رانه برم، بئ هیوا بووم.

جارئیکیان له کو بوونه وه ییکدا، هه ر که وه ژوور که وتم و سلوم کرد، دوو سن ژن له ئاماده بوان به لالووتیه وه و لایمان دامه وه، چاوئیکیان له یه کتری کرد و سرتیه سرتیکیان کرد. وه سه ر خوّم نه هینا له گه ل ئه وه ش که ئه و کاره ناله باره کارى

تیکردبووم وهلن زۆر توپه بووم و ههموو ئهو تووپه ییهش ببوو به ئارهقه و پیمدا دههاته خواری، به چاکی ههستم به تهپایی جل و بهرگه کهم دهکرد. دواى نیستیک که رقه کهم به ئارهقه رشتی نیستهوه، هاتهوه سهرخۆ و به سهه خۆم دا زال بوومهوه. له وانه شه ئهو ژنانه، به گه مژه م تیکه یشتن، وایان زانیی، تینه گه یشوم. هیندیک خه لک جگه له خویان ههموو کهس به زهین کویر تیده گهن. بریا می شک و دلی مروڤ وهک شوشه بایه، تا دیترا با بیر له چی دهکاتهوه، دلی بو چی لیده دا و خه ریکی چیه. خۆزگه دیترا با چ له دلی ئهو که سانه دایه که سینگی خویان دههینا پی شه وه و واپیشانیان ده دا که له ههموو کهس پتر دلیان بو کورد و کوردستان ده سووتی. که هه ناری ده نک ده کهم، بو خۆم به خۆم ده لیم بریا دلی خه لکیش وهک ئهو ده نک هه نارانه دیترا بایه، خۆزگه دیار بایه هه رکهس چه نده بو رزگاری کوردستان به په رۆشه. به داخه وه ئهو ههموه خۆزگانه ده چنه ژیر گله وه. هه رچه ند، ئیستا که من ئه وه ی ده نووسم، نزیکه ی 60 سال به سهه ئه وه ده دا دا تپه ریوه و میژوو هیندیک شتی بو روون کردوینه وه.

که ئهو تۆمه تانه م وه بیر دههاته وه، ههموو ئازاره کانم لى زیندوو ده بوونه وه، گیانم ژانی ده کرد. دلیان شکاندبووم وههه له سه ری ده رۆیشتن. ئه وان ژنه ده وه لمه ند بوون و ئه منیش بى باب و بى مێرد. تیکه یستم که له و ریکه راویه دا، نه ک ریکام ناده ن هیه ک کاریکی بکه م و هیه ک جیگایکیشم نیه، به لکو خه ریکن سووکایه تیشم پی ده که ن و به ته مان له ده روونه وه بم روو خینن. به راستی نه خۆتنده واری گه وره ترین دوژمنی مروڤه. بو ئه وه ی پی شی روخانم بگرم، ده بوایه ههمو هیژ و توانای خۆم به کار بێم تا خۆم له لیدانی ده روونی بپاریزم. بۆیه به نا ئۆمیدیکی له راده به ده ر و به دلیکی پر له سه سه ته وه، وام پى باش بوو که سه نگه ر بو ئه وانه ی که خویان به تیکۆ شه ده زانن چۆل که م و له جیاتی به شداری له و کۆبوونه وانه دا، یان له جیاتی ده سه ته و ئه ژنۆ دانیشتن، له مالى خۆمان دانیشم و خه ریکی خۆتنده وه ی کتیب و نووسین بم و تاعه تی خودا به جی بێم و وه ختی خۆم له گه ل دایک و خوشکه کانم، که پر له ریز و حورمه ت بوون، به سه ره به رم. ئیدی جگه له و بۆنانه ی که له لایه ن قوتا بخانه وه ده بوو بچووبام، بو هیه ک کۆبوونه وه یه کی تر نه ده چووم.

ئیدی، دەستم کرد به نووسینی هیندیک بابەت که پیم گرینگ بوون. ئەو نووسینانەم جار و بار دەنارد بۆ روژنامەی "کوردستان"، که تەنیا روژنامەی ئەو کاتە بوو. دەبێ ئاماژە بە ئەوە بکەم که ئەو نووسینانە ی که بۆ روژنامەی "کوردستان" م دەنارد هەموویان بۆ ئەوە کرانەووە. ئەگەر بابەتە که یان ناوەڕۆکە که یان بە دڵ نە بایە، چاپیان نەدەکرد. جاری واشدەبوو، بەشیک لە نووسراوە که یان بە دڵ نەدەبوو، جا سانسوریان دەکرد و سەر و گوێلاکیان دەشکاند. ئەوەندە دیته وەبیرم، چەند لە نووسینەکانی منیان هەر قەت بۆ نەکردەووە. بۆ نموونە وتاریکم سەبارەت بە خەنەبەندان و قومار کردن نووسیوو. لەویدا ئاماژەم بە زەرەر و زیانی قومار کردبوو. نووسیبووم که ئەو کارە بۆتە هۆی بەدبەختی و چارەپەشی ئەو پیاوانە ی خەریکی قومارکردن. کاتیک که گوڤاری "کوردستان" هاتە دەری و وتارە که ی خۆم خۆیندەووە دیتم که بەشیکیان لێ پەراندووە. لەیەکیک لە نووسینەکانی دیکەم دا باسی ئەوەم کردبوو که کوردایەتی بە جل و بەرگی کوردی، پشتیندی زل و ئەو شتانە نییە، بە لکو دەبێ بیرمان فراوان بێت و توانایی ئەوەمان هەبێ چاک و خراب لیک جوێ کەینەووە. بتوانین لە بارە ی بابەتی بە نرخ بدوین و لیک دانەووەمان هەبێ و لەسەری بنووسین. کەسی واش هەیه که جلی کوردی دەبەر ناکا، بەلام نەتەووە و نیشتمانی خۆی خۆش دەوێت و هەول دەدا کۆمەلگاکە ی بەرەو پێشەووە بەری. نووسیبووم بۆ چی دایک و بابەکان کچەکانیان ناوێرنە قوتابخانە ی تا فێری خوێندن بن. لە جیات ئەوە ی که لە بەر دەرکە ی دانیشن، گۆلەبەرۆژی بقرتین و بنیشت بجون، یان کلۆیک بچن و بە پینچ قرانان بیفرۆشن باشتەر نییە فێری خوێندن و نووسین بن. ئەگەر بخوینن، دوا ی تەواو کردنی خوێندنە که یان دەتوانن چەند بەرابەری ئەو پینچ قرانە مووچە وەرگرن و یارمەتی خێزانەکانیان بدەن.

دوا ی ئەوە ی که ئەو نووسراوە بۆ کراوە، ژنان زۆریان رەخنە لێگرت. دەیانگوت که گوایه سووکایەتیم پیکردوون و گوتومە پشتیندنەکانیان گەورەیه هیندیک بەشیشیان سانسور کردبوو و بۆلایان نەکردەبوو. ئەمن راستیەکانی کۆمەلگاکەم نووسیوو و بە تەما نەبووم سووکایەتی بەهیچ کەس بکەم. پیم وابوو لە جیات رەخنە ی رووخینەر و دژایەتی لەگەڵ ئەو جوهر نووسینانە، دەبوایه گشتان پێکەووە هەوێ دۆزینەووە ی چارەسەرێک بۆ ئەو گیروگرفتانه مان دابا.

دواى ئه‌وه‌ی که چه‌ند نووسینێکیان بۆ بلاو نه‌کردمه‌وه یان سانسۆریان ده‌کرد، له‌و لاشه‌وه ژنان ئه‌و نووسینه‌یان به خراپ لێک ده‌داوه، هیندیک پشتم سارد بووه و هه‌یچترم نه‌نووسی. نه‌ ئه‌وه‌ی که ئیدی نه‌نووسم، نا ده‌ستم له‌ نووسین هه‌ڵنه‌گرت، به‌لام هه‌یچ نووسراویه‌کی دیکه‌م بۆ روژنامه‌ی "کوردستان" نه‌نارد.

روخانی کۆماری کوردستان

روخانی کۆماری کوردستان شایانی وتو ویژیکى دوور و درێژه. پێداچوونهوه و لیکۆلینهوهیهکی بنه‌په‌تی ده‌وی، که به‌داخه‌وه له توانای مندا نییه. زانستی سیاسیم ئه‌وه‌نده بر ناکا تا بتوانم لێکی ده‌مه‌وه. ئه‌من وه‌کو مامۆستایه‌ک هه‌موو هی‌ز و توانای خۆم بۆ پێش خستنی په‌روه‌رده و فێرکردنی قوتابیه‌کان ته‌رخان کردبوو، نه‌ک بۆ سیاسه‌ت که هه‌یچم لێ نه‌ده‌زانی.

به‌داخه‌وه کورد فریوی به‌لێنه‌کانی سۆفیه‌تی خوارد و کۆماری کوردستان سالیکی ته‌واوی نه‌خایاند و هه‌ر به‌ کۆرپه‌یی سه‌ری نایه‌وه. به‌رپرسانی سۆفیه‌ت له پێناوی به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان کورد و تورکی ئازهربايجانيان کرده قوربانی و له‌گه‌ڵ قوام السلطنه (قه‌وامولسه‌لته‌نه)، سه‌رۆک وه‌زیری ئه‌وده‌می ئێران رێک که‌وتن. رێکه‌وته‌که‌ وا بووکه سۆفیه‌ت هی‌زه چه‌کداره‌کانی خۆی له مه‌هاباد و ئازهربايجان به‌رێته ده‌روه‌وه و له یارمه‌تیدانی سیاسي و سه‌ربازی کورد و تورک ده‌ست هه‌لگرێ و ئێرانیش نه‌وتی باکوریاں بدات.

دیاره، ستالین، وه‌ک سه‌رۆکی سۆفیه‌ت، به‌رژه‌وه‌ندی ولاتی خۆی لا گرنه‌ک بوو، نه‌ک سه‌ر به‌خۆیی کوردستان و رزگاری نه‌ته‌وه‌ی کورد. ئه‌من ئه‌و پرسپاره‌ی له خۆم ده‌که‌م که ئه‌گه‌ر خۆمان ئاوا به‌ ته‌واوه‌تی به‌ سۆفیه‌ته‌وه نه‌ به‌ستباوه، بلیی هه‌ر وامان به‌ سه‌ره‌تابیه‌؟ باشت نه‌بوو ده‌سته‌لاتداران و سیاسه‌تمه‌داره‌کانی کورد، له حیاتی پشت به‌سته‌نه‌وی ته‌واو به‌ ستالین و ته‌واوه‌ له ژێر چه‌تری سۆفیه‌ت، بناغه‌ی رزگاری کوردستانیان له سه‌ر هه‌ز و قوه‌تی کورد دانابا و هه‌ولیان دابا که باری په‌روه‌رده، ئابوری، سیاسي و سه‌ربازی وه‌پێش خه‌ن؟ بلیی بۆمان کرابا له هه‌مان کاتدا که یارمه‌تی سۆفیه‌تمان وه‌رده‌گرت توانیامان خۆمان گیروده‌یان نه‌کردبا و بناغه‌ی ئاوات و ئامانجی خۆمان له سه‌ر یارمه‌تی سۆفیه‌ت دانه‌پشتبا؟

دیاره ئێمه‌ ده‌بێ هه‌ڵه و خه‌تاکانی خۆشان له‌و نێوه‌یدا ببینین. وه‌کو کورد زۆر زوو باوه‌ر به‌ په‌یمانی بیگانه ده‌که‌ین و به‌رز ده‌پوانینه‌ بیگانه، پشتی یه‌کتری ناگرین. زوو به‌ دراو و مالی دنیا فریوده‌خوین، له نێو خۆماندا ناتهباین و خه‌یانه‌ت به‌ یه‌کتری ده‌که‌ین. وه‌ک قه‌دیمیان وتویه‌انه: "دار هۆره‌ی له خۆی نه‌بێت

کۆمه‌لیک خه‌لکیش بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌ونه ده‌ست حکومه‌تی ئێران، په‌ره‌وازی باشووری کوردستان بوون. له‌ وانه‌یه‌کیکیان میرزا سه‌دیقی حه‌یده‌ری بوو. خانم مه‌جدی زۆر په‌رێشان بوو. روژێکی به‌ خه‌میه‌وه‌هه‌ چووم لێم پرسی به‌ ته‌مایه‌ چ بکا. ده‌مه‌ویست بزانم چۆن ده‌توانم یارمه‌تی بده‌م و نه‌گه‌ر پتویست بێ و بتوانم کارێکی بۆ بکه‌م. ده‌گریا و خه‌مبار بوو. له‌ کاتێک دا که فرمیسکه‌کانی وه‌ک باران ده‌رژانه‌ خوارێ گوتی: "قه‌تاره‌که‌م (ژێرجه‌نه) به‌ براهه‌م (بانی ئا‌غای محه‌مه‌دی

مه جدی) فرۆشتۆ و پوله که ی هیشتا نه داومى و ئەمنیش ئیستا پوله که م لازمه چونکه سه یئى ده چمه گهرمینن وه دواى میرزا سه دىقى ده که وم. "پاشان گوئى: " له بیرته لیت پرسیم ئەو تهقه تهقه چى لى په یدا ده بن، ئەمنیش له گەل ئەوه ی که ئەو دهم زۆر له دلم گران هات هیچم نه گوت و دواى دامه زرانى کۆمارى کوردستان جوابم دایه وه و گوتم ئەوه ی به دواوه یه، به لام ئیستا به دبه خت بووم، ئەوه ده بن بچم به دواى میرزا سه دىقى دا پرۆم."

زۆر سأل دواتر ئەو جار کاک سالارى کورپى خانم مه جدی چوو بووه باشورى کوردستان، چوومه سهردانى خانم مه جدی تا دلى بده مه وه، تا به لکو هیندیک له خه مه کانی که م بنه وه. زۆر به خه م و خه فه ته وه گوئى: "له لایه ک ده بنى به دواى کورپى دا بچم، له ولاشه وه به دواى بابى کورپى. " وتم کار نییه خودا چاکى نه کا خانم مه جدی گیان، چاک ده بن ئینشالا و کاره کانت جییه جى ده بن.

حکومه تى ئیرانیس خۆی دامه زرانده بوو. له لایه که وه سوپای خۆی هینابووه و هیزی سۆفیه تى وه ده ر نابوو و له و لاشه وه نیتوانی له گەل هیندیک هۆزى کورد خوش کردبوو. جا ئەو جار، که کۆمارى کوردستان بن پشت و په نا مابۆوه، که وته گیتانی خه لکی. به گرتنى پێشه و، محهمه د حوسین خان و سه درى قازى و چه ند که سى دیکه خه لکیان چاوترسین کرد. که متر له مانگیک پاش گرتنى ئەو به پرێزانه، تارىک و روونى به یانى رۆژى ۳۰ى مارسى ۱۹۴۶، به داخه وه، به خه به رى ناخۆشى له سیداره دانى پێشه و، محهمه د حوسین خان و سه درى قازى له خه وه هه ستاین. که له و رووداوه دلتەزینە ئاگاداربووم، وه ها گێژ ببووم ده تگوت کوته کیان له سه رم داوه. دلم پرېبو له خه فه ت. هه رچى ئاوات و خه ونى خۆشى بۆ کوردستانم دیبوو، له و رۆژه دا روخان. رێژیمی شا به له سیداره دانى ئەو به پرێزانه وازیان لى نه هیناین، به لکو ماوه یه ک دواتر ئەو چوار که سه ش (عه بدوللای ره وه شه ن فکر، ره سوولتى نه غه ده، حامیدى مازووچى و محهمه دى نازمى) له سیداره دران. کۆمه لیک خه لک زیندانى کران و هیندیکیش له ناوچه ی کوردستان دوور خرا نه وه و به شیکیش هه لوه دای باشوورى کوردستان بوون. هه تا ماوین، ئەو رۆژه ناخۆشه و شیوه و سیمای ئەو به پرێزانه مان له مهیدانى چوارچرایه له بیر ناچێته وه. نه وه کانیشمان ئەو میژوویه فه رامۆش ناکه ن. هه تا ماوین ئەو رۆژه تالانه که ژماره شیان له میژووی

هەر که کۆماری کوردستان تیک چوو و لەشکری ئێران بە سەر شارەکه‌مان و ناوچه‌ی ده‌ورو به‌ریدا زāl بوو، له‌ ورمی را کابرایه‌ک به‌ نیوی کاظم ته‌رانچیان (کازمی ته‌رانچیان) هات و کرا به‌ به‌رپرسی فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده. هەر هات و نه‌هات ده‌ستی کرد به‌ ئازاری مامۆستاگان و ئەو که‌سانه‌ی له‌و فه‌رمانگه‌ کاریان ده‌کرد. تا بلیتی پیاویکی سووک و ده‌م شر بوو. له‌ جنیو زی‌ده‌تر چی له‌ ده‌م نه‌ده‌هاته‌ ده‌روه‌ه. زۆر سوکایه‌تی پێده‌کردین و قسه‌ی ناخۆش و نا‌په‌وای به‌ پێشه‌وا قازی محمه‌د و نه‌ته‌وه‌که‌مان ده‌گوت. ئەو سوکایه‌تیه‌ش بۆ هیچکاممان ته‌حه‌مول نه‌ده‌کرا. ده‌یه‌ه‌ویست هه‌موومان له‌ ناخه‌وه‌ ب‌پروخی‌نی و پرسیاری نابه‌جیی لێ ده‌کردین. بۆ ئه‌مونه‌ له‌ منی ده‌پرسی:

من قبل از به ریاست جمهوری رسیدن جناب قازی محمد معلم بودم و در دبستان کار میکردم، بعد هم به کار خودم ادامه دادم. (پیش نه‌وه‌ی جه‌نابی قازی محمده‌د ببی به پیشه‌وا نه‌من ماموستا بووم و له قوتابخانه کارم ده‌کرد و دوایش درنژمه به کاری خوم داوه).

پس چطور و با چه درآمدی زندگی میکردم؟ (نه‌ی چوَن به‌ریچوو بام؟)

ئېدى ھېچ قەسى پېنەما و ئاوا كۆتايى به قەس و باسەكەمان ھات. بەلەم ھەر وا وازى ليمان نہ ھېتئا و روژيكي له دواى ماموستاكانى نارد بوو بچينە فەرمانگەى فترگه و پەرورەدە و به زۆر دەيوست ليستيکمان پى ئيمزا کا. ئەو ليستە نيوى ھينديک له ھاوکارەکاغانى تيدا بوو که گوايه دژ به حکومهتى ئيران. دەيانەويست به زۆرى له کوردستان دووريان خەنەوہ. ئەمن ئيمزام نہ کرد چونکە پيم وابوو ئەوہ ھەلوئستىكى نا عادلانىہ و ھەميشەش تا ئەو جىيەى بۆم کراوہ سەرم له بەرانسەر ناحەق دا دانەنواندوہ. زۆرى نہ خايانەد، ھەموومان، له ماموستاكانەوہ بگره تا ئەوانەى له فەرمانگەى پەرورەدە کاريان دەکرد به دژايەتى

تیهرانچیان ئیمزمان کۆ کردهوه و توانیمان به ده‌رکردنی بدهین. جا ئه‌وسا ناردیانه‌وه ورمی که بوخۆشی خه‌لکی ئه‌وێ بوو. پاشان بیستمان گوايه روژیکی که مه‌ست (سه‌رخۆش) ده‌بی له سه‌ر بانی به‌رده‌بیته‌وه خواری و یه‌کسه‌ر ده‌مری.

له‌ پاش روخانی کۆماری کوردستان، پینج که‌س له‌ ئه‌فسه‌ره‌کان که له‌ گه‌ل مه‌لامسته‌فای بارزانی هاتبوونه مه‌هاباد، مسته‌فا خۆشناو، محهمه‌د مه‌حموود ناسراو به‌محهمه‌د قودسی، نوری ئه‌حمه‌د ته‌ها، خه‌یروللا عه‌بدولکه‌ریم و عیزه‌ت عه‌بدولعه‌زیز، چوونه‌وه ئه‌ودیوی، مخابن هینده‌ی پینه‌چوو که‌وتنه‌ ده‌ست حکومه‌تی ئیراق و له‌ به‌غدا چواریان له‌ سیداره‌ دران. ته‌نیا نوری ئه‌حمه‌د ته‌ها له‌ سیداره‌ نه‌درا و له‌ زیندان به‌ر بوو و رزگاری بوو.

مێردکردنی خۆم و خوشکه‌کانم

خوشکه‌کانم، زارا و عیشره‌ت، هه‌ر دووکیان مێردیان کرد. زارای خوشکم مێردی به‌ میرزا سه‌عیدی قادری کرد، که خه‌زمی خۆمان بوو. که به‌ بۆکیان ده‌برد، ویلمه‌ خاخی سه‌یادیان جوانی کرد و رازاندیوه‌. له‌ دواییدا، عیشره‌تیش شوی به‌ میرزا مسته‌فای نه‌هه‌م کرد، که تازه‌ زانکۆی نه‌فسه‌ری ته‌واو کردبوو، پاشان ده‌ستی به‌ خۆبێندنی دوکتۆری کرد.

نه‌منیش وام بریار دا‌بوو که ئیدی مێردی نه‌که‌مه‌وه‌، به‌لام بریاره‌که‌م سه‌ری نه‌گرت و ماوه‌یه‌ک دوا‌ی مێردکردنی خوشکه‌کانم به‌ زۆری دا‌یکم، مێردم به‌ سه‌ید قادری ئیفتخاری کرد که له‌ خه‌زانیکه‌ی دیندار و موخته‌په‌م بوو. بابی، ئاغا سید هه‌مه‌ده‌مین ئیفتخاری دوکانی به‌رگ دروونی هه‌بوو و جیرانی دوکانی بایم بوو. تا خودا هه‌زی ده‌کا مروفتیکه‌ی چاک، دلپاک و کوردپه‌روه‌ر بوو. خه‌سووشم، خودا لێ خوشبوو حاجی مریم خاخی نه‌سووری، که‌چی شێخ‌زاده‌ ره‌عنا خاتوون ناسراو به‌ شێخ‌زاده‌ یاسین، ژنیکه‌ی عاقل، لێهاتو، مودیرو به‌رێز بوو. قه‌ت باسی که‌سی به‌ خراپه‌ نه‌ده‌کرد و زۆر رووخۆش و میهره‌بان و سه‌خی بوو. جیاوازی له‌ نێوان که‌چ و کوپه‌کانی له‌گه‌ڵ بووک و زاواکانی دانه‌ده‌نا، ته‌نانه‌ت جاری واش بوو به‌ لانی بوک و زاواکانی دا‌یده‌شکاند. له‌ باشی خه‌سوم هه‌رچه‌ی بێتم که‌مم گوتوه‌. تا بێتی پاک و خاوین و جلی جوانی ده‌کرده‌ به‌ر. نه‌و خاغه‌ کۆلنه‌ده‌ره‌، به‌ ته‌مه‌نی نزیک شێست سالی، خۆی فێری خۆبێندن و نووسین کرد. هه‌میشه‌ و دا‌یم که‌تێب و ده‌فته‌ر و قه‌له‌مه‌که‌ی له‌گه‌ڵ خۆی ده‌گیرا. هه‌ر که‌ ده‌رفه‌تیکه‌ی بۆ هه‌ڵ ده‌که‌وت، خه‌ریکه‌ی خۆبێندن ده‌بوو. زۆریش عاشقه‌ گۆل بوو، هه‌وشه‌که‌ی پڕ له‌ باخچه‌ و گۆلی جو‌راوجۆر بوو. یه‌کیک له‌ هۆده‌کانی خواره‌وه‌ی کردبوو به‌ گۆلخانه‌ و به‌ زستان گۆل‌دانه‌کانی لێ داناده‌نا. هه‌موو جاری که‌ ده‌چو بۆ تاران بۆ سه‌ر دانی جه‌واهێر خاخی که‌چی، تۆوی گۆلی تازه‌ی له‌گه‌ڵ خۆی دێناوه‌.

سه‌ید قادری هاوسه‌رم چوار خوشک و سێ برای هه‌بوو: ئامینه‌ خانم، زیبا خانم، جه‌واهێر خانم و هه‌لیمه‌ خانم، کاک نه‌حمه‌د، کاک حوسین و کاک هه‌سه‌ن. ئیستا که‌ من نه‌وه‌ی ده‌نووسم زیبا خانم و ئامینه‌ خانم و کاک نه‌حمه‌د کوچی

دوایان کردوه، به خوښهوه نهوانی تر له ژياندا ماون.

به پټوښتی دهزانم باسی جهواهیر خامی بکهه که له چاکی و خزمهت به گهلی کورد ښوونهی کهمه. نهو خامه سهرهتا له شپږو خورشیدی مههاباد و دوايي له نهخوښخانهی فیروزگهري تاران په رسته ستار (سیسته) بوو و نهوهی بوی بکرایه بوی نهخوښهکان، به تایبته بوی نهخوښی کوردی دهکرد و ههرچی له دهستی هاتبا دریغی نهدهکرد. سالی ۱۹۷۴ی زایینی گهراوه مههاباد و له ئیداره ی بیهداشت دهستی به کار کرد. جهواهیر خانم بوی دایک و باب و خزم و کهس و کاری ښوونهی مرؤفیکي دل گهوره و سهرهبرزه.

پاش پیکهوه نانی ژيانی هاوسه ریم، له گهل دایکم تا نهو کاته ی که مالمان له مههاباد بوو، ههر پیکهوه ده ژياین. سهدقادی هاوژینم زور حورمه تی دایکمی له بهر بوو، دایکشم به راستی وهک کوری خو ی هه لسوکه وتی له گهل دهکرد.

نهو کات که سهلاحی کوږم تهمه نی یهک سالان بوو، کریگرتی مالی خودا لی خوښوو حاجی که ریمی قازی و حاجی هاجهر خامی بوین. زوربه ی روژان حاجی هاجهر خانم به میرزا عهبدولای کوری دا، نانی گهرمی بوی دهناردین و ههر کاتیش میوه یان له گوندهوه را بوی هاتباوه، بهشی ئیمهشی دهنارد.

له سالی ۱۹۵۱ زایینی را تا ماوهی چهند سالیک، سالانه، یان ههر دوو سال جاریک، نهو ماموستایانه ی پټیان خوښ بوو لهباری په روه رده زورتر کارامه بن، دهیان توانی هاوینان له هیندیک کورسی تایبته تی که بوی ماموستایان سازدهکرا به شدار بن. نهو کورسانهش له شاره گه ورهکان بوون بوی ښوونه له ورمی. یهک دوو هاوینیش چوینه تاران، له ویش وهکوو ورمی ماموستای گه لیک به نه زموون وانه یان پیدهگوتین و ئیمهش زورمان که لک لی وهرده گرتن. یهکلیک لهو هاوینانه، که سهلاحی کوږم سی سال بوو و زگیشم به سیمینی کچم پر بوو بوی به شداریکردن له کورسیک به نیوی "اصل چهار ترومن" چووبوینه ورمی. له نیو به شدارهکاندا خامیکي تورکی هاوینیوی خو می تیدا بوو، جاریک له کاتی وچاندان که هه لی بوی هه لکهوت لی پرسیم :

راستی کبری اهل کجایی؟ (نهری به راست کوبرا خه لکی کوی؟)

اهل مهابادم (خه لکی مههابادم).

هەر وا که قسه‌و باس‌مان ده‌کرد، گو‌تی:

میدونی من زن بهرام هستم که در مه‌باد معلم ورزش و موسیقی بود. حتما
یادت میاد. (ده‌زانی من ژنی به‌هرامم که له مه‌هاباد مامۆستای وه‌رزیش و موسیقا
بوو. بئی گومان له بیرته).

بله درسته، معلم ما بود. (به‌ئێ وایه، مامۆستامان بوو).

به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گو‌تی:

عاشق تو هم بود. نه؟ (ئاشقی تۆش بوو. وا نیه؟)

نه‌خیر، این‌طور نیست، عاشق من نبود. (نه‌خێر، نا شتی وا ئێ، ئاشقی من نه‌بوو).
به پێکه‌نینه‌وه گو‌تی:

بله‌بله عاشقت بود. (با با ئاشقت بوو).

پێگوتم که مێرده‌که‌ی بۆی باس کرده که عاشقی کچی‌کی مه‌هابادی بوه به
ئێوی کو‌برا. دوایی گو‌تی یه‌کی‌ک له هۆیه‌کانی که به‌هرام ئه‌وی به هاوسه‌ری
هه‌لبژاردوه، ناوه‌که‌ی بوه. قسه و باسه‌که‌مان ئه‌و رۆژه به پێکه‌نین ته‌واو بوو
چونکه ده‌بوايه چوباینه‌وه ناو پۆله‌که‌مان. دۆستایه‌تی من و کو‌برا خا‌می ورمی هه‌ر
ده‌هات و قول‌تر ده‌بوو و هه‌ر کات سه‌ری له باخه‌که‌یان دا‌بایه له هه‌موو جو‌ره
میوه‌یه‌کی بۆ دینام. ئه‌و دنیا‌یه زۆر سه‌یره، شتی وا روو ده‌دا که قه‌ت بیرت لێ
نه‌کردۆته‌وه. راسته که ده‌لێن کێو به کێوی ناگا، ئاده‌م به ئاده‌م ده‌گات.

گوټزانه وه بو ټوکان

سالی ۱۹۵۴ی زایینی بوو که من و سید قادری هاوسهرم وهک هیندیک ماموستای تر گواستمانه وه بو ټوکان و له قوتابخانه یه کی نهوئ دهستان به کار کرد. دایکم له گه لمان نه هات و پتی خوش نه بوو له مه هاباد دوور که ویتته وه. مابه ره خامی کچیشمان که مندال بوو لای خه سوم مایه وه.

نه ودهم ئاغای مه حمودی سیدقی له وئ به پتوه بهری فه رمانگهی په روه رده بوو. زارا خامی نیک نه فس و میرده که ی، ئاغای نه حمه دی مه نگوری (حوسین زاده) ش له وی ده ژیان. جار و بار پاش کار، پیکه وه کو ده بووینه وه و کاتیک خوشمان به سهر ده برد. زارا خانم ژنیک زور خوین شیرین، شوخ و شنگ و قسه خوشه، مروف قهت له دانیشتن له گه لی وه ره ز نابیت. ههر له مندالیه وه تا کوو تیتستاش که ههر دوو کمان پیر بووین وازی له قسه ی خوش نه هیناوه. له بیرمه تازه سوپای عه لادین که بو گهرم کردنی ناو مال له زستاندا به کار ده هیندر، هاتبوه ټوکان و زور باو بوو. ههم ئیمه و ههم مالی زارا خانم سهر و دانه مان هه بوو. روژیک ئاغای مه نگوری و هاوسهره کهم چوو بوون نهوت بکرن. ئاغای مه نگوری له دوکانداره که ده پرسئ: "نهوتی عه لادین تان هه یه؟" تا ماوه یه کی جفه نگمان لیده دا و پتی پی ده که نین و ده مانگوت جا بو نهوتی عه لادین له نهوتی تر جیاوازه؟ هیندیک جار ئاغای مه نگوری پتی تووره ده بوو، به لام هینده ی پینه ده چوو، هیمن ده بووه، ده یزانی ههر بو خوشیمانه و هیچ مه به ستیکی ترمان نیه.

ټوکان بچوک و پر ئاو بوو. له شار بچوکر و له دئ گه وره تر بوو. نه و ده می به شار حیساب نه ده کرا و پیمان ده گوت قه سه به (شاره دئ). تاقه یه ک شه قامی تیدا بوو، سه ریکی ده چوو بو ریگای میاندواو و سه ره که ی تریشی بو سه قز. له په راویزی نه و شه قامه نزیک بهری سه قز، هه وزیکی گه وره له سه ر کانی دروست کرابوو که ئاوه که ی زور ساردو خاوین بوو و بو خواردنه وه ده بوو. خه لکی ټوکان له بهری هه سابوونه وه. نه و ئاوه به هیندیک له ماله کانیشدا ده پویشتن.

مالی حاجی توبا خامی کچی حاجی سألحی مه که یی، ناسراو به حاجی سألحی که وگیری و میرزا عه لی حه له بی، له ټوکان بوو. ئاوی هه وزه گه وره به هه وشه ی

ئه‌وانیش دا ده‌رۆیشت و زۆر ئاوه‌دانى کردبوو. حاجى توبا خانم و میرزا عه‌لى ناسیاوى له‌مێژینه‌مان بوون به‌ تايه‌تى حاجى توبا خانم هه‌ر له‌ زووه‌ ناسیاوى دێرینه‌مان بوو، ئیوانمان خۆش و لێک نزیك بووین. وه‌ك له‌ پێشه‌وه‌ بۆم باس كردون له‌ كاتى لێقه‌وماندا مالى حاجى سالى كه‌وگيرى به‌ خاو و خیزانه‌وه‌ پشتیان به‌ر نه‌داين و زۆر به‌ ریز و حورمه‌ته‌وه‌ له‌گه‌لمان ده‌جوولانه‌وه‌. له‌گه‌ڵ هه‌موو كچه‌كانى حاجى سالى ده‌سته‌خوشك بووین، و یه‌كترمان زۆر خۆش ده‌ویست، جا بۆیه‌ هاموشۆیه‌كى گه‌رممان هه‌بوو. زۆربه‌شيان دواى مێردکردنیان له‌ بۆكان نیشته‌جێ بوون. میرزا عه‌لى خاوه‌نى سه‌لیقه‌یه‌كى چاكى بازارگانی بوو. چاك ئاگادارى داواكاریه‌كان و پێویستیه‌كانى خه‌لكى بۆكان و ده‌وروو پشتم بوو، بۆیه‌ش توانی له‌ كار و كاسبى خۆى دا زۆر سه‌ركه‌وتوو بێت. پیاویكى سه‌ر و پرووخۆش بوو جا ئه‌وه‌ش هێنده‌ى دیکه‌ له‌ سه‌ركه‌وتنى دا له‌ كار و پیشه‌كه‌ى یارمه‌تى دا‌بوو.

له‌ بۆكان توانیم به‌و ئاواته‌م كه‌ فێر بوون و ختمى قورئان بوو بگه‌م. لای مه‌لایه‌ك ده‌رسى قورئانم خوێند كه‌ زۆر جار له‌ فاتحها بێ به‌شى ناكه‌م. هیوادارم جیگای به‌هه‌شت بێت كه‌ منى له‌و عیلمه‌ به‌هه‌ره‌دار كرد. له‌ دوايشدا له‌گه‌ڵ خوێندنه‌وه‌ى ته‌فسیره‌كانى خوا لێ خۆشبوو مه‌لا عه‌بدولكه‌رىمى موده‌رێس توانیم زیاتر په‌ره‌ به‌ زانیاریكانم له‌و باب‌ه‌ته‌وه‌ بده‌م.

من ئه‌و كاته‌ زگم به‌ سیمینى كچم پڕ بوو. كاتى له‌ دایك بوونى مامانێكیان بۆ هێنام كه‌ ژنێكى به‌ سالاچوو بوو، خه‌لك به‌ نه‌نه‌ بانگیان ده‌كرد، ئیویم له‌ بیر نه‌ماوه. ئه‌و ده‌مى باو نه‌بوو ژنان بۆ زان بچنه‌ خه‌سته‌خانه، هه‌ر له‌ ماله‌وه‌ به‌ یارمه‌تى مامانێك مندالیان ده‌بوو. ده‌توانم بڵێم كه‌ ئه‌و ژنانه‌ هه‌موویان به‌ كار فێرى مامانى ب‌بوون نه‌ك به‌ خوێندن.

نه‌نه‌ى ره‌حمه‌تى یارمه‌تى دام و كچێكم بوو. هه‌ر كه‌ چاوى به‌ كۆرپه‌كه‌م كه‌وت، به‌ ماتى گوتى كچت بوه، ئه‌من به‌ خۆشحاله‌وه‌ شوكرى خودام كرد، ئه‌ویش زۆر پێى سه‌یر بوو و لێى پرسیم: "تو خوا ناره‌حه‌ت نى كه‌ كچت بوه؟" منیش گوتم نا، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، زۆرىشم پێخۆشه. پاش چه‌ندین رۆژ، هێندێك دۆست و ناسیاومان بانگهێشتن كرد و مه‌لایه‌كیشمان هێنا تا بانگ به‌ گوێى سیمینى دا‌بدا. كه‌چى بۆ منداله‌كانى ترم، ته‌نانه‌ت بۆ سه‌لاحى كوریشم كه‌ مندالى نۆبه‌ره‌م بوو،

نه جیژغان بۆ کرت نه بانگیان به گوئی دادا.

لهو سهردهمه دا باخچهی مندالان نه بوو تا بتوانین مندالی لێ دانین. دیاره به دهگهمن ژن کاری دهروهه یان دهکرد. نهو خێزانانهی ژن و پیاو ههردووکیان له دهروهه کاریان دهکرد، دهباویه بۆخویان چاره سه ریک بۆ ئاگا لێ بوونی مندالێ کانیا ن بدۆزنهوه. بهلام باشیه که نهوه بوو که نهوده می یه که وهجه به له قوتابخانه کارمان دهکرد، یان له به یانیوه تا کوو نیوه پۆ، یان دوا ی نیوه پۆه تا کو ئیواراه. جا بۆیه له گه ل هواسه ره که م وامان پر یار دا که یه کمان به یانیان دهچوه سه ر کار و نهو تیش دوا ی نیوه پۆیان. هه رچه ند ئه وکاته زۆر که م هه لده که وت پیاو خۆیان خه ریکی مندالێ کانیا ن بن. به لام به خۆشیه وه ئیمه به م جوړه توانیمان کاری دهروهه له گه ل گه و ره کردنی مندالێ کا ئمان پیکه وه بگونجینین.

ماوه یه که له بۆکان کرێگرته ی مالی خوشکی هونه رمه ندی به رێز، هه سه ن زیره ک، بووین. خوشکه که ی جار و بار دههاته لام و زۆر به شانازی وه باسی برا که ی بۆ ده کردم. ده یگوت دهنگی کاکی هینده هینده خۆشه. روژیکیان له نیاو قسه و باسه کا ندا گوئی:

دهزانی کاک هه سه نم به ته مایه به و زوانه بێته وه و سه رمان لێدا.

نیشالا به خیر و سلامت ده گاته وه و چاو و دلتان روو ن ده بێته وه.

زۆر مه منوون. جا داوا ی لێ ده که ئین گۆرانیما ن بۆ بلی، دهنگی زۆر خۆشه.

هینده ی پی نه چوو کاک هه سه ن زیره ک، نازانم له تاران یان کرماشان یان له که رمینه وه، گه پرا وه بۆ بۆکان، دایک و خوشکی زۆری پێ دلخۆش بوون. جا خوشکی پێی گوتبوو که چه نده باسی دهنگ خۆشی وی بۆ کردووین. روژیک هه موومان کو ببووینه وه، داوامان له کاک هه سه ن زیره ک کرد گۆرانیما ن بۆ بلی. کاک هه سه نیش دهستی به گورانی گوتن کرد و مه جلیسه که ی به دهنگی خۆشی خۆی گه شانده وه. خوشکیشی له په ناوه زۆر که یفی پێده هات. پاشان دوا ی چه ند روژیک که هه سه ن زیره ک رویشته وه، خوشکی لێ پرسم دهنگی کاک هه سه نم ت پێ چۆن بوو. منیش به شوخی گوتم دهنگی نه وه ندهش خۆش نیه که تۆ با ست ده کرد. وای زانی به راستیمه و گوئی: "کوبرا خانم، چۆن دلت دی وابلیی؟" گوتم نا نا گالته م کرد، دهنگی یه که جار خۆشه، خودا را وه ستاوی کا.

گه‌پانه‌وه‌مان بۆ مه‌هاباد

گه‌پانه‌وه بۆ مه‌هاباد و خانوو‌یه‌کمان له نێو بازار له کاکه ره‌زا به کرێ گرت. نه‌وه‌می ئاوی شاره‌که‌مان پيس بوو و بۆ خواردنه‌وه نه‌ده‌شیا. نه‌وانه‌ی سه‌ر به سوپا بوون، له پادگان‌پا به‌تانک¹¹ ئاوی کارێزیا بۆ ده‌هێنان. ئاغا سید عه‌لی حوسینی هاوشاریمان که دامه‌زراوی نه‌وێ بوو، هه‌موو رۆژی له‌گه‌ل مائی خۆیا، ئاوی خواردنه‌وه‌ی بۆ تێمه‌ش دینا. قه‌ت تێمه‌ی له بیر نه‌کرد. چاکه‌ی نه‌و پیاوه به ریزه‌م قه‌ت له بیر ناچێته‌وه.

له سه‌ره‌تای کاری مامۆستایم دا که ده‌رسم ده‌گوته‌وه، هه‌له‌یه‌کی زۆرم له باری شیوازی فێرکردنه‌وه ده‌کرد. پێم وابوو نه‌گه‌ر قوتابییه‌ک به باشی ده‌رس نه‌خوینێ، ده‌بێ سزا بدرێ، دیاره له سه‌رده‌می کۆندا زۆربه‌ی مامۆستایان ئاویان بیر ده‌کرده‌وه. بۆ ئه‌وونه، جارێکی، پۆلی دووهم ده‌بوو جه‌دۆلی زه‌رب (خشته‌ی لێکدان) یان له به‌ر زانابیه، نه‌وانه‌ی فێری نه‌ببوون، بۆ ماوه‌ی پێنج خوله‌ک له سه‌ر لا‌قێک، به ریز راموه‌ستاندبوون. یان جار و بار، نه‌گه‌ر قوتابییک ده‌رسه‌که‌ی نه‌زانیا، به خه‌ت‌کێش له ده‌ستیم ده‌دا. له دوایدا بۆم ده‌رکه‌وت که نه‌و شیوازه فێر کردنه، هه‌له‌یه و نه‌نجامیکی پێچه‌وانه‌ی هه‌یه. نه‌و سا که تێگه‌یشتم چه‌نده‌م هه‌له‌ کردوه و بیرم له‌وه‌ ئه‌سۆکه‌وته‌ی خۆم ده‌کرده‌وه، لای خۆم زۆر شه‌رمه‌زار ده‌بووم. له خۆم ده‌پرسی داخوا چه‌ندین قوتابیم له خوێندن بێزار ک‌ردبێ. له وانه‌یه نه‌گه‌ر شیوازیکی دروستم بۆ فێر کردن به کار هێنابا، به‌شیک له‌وه‌ قوتابیانه زۆر سه‌ر که‌وتوو بان. به‌لام به‌داخه‌وه زه‌مان ناگه‌رپێته‌وه دواوه وه‌ک ده‌لێن: ئاوی رویشتوو نا گه‌رپێته‌وه ناو جو‌گه‌ی. هه‌رچه‌ند که‌میک دره‌نگ، وه‌لێ جێی خوش‌حالیه که به هه‌له‌ی خۆم زانی وه‌ه‌و‌ل‌م‌دا راستی که‌مه‌وه. وه‌ک پێشینان گوتیانه: "هه‌ر کات ماسی له ئاوێ بگری هه‌ر تازیه".

چه‌ند سالی‌ک به سه‌ر هاتنه‌وه‌مان بۆ مه‌هابادی تێپه‌ریوو، هاوکارێکی تازه‌مان بۆ هات. یادی به خێر بێت، خانم امیر لطیفی (ئه‌میر له‌تیفی)، که عه‌جه‌م بوو،

¹¹ ئۆتۆمۆبیلیکی تاییه‌تی ئه‌رته‌ش که تانکیان پێی ده‌گوت.

رۆژێكى هه‌ر من و ئه‌و له ژوورى ماموستاكان دانىشتبوین گوتى:

خانم عظیمى افسوس خىلى بد گو دارى، قبل از اینكه من به‌این دبستان بیايم، شما را خىلى بد به من معرفى کرده بودند. اما در این چند ماه كه با هم همكاريم غير از انسانيت چيز ديگرى از شما نديده‌ام. (خانم عهزیمى به‌داخه‌وه نه‌يارت زۆره، پيش ئه‌وه‌ئى بيمه ئه‌م قوتابخانه‌يه، تۆيان به خراپى به من ناساندبوو. به‌لام له‌و چه‌ند مانگه‌ئى كه پيکه‌وه هاوکارين جگه له مروفايه‌تى هيچى ترم لى نه‌ديتوو.)

ئه‌منيش گوتم خانم امير لطيفى خدا همه ما را بهتر ميشناسد. همچنانكه سعدى شاعر ميگويد: "سياه سيم زراندود چون به بته¹² برند، خلاف آن بدر آيد كه خلق پندارند." (خانم ئه‌مير له‌تيفى خودا بۆ خۆى هه‌موومان باشت ده‌ناسى. وه‌ك سه‌عدى شاعير ده‌لى: "ئه‌گه‌ر تىلى ره‌شى زۆركفتراو بتويننه‌وه، ئه‌و شته‌ناين كه‌خه‌لك پين وايه). له‌گه‌ل خانم ئه‌مير له‌تيفى له‌سه‌ر چه‌ند بابيه‌تى سه‌ره‌كى ليك نزيك بووين. يه‌كيك له‌وانه بابيه‌تى په‌روه‌رده و فيركردن بوو، كه‌زۆر جار له‌ سه‌ر چۆنيتى په‌روه‌رده وشۆوازي بۆچوون قسه‌مان ده‌كرد. جگه له بارى فكري، له درومان و چينيش هاوکاريمان هه‌بوو. جار و بار كه كارمان له قوتابخانه ته‌واو ده‌بوو، پيکه‌وه جلمان ده‌دروو. ئه‌و له برين و درووماندا وه‌ستاكارىكى باش بوو، ئه‌منيش وه‌ك ميراث له بابم بۆم به جى مابوو و هينديكم دروومان ده‌زانى.

هه‌ر له بنه‌ره‌ته‌وه مووچه‌ى ماموستا زۆر كه‌م بوو. بۆيه له‌سالى ١٣٣٩ى هه‌تاوى، ماموستاكانى تاران، به ريبه‌رايه‌تى ئاغاي محمد درخشش (محه‌مه‌دى دره‌خشيش)، بۆ زياد كردنى مووچه و هينديك هۆى تر مانيان گرت و سه‌ريش كه‌وتن. پاش ماوه‌يه‌كى پۆستى وه‌زيرى په‌روه‌رده‌شان دايه.

ماوه‌يه‌ك له فيركه‌ئى مه‌هناز كه له گه‌ره‌كى هه‌رمه‌نيان له ماله ميرزا قاسمى په‌نجه‌وى دابوو، كارم ده‌كرد. خودا لى خۆشبوو ميرزا قاسمى قادري، كه له‌وه‌پيش به‌پيوه‌به‌رى قوتابخانه بوو، هينده له ميژ نه‌بوو، خانه‌نشين ببوو. خانم مه‌عريفه‌ت، ژنى سه‌ره‌هنگ موده‌پتسى، سه‌رۆكى روكنى ٢٢ ساواك، كه‌خه‌لكى سنه بوو، جيگاي گرته‌وه.

¹² بته (بۆته) قابى زيپى تواندنه‌وه‌يه.

روژیکي زور گهرم، له کوټایه کانی جوړه رډان، نه و نه دهی نه مابوو بڼو پشوی
 هاوین، ماوه یه کیش بوو نازانم بڼوچی ناوی خوار دنه وه مان له قوتابخانه نه بوو،
 نه منیش زورم تینوو بوو. داوام له کچی خات فامی فپاش کرد تا بچی ناوی
 خوار دنه وه له مائی نوسره ت خانی ناوژام که مائی ریک به رانبه ری قوتابخانه
 بوو، بڼو بیتی. خودا بت حه سینتته وه به خوئی و تونگه سه هولاو یوه هاته وه و نه من
 و هه موو ماموستا کانی دیکه شی له تونیان رزگار کرد. به لام نه و کاره نه نجامی کی
 ناخو شی هه بوو. بڼو روژی دواپی ناغای ره حمانی موده ریسی، که نه و کاته
 پشکینه ری په روه رده بوو، هاته قوتابخانه ی. تازه هاتبونه پوله وه، نه منیش
 چاوه ریم ده کرد قوتابییه کان له سه ر جیتی خوئیان دانیشن و دهرس ده ست پی
 بکه ی. هه رنه وه ندم زانی خات فامی فپاشیان به دوا دا ناردم تا بچمه ژووری
 به رپوه به ره که مان. هیشتا هه ر پیته کم ده ژووره نابوو، کاک په حمان، بی نه وه ی
 دهر فته تی سلوا کردنم بداتی، له بهر چاوی خانم مه عریفه ت قامکی لی
 راده وه شاندم و زور به توند و تیژی قیزانندی:

ناغای محسن (موحسین، به ریوه به ری فهرانگه ی په روه رده) فهرموویانه له
 کاری مه دره سه دا نیخلالگه ری ده که ی (کار و باری قوتابخانه تیکده ده ی).

نه منیش به موره و گوتم

نه من و نیخلالگه ر (تیکده ر)؟

به لی جه نابت، خه ری کی نه زمی مه درسه (سیستیمی قوتابخانه) تیکده ده ی.
 نه گه ر بیتوو جاریکی دیکه خات فاتم یان که که ی بنیری بڼو شت هینان، بریاریکی
 توند و تیژت دهر باره ده دن.

نه من کچی خات فاتم بڼو ناوی خوار دنه وه ناردوه. له قه ولی منه وه به ناغای
 موحسین بلی چون ده بی قوتابخانه ناوی خوار دنه وه ی تیدا نه بی؟

نه وه نه من قسه ی ناغای موحسینم پی گوتی کوبرا خانم.

نه منیش به مهنده یوه و به زهر ده خه نه یه کی پر له ته وسه وه به و جوړه وه لامم

داوه :

نه گه ر ناردنی کچی فپاشی قوتابخانه بڼو ناوی خوار دنه وه له مائی دراوستیکان
 تیکدان ی نه زمی مه دره سه یه (سیستیمی قوتابخانه یه) ، نه و کاره ی هه ر ده کم و

نه‌وه‌نده‌ی ده‌شتوانم له‌ سه‌ر خۆم ده‌که‌مه‌وه. هه‌ر ئیستا، ئاغای موده‌پرسی، ده‌ست رامه‌گره‌ و برۆ له‌ قه‌ولی منه‌وه‌ به‌ ئاغای مو‌حسین بۆی هه‌رچی بۆی ده‌کرتی سه‌باره‌ت به‌ من بیکا، ده‌زانی هه‌یچیسی پتی نا‌کرتی. جه‌نابی موده‌ریسی وادیاره‌ چوونی پشت ئه‌و میزه‌ زۆر خه‌ته‌ره‌، هه‌رک‌ه‌س ده‌چینه‌ پشتی، پتی وایه‌ خۆی له‌ ئاسمانه‌ و خه‌لکه‌که‌ی دیکه‌ش له‌ رێسمان.

که‌ قسه‌کانم ته‌واو کرد ده‌رگای ژووره‌که‌م پێک دادا و به‌ره‌و پۆل چوومه‌وه. ئیستاش بۆم ده‌رنه‌که‌وت که‌ ئایا ئه‌وجاره‌ به‌ راستی ئاغای ره‌حمانی موده‌ریسی نێردراوی ئاغای مو‌حسین بوو یا‌ن نا. به‌لام دوایی بۆیان گێرامه‌وه‌ که‌ ئه‌و کاره‌ ناله‌بارانه‌ هه‌مووی له‌ بن سه‌ری فاته‌ه‌ خانی په‌نجه‌وی دابوو که‌ ئه‌وکات بریکاری به‌پویه‌به‌ربوو، بۆ خۆ شیرن کردن و خۆ بردنه‌ پێشه‌وه‌، ده‌چوه‌ فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ و ماستاو ومه‌رایی ده‌کرد و قسه‌ی دێنا و ده‌برد. ئیستاش که‌ ئیستایه‌ قه‌تم به‌ روویدا نه‌داوه‌. به‌ ته‌مای شوینی خانم مه‌عریفه‌ت بوو. بۆی خه‌به‌ر له‌وه‌ی که‌ تا ئه‌و خاته‌ له‌ قوتابخانه‌ به‌پویه‌به‌ر بۆ، نه‌ ئه‌و و نه‌ که‌سی دیکه‌ ناتوانی وه‌لای بونی و بچینه‌ شوینه‌که‌ی. ماوه‌یه‌ک دواتر که‌ خانم مه‌عریفه‌ت ئه‌و قوتابخانه‌ی به‌ جێ هێشت، باش بوو، ئه‌و لاله‌ لاله‌کردنه‌ی فاته‌ه‌ خانی به‌ زایه‌ نه‌چوو، خه‌ونه‌که‌ی وه‌دی هات و بوو به‌ به‌پویه‌به‌ری قوتابخانه‌.

له‌ ژياندا بۆ وه‌پێش خستنی خۆم و کاره‌کانم نه‌ سه‌رم بۆ که‌س دانه‌واندوه‌ و نه‌ مه‌راییم بۆ که‌س کردوه‌ و نه‌ پاشه‌مله‌ش باسی هاوکاره‌کانم کردوه‌. به‌لکو هه‌میشه‌ حیسابم له‌ سه‌ر توانایی خۆم کردوه‌ و به‌ دڵ و گیانی کارم کردوه‌. جا بۆیه‌ شه‌وانه‌ که‌ سه‌رم له‌ سه‌ر سه‌نیر داناوه‌ به‌ وێژدانێکی ئاسوده‌ خه‌وم لیکه‌وتوه‌. فه‌لسه‌فه‌ی ژيانم ئه‌وه‌بووه‌ که‌ قه‌ت ئیحترامی زیاده‌ له‌ سنور بۆ که‌س دانه‌نیم. نه‌ خۆم به‌ بچووک بزانی و نه‌ که‌شیش به‌ چاوی سووک چاوی لێ که‌م. ریزی هه‌ر که‌شیشم به‌ قه‌ده‌ر خۆی گرتوه‌.

قه‌ت بوه‌ فێرگه‌یه‌ک ئاوی خواردنه‌وه‌ی تیدا نه‌بیت؟ چۆن ده‌بن قوتابی و مامۆستا پێنج شه‌ش کاژێر توونیا‌یه‌تی بکێشن؟ که‌ هات و داوامان له‌ فه‌راشیش کرد بچێ ئاوی خواردنه‌وه‌مان بۆ بێت، پێمان بۆین تیکه‌در. له‌ نیو هاوکار و ده‌ور و به‌ره‌کانی کاره‌که‌م، که‌م که‌س چاره‌ی ده‌ویستم، ئه‌وه‌ش گونا‌هی ئه‌وان نییه‌ به‌لکو

من به گوناھی خۆمی دهزانم، له بهر ئه وهی که من بیر و بۆچوونی خۆم هه بوو، هه لۆتستی خۆم هه بوو و قسه شم له پروو بوو. له ماستاو و مه رایێ کردن و خۆ نۆاندنیش بێزار بووم و سه ریشم بۆ که س دانه ده نواند. ئه و جوړه هه لسوکه وتهش به گشتی زۆر به دلی خه لک نه بوو و تا ئیسته ش نییه و له وانه یه قه تیش نه بێ. ئه وانه ی پله یه ک له سه ره وهی تۆن، بیان خۆشه به گه وریان بزانی و سه ریان بۆ دانه وێنی، ئه وهش به منی که هه میشه دژی پێهه لگوتن و هه لپه رستی بووم، نه ده کرا. پێم وایه هه ر که سیش ریزی خۆی و خه لکی گرت، شایسته ی ریز لێگرته. دوا ی پشووی هاوینی هه ر له قوتابخانه ی مه هناز کارم ده ست پێکرده وه. ده رکه ی قوتابخانه که ده که وته سه ر دالانیک که دوو پۆلی تیدا بوو، به کتیکیان له ده ستی راست بوو و ئه وی دیکه ش له ده ستی چه پ. له دالانه که پرا به دوو پلیکان ده چوینه خوارێ بۆ ناو حه وشه که. پۆله کانی تر و ژووری به رپوه به ر له و سه ری حه وشه که بوون. بۆ ئه و هه موه مامۆستا و قوتابیانه ش لام وایه، دوو یا سێ سه رپێشاوی تیدا بوو. ئه و وه رزه پۆلی دووی سه ره تایی به شتست قوتابییه وه وه به ر من که وتبوو. پۆله که م له ده ستی راستی دالانه که هه لکه وتبوو. بۆ ئه و هه موه قوتابییه هۆده یه کی بچوکی لاکتیشه یی ته رخان کرابوو. که مێکیش تاریک بوو. په نجه ریکی مام ناوه ندی نه زۆر گه وره و نه زۆر بچوکی تیدا بوو که ده پروانیه حه وشه که، به لام شوشه کانی له میژ بوو خاوین نه کرابوونه وه و ریکه ی به رووناکی نه ده دا بێته ژووره وه. ئه وه ی راستی بێ هه ر چل قوتابی له و ژووره جێگایان ده بووه. که له ده رگای پۆله که وه وه ژوور ده که وتی، له لای راست، ته خته په ش به دیواریوه هه لوه سه رابوو. میژیکی بچوک له گه ل ئه سکه ملیک بۆ من له ده ستی چه پی ده رکه وه داندرابوو. مه ودا ی ئیوان ته خته په شه که هه تا ریزی یه که م هه ر مه تریک ده بوو. که نووسینی سه ر ته خته په شه که مان پاک ده کرده وه، تۆز و خۆلی گێچه که هه مووی ده هاته ناو ده مو چاو و زارمان. نازانم له دوا ییدا قوتابییه کانم له باری سلامه تیه چیان لێ به سه ر هاته وه به هۆی ئه وه هه موه تۆزه ی چووبوه ئیو سینگیان. هیوادرم که سیان تووشی ئاسم یان نه خۆشی دیکه نه بووبن. قوتابییه کان وه ک مریشکی ناو کولانه یه ک له سه ر یه ک دانیشتبوون. میژ و ئه سکه ملی قوتابییه کانیش که به فارسی "نیمکت" ی پێده گوترا، به یه که وه نووسابوو و له

تهخته دروست کرابوون. وا ساز کرابوو که جیگهی سځ قوتابی ده‌بووه، به‌لام له رووی ناچاریه‌وه له سهر هیندیک له نیمکه‌ته‌کان چوار قوتابی داده‌نیشن. نه‌و به‌سته‌زمانانه ته‌نانه‌ت به باشی جیگهی ده‌ستیان بځ جوولانه‌وه و نووسین نه‌ده‌بووه. نازانم کام پښداگوگ، نه‌وه‌ی هره‌باش، ده‌یتوانی یارمه‌تی نه‌وکومه‌له قوتابییه به‌سته‌زمانانه‌ی دابا تا شتیک فیر بن و وه‌پیش که‌ون. له‌وانه‌یه، نه‌گهر ژان ژاک رووسو که خو‌ی خاوه‌نی تښو‌ری تایه‌تی سه‌بارت به پښداگوگیه، زیندوو بایه‌وه، به زحمت توانیای یارمه‌تی شت مندالی‌ حه‌وت هه‌شت سالانه‌ی دابا و فیری خو‌یندنی کردبان، نه‌ویش به زمانیکی جیاواز له زمانی زگماکی خو‌یان. ههرچونیک بی، بځ من کاریکی زحمت بوو، خراپیش نیه، پی له خاله‌ لاوازه‌کانی خوم بنیم.

ههر له سه‌ره‌تاوه به به‌رپوه‌به‌ری قوتابخانه‌م راگه‌باند که وانه‌گوتن و فیر کردنی شت قوتابی له توانای مندا نیه و له باری پښداگوگیشه‌وه، هه‌له‌یه. گوتم، خو‌ نه‌مه کونفرانس بځ گه‌وره سالان نیه، نه‌وانه مندالی‌ حه‌وت هه‌شت ساله‌ن و نه‌وه دووهم ساله‌ ده‌خو‌ینن، نه‌ویش به زمانی فارسی که هینده له می‌زیش نیه له‌گه‌لی ناشنا بوون. ئیوه چاوه‌روانی نه‌وه مه‌بن که من بتوانم یارمه‌تیاں بده‌م، ههر ده‌توانم به‌وه‌ی رابگه‌م له پوله‌که‌دا بیده‌نگیان که‌م. پیده‌چوو کار به ده‌ستانی قوتابخانه‌ نه‌و قسه‌یان زور به دل نه‌بن. سهر له نو‌ی کارمان که‌وته فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده. له‌گه‌ل‌ ناغای محمد محسن (محهمه‌دی موحسین) به‌رپوه‌به‌ری فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده قسه و باس‌مان کرد. نه‌من له سهر نه‌وه‌ی سوور بووم که پوله‌که ده‌بن بکریته دووبه‌ش و نه‌ویش ده‌یگوت بو‌یان ناگو‌نج. ئیدی هه‌موو نه‌و قسانه‌ی من وه پشت گو‌ی خرا و هیچ هه‌ولیک نه‌ده‌درا تا چاره‌سه‌ریک بځ نه‌و جو‌ره کیشانه‌ بدو‌زنه‌وه. نه‌من مامه‌وه و پوله‌که به شت قوتابییه‌وه. تا نه‌و جییه‌ی بوم ده‌کرا هه‌ولم له‌گه‌ل ده‌دان، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی که کا‌ژیری وانه‌گوتن په‌نجا خوله‌ک بوو، ههر قوتابییه‌ک خوله‌ک‌تیکشی وه به‌ر نه‌ده‌که‌وت. جا نازانم نه‌و به‌رپوه‌به‌رانه چون چاوه‌روانی گه‌شه‌کردنی نه‌و قوتابیانه‌یان ده‌کرد.

ماوه‌یه‌کی کورت دوا‌ی پشوی هاوینه و ده‌ست پیکردنی خو‌یندن، هه‌موو رو‌ژی دوا‌ی نیوه‌رو، ماوه‌ی کا‌ژیریک مه‌شقیان به پوله‌کانی پینج و شه‌ش ده‌کرد بځ نه‌وه‌ی

که له روژی چواری تابان که روژی له دایک بوونی شا بوو، بتوانن به جوانی و ریک و پیک به ریز پرۆن. نه وهش ببوو به کیشیهک که بهری دهرس گوتنی مامۆستای پۆله کانی ترو فیتر بوونی قوتابییه کانی ده گرت. هه رکه پۆلی پینج و شەش ده ستیان به راهیتان ده کرد، دهنگی ته په ته پی پینان ده هاته ناو پۆله کانی ئیمه و هوشی قوتابییه کانی بۆ لای خوێ راده کیشا. نهو کیشیهش نزیکه ی مانکیکی ده خایاند تا کوو روژی جیژنی له دایک بوونی شا، نهو روژهش هه ر له به یانیه وه قوتابی کچ و کوپ، ده بویه هانبردبانه مهیدانی وه رزشی ناسراو به مهیدانی ئابیار. له وێ دهسته ی موسیقاچی نه پرتەش موزیک و باله بانیان لیده دا و قوتابییه کان به ریز ده پویشتن و سروودیان ده خوینده وه. به شیک له قوتابییه کانیش ئاماده کرابوون تا به رنامه ی جوړاجوړ پیشکش بکه ن. ئیتر نهو به زمه تا ئیوارنکی درهنگ درێژه ی هه بوو.

زستان داها ت. به فربارین دهستی پێ کرد. سوڵ و سه رما له وهیدا نه بوو. زۆربه ی روژ کرپوه ی ده کرد و چاو چاوی نه ده دیت. پۆله که مان به کووره ی نه وتی، که له ته نیشته نه سه که مه که ی من داندرا بوو، گهرم ده کرا. کووره ش دیاره به حال ژووره که ی گهرم ده کرد. هه ر نه ختیک له هه لمی زار گهرم تر بوو. نه گهر هانویستبا هیندیک گهرم تر بێ، پله یه ک به رزمان ده کرده وه، به لām له بهر گهرمه گرمی کووره که ی، که س گوێ له دهنگی که س نه ده بوو. به ناچاری پله یه ک نزممان ده کرده وه و ده بویه له گه ل سه رما که ی بسازین.

منداله کانیش هه تا ده گه یشتنه قوتابخانه ی، ده ست و پل و قاچ و قولیان له سه رمان چوو بوو. چونکه که س جل و بهرگی وای له بهردا نه بوو که بهرگی سه رما ی زستان بگرێ. زۆربه ی قوتابییه کان به زستانان چه که مه ی لاستیکیان له پێن دابوو، که نه ویش زۆر جار ان کۆنه چه که مه ی خوشکی له خوێان گه وهره تر بوو. نه وهنده له پێن کرابوو، شپوڤر ببوو و هیندیک جار کوون بوون و پر ده بوو له بهفر و هه موو لاقیان ته ر و سه رما بر دوو ده بوو. جا به و حاله وه نه ده کرا یه که سه ر ده ست به وانه گوتن بکه ی. هه ر که قوتابییه کان ده گه یشتنه جی، پێش هه موو شتیک ده بویه مۆله تیان بدیتتی تا له بهر کووره که خوێان ئیشک و گهرم که نه وه. دوا ی نه وه ی که گهرم ده بوونه وه، جا نه وسا ده ستمان به خویندن ده کرد نهو ده میش چی

وای نه ده ما بۆ کاتی وچان.

گرفتگی تریش برسیایه تی کۆمه لێکی بهرچاو له قوتابییه کان بوو، کاژیری به کهم به شیکیان له بهر برسیه تی و قۆره قۆری زگیان ناگیان له خوێندن نه بوو. باش بوو که کاتی وچان له لایهن قوتابخانه وه شیریان ده دانئ و به وهی قووه تیکیان ده هاته وه بهر و ده بوه هۆی وه کار خستنی میشکیان و توانایی فیربوونی ده دانئ. ههر که سه قروۆشکه ی (دۆلکه ی) خۆی له مالتیرا دینا تا شیر ی پێپهواته وه. ئه و قروۆشکانه له رووکیش (چینکۆ) بوون و نه ده شکان.

چهنه سالتیک دواتر گواستیاغه وه بۆ فیرگه ی په روانه، وه ک بریکاری به ریوه بهر ده ستم به کار کرد. به ریوه به ره ی ئه و قوتابخانه یه ژنتیکی خه لکی ورمی به نیوی خانم فهرجی که ژنی ئاغای هه کیمزاده ی خه لکی مه هابادی بوو. ژنتیکی ته پرپۆش بوو و دايم هه ولئ ده دا جلی جوان له بهر کا. خوین شیرن و خریله بوو، بۆیه هه میشه که وش ی پانیی زۆر به رزی ده پی ده کرد که نه ده بایه که مته له ده دوازه سانت بایه. جا زستانان که کۆلانه کان هه مووی قو و چلپاو بوو و قو ره که ش له ژیر پێدا فلچه فلچی ده هات و به که وشه کانه وه ده نووسا، ئه وه ی بۆ ببوو به کیشه یه کی گه وره چونکه به که وش ی پانی به رز ده ر نه ده چوو. به لام چاره سه ری بۆ دۆزیبۆوه. له مالتیرا چه که مه ی ده پی ده کرد و که وشه پانی به رزه که شی ده دا به میرده که ی یان به قوتابییه ک که دوا به دوا دا بۆیان دینا قوتابخانه ی. سه یر ئه وه بوو نه هاو سه ره که ی و نه قوتابییه کان له په نای نه ده رویشتن، ده بوا یه له دوا وه ی پرۆن. جا ههر که ده گه یشته جی، چه که مه کانی داده که ند و که وشه کانی ده پی ده کرد. له م قوتابخانه یه جگه له وه ی که بریکاری به ریوه بهر بووم، دوا ی ته واو بوونی پۆلی کیژه کان دوو جار له هه فته دا وانهم به ژنه گه وره ساله کان ده گوته وه. ئه و کاره م پی خۆش بوو به تاییه تی که ده م دیت ئه و ژنانه به چ په رۆشییه وه ده یان خویندن.

گه رچی خانم فره جی میردی به پیاویکی کورد کردبوو، حیسابی بۆ نه ده کردین و کوردی به هیچ نه ده زانی. له جیاتی وت و وێژ له سه ر بابته ی په ره ده یی، ههر باسی دوا که وتویی کوردی ده کرد. به لام ئه و قسه ناخۆشانه به سه ر مندا تیه پر نه ده بوون و وه لامم ده داوه و لیمان ده بووه ده مه قالی. هه رچه ند به ده گمه ن، به لام جار و باره ش هه ل ده که وت قسه یه کی ریک و پیک بکا. بۆ نموونه جارێک

باسی پیاوونکی ده کرد که خاوهن ههستیکی ناسک بوو به لام ژنه که ی به پتجه وانه ی نهو له دنیا یه کی دیکه دا ده ژیا. ده ی گوت نه گهر نهو دوو که سه له قه راخ چومی مه هابادی پیاسه ی بکه ن، پیاوه که ده چیتته نیتو دنیا یه کی خه یال هوه و بیر له شیعری رومانیک ده کاته وه، له وانه شه شیعری کیش بژنه که ی بلیت، له هه مان کاتدا ژنه که ی ده لئ: "نهو ناوه مالی جل شوشتنه، ئیتستا ته شتیکت پتیا و شیوت کردبا."

ههر لهو سهر و بهنده دابوو پرۆزه یه ک له قوتابخانه کانی کیژان دامه زرا نهویش بریتی بوو له پتشانگه یه ک له کاری ده سستییه جوانه کانی قوتابییه کان. نهو پتشانگه یه پتی ده گوترا غورفه که له مانگی گه لاوژدا بو ماوه ی دوو ههفته له سالونی شه هره داری (شاره وانی) به رتیه ده چوو. کاره ده سستییه کان له دۆلابی شوشه ییدا داده ندران. ههر قوتابخانه یه کیش غورفه ی خوی هه بوو. هه مووو روژی ئیواران که دوا زهنگ لئ ده درا، دوو ماموستا ده چوینه نهوئ و له پشت غورفه کان راده وه ستاین و خه لکی شاری ده هاتنه ته ماشایه و نه گهر پرسیارکیان هه بایه وه لآهمان ده دانه وه. کردنه وه ی پتشانگه له چه ند باره وه بیرکی باش بوو بهو مانایه که، ههر چه ند کم، به لآم هیتدیک له دایکه کان له گه ل کیژه کانیان ده هاتن و چاویان له غورفه کان ده کرد. نهو هه ده یتوانی هانده ریکی باش بئ بو کیژه کانیان. یان نه گهر به شیوه یه ک په ره ی پتدرا با، ده یتوانی بیتته بناغه یه ک بو نهو قوتابیانه ی له باری هونه ریه وه توانایی و کارامه ییان هه بوو و ده کرا له دوا یشدا هان درابان بو په ره پتدان به کاره هونه ریه که یان. به لآم نه وه نده ی من ناگام لیبوو، نهو پرۆزه یه له ناستیکی سه ره تاییدا مایه وه و په ره ی نه سه ند.

زۆربه ی کات ههر نه من و خانم فه ره جی له ژووری به رتیه بهر پیکه وه بووین، چونکه ماموستا کان له پۆل بوون. جا بویه نه من زیاتر گوتم له قسه ناخۆشه کانی ده بوو و به ته نیایی روو به رووی ده بوومه وه. جارکیان نه ونده ی قسه ی ناخۆش کرد ئیدی سنووری تپه پراند و نه منیش نه وه ی شایسته ی نهو بوو پتم گوت. دوا ی یه ک دوو روژ له دوا یان ناردم بو فه رمانگه ی په ره ورده، ده شم زانی هوکاره که ی چیه. که چوممه ژووره وه، دیتم ناخایان محمه دی مه جدی، محمه دی حه بیبی و ره حمانی موده رییسی دانیشتبوون و گو تیان خانم عه زیمی بو چی نه وه نده خانم فه ره جی نازار ده دیت. نه منیش گوتم من جوابی بئ رتیه کانی خانم فه ره جی به

کورد و قسه ناخۆشه‌کانیم داوه‌ته‌وه. ئه‌وانیش به سێ قۆلی که‌وتبونه پارێزگاری کردن له خانم فهره‌جی و قسه‌کانی منیان زۆر له لا گرینگ نه‌بوو. دوا قسه‌م ئه‌وه بوو گوتم ئه‌گەر ئه‌منیش عه‌جهم بام جوړیکی دیکه معامله‌له‌تان ده‌کردم. ئیدی خوداحافیزیم کرد و رویشتم.

له دوو سێ سال پتر بۆم نه‌کرا گوێ له قسه‌کانی خانم فهره‌جی که به گشتی سووکایه‌تی به کورد بوو بگرم. که دیتم واز له قسه‌ ناشرینه‌کانی ناهیتی، داوام له به‌رپۆه‌به‌ری فهرمانگه‌ی په‌روه‌رده کرد تا بمگوێزنه‌وه قوتابخانه‌یه‌کی تر. ههر نه‌متوانی لێکی ده‌مه‌وه و بۆشم نه‌چوو سه‌ر یه‌ک که ئه‌و خاڤه به‌م هه‌مووه ره‌شبینیه‌ی سه‌باره‌ت به‌ گه‌لی کورد هه‌یه، چۆن مێردی به‌ پیاوێکی کورد کردوه.

هێنده‌ی پێ نه‌چوو، له سه‌ر داوا‌ی خۆم، منیان گواسته‌وه بۆ قوتابخانه‌یه‌ک به‌ ناوی محسن (موحسین) که به‌ ئێوی ئاغای محمد محسن (محهمهد موحسین) کرابوو، که له دوو ده‌وره‌ی جیاوازا به‌ریوه‌به‌ری فهرمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ی مه‌هابادی بوو. خودالی خۆشبوو ساحیب خاڤی که‌رباسی، ژنی ئاغای محهمهدی حه‌بیبی، به‌ریوه‌به‌ری ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ بوو. له ویش وه‌ک بریکاری به‌رپۆه‌به‌ر درێژه‌م به‌ کاره‌که‌م دا.

ماوه‌یه‌ک پێ چوو، روژیک مامۆستای پۆلی شه‌ش و ساحیب خانم داوايان لێکردم وانه‌ی مامتایکی ئه‌و پۆله وه‌ ئه‌ستۆ بگرم. پێم گوتن که باشته‌ داوا له‌و مامۆستایانه بکه‌ن که نوێان دوازه‌ پۆلیان خوێندوه، نه‌ له منی که ههر شه‌ش پۆلم خوێندوه. به‌راستیش له خۆم را نه‌ده‌دیت، چونکه زۆر له مێژ بوو خه‌ریکی مامتایک نه‌ببوم. به‌لام وادیاربوو وه‌لامه‌که‌ی من رازی نه‌کردبوون و ئه‌و قسه و باسه‌یان به‌ گوێ ئاغای مدیری (مودیری) گه‌یانده‌بوو، که ئه‌و ده‌می به‌رپۆه‌به‌ری فهرمانگه‌ی په‌روه‌رده بوو، ئه‌ویش روژیک هاتبوو سه‌ردانی فێرکه‌ بکا، ئه‌و داوا‌یه‌ی تازه کرده‌وه. ئه‌منیش دیسان هه‌مان وه‌لامم داوه و گوتم ئه‌وه زۆلمێکی گه‌وره‌یه له قوتابییه‌کان ده‌کرێ، چونکه ئه‌من زۆر ده‌مێکه له دنیا‌ی مامتایک دوور که‌وتومه‌ته‌وه و پێم وایه که هێزم به‌ سه‌ریدا ناشکێ. ئاغای مودیری نه‌ک ههر لێم نه‌په‌نجا، به‌لکو زۆر قه‌دری رووراستی و شه‌هامه‌تی منی گرت.

مامۆستایه‌تی هه‌م خۆشی خۆی هه‌بوو هه‌م ناخۆشی. مامۆستا کاتیک

خۆشحاله و خۆى به سهرکهوتوو دهزانى كه قوتابيهكانى به چاكي فيرى وانهكان دهبن و بيري ليدهكهنهوه و وهك تووتى دووپاتهى ناكهنهوه. ئهو كاتهى قوتابيهكه ههنگاوئيك زياتر لهو شتهى كه بوى باس كراوه وهپيش دهكهوى، ماموستاكهى دڤخوش دهبى. هينديك جار ناخوش بوو چونكه وا دهبوو كه بهرپوهبهري قوتابخانه داواى ليدهكردى تا زۆرتر هۆشت به قوتابيهكهوه بيت و نمرهى باشى بدهيهى لهبهر ئهوهى كه بو ئموونه بابى سهرههنگى ئهپتهشه يان مندالى دهولمهنديكه. ئهو كارانه جوان نهبوون و له من نهدهوهشاوه. بۆيه جار و بار لهگهڵ بهرپوهبهر تووشى گيروگرفت دهبوين. لاي من توانايى و ههولدانى قوتابى گرینگ بوو نه پله و كارى باوكى.

هينديك جار داىك و بابى قوتابيهكان دههاتن و سوپاسيان دهكردين. جارى واش بوو دواى چهند سالى تووشى قوتابيهكى كۆن دهبووين كه يان دهرسى ماموستا ييان دهخپۆند يان چووبوونهزانكو بو خويندنى بالتر، زۆر بهرپزهوه دههاتنه پيش و سلاويان دهكرد. دواى ئهو ههمووه سالانه، ئيستا كه خانهنشينم و له سويد دهژيم، هينديك له قوتابيه كۆنهكانم كه ئهوانيش وهك من، ئاوارهى ههندهران بوون، تهليفونم بو دهكهن و ههوالم دهپرسن. زۆرى پى خوشحالم كه دهبنم سهرهپاي ئاواره بوون توانيوپانه خو بگرهنهوه و سهر كهوتوون.

با ئموونهيهكيش له بهسهرهاته ناخۆشهكان بگيرمهوه. جارتيكان كه قوتابيهكان له كاتى وچان له ههوشه ههلبهز و دابهزيان دهكرد، ديتم يهكيكيان سهر و پرچى ئهويترى به ههموو هيز و تاقهتى خوۆ رادهكيشا. ئهمنيش لتيان چوومه پيشهوه و ليكم كردنهوه و خهت كيشيكم له تاوانبارهكه سهرهواند. بو رۆژى دوايى داىكى هات بو شكايهت. گوتى كچهكهم دهلى كه ليديراوه، گوتم راست دهكا. مۆلهتى نهدام بوى بگيرمهوه بوچى ليتمداوه، گوتى: "مهعهليمهكان ههمووتان كلفهت و نوكهري مندالهكاغان" و هينديك قسهى ناحهزى ديكه و ههپهشهى لى كردم. ئهمنيش گوتم زۆر مهمنوون بو ئهوهههوه قسه خوشانهت، بهلام ئهو گوپى لينهگرتم و پيش ئهوهى قسهكانى من تهواو بيت، تتي تهقاند و رويشت.

قسهى خوشيش نابى ون بى، جاريكى ماموستايهكى تورك تازه هاتبوه مههابادى، ناردبووپانه ئهو قوتابخانهيهى من كارم لى دهكرد و رۆژيك گوتى:

ما شېها خواهمان نمی بره از ترس اینکه مبادا کرد ها مارا بکشند. (تیمه شه‌وانه له ترسی نه‌وه‌ی که کورد نه‌مانکوژن خه‌ومان لی ناکه‌وئی).

نه‌منیش به پیکه‌نینه‌وه‌ گوتم:

پس چطوره که تا بحال زنده‌اید؟ (ئه‌ی چۆنه تا تیتستا زیندوون؟)

نمیدانم، شاید هم ترس بیخودیست. (نازانم، له وانه‌شه ترسیکی خورایی بیت).

نه، نترسید هیچکس شما را نمی‌کشد. (نانا، مه‌ترسن که‌س ناتانکوژی).

میدونی از بچگی به ما گفته‌اند که هیچوقت منزل کردها نخواهیم چون عمری هستند و انسان کش. (له مندآلیوه بییان گوتوین له مآله کوردان مه‌خه‌ون، چونکه کورد عومه‌ری¹³ و مروّفی کوژن).

اینها همش از تبلیغات نادرست و نادانی است. الان شما چند هفته‌ایست که در مهاباد زندگی میکنید کار نادرستی از مردم این شهر دیده‌اید؟ (ئه‌وه هه‌مووی له نه‌زانی و له پرۆپه‌گاندی درۆوه سه‌رچاوه‌ی گرتوه. تیتستا ئه‌تۆ چه‌ند هه‌فته‌یه‌که له‌م شاره ده‌ژیت، چ خراپه‌یه‌کت له کورد دیتوه؟)

در واقع برخورد نادرستی از کسی ندیدم. فقط یک عمر از بچگی با این فکر زندگی کرده‌ایم، به همین دلیل مشکل است و زمان زیادی لازم دارد تا این افکار را از مغزمان بیرون کنیم. (ئه‌وه‌ی راستی بیت هه‌لۆتستیکی نارێکم له که‌س نه‌دیوه. به‌لآم له مندآلیوه‌وه وا په‌روه‌رده کراوین، بۆیه بۆمان زه‌حمه‌ته و کاتیکی زۆریش پیویسته تا کو ئه‌و بیرانه له میشکمان ده‌ر که‌ین).

¹³ شیعه‌کان به سوننه ده‌لێن عمری (عومه‌ری)

خانوو دروستکردن

نزیکه‌ی هه‌شت ساڵان له‌گه‌ڵ هاوسهر و منداله‌کانم له خانووی کرێدا ژیاين. له‌و ماوه‌یدا پتر له دوو سێ جار، مالمان گوێزایه‌وه. هیندیك جار به‌خت یارمان ده‌بوو و تووشی خاوه‌ن مالی زۆر باش ده‌بووین وه‌ك ئه‌وكاته‌ی کرێگرته‌ی حاجی هاجر خانم و حاجی که‌ریمی قازی بووین که‌ بو‌خۆیان له‌ به‌شیکی خانووه‌که‌ دا و ئیمه‌ش له‌ به‌شه‌که‌ی دیکه‌ داده‌ژيان. چاکه‌ی ئه‌و خێزانه‌م قه‌ت له‌ بیر ناچێ. کاتی واش بوو، به‌خته‌که‌مان نه‌یده‌هێنا. جارێکیان، چه‌ند ژووریکمان به‌ کرێ گرتبوو که‌ خاوه‌ن مال له‌ به‌ریکی چه‌وشه‌دا ده‌ژیا و ئیمه‌ش له‌ به‌ره‌که‌ی تریدا. خاوه‌ن ماله‌که‌مان باش نه‌بوو، بو‌ ئه‌وونه، ده‌رگای ئاو‌ده‌ستی به‌ قفل داده‌خست و به‌ مۆله‌ت بوی ده‌کردینه‌وه و ریی نه‌ده‌داین میوا‌مان هه‌بێت. به‌ گشتی، ژیاين کرێگرته‌یی ئازادی بو‌ نه‌هیشته‌بوینه‌وه. ئه‌و جو‌ره‌ رووداوانه‌ زیاتر هانی ده‌داین که‌ له‌ هه‌ولێ مال سازکردندا بین، هه‌رچه‌ند له‌ باری ئابووریه‌وه، تووشی زه‌حمه‌تیکی زۆر بووین به‌لام ده‌ستمان به‌ دروستکردنی خانوویه‌ك کرد.

دوا جار خانوویه‌که‌مان له‌ حه‌مه‌دی و سێ کووتکه‌ی به‌ کرێ گرت که‌ ده‌که‌وته‌ سه‌ره‌وه‌ی کۆلانی ئه‌یوبیان. که‌ که‌مێک هه‌ڵده‌کشای و هه‌ر له‌ ریزی خانوه‌که‌ی خۆیان به‌رانبه‌ر به‌ مالی حوسێن ئاغای مفتی بوو. ئه‌وه‌ی راستی بێ، خانووه‌که‌ ته‌نیا چه‌ند ژووریک به‌کار ده‌هات و بو‌ ئه‌وه‌ی ده‌بوو مرۆف تیدا ژیا‌با، ئه‌وانیتر پتر له‌ که‌لاوه‌ ده‌چوون تا ژوور. چه‌ند مانگیك زیاتر له‌ ویدا نه‌بووین، گوێزامانه‌وه‌ خانووبه‌ره‌که‌ی خۆمان که‌ هیشتا نیوه‌ته‌واو بوو.

میرزا حه‌مه‌د بو‌ خۆی و ژن و مندالی هه‌ر نزیك ئه‌وی له‌ بنه‌سته‌تیکدا ده‌ژيان. دوو سێ خانووی دیکه‌ش ده‌رکه‌یان به‌ سه‌ر ئه‌و بنه‌سته‌وه‌ بوو. له‌و خانوانه‌دا هه‌ر ژوور و دوو ژوور درابوه‌ خێزانیك به‌ کرێ. یه‌کیك له‌و خێزانانه‌ی له‌ وی دابوون کورێکیان هه‌بوو که‌ ئه‌و کاته‌ ته‌مه‌نی هه‌ر ده‌ دوازه‌ ساڵ، ره‌نگیشه‌ که‌مه‌تر بوو بێ، به‌ بابه‌ گولان بانگیان ده‌کرد و زۆر سه‌گ خۆشه‌ویست بوو. روژ تا ئیوارێ خه‌ریکی سه‌گه‌ به‌ره‌للākani گه‌په‌ک بوو. له‌ ئاو بگره‌ تا وردکه‌نان و ئیسک و ئه‌وه‌ی ده‌ستی که‌وتبا ده‌یدانی ناگای لێیان بوو. ئه‌وه‌نده‌ له‌گه‌ڵ سه‌گان به‌ کۆلاند

پياسهى كړدبوو كه له لای مندالو وردكهى گهړهك به بابى سهگان بهناوبانگ بېوو. بهلام نهو لايه نهى باش نهبوو كه جار جار شهړه سهگى پنده كړدن و جا وه پړنى سهگ بهرهو ئاسمان ده چوو و چاويان ليكتر دهرده په پړاند و تا په كريان شپږودر نه كړدبا وازيان له يه كتر نه ده هيتا. يه كجار ديمه نيكي ناخوش بوو و نه منى ده خسته وه بيري منداليم كه هينديك جار كوومه له سهگيكي برسى به تاييه ت له زستاندا پيكه وه بوون و موړه يان لن ده كړدم و منيش زور به ترس و لهرزوه لتيان تپهړ ده بووم. شتيكي ديكهش لهو بابته شهړه كه له باب بوو كه ههر كه سهو كه بابى خوى دينا و به شه پړيان دهدان. نهو دوو كه له بابته نه وه نده به يهك هه لده پړزان تا په كريان له ت وكوت ده كړد.

نهو كاتهى كه كريرگتهى ميرزا حه مدهى سى كووتكهى بووين، ژنيكي خه لكى گونديش به نيوى خات زبيد، به خووى و چوار مندالى، ژوورتيكان له وى به كريرگرتبوو. نهو ژنه زه حه تكتيشه ژيانتيكي زور تالى هه بوو. گوايه پياوه كهى به رانېهر به ژن و مندالى زور توند و تيژ بوه و به رده وام ده ستى له سهر هه لتيان و داركارى كړدون. دواجاريش ژنى به سهر هيتاوه و نهوانى به په لا كړدوه و هيچ يارمه تيه كيشيان نادا. نهو شيره ژنهش ههر چوار مندالى هه لگرتبوو به دزى ميره كهى هه لاتبوو و هاتبوه مه هاباد. به نانكردن و كارى مالان ژيانيان به كويره وه رى به پړوه ده بږد. مندالى نو به رى كچيكي دوازه سيزده سالانه بوو هه تا بلتي ته نه بل و ته وزه ل بوو. هيچ كارتيكي له خووى نه گرتبوو. نهو دايكه شهو و روژ هه دادانى نه بوو كه چى نه م كچه ياريد هيه كي نهو دايكه به دبختهى نه ده دا. لهو بچوكت كورتيك بوو كه له به ريوه بږدنى ماله وه يارمه تيدهرى دايكي بوو. كريركارى ده كړد و نه وهى ده ستى ده كهوت دهيدا به دايكى بو خه رجي. روژنيك ههر نه ونده مان زانى كه كچه گه وره كه له مالى هه لاتووه. ماوه يهك به دواى دا گه پړان، به لام بى سهر و شوين چوو، تا سى چوار سال دوايى له گه ل ژنيكي عه جه م گه پړابوو، گوايه خه سويه تى. هاتبوه وه سهرتيك له دايك و

خوشك و براكهى بدا. پاشى چهند روژان خودا حافيزى كړدبوو و روښتنبوه وه. نيت هر نهو روښتنه بوو كه روښت، قهت نه گه پړاوه و نه مانزاني چى به سهر هاتوه. كوپره كهى ته مهنى له كاتى قوتابخانه چوونى تپه پريبوو، به لام دوو كچه كاني ترى

هيشتا بچوک بوون. که کاتي قوتابخانه چوونيان هات من زورم ههول له گهل دان که وه بهر خوئنديان بنين وناويشم له قوتابخانه نووسين به لام به داخه وه ههوله کم سهری نه گرت چونکو نهو دوو کيژانه مهراقی خوئنديان نه بوو و زور زوو وازيان له قوتابخانه هينا. ده دوازه ساليک پيچوو ههتا نهوشيره نه هينديکي دراو وه سهرهک نا و توانی پارچه زهويکي به قيست له گه په کي مهحموودکانن بکړي و دوو ژوور و حهوشهيه کي بچوکي لي دروست کا. کهچکاني ميږديان کرد و ههرخوي و کوره کي پيکه وه ده ژيان. به لام ژيان له گه لي زور ميهره بان نه بوو. ههر که هات که ميک به سيته وه، تووشي نه خوשי بوو و هه ميشه له بهر ژاني له شي دهی نالاند. تووشي هه لمساني زک ببوو و له بهر ژانه زک هه داداني نه بوو. ده فتری بيمه ي ده رمانی ئيمه ي به کار ده هينا و سيمين نه وکاته چهند جار برديه لای دوکتور و ده رمانه کاني ده دايه، به لام کار له وهی ده رچووبوو و ده رمانه کان زه بريان به سهر نه خو شيه که دا نه ده شکا. دواي تیکچووني حکومه تي شا، کوره کي ببوو پيشمه رگه ي کومه له. خات زييد له دوا روژه کاني ژياني زور نه خو ش و کلول بوو و له شير و خورشيد که وتبوو و نه من نه وهنده ي بوم ده کرا، سهرم ده دا و ناگام ليی ده بوو تا روژيکي نهو دنيا پر له مهينه تي به جي هيشت و ههزار حه سهره تي برده ژير گله وه. نه وهنده ش به سهر کوچی دوايی خات زييد دا تينه په ريبوو که بيستم کوره که شي له پيشمه رگابه تي گياني شيرني به خت کردوه.

باخي شيخي به ش به ش کرا و زهويه که يان به ماموستاکان و کارمه نده کاني به شي په روه رده و ... هتد فروشت. ههر به شه ي ٤٥٠ مه تر دوو جا بوو. ئيمه ش به شيکمان کړي و وامان دا نا که من بير له دارشتني پلانی ماله که بکه مه وه. له فکري خو مدا نه خشه که يم دارشت، که بو سهرده مي خو ي خراپ نه بوو و تا نه ندازه يه کيش مؤډرېن بوو. له گهل وه سټاکه باسمان کرد که خانويه کي بهو جوړه مان ده وي. به کوپړه وه ري و قهرز خانوومان لي ساز کرد. بوخوشمان گه وره و بچوک يارمه تي وه سټا و کړي کاره کايمان ده دا، چونکه، ده مانه ويست هه رچهند زووتر ته واو بيت. نهو کاته ي که خه ريکي سازکردني خانوو بووين، وهک پيشتر باسم کرد، کړي گرتي ميرزا حه مه دي سي کووتکه ي بووين، که ماله که له ويوه دوور نه بوو. هيشتا خانووک به ته واوي ساز نه بوو بوو، گويزامانه وه. نه وده م، ئيمه سي

مندالمان هه‌بوو، سه‌لاح، سیمین و سارمی جوانه‌مه‌رگ.

نه‌خشه‌که وابوو که له ده‌رگای ده‌ره‌وه را ده‌هاتینه نێو‌ه‌ساریکی گه‌وره، له لای راسته‌وه مدبه‌ق (سه‌ر ته‌ندوو‌ر) بوو و هه‌ر وه‌ها جار و باریش چیشتمان تیدا لیده‌نا. که‌میک له‌ولاتر ئاوده‌ست بوو. له ده‌ستی چه‌پیش ژێرخانی‌کمان دروست کردبوو بۆ شت پاشه‌که‌وت کردن بۆ نموونه کوپه‌ په‌نیرمان له ژێر زه‌وی ده‌نا. ئەو ژێرخانه به‌ هاوینان زۆر فینک بوو. به‌شی زۆری هه‌وشه‌که‌مان به‌ باخچه‌ی پر له گولی جۆراوجۆر رازاند‌بو‌ه‌وه. له په‌نای دوو دیواره‌کانرا تاپیش بینای ماله‌که‌ دوو باخچه‌ی درێژکۆله‌مان به‌ پانایی نیو مه‌تر دروست کردبوو. دوو باخچه‌ی چوارگۆشه‌ش له له لای راست و به‌ هه‌مان شێوه‌ دووی دیکه‌ش له لای چه‌په‌وه. هه‌وزیکی نه‌ زۆر گه‌وره و نه‌ زۆر بچوو‌کیشمان له نێوه‌پراستی هه‌وشه‌که‌دا به‌ موزاییکی شین دروست کردبوو، له‌ناوه‌پراستیدا فیشه‌یه‌ک ئاوه‌که‌ی به‌ سه‌ما ده‌پشته‌ ناو هه‌وزه‌که. که له هه‌یوانه‌که‌وه ده‌هاتینه ناو هه‌سار له لای راسته‌وه چالاو (بیر) مان لێ‌دابوو تورمپامان له سه‌ر دانابوو بۆ روژی خو‌ی، نه‌وه‌کو ئاو به‌ردری یان له زستان لووله‌کان ببیه‌ستی.

هه‌ر که ئێواره داده‌هات و هیندیک فینک ده‌بووه، باخچه‌کا‌مان ئاو ده‌دا. بۆنی گولی گولاو و گوله‌کانی تر له‌گه‌ڵ بۆنی ریحانه‌و سووسه‌مه‌ر تیکه‌ڵ ده‌بوون و ته‌واوی هه‌وشه‌که‌یان پر ده‌کرد له بۆنی خو‌ش. شو‌په‌ شو‌پری ئاوێ له‌گه‌ڵ بۆنی خو‌شی گولان و ئاسمانی پر له‌ ئه‌ستیره‌ پێکه‌وه دیمه‌نێکی بی وێنه‌یان پیک ده‌هیتا. تا شه‌و دره‌نگانێکی له هه‌یوان داده‌نیشتین بۆ ئه‌وه‌ی چێژ له‌و جوانیه‌ وه‌رگرین و پێمان هه‌یف بوو که ئەو هه‌م‌وه‌ سروشته‌ جوانه به‌جێ بێلین و به‌جینه نێو دنیای بێهۆشی و خه‌وتن.

بینا‌که‌شمان وا ساز کردبوو که دوو ژوو‌ر و پێشخانه‌یه‌ک له لای راست بێ و دوو ژوو‌ر و پێشخانه‌یه‌کی‌ش له لای چه‌پ، له‌ناوه‌پراستیشدا، نێوان دوو به‌شه‌که ژوو‌ریکی گه‌وره‌ی به‌ دوو ده‌رکه‌وه تیدا بوو که هه‌ر یه‌که ده‌که‌وته‌نه سه‌ر پێشخانه‌یه‌کیان. هه‌ر دوو به‌شه‌که ده‌رکه‌یان ده‌که‌وته‌نه سه‌ر هه‌یوانه‌که که که‌میک له هه‌ساره‌که به‌رزتر بوو. ئەو دوو به‌شه‌ دیانتوانی سه‌ربه‌خۆ بن و بۆ ئه‌وه‌ی ده‌بوو له کاتی پێوستی، لایه‌کی به‌ کری بده‌ین. به‌شه‌که‌ی ده‌ستی راست ده‌چوه‌ ناو پێشخانه‌یه‌ک

که دوو ژووری دوازده مهتری دهکهوته سهر و لهو سهری پیشخانهکەش دەرکهیهک
بۆ ههوشه چکۆلهکە پشتهوه دهچوو. ئەوهی دهستی چهپیش به ههمان شتیه.
ژووره گهورهکەش درژایهکە پینچ مهترو نیو و پانایهکەشی سێ مهترو نیو بوو.
یهکیک له هۆدهکانی بهشی چهپی بیناکه دهچوو بۆ چیشتهخانه و لهویشهوه
دهچوو بۆ ههمام و ئاودهستی دووهم. پیشخانهکەش لهو سهریهوه دهچوه ناو
ههوشه بچووکه که باخچهبهکی مام ناوهندیشی تیدا بوو. له ویدا سهوزهی
خواردن، تهماته و خهیار و کالهک و شوتیمان چاندبوو. لهو ههوشه دا له وهزی
پایز و زستان کوپه ترشیات و مرهباشمان لێداهنا.

من جگه له کاری مامۆستایی، لهگهڵ سروشت و ئاژەڵ زۆر ههستم به نزیکي
دهکرد و لهگهڵ لیبیان دهچوممه نێو دنیایهکی خهپالی و رۆحی زۆر جیابواز له
پهتوهندی لهگهڵ مروڤ دا. سروشت توانایی و ئینتېرژیکي بێ وینهی دهدامن. بۆیه
دوای کاری قوتابخانه، زۆر لهگهڵ باخچهکان خهریک دهبووم به تاییهتی به بههار
و هاوین هههه که له قوتابخانه دهگهڕامهوه ئیدی خهریکی باخچهکان دهبووم. زۆر
جار تۆوی گولێ جوانم له خهسووم و کاک عوسمانی یوسفی وهه دهگرت و
دهمچاندن. کاک عوسمان جگه له وهی که تۆوی گولێ دهدامن، لیشی فیری
پهپوهند و قهڵم لێدان بووم. هینده خهریکی باخچهکان دهبووم که جاری وابوو
دایکم وهئامان دههات و پی دهگوتم: "ئهتۆ دهبو کچی باخهوان بایه. ئاخه ئهتۆ
چی و باخچه چی." سێ چوار پشیلەش له ههساردا دههاتن و دهچوون و دایکم
خواردنی دهدان و ئاگای لیبیان بوو. مریشک وکەلهبابیشمان له مالهوه راگرتبوو.
کولانهی تاییهتیشمان لای دارتاش بۆ به دروست کردن دابوون، بهلام دوایی بۆم
دهرکهوت که ههزیان پتر له مدبهقهکەیه تا خانوچکهکە خۆیان. له وانهشه له
مدبهق جینگهیان فراوانتر بووبن، بۆیه ئهویان پێ خۆشتر بوو. جا بههاران هیندیک
له مریشکهکان کورک دهبوون و ئهوهدهم جینگهم بۆ له ژیرخانهکه جیبهجی دهکردن
تا دوای سێ ههفته جوجکهیان ههڵدینا. سهههتا پرپۆلهم بۆ جوجکهکان دروست
دهکرد تا کهمیک گهوره دهبوون و دهیانتوانی شتی دیکه بخۆن. به رۆژ له نێو
ههساریان کۆلان دا دهگهڕان. جاری واش بوو دهبوونه گرفت بۆ گۆلهکان،
دهکهوته نێو باخچه و گۆلهکانیان لێ دهشکاندم. که له کۆلانیشت دهبوون، مهترسی

ئه‌وه هه‌بوو که بیان دزن. کورپکی گهنج ئه‌ودهم به ناوبانگ بوو که مریشکی ده‌دزی و ئیستا ئیوه‌که‌م له بیر نه‌ماوه.

بیجگه له وه، به گشتی ئیستاشی له‌گه‌ڵ بێ زنجیره درامای پۆلیسیم زۆر پێ‌خۆشه. ماوه‌ی چهند سال، شه‌وانی هه‌ینی دره‌نگانیک، کانالی رادیوی تاران چیرۆکیکی به‌ نیوی جانی دالێر بلاو ده‌کرده‌وه. چیرۆکه‌که به‌ موسیقایه‌کی سامناک ده‌ستی پێده‌کرد. هه‌ر له‌ درێژه‌ی ئه‌و موسیقا ترسناکه، ته‌لیفون دوو زه‌نگی لێده‌دا و پۆلیسیک وه‌لامی ده‌داوه و ده‌یگوت "ارادتمند جانی دالر". له‌ وه‌رگێرانی چیرۆکه‌که‌دا ده‌نگی ئه‌و مرو‌فانه‌ی بۆ کاراکتیره‌کانیان هه‌لبژارد رابوون زۆر باش ده‌گونجان و رۆڵه‌که‌یان به‌ چاکی ده‌بینی. شێوه‌ی قسه‌کردنه‌که‌شیان ده‌یبرده‌ ناو چیرۆکه‌که‌وه و ده‌بوومه‌ به‌شێک له‌ چیرۆکه‌که. زۆربه‌ی کات رۆڵی پۆلیسه‌که‌م هه‌ڵده‌بژارد و به‌ درێژایی چیرۆکه‌که به‌ دوا‌ی تاوانباره‌که‌و چاره‌سه‌ریدا ده‌گه‌ڕام. به‌ راستی چێژم لێ وه‌رده‌گرت. خۆبێنده‌وه‌ی شیع‌ر و کتیبی میژوویشم زۆر پێخۆشه هه‌ر وه‌ها کتیبی پۆلیسی ده‌مباته‌ نێو فکر و خه‌یاڵیکی خۆشه‌وه و تووشی خرۆشانم ده‌کا. به‌ درێژایی خۆبێنده‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره‌ چیرۆکانه به‌ دوا‌ی کابرای تاوانباردا ده‌گه‌ڕێم و هه‌ست به‌ چالاکی ده‌که‌م. هه‌یندیک جاریش له‌ گه‌ڵ دایکم پێکه‌وه گوتمان له‌ شوکرو‌للا بابان ده‌گرت که شیع‌ری وه‌فایی و هی شاعیری تری له‌ رادیوی کرماشان ده‌خوێنده‌وه.

چهند سال دواتر که گۆژامانه‌وه بۆ تاران، زنجیره‌ی فیلمی Columbo (کۆلۆمبۆ) له‌ ته‌له‌فیزیون بلاو ده‌کراوه و زۆر هه‌زم پێ ده‌کرد. کۆلۆمبۆ هه‌م ناوی فیلمه‌که‌یه و هه‌م هی پۆلیسه‌که‌یه که رۆڵی سه‌ره‌کی ده‌بینی. شێوه‌ی بۆچوونه‌که‌ی بۆ پشکنین و هه‌ڵسه‌نگانه‌که‌یم به‌ دڵ بوو. فیلمی کۆلۆمبۆ ده‌یبرده‌ ناخی رووداوه‌که، هه‌موو ورده‌کاریه‌کان و هه‌ڵسه‌وه‌وت و شێوازی بۆچوونی زۆر سه‌ره‌نجیان راده‌کێشام.

یه‌ک دوو سال دوا‌ی ته‌واو بوونی خانه‌وه‌که‌مان، قوتابخانه‌ی فه‌ره‌ه‌نگیان له‌ سه‌د مه‌تری مائی ئیمه‌وه ساز کرا. ئاغای موبه‌له‌غی بوو به‌ به‌ریوه‌به‌ری قوتابخانه‌که و هاوژینه‌که‌ی منیش له‌ سه‌ر داخوازی خۆی گویژراوه بۆ ئه‌و خۆبێنده‌یه. چهند سالی‌ک هه‌وشه‌ی ئه‌و قوتابخانه‌یه بێ دیوار بوو، دیار بوو فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده

ئه‌وه‌نده‌ی بوودجه نه‌بوو تا دیواری بۆ ساز کات. بۆیه مندالان له کاتی وچاندا ده‌هاته نه‌یو ده‌شتی ده‌وروبه‌ری خوێندگه‌که. ئه‌وکاته هه‌ر دوو سێ مأل له‌و ناوه ساز کرا بوو و باقیکه‌ی ده‌شت بوو. جا له‌و به‌ینه‌دا مندالی سه‌ره‌هه‌نگیکی ژاندارمه‌ریش که له‌ وێ ده‌یخوێند ده‌هاته ده‌روه و گیرفانی پڕ له‌ به‌رد ده‌کرد و به‌ره‌و مألێ ئیمه‌وه ده‌هات. یه‌ک به‌ یه‌ک به‌رده‌کانی له‌ گیرفانی ده‌رده‌هێنا و فێر ببوو به‌ په‌نجه‌ره‌ی مألێ ئیمه‌ دادا و تا شوشه‌یه‌کی نه‌شکاندا وازی نه‌ده‌هێنا. به‌م جوړه چهند شوشه په‌نجه‌ره‌ی لێشکاندین. گوماشته‌یه‌ک¹⁴ نیوه‌پۆ و ئیواران، دوا‌ی ته‌واو بوونی قوتابخانه ده‌هات به‌ دوا‌ی کوپه‌که‌دا و روژیک پێشم پیگرت و گوتم ئه‌و کوپه‌ هه‌موو روژیک شوشه په‌نجه‌ریکمان لێ ده‌شکینی، به‌ دایک و بابی بلێ تا فێری کوپه‌که‌یان که‌ن به‌رد نه‌هاوی و شوشان نه‌شکینێ. کابرای گوماشته‌ش نه‌ هێنایی و نه‌ بردی گوتم: "به‌ پسر جناب سه‌ره‌نگ ته‌مت زن، اگر نه‌ ازت شکایت میکنیم." (تۆمه‌ت به‌ کوپه‌ی جه‌ناب سه‌ره‌نگ مه‌که‌ ئه‌گینا شکایه‌ت لێده‌که‌ین.) منیش له‌ سه‌ری نه‌پۆیشتم و هه‌یچم پێنه‌گوتم، به‌لام لای خۆمه‌وه گوتم جا وه‌ره کابرای نۆکه‌ری سه‌ره‌هه‌نگیش له‌ سه‌رمان بۆته سه‌روک. سارمی کوپم که له‌و قوتابخانه ده‌ی خوێند له‌گه‌ڵ برادره‌کانی هه‌ره‌شه‌یان له‌ کوپه‌ کردبوو، ئیدی به‌و جوړه ده‌ستی له‌ شوشه‌شکاندن هه‌لگرت. هه‌ر جاره‌ی چاو له‌و فیلمه‌ی چارلێ چاپلین ده‌که‌م که کوپه‌کی مندالی فێر کردبوو شوشه په‌نجه‌ره‌ی خه‌لک بشکینێ تا خۆی بچێ بۆیان تیبگریته‌وه و کاسبی پێوه ده‌کرد، ئه‌و کوپه‌م ده‌که‌وێته‌وه بێر. هه‌رچه‌نده‌ وا پێده‌چوو ئه‌وه‌ی ئه‌و کوپه‌ یاریکی مندالانه‌ بێ، به‌لام هه‌ی چارلێ چاپلین له‌ هه‌ژارییه‌وه بوو.

سارمی کوپم هه‌شتا ته‌مه‌نی نه‌بوو به‌ شه‌ش سال، داوا‌ی ده‌کرد ناوی له‌ قوتابخانه بنووسین و ئیمه‌ش له‌گه‌ڵ ئاغای موبه‌له‌غی که به‌پێوه‌به‌ری قوتابخانه بوو، قسه‌مان کرد و ناویان نووسی. روژیک دوا‌ی قوتابخانه هاته‌وه مألێ و به‌ پێکه‌نین و سه‌یره‌وه پرسیاری کرد:

ئه‌و سه‌ربازه‌ی که له‌ جیاتی خزمه‌ت له‌ پادگان وه‌ک نۆکه‌ر له
¹⁴ مألێ نیزامیک کار ده‌کا، پێی ده‌گوترێ گوماشته

دایه حهسەن گۆنجیشک کییه؟

رۆله بۆ چی دهپرسی؟

ئاخر ئه‌ورۆ مامۆستا یه‌ک له‌ یه‌کیک له‌ کۆپه‌کانی پرسی: "پسر- کی هستی؟"
(کۆری کی؟)، پێش ئه‌وه‌ی کۆپه‌که‌ جواب بداته‌وه‌، کۆپه‌کانی دیکه‌ گوتیان: "آقا
پسر حسن گنجشکه" (ئاغا کۆری حه‌سەن چۆله‌که‌یه‌).

وتم رۆله‌ گیان تۆ کارت به‌م شتانه‌ نه‌ بێ.

به‌لام سارم هه‌ر وازی لێ نه‌هێنام تا بۆم باس کرد که حه‌سەن چۆله‌که‌ کییه‌.
کاک حه‌سەن پیاویکی تورک، شۆفێری لۆری فه‌رمانگه‌ی شه‌هره‌داری (شاره‌وانی)
بوو که هه‌موو رۆژی خۆله‌کانی شاری کۆ ده‌کرده‌وه‌ و پاک و خاوینی شاره‌که‌
ئه‌رکی سه‌ر شانی بوو. مرۆفێکی باش و له‌نیۆ خه‌لکدا خۆشه‌ویست بوو. به‌ هۆی
به‌چکۆله‌یی و لاوازییه‌وه‌، خه‌لکه‌که‌ ناوی چۆله‌که‌یان لێنا بوو. مخابن له‌و جۆره‌ شتانه‌
جار و بار له‌ قوتابخانه‌کان رووی ده‌دا. منداڵ بیریان له‌وه‌ نه‌ده‌کرده‌وه‌ که له‌وانه‌یه‌
به‌و قسانه‌ هه‌واله‌که‌یان ئازار بده‌ن، یان جاری واشه‌ له‌ خۆتندن بێزاری بکه‌ن.

هێشتا مانگێک له‌ چوونی سارم بۆ قوتابخانه‌ رانه‌بوردبوو، محهمه‌دی کۆپیشم
به‌زمی چوونی قوتابخانه‌ی پێگرتین. بابی ناچار بوو له‌گه‌ڵ خۆی ده‌یبرده‌ قوتابخانه‌.
محهمه‌د فێری خۆتندن بوو، ئه‌و ئه‌رکانه‌ی که به‌ قوتابییه‌کان ده‌درا، ئه‌ویش له‌
ماله‌وه‌ خه‌ریکیان ده‌بوو. به‌ وه‌ش رازی نه‌ده‌بوو، به‌لکو له‌گه‌ڵ سارم ده‌که‌وته‌
پێشپڕکێ و به‌ پاندانیش نه‌با نه‌یده‌نووسی. ئه‌و ده‌م پاندانی مارکی لامی بۆ جوان
نووسین به‌ ناو بانگ بوو. هه‌ر له‌و سه‌ر ده‌مه‌شدا شیخ مسته‌فای نه‌قشبهن‌دی
سه‌ردانی مه‌هابادی کرد و به‌ دیاری پاندانێکی لامی دا به‌ سه‌لاحی کۆپم. زۆرترین
کات محهمه‌د به‌کاری دێنا و له‌ دواییدا بوو به‌ هی خۆی. ئه‌و پاندانه‌م بۆ یادگار
هه‌ر هه‌لگرتبوو، به‌لام ئه‌و کاته‌ی که حکومه‌تی ئیسلامی ده‌ستی کرد به‌ شه‌ر پێ
فرۆشتنمان و هێرش بۆ سه‌ر ماله‌ کامان له‌نیۆ چوو.

سارم له‌ پۆلی یه‌ک ده‌رچوو و دوا‌ی پشوی هاوینه‌ ده‌بوو له‌ پۆلی دوو ده‌ست
به‌ خۆتندن بکا، به‌لام ئاغای موبه‌له‌غی گوتی که فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ رێ ناده‌ن له‌
پۆلی دوو بخوێنێ و ده‌لێن به‌پێی یاسا ده‌بێ منداڵ له‌ ته‌مه‌نی جه‌وت سالی
ده‌ست به‌ خۆتندن بکا، له‌ درێژه‌ی قسه‌کانی پێی راگه‌یان‌دین که سالیکی دیکه‌ش

سارم ده بڼ پۆلی یه کهم بخوښتته وه. که چی کوپه که ی خوځیان رڼی پندرا که به ته مهنی کهم ده ست به خوښندن بکا. له و جوړه ولاتانه نه و یاسایانه هه ر بۆ به شیک له خه لکه.

وابوو سارم دیسان سه ر له نوڅ پۆلی یه کی خوښنده وه. نه و سا له که ل نه مر جه مالی مفتی هاو پۆل بوون. گوږی هه ر دوو کیان پر له نوور بیت. تازه ته لیفون ها تبه مه هادی و ئیمه ش کړیو ومان. به لام نه و ده م راسته وخو له که ل کهس په یوه ندی نه ده گیرا. به لکو له ریگه ی شوښتیک که "مه رکه ز" ی ناو بوو کاره که جیبه جی ده کرا. نه و شوښتی ده مانه و یست په یوه ندی له که لدا بکه یڼ داوامان له "مه رکه ز" ده کرد و نه وانیس ده یان به ستین. هه ر له و ساوه سارمی کوږم له که ل کاک جه مال براده ریته تیان خوځ بو و زور جار دوا ی قوتا بخانه به ته لیفون پیکه وه په یوه ندیان ده گرت. زور جار یس دوا ی قسه کانیان سارم داوا ی له جه مال ده کرد که گوږانیکی بو بلتی. نه و یس به ده نگه خوځه که ی خو ی ده ستی پیده کرد. دوا ی ماوه یه ک وای لیته اتبوو که پیش نه وه ی سارم داوا ی گوږانی له کاک جه مال بکا ، نه وانه ی له مه رکه ز کاریان ده کرد داوایان لڼ ده کرد. هه ر له مندالیه وه شه هید جه مال ناویانگی به ده نگ خوځی ده ر کرد بوو.

نه بوونی کتبخانه کیشه یه کی که وړه ی هینابوه گوږی. له ته وایو شاری مه هادی دا بۆ موونه تاقه کتبخانه یه کی تیدا وه گیر نه ده که وت که مرو ف بتوانی کتیب به نه مانه ت وه رگری. ته نانه ت قوتا بخانه کانیش له وه بیبه ش بوون. له وانه یه زور کهس ناو اته خواز بوو بڼ په رتو وکیکیان ده ست که و ی و بیخوښنه وه به لام به داخه وه به شیک له خه لکی له باری ئابوریه وه توانایی نه و هیان نه بوو په رتو وک بکړن و نه و ناو اته یان به جی نه ده که یشت.

مه هادی ده وکات سن کتیب فروشی لیوو به ناوی "کتاب فروشی خامی" (کتیب فروشی خاته می)، "کتاب فروشی سیدیان" (کتیب فروشی سه یدیان) و "کتاب فروشی موفقی" (کتیب فروشی مؤفه قی). دوو گوږاری مندالان به نیوی "کیهان بچه ها" و "اطلاعات کودکان" هه فته ی جار یک له سه رانسه ری ئیران ده رده چوون. ئیمه له هیندیک شتمان ده گیرا وه تا بتوانین نه و گوږارانه بۆ منداله کاغان بکړین. که ته و او ده یان خوښنده وه، چه ند مندالی ناسیاو و دراوسیش به نه مانه ت وه ریانده گرت و

ئەوانىش دەيانخويندەو. تەنيا ئەو دوو گۆڧارە بۆ خويندەو. لە بەر دەستی مندالە کاغاندا بوون. لە بىرمە كە محەمەد تەمەنى بىوھ چوار سال و دەيتوانى بخوينتەو. لە ماوھىەكى زۆر كورت سەر جەم گۆڧارە كەى دەخويندەو و دوايى كە لە بىكارى وەرەز دەبوو، لە نەبوونى شتى تر بۆ خويندەو، دەچووە سەر گۆڧارە كۆنەكان بۆ جارى سېھەم و چواروم دەخويندەو. دەبى ئەو ش بلىم كە بەداخوھ گۆڧار و پەرتووكى كوردى نەبوون و ھەموى بە زمانى فارسى بوون.

ئەو دەم ۋەك ئىستەنەبوو كە خەلگ زۆر سەفەر بگا. ئىمەش بە دەگمەن
 ھەلەكەت كە چووبانە شوئىك، ئەویش زياتر بۆ بەشدارى كردن لە كۆرس لە
 مەر پەرەردە بوو. ھاوینی سالی ۱۹۶۲ ى زاینی، ھاوکارىكم كە مێردەكەى نيزامى
 بوو پيشنيارى كرد ئەگەر پيمان خوڤە لەگەلئان بچينە زەرياچەى ورمى. ئەمنيش لە
 مالهەوە باس كرد و ديار بوو ھەموو پييان خوڤ بوو سەفەر بگەن. زاراي
 خوشكىشم كە بە ميوانى ھاتبوو مەھابادى لەگەل خوڤمان بردمان. زەردەى ئتيوارە
 گەيشينە جى، تاو پەربوو، بەلام ھىشتا تاريكايى دا نەھاتبوو. چەند رەنگىكى
 زەرد و پرتەقالى و پەمبەيى كەوتبوو نە سەر ئەو چەند بينايانەى لەوى دروست
 كرابوون و ديمەنىكى جوانى پىك ھىتابوو. لەو ناوہ شارۆچكەيەكى بچووكى رىك
 و پىكيان بۆ نيزامىكان دروست كەردبوو كە چادريكى زۆرى لىھەلداربوو و يەك دوو
 دوكانى خوارەمەنى و چىشتخانەيەكىشى تيدا بوو. ھەر خىزانەى، بەپىي ژمارەيان،
 يەك يا دوو چادريان دەدرایە. لە ھەر چادريدە، ھىندىك دۆشەك و پەتووى لى
 دانداربوو. مێردى ھاوکارەكم، چادريكى ۋەرگرتبوو بۆ من و ھاوسەر و منداڵەكانم
 و زاراي خوشكم، ئەو شەو، دواى نان و چا، لە چادەرەكە چووينە دەرئى و
 ھىندىكمان پياسە كرد. ئاسمانىكى پەر لە ئەستىرە شەوہەكى رووناك كەردبوو.
 ئەستىرەكان دەجىوانەو و ترووسكەيان دەھات. دەتگوت پوولەكە و نقيمن لە
 سەر پارچەيەكى شينى توڤ دوراوون. ليمان دوورو نيزك دەبوونەو و
 چاوبركىنەيان لەگەل دەكردىن. ھەرچى لە جوانى ئەو ئاسمانە و ئەستىرەكانى
 بدويتم، كەم گوتە. ئاو و ھەوايەكى فينك، شەبايەكى خوڤ مروڤى دەلاواندەو
 و زەرياي ۋە شەبۆلىكى ئارام خستبوو. ھاژەى شەبۆلەكان ئەوئەندەى تر كەيفى ساز
 كەردبووين و ئارامىەكى دەرونى پىتەخشبووين. ئەو شەبايە نەرم و نايانە بۆنى

خوښی زه‌ریای به هه‌موو شوئینکدا بلّاو ده‌کردوه. نه‌تده‌زانی گرینگى به کټه‌یان بده‌ی، له‌و ئاسمانه‌ جوانه و نه‌ستیره‌کانی ب‌روانی، یاخود ته‌ماشای زه‌ریاکه بکه‌ی یان گوئى له‌ ده‌نگى خوښى شه‌پوله‌کان که وه‌ک سه‌مفونیه‌ بگرى. هه‌ر ده‌پویش‌تین و ده‌مان‌پوانیه‌ زه‌ریا و ئاسمان و سروشتى ده‌ورو به‌رمان. چاومان له‌ دیتنى ئه‌م هه‌موه‌ جوانیه‌ تیر نه‌ده‌بوو. جار و بار، چاوه‌کانم ده‌ قوچاند تا هه‌م باشت‌ر گوئیم له‌ ده‌نگى شه‌پوله‌کان ب‌ و هه‌م بتوانم ئه‌و زه‌ریا و دیمه‌نه‌ جوانانه له‌ می‌شکم دا راگرم. دواى پیاسه‌یه‌کى دوور و درێژ، ورده‌ ورده‌ ماندوویه‌تى په‌لامارى داين و گه‌پاينه‌وه‌ نيو چادره‌که‌مان و جیگا و باغمان راخست و هه‌رکه‌سه‌ له‌ لایه‌کى درێژ بووین. نه‌زمانى که‌نگى خه‌وم لیکه‌وت، ئه‌ونده‌ی ده‌زانم زوړى پى نه‌چوو. خه‌وه‌که‌م ئه‌ونده‌ خوښ بوو تا به‌رى به‌یانی وه‌ئاگا نه‌هاشمه‌وه. له‌گه‌ل کازیه‌ی به‌یانی له‌ خه‌و هه‌ستاین و چوینه‌ ده‌ره‌وه‌ی چادره‌که‌مان. دیمه‌نیکى ئه‌فسووناوى، ئاسمان‌نیکى شینى و سامال، هه‌وايه‌کى خوښ و زه‌ریایه‌کى گه‌وره‌ که‌ تیکه‌لاوئیک بوو له‌ چه‌ند جوړه‌ رهنكى شین. خوړه‌تاو تازه‌ هه‌لا‌توو و بالى به‌ سه‌ر زه‌ریادا کټش‌ابوو. ئاوى زه‌ریاکه‌ش له‌ ژېړ خوړه‌تاوکه‌ دا ده‌دره‌وشاوه. تا چاو ب‌رى ده‌کرد، هه‌ر زه‌ریا بوو تا ئه‌و شوئنه‌ی که‌ له‌گه‌ل شینایى ئاسمان تیکه‌ل ده‌بوون. به‌ر چایمان به‌رانبه‌ر به‌و دیمه‌نه‌ جوانه‌وه و له‌گه‌ل ئاوازی مه‌له‌کان خوارد. که‌ له‌ نان خواردن بووینه‌وه، به‌پټیان وه‌پړى که‌وتین تا ئه‌و هه‌موه‌ جوانیه‌ی سروشت له‌ روناکایى روژیشدا ببین. به‌ پټخواسى به‌ سه‌ر لمى قه‌راخ زه‌ریادا ده‌پویش‌تین، ئه‌ونده‌ نهرم و خوښ بوو، ده‌تگوت به‌ سه‌ر قوماشى مه‌خمه‌ر دا ده‌پوین و مه‌ساجى پټه‌کانى ده‌کردین.

پاشان چووین خوومان له‌ ئاوه‌که‌ بهاوین که‌ له‌ به‌ر خوړه‌تاوه‌که‌ شله‌تین ببوو. له‌ سه‌ره‌وه‌ ئاسمان‌نیکى ساف و شین به‌ خوړه‌تاوه‌وه له‌ خواره‌وه‌ش زه‌ریا دیمه‌نیکى پ‌ر له‌ جوانیان پټک ه‌ینابوو. ئه‌و سروشته‌ جوانه‌ هه‌ستیکى خوښى به‌ مروڤ ده‌به‌خشى و منى خستبه‌وه‌ ب‌یرى مندالیم که‌ له‌ چۆمى مه‌هاباد دا له‌گه‌ل خوشک و برا و ئاموزاکانم یارى و شلپه‌ شلپمان ده‌کرد. ئه‌ونده‌ له‌ناو ئاودا جوولاینه‌وه‌ تا ماندوو بوین و ئه‌وسا هاتینه‌ ده‌ره‌وه‌ و چووینه‌ شوئنى خو شوشتن تا به‌ ئاوى شیرن و خاوین خوومان بشوین. به‌شیک له‌ دووشه‌کان پیس بوون. ژنیکیش له‌ به‌ر خوښه‌وه‌ به‌ فارسى قسه‌ی به‌ کورد ده‌گوت، واته‌ ئه‌وه‌ کارى کوردانه، کورد هه‌ر پیسو پوخلن

و پاک و خاوینی نازان، نهو هتا ئیره‌شیان پیس کردوه و ...هتد. ئەمنیش هیچ خۆم نه‌شله‌ژاند و نه‌وه‌ندهم مه‌ودا دایه تا قسه‌کانی ته‌واو کرد، نه‌وسا گوتم ئەمن کورد، ئەتۆ چۆن به‌بێ ئەوه‌ی بزانی کی ئیره‌ی پیس کردوه، به‌سه‌ر کوردی دا دینی و ئەو قسه‌ ناره‌وایانه ده‌که‌ی. ژنه‌که له شه‌رمه‌زاری سه‌ری داخستبوو و نه‌یده‌زانی کاره‌ ناشیرینه‌که‌ی چۆن پینه‌ کا، هه‌ر ده‌ی هینا و ده‌ی برد و پاشان زۆر داوای لی‌یوردنی کرد. به‌لام ده‌بێ بلی‌م نه‌وه‌ یه‌که‌م جار و دوا جاریش نه‌بوو گویم له‌و جووره‌ سووکایه‌تیانه به‌ کورد ده‌بوو، له‌ ژيانمدا زۆر جار تووشی رووداوی له‌و باب‌ه‌ته‌ بووم و هه‌میشه‌ش وه‌ده‌نگ هاتوم و نه‌مه‌یشتوو به‌ سه‌رمدا تی‌یه‌ر بێ.

بۆ ئیواره‌که‌ی، زارای خوشکم که‌ دوو گیان بوو، ژان گرتی و ئیمه‌ش که‌ به‌ ته‌ما بووین چه‌ند روژی دیکه‌ بمیننه‌وه، ناچار به‌ په‌له‌ به‌ره‌و مه‌هاباد گه‌راینه‌وه. ولات تازه‌ تاریک ده‌بوو که‌ گه‌یشتینه‌وه. هه‌ر له‌ پێوه‌ چووین له‌ دوا‌ی میس دال خانم و له‌ گه‌ل خۆمان برده‌مانه‌ مالت. چی وای پێنه‌چوو، زۆر به‌ سووک و ئاسانی، زارا کو‌پێکی سوورکه‌لانه‌ی بوو. کورد گوته‌نی ده‌ستی میس دال خانم به‌ راستی سووک بوو. میس دال خانم وه‌ک میسیونێر هات‌وه‌ مه‌هاباد و له‌ وێ می‌رد به‌ می‌رزا حوسینی حه‌یبی ده‌کا و ده‌می‌ننه‌وه‌ و له‌ شێروخورشید که‌ ته‌نیا خه‌سته‌خانه‌ی ئەوه‌کاتی مه‌هه‌باد بوو ده‌ست به‌ کار و خزمه‌ت به‌ خه‌لک ده‌کا. تا بلی‌ی له‌تێو خه‌لکدا خۆشه‌ویست بوو. ئیستا دوا‌ی ئەوه‌ی کوچی دوا‌یی کردوه‌ یه‌کی‌ک له‌ شه‌قامه‌کانی مه‌هابادیان به‌ تێو کردوه. میس دال خانم و می‌رزا حوسین ده‌بنه‌ خاوه‌ن کو‌پێک به‌ ناوی سیروس که‌ دایکی هه‌ر به‌ دالی بانگی ده‌کرد و بۆیه‌ له‌ تێو خه‌لکیشدا زیاتر به‌ دالی ده‌ناسرا.

ناوه‌راستی شیشه‌کانی زایینی، کو‌په‌ بچکۆله‌که‌مان محمه‌د تووشی برۆنشیت (bronchitis) ببوو، بۆیه‌ برده‌بوومه‌ لای دوکتۆر جه‌عفهری شافعی، ئەویش پاش پشکنین ئامۆژگاری ئەوه‌ی کردین که‌ بیه‌ینه‌ ورمی لای دوکتۆری پسپۆر. بۆیه‌ ده‌بوو سالی یه‌ک دوو جار محمه‌دمان بې‌ردایه‌ته‌وه‌ لای ئەو دوکتۆره‌ بۆ نوێ کردنه‌وه‌ی پشکنینه‌کانی. هاوسه‌ره‌که‌م له‌ کۆتایی هاوینی‌ک دیسان محمه‌دی برده‌وه‌ بۆ ورمی. پێش ئەم سه‌فه‌ره‌ هاوسه‌ره‌که‌م و خه‌زورم مافوره‌یه‌کیان وه‌به‌ر دال که‌وتبوو و کری‌یویان که‌ به‌ قه‌د ژووره‌ گه‌وره‌که‌مان بوو. به‌لام که‌ ئەو سه‌فه‌ره‌ی

به سهردهات فریا نه که وتین رایخه یین. ههر نهو روژهی که نهوان رویشقت بۆ شهوه که من و سئ مندا له کانم له یه کتیک له هوڊه کان خه وتین و دایکیشم له هوڊه که ی خۆی. به یانی زوو نزیک بانگی به یانی، سهلاحی کوپم وه خه بهر هاتبوو به نه سپایی بانگی کردم و گوتی خه ونی به دزه وه دیتوه. نه منیش که میک لاواندمه وه و گوتم هیچ نیه، مه ترسه، نه من و دایکیشم هه ستاین بۆ نووژی به یانی، ههر که له په نجه ره وه روانیمه هه ساره که دیتم نه ردیوان به دیواره وه یه، نیت زانیم خه ونی سهلاحی کوپم وه پاست گه پاره. یه کسه ر چوو مه ژووره گوره که، وام زانی مافوره تازه که یان بردوه. چونکه مافوره که مان ههر وا به قه دکرای له گو شه یه کی هوڊه که دانابوو و نه منیش سئ چوار ته لیسم پیدادابوو و دامپوشیوو، ده ستیان بۆ نه بردبوو به لام هوڊه که یتریان گه سک لیدابوو و مافوره به کیشیان بردبوو. نزیکه ی مانگیک دوا ی نهو رووداوه، هاوسه ره که م له دهره وه را هاته وه مائی و گوتی مافوره دزراوه که مان دیتراوه ته وه. پتکه نینم به قسه که ی هات و وتم شوخی ده که ی؟ گوتی وه لالا، گالته ناکه م، به راستیمه. بوی گتپامه وه که دزه کان چۆن مافوره که یان بردوه و له نیتو خهرمانی مائی حاجی که ریمی قازی دا شارديوانه ته وه. کاتیک که خهرمان به با ده کرئ مافوره که وه دهر ده که وئ و ههر که کوپه کانی حاجی کریم چاویان پئی ده که وه دتین: "ته وه مافوره ی مائی کوپرا خا نه". ئاوا بوو که مائی دزراو به خاوه نی خۆی گه شته وه. وهک ده تین: مائی هه لال ون نابیت.

وه بیرم دئ که کاتیک رادیوی مه هاباد له سالی ۱۹۶۳ ی زایینی دا دامه زرا، خه لکه که وهک رووداوئکی گه وه پتسوازیان لئی کرد. دیاره دهنگی نهو رادیویه ههر له نیتو شارو دهورو بهری نزیک ده بیسترا. له سه رتاوه، ئاغایان سید ره حیمی قوره یشی، برایمی نه فخرمی و بیوکی خانباغی به رنامه کانیا نئاماده ده کرد. له نیتوان به رنامه کانیشدا شیعر و گۆرانی خوشیان بلأو ده کرده وه. یه کیک له به رنامه کان گۆرانی داوا کراو بوو و ههر که سه بۆی هه بوو ته لیتفون بکا و داوا ی گۆرانیان لئ بکا.

پایزی سالتیک له شیشه کانی زایینی، تازه قوتا بخانه کان کرا بوونه وه، زهماوه ندی کاک جه عفه ری ئامۆزام له گه ل ره خشه نده خا می بلوری بوو، ئیمه ش بانگ کرابوین. سیمینی کچم نۆ سالانه بوو، له گه ل خۆم بردبووم. شاییکی تا بلئی خوش و ریک و

پټک بوو. به شی زوړی خه لکی شار بانگ کرابوون. له م سهر نهو سهری حه وشه ره شبه لهک گیرابوو، کیژ و کوږه لاوه کان چوو بوونه ناو دنیا به کی خه یالی خو شه وه و دهستی هه لپه پکټیان به رنه ددها. کوړ پکټیش سهر چوپکټی جوانی بوگر تبوون. کیژه کان به جلو به رگی رهنگاوږه نگی خو یان دیمه نټکی جوانیان پټک هی نابوو. مه لا حوسیني عه بدوللا زاده ش به دهنک و هونراوه ی خو شی خو یه وه، خه لکه که ی دلخو ش کړدبوو. نه من قهت هه لپه په ریوم، که هه لپه پکټی دهستی پټکرد دانیشتبووم و چاوم له خه لک ده کرد و به دیتنی شادی نه وان خو ش حال بووم. جار و باریش که هه لپه پکټی ده وه ستا، ماملی به دهنکه خو شه که ی زه ماوه ونده که ی هی نده ی تر خو ش ده کرد.

سیمینی کچم له گه ل هی نديک مندالی هاوته مه نی خو ی هه لپه ز و دابه زی ده کرد و هه لات هه لاتیان بوو. دوو خانم که خزمایه تټکی دوو ریشمان پټکه وه هه بوو و جل و به رگیکی جوانیان له بهر دابوو، هی نديک له وه به رتری من دانیشتبوون. ههر چاویان له ژنان ده کرد و گه پیان به جله کانیان ددها و پټده که نین. له ههر که سه عه بیکیان ده دوزیه وه، ته نانه ت کیژه نو سالی منیشیان بی به ش نه کرد. سیمین کراسټکی مودی نهو سالی له بهر دابوو که خو م بوم دوریوو. نه من لهو باره وه لومه یان ناکم، خه تای خو یان نیه، چونکه نه وان ناگاداری مودی دهره وه ی کوردستان نه بوون. له گټړانه وه ی نهو بییره وه ریه، ده بی بلیم که نه وه م هیچ بو گړینگ نه بوو، که ثایا نهو خاغانه، جلی کچه که ی منیان به دل بوو یان نا، به لکو لیره دا مه به سټیکی دیکم هه یه، نه ویش قامک دانان له سهر نهو شیوه بوچوونه یه که جل و بهرگ وه پیش عه قل و زانستی ددها. به داخه وه تا ټیستاش نهو فکره ناله باره ههر باوه. پټم وایه که مرو فایه تی و تټیگه یشتن به جل و بهرگ نیه. جا ههر نه وده می نهو پارچه شیعه ی سه عدی م وه بیر هاته وه:

تن آدمی شریف است به جان ادمیت

نه همین لباس زیباست نشان ادمیت

اگر آدمی به چشم است و دهان و گوش و بینی

چه میان نقش دیوار و میان ادمیت

خور و خواب و خشم و شهوت

شغب است و جهل و ظلمت

شتیکى تریش که زهق و ناشیرن بوو نهووه بوو که هیئندیک له دایکان کیژی یازده دوازه ساله‌ی خوځان له شایى و مه‌لوودا ده‌پازانده‌وه و ده‌تگوت له پېشانگه، بو ته‌ماشایان داناون. ده‌یانکردن به بووکه شووشه، ههرچی زیږو خشلایان وه‌ده‌ست که‌وتبایه، وه که‌په‌یان ده‌خست، وای لیده‌هات که که‌چه به‌سته‌زمانه‌کان له بهر قورسایى زیږه‌کان نه‌یانده‌توانی به‌جوولینه‌وه.

هه‌لویتى من له‌گه‌ل نهو هه‌ل‌سوکه‌وته په‌کیان نه‌ده‌گرته‌وه. دژى نهووه بووم که کیژ له پېشانگه دابندرې، چونکه بو من ژن که‌ل و په‌ل نییه، تا بو فروشتن دابندرې. شایى و مه‌لووودیش بازاری کوځیله‌فروشتن نیه. له ته‌واى ژيانم، قهت خوّم له پیاو پې که‌تر نه‌بووه. پېشم وانه‌بووه، که نهووه پیاوه ده‌بې کچ هه‌لېژېږې. نه‌گهر مه‌به‌ست پېک‌هینانى ژيانى دوو مروّفه، ده‌بې هه‌ردوولا مافى هه‌لېژاردنپان هه‌بیت. مخابن زوربه‌ی ژن، جار و بار، خوځان نهو مافه و زور مافى تریشیان له خوځان هه‌ستاندوته‌وه.

هیئندیک شتى تریش جتى باسه، بو ښوونه ددانى زیږ که سهرده‌میک ببوو به باو و نیشانه‌ی ده‌وله‌مه‌ندى بوو. که‌م نه‌بوون نهو ژن و پیاوانه‌ی ده‌چوونه لای ددانساز و داویان لیده‌کرد تا قالبى زیږپان بو له سهر ددان دانى و بهو جوړه دواى ماوه‌یه‌ک ددانه‌که‌یان خراب ده‌بوو و ده‌بوايه بیکیشن. به باوه‌پرى من ددانى زیږ نه‌ک جوان نه‌بوو، به‌لکو ههر زور ناشرینیش بوو. نهو که‌سانه‌ی ددانى زیږپان هه‌بوو، ههر که ده‌میان ده‌کرده‌وه قسان بکه‌ن یان پیده‌که‌نین، په‌که‌م شتیکى سهرنجى منى زور راده‌کېشا ددانه زیږه‌که‌یان بوو که له بهر چاوم زهق ده‌بووه.

من و وه‌جیها خانمى شو‌جاعى ههر له‌کونه‌وه دؤستایه‌تیمان هه‌بوو و نیواثمان خوځ و هاتووچوى په‌کترمان ده‌کرد. ماوه‌یه‌ک پېش هه‌لېژاردنى نوینه‌رانى پارلمان بو ده‌وره‌ی ۲۲ له‌سالى ۱۹۶۷ی زایینى روژیکى زهرده‌ی تیوارى، تازه‌له‌سهر کار هاتبوومه‌وه، وه‌جیها خانم هات بو مالمان و گوتى خوځى بو پارلمان کانديد کردوه و خه‌ریکى کو کردنه‌وه‌ی ده‌نگ بوو. نهو روژه‌ش هاتبوو داواى یارمه‌تیم لییکا تا له ده‌وروبه‌رى خوّم ده‌نگى بو کو که‌مه‌وه. نه‌منیش به‌توانای خوّم، نه‌وه‌نده‌ی بوم کرا، له لای دؤست و ناسیاو لییدوام و پروپه‌گاندم بو کرد تا کو ده‌نگى بو کو

که مه وه. به لām مخابن دهنگی زۆرینهی نه هیتنا و سه ر نه که وت و کاندیدا به کی دیکه ههل بژێردرا.

هه ر ئه و ده می واته سالی ۱۹۶۳ ی زاینی کوپه که و ره که م سه لاهه دین، ده سته به خویندنی ناوه ندی کرد، مۆدی تازه ئه وه بوو که کراسیان ده خسته سه ر شلوار (پانتۆل). ئاغایه ک ببوو به پێوه به ری قوتابخانه ی ناوه ندی که به پێویستی نازانم نئوی بیتم. کاتیک که چاوی به سه لاهی کوپم ده که وێ له ریز ده یه پێنیه ده رێ و پێ ده لێ: "حمال این چه طرز لباس پوشیدنه" (حه مبال ئه وه چ جۆره جل له به ر کردنیکه). که له قوتابخانه که راوه زۆر قه لس و خه فه تبارم هاته به ر چاوی. لیم پرسی چ بوه، بۆی گێپرامه وه. ئه منیش هیندیکم دڵ داوه و باسی شتی دیکه م بۆ کرد تا له بیرى به رمه وه.

ماوه یه ک دوايه ئاغای محمه ده دی مه جدی که ئه و کاته پشکینه ری پهروه ده بوو، هاتبوه قوتابخانه ی پهروانه که من کارم لێ ده کرد. پاش سه ردانی چه ند پۆل و گوێ گرتن له مامۆستا و قوتابییه کان هاته ژوری به پێوه به ر. که کاره کانی له قوتابخانه ی ئیمه ته واو بوو، ئه وسا گوته ده بێ که سه رێک له قوتابخانه ی ناوه ندی کوپان بدا. گوتم زۆر باشه ئاغای مه جدی، منیش په یامیکم هه یه بۆ به پێوه به ره که ی، ئه گه ر له به رت زه حمه ت نیه تا پێت بلێم. گوته: "به چاوان". رووداوه که م بۆ گێپراوه و گوتم له لایه ن منه وه به ئاغای به پێوه به ر بلێ دياره کاره که ی باوکی زۆر به دله و شانازی پێ ده کا، بۆیه ئه و پله و پایه شی داوه به کوپه که ی من. ماوه یه ک له و رۆژه رابردبوو، له کۆبوونه وه یه کی پهروه ده یی تووشم به تووشی ئه و ئاغای به پێوه به ره وه بوو، لیم هاته پێش و گوته: "خانم عه زیمی، گله ییم لیته، نئوی بابی خه لک دینی." گوتم، راست ده که ی به لām وه ک فارس ده لێن "کلوخ انداز را پاداش سنگ است." (له جێی سندان قوزه لقووته).

سه ره تای سالانی شێستی سه ده ی پێشوو شه ری نێوان کوردی باشور به سه رۆکایه تی مه رحومی مه لامسته فای بارزانی و حکومه تی ئێراق گه رم بوو. که ئیواره داده هات، ده نگوباسی شه ر له رادیوی شوپش "ده نگی کوردستانی ئێراق" بلāو ده کراوه. بۆ ئه وه ی خه لک نه توان به چاکی گوێیان لێنیت، حکومه تی ئێراق، گۆرانی هانی هانی وه ک پارازیت ده خسته سه ر رادیۆکه. هاوسه ره که م، که له کاری

قوتابخانه ده‌بووه، خێرا ده‌چوه بازار، ئه‌وه‌ی پێویستیمان هه‌با ده‌یکری و به‌ په‌له ده‌هاته‌وه تا گوێ له "ده‌نگی کوردستانی ئێراق" بگری. له‌ به‌ر هانی هانییه‌که ناچارده‌بوو ده‌نگی رادیۆکه‌ی زۆر به‌رز کاته‌وه تا شتیکی گوێ لێبێ. جا مه‌ترسی ئه‌وه‌ش هه‌بوو که‌ ده‌نگه‌که له‌ کۆڵانه‌وه بیسترا‌با. منیش که‌ ماندوو وهیلاک له‌ کار را ده‌هاته‌وه، ئه‌و ده‌نگه‌ ده‌نگه‌ هیلاکتری ده‌کردم. روژێکیان زۆر ماندوو بووم هه‌ر که‌ ده‌نگوباس ده‌ستی پێکرد وتم ئه‌ری ئه‌وه چیه‌ خه‌ریکه‌ می‌شکم ده‌ته‌قی له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌ڵاهه‌ڵایه‌ی. هاوسه‌ره‌که‌م وه‌سه‌ر خۆی نه‌هێنا و هیچی نه‌گوت، به‌لام چه‌ند روژ دواتر خه‌زورم هاته‌ سه‌رداغان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ به‌خێر هاتم کرد گوئی کوبرا خانم گله‌یه‌که‌م هه‌یه. پرسیم بابا‌غا چ گله‌یه‌که‌. گوئی ئه‌و روژه تۆ بی‌حورمه‌تیت به‌ مه‌لامسته‌فا کردوه و ده‌نگوباسی رادیۆکه‌ت پێ هه‌ڵاهه‌ڵا‌بوه. وتم بابا‌غا گیان وه‌ڵا‌هی مه‌به‌ستم بێ حورمه‌تی نه‌بووه، لێم ببوره، به‌لام به‌و هانی هانییه‌ی نا‌ره‌حه‌تم. دوا‌ی هێندێک قسه‌و باس جا به‌و جو‌ره‌ ناشتم کرده‌وه.

هه‌ر له‌و سه‌ر و به‌نده‌یدا، خا‌م‌پ‌یک، که‌ خزمایه‌تیکی دووریشمان پێکه‌وه هه‌بووه‌اته‌ مالم‌ان. هه‌رچه‌ند خزمیش بووین به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌و خا‌مه‌ هاتو‌چۆمان نه‌بوو. بۆیه هێندێکیش سه‌ردانه‌که‌یم پێ سه‌یر بوو. ئه‌وه‌نده له‌ میژ نه‌بوو یه‌کیک له‌ که‌چه‌کانی دا‌بوو به‌ می‌رد به‌ کابرایه‌کی کوردی ساواکی. دوا‌ی سلا‌و و چاک و چۆنی، مه‌به‌ست له‌ هاته‌نه‌که‌ی بۆ ده‌رخستم. گوئی زاواکه‌ی پێی گوتوه له‌ وانه‌یه ساواک بێنه‌ سه‌رمان بۆ پشکینن. ئه‌وخزمه‌شم هات‌بوو وشیارمان کاته‌وه، که‌ ئه‌گه‌ر کتێبێک یان نووسرا‌ویه‌کی وامان له‌ مالتێدا‌یه که‌ زۆر به‌ دلی حکومه‌تی شا نییه، له‌ناوی به‌رین. ئه‌من وای بۆ ده‌چووم که‌ ئه‌و تو‌ره‌یی ساواک په‌یوه‌ندی به‌ ده‌نگی رادیۆکه‌وه هه‌بوو. پێده‌چوو یه‌کیکی سه‌ر به‌ حکومه‌ت به‌ کۆڵاندا تێپه‌ربێ و گوئی له‌ ده‌نگی رادیۆکه‌مان بووبی و راپۆرتی لێدا‌یین. ئه‌و کاته‌ ده‌گوترا: "دیوار موش دارد و موش هم‌ گوش" (دیوار مشکی هه‌یه و مشکیش گوئی). به‌و ئا‌گاداریه، دیسان بۆ جاری دووهم، ناچار بووم هێندێک له‌ نووسینه‌کانم له‌نیو به‌رم. زۆر روودا‌وی میژوویی کورد به‌دا‌خه‌وه هه‌ر ئا‌وا له‌ به‌ین ده‌چوون.

گواستنهوه بو تاران

سهلاحی کوږم که پۆلی یهکی ئامادهیی له مههاباد تهواو کرد، ناردمانه تارانێ تا له قوتابخانهی البرز (ئهلبۆرز) بخوێنی، ماوهی سالتیکی له وی پانسیون بوو. ئهوه ماوهیه که لیمان دوور بوو زۆر تاسهمان دهکرد. دووری سهلاحمان بوو زهحمهت بوو، بۆیه داوامان له فهرمانگهی پهروهده کرد بمان نیرنه تاران. پایزی ۱۹۶۸ی زایینی گواستمانهوه بو تاران. دایکم که تا ئهوه دهمی لهگهڵ تیمه ژیاوو، نهیویست مههاباد جێ بێڵی و لهگهڵمان بێت. جا بۆیه لایهکی خانوو دایکمی تیدا مایهوه و لایهکی تریشمان به کریدا به ئهفسهریکی خهڵکی سنه که ژن و سێ کچی مندالکاری ههبوو.

مالێکمان له روژئاوای تاران به کرێ گرت. مالهکه له بنهستیکی ناو کوژانی "مفید" (موفید) ههڵکهوتبوو. ئهوه کوژانه سههریکی دهچوه ناو شهقامی قهصدشت (قهسرهشت) و سههرهکی دیکهشی دهکهوته ناو شهقامی خوش (خۆش). خانوهکه بریتی بوو له سێ نهۆم، تیمه له دوو نهۆمی دا بووین و ماوهی سالتیکیش کاک حوسینی هیوهرم که تازه ژنی هیتابوو له نهۆمی سیههم دا دهژیان. ئهوه بنهسته ههر دوو مالی تیدا بوو، تیمه و مالێکی دیکه. ئهوه مالی تر دراوسێکی زۆر باش بوون، ژن و میرد و سێ کچیان و دایکی پیاوهکهش پیکهوه دهژیان. ژنهکه له بنهمالهیهکی شیعیهکی توند و تیز بوو، ههمیشه خۆی دادهپۆشی، تهناوته له ههوشهکهی خوشیان چارشپوههکی ههر به سهروهه بوو. پاش دوو مانگیکی باسی مهزههب هاته گوێڕی. جا ئهوجار درکاندمان که تیمه شیعیه نین و سوننهین. پهتوهندیان ههر وا خۆش مایهوه، بهلام لهو دهمی را ژنکه به دهرفهتی زانی و ههولێ دهدا بمانکاته شیعیه. بهلام ئهوه خاومه ئاواتهکهی وهدی نههات و نهی توانی به قهولی خۆیان موسلمانان کا. له سههری بنهستهکهمان سههرهنگیکی شههرهبانی دههه شپ لهگهڵ ژن و مندالی دا دهژیان. سههرتا له بهفر مالیندا بهرینگی پێ دهگرتین. دهیگوت نابی بهفری ناو بنهستهکه بهرینه ناو کوژان. جا بهفر و سههرمای زستانی ئهوه ساهش له وهدا نهبوو. به پێچهوانهیهی ئهم پیاوه جێو فرۆشه، سههرهکی تری بنهستهکه مالێکی زۆر باشی سنهیی به نیوی وهلیدی تیدا بوو. پیاوهکه سههرگوردی شههرهبانی بوو. وا دیتهوه بیرم که خاوهنی دوو کچان بوون.

ورده ورده، به گوټی هه موو دراوسټکانی دیکه گه یشت که ئیمه سوننه یڼ. روژټکی له گه په کدا گوټیان: "روز عمر سوزانه" (روژي سووتاندنی عومهره). شتیکی وهک بووکه به بارانه ی کورده واری خوټمان دروست ده که ن و ده ټین نه وه عومهره و بټ حورمه تی پنده که ن و ناوری تی به رده دن. نه و روژه، چهند مندال هاتن و داوای نه وتیان لټ کردم، منیش برټکم نه وت دانټ و به کوردی گوتم، هه زټی ده که ن ناور له خوشتان به رده دن. لیان پرسم چیم گوته، دیسان به کوردی گوتم له خوټان که ر تر و بټ عه قلتر هه ر خوټانن. پټیان وایه که نه گه ر به نه وتی که سیکی سوننه ناور له بووکه که به رده دن، خیره که ی زیاتره.

جټی سه ر سورمان نه که هه ر ده سال داوای نه و روژه، مه لا ده سه لاتیان گرت ه دست. نه و خه لکه که ژماره شیان له ئیراندا که م نه بوو و ئیستاش که م نین ده نگیان به جمهوری ئیسلامی داوه. پټم وایه هه رله کوردستان ده نگیان به حکومه تی مه لایان نه داوه و بایکوټیان کړدوه، یانی ریکخواه کوردیه کان سندوقی ده نگ دانه کانیان کو کړدنه وه و نه وه نده ی له بیرم مابټ له بلوچستان و تورکمن سه حراش ده نگیکی نه وتوټیان نه هټنا بوو. ئیدی ساله کانی داوای منداله کانی کوټان نه هاتنه وه بو نه وتی. له گه ل سارم و محمه دی کوټم ببوونه براده ر، چونکه زور جار نه مان له خوټندن دا یارمه تیان ده دان و نه وانیش شهرمیان ده کړد به ناشکرا له لای ئیمه باسی عومهر سوتان بکه ن. هه ر وه ها له و به ری کوټانه که به رانه به ر مالی وه لیدی مالتیکی شیعه ی فه ناتیکی لټ ده ژیا و زور جار گه ریان به و ماله به رټزه ده کړد چونکه سوننه بوون.

که گه یشتینه تاران پشوی هاوینه هټنده ی نه ما بوو و ورده ورده قوتابخانه کان ده کرانه وه. منیش وهک ماموټا له قوتابخانه یه ک به ناوی خزر (خه زهر) کارم ده کړد. هه فته یه ک به یانیان و هه فته یه کیش دوا ی نیوه پروان. پټم خوټ بوو که جاریکی تر دوا ی چهند سال بریکاری به رټوه به ر، چوومه وه سه رکاری ماموټا تی. له گه ل هاوکاره کانم ئیوانغان خوټ بوو. نه وه ی راستی بټ که میتک له گه ل قوتابخانه که ی مه هاباد جیاوازی هه بوو، نه م قوتابخانه یه له باری په روه رده وه به ئاسته م له وه ی مه هاباد پټشکه وتووتر بوو. هه لده که وت که ماموټا کانیش له نټیو خوټماندا سه به رت به بابه تی په روه رده وتووټ بکه یڼ.

به درژایی ئه وکاته‌ی له تاران ده‌ژيان هه‌موو هاوینان ده‌چوینه‌وه مه‌هاباد و لای دایکم میوان ده‌بووین وه‌ک پێشتر باسم کرد لایه‌کی خانوه‌که‌مان به‌ کرێ دابوو به‌ خێزانیکی سهنه‌یی. دایک و باب‌ه‌که‌ له‌ گه‌ڵ منداڵه‌کانیان به‌ فارسی ده‌دوان که‌ ئیمه‌ پێمان سه‌یر بوو. جارێکی سارمی کوڤم سه‌به‌بی به‌ کوردی نه‌دواندنی له‌ دایکی منداڵه‌کان پرسیبوو. ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا گوته‌ییو: "بۆ ئه‌وه‌ی له‌ هه‌جه‌ی فارسیه‌که‌یان خراپ نه‌بی". سارمیش به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ پتی گوته‌بوو: "ئه‌وه‌ فارسی نییه‌ ئیوه‌ قسه‌ی پێده‌که‌ن، به‌ لکو له‌ هه‌جه‌ی ره‌شته‌". دایکه‌که‌ هه‌یجی پێنه‌ماوو بیلئ و منداڵه‌ به‌سته‌زمانه‌کانیش تینه‌که‌یشتنبوو ئه‌وه‌ باسی چیه‌. تا سالێک پێش روخانی حکومه‌تی شا له‌ مه‌هاباد ده‌ژيان، پاشان پیاوه‌که‌ که‌ سه‌روانی ئه‌رته‌ش بوو گوڤزایانه‌وه‌ بۆ سنه‌.

ئیمه‌ش له‌ تاران دوا‌ی پێنج سال ژيان له‌ شه‌قامی قه‌س‌رده‌شت گوڤزامانه‌وه‌ بۆ شوێنێکی تر که‌ بووینه‌ دراوسێی ئاغای سه‌نایی که‌ له‌ ساله‌کانی چلی زاینی له‌ مه‌هاباد مامۆستای ئه‌ده‌بیات بوو. پیاوێکی هونه‌رمه‌ند، نیگارکێشێکی باش و له‌ شیعریشی ده‌زانی. هه‌ر ئه‌و کاته‌ی که‌ له‌ وێ مامۆستا بوو کچیکی مه‌هابادی به‌ تیوی فامه‌ خاھی خواست. وابزانم چوار کچ و کوڤنکیان هه‌بوو، به‌لام هه‌یجیان کوردیان نه‌ده‌زانی و له‌گه‌ڵ دایکیشیان هه‌ر به‌ فارسی ده‌دوان.

ئه‌وه‌ده‌م به‌شێک له‌ پیاوه‌ کورده‌کانی دانێشتوی تاران، رۆژانی هه‌ینی له‌ ته‌لاری پلاسکو کۆ ده‌بوونه‌وه‌ و دوو سێ کاژیریکیان پێکه‌وه‌ به‌سه‌رده‌برد. سید قادری هاوسه‌ریشم زۆر جار ده‌چوو. سالی ۱۹۷۶ی زاینی، جاریکیان به‌ خه‌به‌ریکی ناخۆش له‌ پلاسکو گه‌راچوه‌. گوته‌ی ده‌لێن ئاغای مه‌حمودی سیدقی زۆر نه‌خۆشه‌ و له‌ خه‌سته‌خانه‌ی "آراد" (ئاراد) که‌وتوو. ئاغای سیدقی که‌ پێشتر باسم کردبوو هاوشاری و هاوکارمان بوو. ئادرێسه‌که‌مان له‌ ناسیاویک وه‌رگرت و چوینه‌ سه‌ردانی. که‌ چوینه‌ ژووره‌وه‌، هه‌ر که‌ چاوم به‌ ئاغای سیدقی که‌وت که‌ وا به‌ کزی له‌ سه‌ر ته‌ختی خه‌سته‌خانه‌ که‌وتبوو، زۆری پێ تیکچووم. ئه‌و روومه‌ته‌ سوور و سپیه‌ی جارانی وه‌ها بێره‌نگ ببوو ده‌تگوت هه‌یج خوینی تیدا نه‌ماوه‌. قه‌ت ئه‌و دیمه‌نه‌ ناخۆشه‌م له‌ بیر ناچێته‌وه‌. ئه‌ی هاوار نه‌خۆشی چ له‌ مرووف ده‌کا! بۆیه‌ ده‌لێن سلامه‌تی له‌ سه‌روی هه‌موو شتیکه‌وه‌یه‌. هه‌ستم کرد که‌ به‌ دیتنی ئیمه‌ زۆر

خوښحاله، نهو ساته که باسی نه خوښیه که ی بو ده کردین هه ستمان به ئازاره که ی ده کرد، بویه هه ولمان ده دا به قسه ی خوښ نه خوښیکه ی له بیر بهرینه وه. که وتینه باسی به سه رها ته شیرنه کانی رابردوومان له مه هاباد و بۆکان. ماوه یه کی دوور و درژ له لای دانیشتین تا کوو په ره ستار (سیستیر) که هات و پیراگه یان دین که کاتی دیدار ته واو بووه.

ماوه ی چوار سأل بوو سیمین له پاریس ده ی خویند و من زۆرم پیخوښ بوو که بگه رپه تیه وه. له زانکو ی تاران هیندیک پرسیارم کرد و بۆم ده رکه وت که نه گهر سیمین هه موو دوکو میتنی خوینده که ی له گه ل خوی بینیتیه وه ده توانی له م زانکو یه درژ به خوینده که ی بدا. هاوینی ۱۹۷۶ ی زاینی گه راوه و روژیک ی پیکه وه چووینه زانکو ی تاران. نه وه ش بلیم که من پاش نه وه ی که خانه نشین بیووم ئیدی هه ر جلی کوردیم له بهر ده کرد. چه ند هاوشاریک ی خوښمان له و زانکو یه کاریان ده کرد. که وه ژوور که وتین، دوا ی چاک و خوښی مه سه له که م بو گپرا نه وه. نه وانیش نه و که سه یان پئ ناساندین که به و کارانه راده گه شت. نه ویش له هه مان ژوور کاری ده کرد و هیندیک دوورتر له پشت میژیک دانیشتبوو. بۆمان باس کرد که سیمین ده یه وه ی بگه رپه تیه وه له و زانکو یه درژ به خوینده که ی بدا و ته واوی دوکو میتنه که شمان له پیش دانا. چاوکی به هه مووی داخشان و پاشان کاغه زیک ی پر له پرسیری له پیش سیمین دانا تا وه لامیان بداته وه. دوا ی نه وه ی که سیمین وه لامی هه مووی داوه، نه وسا به سیمینی گوت تا ئیمزای کا و له دوا ییشدا مره که بیک ره شی هینا پشه وه و شوینیک ی نشانی من دا و پی گوتم په نهجه می پیوه نیم. منیش گوتم بئ زه حمه ت پینووسیکم ده یه ئیمزای ده که م. نه ویش که میک مات بوو و زۆر به گومانه وه چاوی تن بریم و پینووسی دامپ. منیش که نیوی خۆم نووسی و ئیمزام کرد، گوتی خو خه ت و ئیمزایه کی جوانیش هه یه. زه رده خه نه یه کم هاتی و هیچم نه گوت، به لام هاوشاریه کانم که له دووره وه گوئیان له قسه کانی کابرای بوو، له قاقای پیکه نینیان دا و گوئیان نه و خا نه (مه به ستیان من بوو) مامۆستا بووه. وایزانم کابرا له کرده وه ی خوی توژیک شه رمه زار بوو، هه رچه ند زۆر وه سه ر خوی نه هینا. فارس واده زانن که کورد نه خوینده واره به تایه ت که ژنیش بیت. نه ویش که چاوی به جلی کوردی من که وتوه، لای خو یه وه

برپاری داوه که من نه خوښنده واورم. ماوه یه کی پټچوو هیچ وه لایمیک له لایه ن زانکوی تارانه وه نه هات. جارېک سیمین په یوه نندی له گه ل کابرا گرت، به لأم گوتبووی جاری پټیان نه کراوه به و کاره رابگه ن، پټده چوو که وه پشت گوئی دراوه. دواپی بیرمان کرده وه که له گه ل زانکویه کی تر به نیوی "دانشگاه ملی" په یوه نندی بگرین، نه وانیش زور به کاوه خو بوون. دواي هاتوو چویه کی زور و وتوو وویژکی دوورو دريژ له گه ل چه ند ماموستا و به رپوه بهری زانکوک، وه رگرا.

سالی ۱۹۷۷-۷۸ زایینی سارمی کورم له زانکوی سهنه تی نارایمهر "دانشگاه صنعتی آریامهر" به شی میکانیک که دووهم هه لېژارده ی خو ی بوو، وه رگرا. وه ک بیرم مابن یه که م هه لېژارده ی زانکوی تاران "دانشگاه تهران" بوو. ههر نه و ساله ش محهمه دی کورم له قوتا بڅانه ی "خوارزمی" (خارهمی) له دواپولی ناماده پی ده یخویند. زستانی هه مان سال، روژیک محهمه دی کورم نامه یه کی به رپوه بهری قوتا بڅانه که ی بو هیناین. پوخته ی نامه که نه و بوو که وه زارده تی دهره وه دواي له به رپوه بهری نه و قوتا بڅانه یه کردبوو تا چه ند خویندکاری زیره ک هه لېژری بو نه وه ی بیانتره سویس تا له به شی زانستی سیاست "science politics" بخوینن که له دواپوژ دا وه ک دیلومات کاریان بدریتت. جا محهمه دی کورم یه کیک له هه لېژارده کان بوو. به رپوه بهر دواي له تیمه ی دایک و باب کردبوو که بوچوونی خو مان سه باره ت بهم پرسه یه بنووسین. دواي هیندیک قسه و باس له نیتو خو ماندا، محهمه د برپاری نه چوونی دا و تیمه ش وه لأمه که مان به به رپوه بهر راگه یاند. محهمه د که قوتا بڅانه ی ناماده پی ته واو کرد و دواي کنکور (کونکور) له زانکوی تاران به شی "راه و ساختمان" (بينا و رنگاوبان) وه رگرا. سالی یه که می ته واو کرد و ههر که سالی دووهمی زانکوی ده ست پتکرد، نه و کاته بوو که خه لک به تاییه تی خویندکاره کانی زانکو ده ستیان به مانگرتن و خویشاندان دژ به ریژی می شا کرد. یه کیک له دروشمه کانیان نازادی زیندانییه سیاسیه کان بوو. مانگیکی پتته چوو، زوربه ی زیندانیه کان نازاد کران که له ناو نه وانه دا نه مران غه نی بلوریانیشی تیدا بوو.

سالی ۱۹۷۷ ی زایینی، له گه ل هاوسه ره که م و حاجی عیسمه ت خانمی کچی پوورم و حاجی کاره شی هاوسه ری چووین بو حه جی عومره. سه فهریکی هه تا خودا حه ز ده کا خوش بوو. مروف تووشی هه ستیکی تاییه تی ده بیت و له هه رچی خه می

دنیا په دوور ده که ویته وه. له کاتی سه فا و مه روا دا ټاگات به سهر نهو دنیا په دا نامینتی و ده چتی ټیو بارو دڅیکی روحی. عیسمهت خانم و هاوسه هره که ی چونکه نهوه په کم جاریان نه بوو زور شاره زبا بوون. جا بویه هه موو کون و که لیتنی شاره که یان پی نشان داین.

پاشان نیومان نووسی بو چه جی ټه سلې و سالیکی نه خایاند که چووینه وه. نهو جارهش سه فهریکی زور خوشمان هه بوو. له گهل ره سوول ټاغای مه عرووفی و مریم خانمی هاوسه ری که هاو سه فهرمان بوون دوستایه ټیکی پته و له نیوانمان ساز بوو و هه میشه لهو سه فهره دا بو هه موو شوین پیکه وه ده چوین. ههر لهو سه فهره دا له گهل پیاو ټیکی شکاکیش بووینه ناسیاو. ده یگوت له نیوان تورکیه و ټیراند بازرگانی زپر ده کا، چهند سال دواتر بارو دڅه که وای لیتهات که کارمان که و ته ناوچه ی شکاکان و جاریکی تر نهو پیاو هه مان دیته وه.

نهو ورؤزی ۱۹۷۸ ی زاینی، له گهل خیزان ټیکی دراوسپمان که خه لکی جهرم (جه هرؤم) بوون، پیکه وه بریارمان دا سه فهریکی بهرو شیراز، جه هرؤم، ټابادان و نه هواز بکه ټن. سه فهریکی زور خوش بوو. نهو کاته، که له شه قامه کانی نهو شاره جوان و پاک و خاو ټنه ی ټابادان دا پیاسه مان ده کرد، به خه ونیش نه مانده دیت که چهند مانگ دواتر، واته مانگی خه رمانان سینه مای ری کس، ټاوری ټیبه ر ده دری و نزیکه ی ۶۰۰ کهس که بو ته ماشای فیلم چوو بوون، له ناوه دا ده سوو ټین. نهو رووداوه ناخوشه هه موو شاره کانی تری ټیرانی خه فته بار کرد. مه لا فیلبازه کان نهو رووداوه یان به سهر شادا هیئا، که چی زوری نه کیشا، دوی دامه زرانی حکومتی نیسلا می، ده رکه وت که نهو تاوانه، کاری خو یان بووه.

له مانگی محه پره میش، پتر له جاران، تاران جمه ی ده هات. ریزی له خو دان و خو کوشتن و برین ههر له وه دا نه بوو، ههر زور له سالان زیاتر بوو. ټیمهش له ماله وه، له په نجه ره وه که به رانه ر به شه قام بوو، سه یرمان ده کردن. جیاوازیکی که له گهل سالانی پی شوی هه بوو، نهوه بوو، که سالان ههر باسی کوشتنی حوسین و حه سن و جنیو دان به یه زید بوو، به لام ټه مجار، دروشمی مردن بو شا و ټه میکاشی زیاد کرد بوو. ههر ریزه به ټالای شاری خو یه وه ده هات. تورک به جوئی، فارس به جوئی، ... هتد.

پایزی ۱۹۷۸ی زاینی، قوتابخانه و زانکۆکان دواى سى مانگ وچانى هاوینه، کرانهوه. به لām ههر له سه ره تاوه وهک سالان نه بوو. کهش و ههوايه کی جياواز له جاران تارانى داگرتبوو. قوتابيه کان له جياتى نه وهى بۆ خویندن بچنه وه قوتابخانه يان زانکۆ بۆ خوڤيشاندان و وت و وڤى سياسى ده چوون. ورده ورده ترسى خه لک له ساواک و پۆليس شکابوو، کۆبوونه وهى گشتى ده کرا. به چاکى بيرم ماوه، شه وڤک له زانکۆى سهنه هتى ئاريا ميهر، شه ريفى ئيستا، کۆمه لڤک له نووسهر و شاعير له گه ل قوتابيه کانى زانکۆ، کۆ ببوونه وه. نه وشه وه تا به يانى وتار و شيعر و گۆرانى و سروودى شۆرشگيرانه خویندرا بووه و ههر دوو کوره کانى منيش سارم و محمه د له وى بوون و ماوه يه ک له شه و چووبوو ههر نه هاتنه وه بۆيه حاجى هاوسهرم خۆى ساز کرد و چوو بزاني هۆکار چيه؟ که چى نه ویش ههر نه هاتنه وه، وهک مه حوى ده لى: "نه وهى چوو بۆ سۆراغى بى سۆراغ ما". هه موو شه وه که له گه ل کوره کان له وى مابوو. به ره و به يانى که هاتنه وه زۆر به حه ماسه وه بۆيان گيرامه وه.

ورده ورده خوڤيشاندان له شه قامه کاندا ده ستى پيگردد. له گه ل نه وه شدا که پایزی ۱۹۷۸ی زاینی خوڤيشاندان ياساخ کرابوو به لām روژى جيژنى ره مه زان دواى نوڤى جيژن خه لک رژانه ناو شه قامه کان. چه ندين روژ ههر به و جوړه خه لکانى کى زۆر له شه قامى ئايژينه ويره وه به ره و مه يدانى شه ياد (شه هيا د) وه پى ده که وتن. ئيدى له و ده مه وه خه لک دژى شا راپه رپيوون و مه يدانىان چۆل نه کرد. وای ليها ت که فه رمانى حکومه تى نيزامى درا. يانى له کاژيرى شه شى ئيواره وه که س بوى نه بوو بچينه ده ره وه، به لām نه وه ش سه رى نه گرت بۆيان چونکه خه لکه که ههر ده هاتنه ده رى و پاشه که شه يان نه ده کرد. نيزامى کانش هيندى جار گولله يان به خه لکه وه ده نا و له و به ينه دا چه ند که سيک به ر ده که وتن و بريندار ده بوون يان ده کوژران. که کرڤکاره کانى پالوگه ي نه وت مانيان گرت، ئيدى پشتى حکومه تى شاه به يه کجارى شکا. خه لکه کهش بۆ کرپنى نه وت و به نزين ده بوو ماوه يه کى زۆر له ريزدا بان تا نۆبه يان به ر ده که وت.

سه ره تا، ههره موو ريکخراو و گروهه کان به بير و باوه رى خۆيه وه، له خوڤيشانده کاندا به شداريان ده کرد، به لām ئيسسلاميه کان نه وانيتريان ده ره پراند و

هەر لهو کاتهوه دژایه‌تی هه‌موو بیرو باوه‌پێکی جیاوازیان ده‌کرد. باشتەر بلیتم به‌ کرده‌وه دوژمنایه‌تی خۆیان پێشان ده‌دا. زۆر جارارن هێرشیان ده‌کرده‌ سهریان و شه‌ریان پێ ده‌فرۆشتن. بۆ نموونه جارێکیان سه‌ره‌تای مانگی گه‌لاویژ بوو له‌ خۆپێشاندانیکی گه‌وره‌دا که دره‌نگانی ئیواره‌یه‌ک له‌ مه‌یدانی ۲۴ ئیسفه‌نده‌وه ده‌ستی پێکردبوو و قه‌رار وابوو به‌ره‌و مه‌یدانی فه‌وزیه‌ ب‌روا که سیمینی کچیشم له‌و خۆپێشاندانه‌ دا به‌شدار بوو، ده‌یگێراوه‌ که ئیسلامیه‌کان به‌ قه‌مه‌وه‌ گیانی ئه‌وانی ترو گه‌لیکیان بریندارکردبوون و وابزانم چه‌ند که‌سیکیان کوشتبوو. پاشان هێرشیان کردبوه‌ سه‌ر دوکان و بازاری ده‌ور و به‌ر و جامه‌کانیان شکاندبوو و دوکانه‌کانیشیان تالان کردبوون. به‌و جوړه‌ خۆپێشاندانه‌که‌یان لێ تێکدا‌بوون. ده‌بێ ئه‌وه‌ش بلیتم زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵ ئیسلامیه‌کاندا بوون دز و رێگر و پیاو‌کوژ بوون. ئیدی ئه‌و هه‌له‌یان بۆ هه‌لکه‌وتبو و به‌ ئارزوی خۆیان خه‌لکیان ئازار ده‌دا و مالی خه‌لکیان تالان ده‌کرد. هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ قات و قری ده‌ستی پێکرد. نه‌وت که له‌و سه‌رمایه‌دا یه‌کتیک له‌ پتویستیه‌ به‌نه‌رتیه‌کان بوو وه‌چنگ نه‌ ده‌که‌وت. بۆ ک‌پینی نه‌وت و به‌ن‌زین ده‌بو روژیکی ته‌واو له‌ سه‌ره‌دا راوه‌ستین. ئیمه‌ش وه‌ک زۆربه‌ی خه‌لک به‌کوره‌ی نه‌وت ماڵمان گه‌رم ده‌کرد. ئیمه‌ هه‌ر جوړێک بایه‌ له‌گه‌ڵ دۆخه‌که‌ خۆمان راده‌هێنا به‌لام دایکم نه‌خۆش بوو و ده‌بوو زووره‌که‌ی ئه‌و هه‌رچۆتیک با گه‌رم کرابایه‌، جا بۆیه‌ سیمین ئه‌و ئه‌رکه‌ی گرته‌ سه‌ر شانی خۆی و ده‌چوو له‌ ریزی نه‌وته‌وه. له‌ کاژیری دوو و سێ به‌یانی خه‌لک ریز ده‌بوون و جا ئه‌وجا نزیک نیوه‌پۆ نۆبه‌یان به‌رده‌که‌وت. گوايه‌ سه‌ره‌تا هیندیک که‌س فیل و نۆبه‌ریان ده‌کرد و ده‌چوونه‌ پێشه‌وه‌ی ریزه‌که‌ و ده‌بوو به‌ هه‌للā، بۆیه‌ خه‌لکه‌که‌ گوریستیکی درژیان ده‌هینا و له‌ به‌ر ده‌می به‌ن‌زین خانه‌وه‌ له‌ چه‌له‌نگه‌کانیان ده‌کرد تا که‌س نه‌توانی فیل بکا.

به‌ن‌زینیش هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ ده‌بوو ریز بایه‌ی تا نۆبه‌ت ده‌گه‌یشت. روژیکی یه‌کتیک له‌ کوپه‌کان ئۆتۆمۆبیله‌که‌ی بردبوه‌ به‌ن‌زینخانه‌ و دوا‌ی نیوه‌ روژیکی له‌نیو ریز دا نۆبه‌ی به‌ر که‌وتبوو و پ‌ری کردبوو. پاشان له‌ پارکینگه‌که‌ی به‌ر ده‌می ماڵه‌ خۆمان رایگرتبوو. بۆ روژی دوا‌یی ده‌بوو دایکم به‌رینه‌ لای دوکتۆر و خۆمان ساز کرد و چووین سواری ئۆتۆمۆبیل بووین. هه‌رچی کردمان ئۆتۆمۆبیل

وه پړی نه کهوت ودهرکهوت که هیچ به نزینی تیدا نه ماوه. شوینی به نزین تیکردنی
 تۆتۆمۆییلی ئه و کات به ئاسانی ده کراوه، بێ ئه وهی ئۆتۆمۆییله که هه ل کړی و به
 بێ کلیل ههر به با دانی سه ری ته نکى به نزین ده کراوه. وا دیار بوو نائینسانیک
 به نزینه کهی دزیوو. ئه وه ندهش ویژدانی نه بوو که هیندیکی تیدا بیلایته وه. له گه ل
 ئه وهش که دایکی نه خۆشم به زه حمهت دهیتوانی له سه ر پێ بوه ستی، مه جبوور
 بووین له و سه رمایه دا راوه ستین تا تاکسیه ک به ویدا تیپه پړی و سوارمان کا.
 هه وایه کی سارد و نیشکیش ده م و چاوی مروّقی ده ته زانند، به حالیکى ناخۆش
 دایکم له سه ر لێواری جوگه له ی شه قامه که دانیشته. ماوه یه کی زۆر چاوه پیمان کرد
 تا تاکسیه ک به ئه ویدا تیپه پړی و سواری کردین.

سهره تاي شوړشي تيران

هه وایه کی سارد خوۍ داکوتابوو. ئاسمانیکې ساو و بهر مافوره ی سپی به سهر زهوی دا راخستبوو. ئه و کاته ههرله تاران ده ژیان و هیشتا به یه کجاری نه گه رابووینه وه مه هاباد. هیزه کانی سهرکوتکهری حکومتی پاشایه تی ده سه لاتیان زور نه مابوو و خه لکیش ترسیان له ساواک و پولیس شکا بوو. سهره پای حکومتی نیزامی و سارد و سهرما، تا درهنگانی شهو خه لک ههر ده هاتنه ناو شه قامه کان و دژ به حکومت دهنگیان بهرز ده کرده وه. له سهره تادا ئه رته ش (نیزامیه کان) ته قه یان له خه لک ده کرد و خه لکیان ده کوشت و بریندار ده کرد. به لام ورده ورده زورینه ی ئه رته ش که وتنه دژایه تی حکومتی شا وهاتنه بهر ی خه لک.

روژانه له شه قامه کاند خوپیشانندان پهری ئه ستان دبوو. ئیسلامیه کان بهر بهر که وتبوونه که له گایه تی و جپی هیزی سهرکوتکهری پاشایه تیان گرتبوه وه. ئیسلامیه توندپروه وه کان جیگه یان وه ها به ئه وانی دیکه ته نگ کردبوو تا وای ئیها ت لیبیرآله کان و چه په کان ریزی خوپیشانندان خویان جیا که نه وه. ههر له و کاته وه ئه وان ده ستیان کردبوو به هیرش بردن بو سهر گروهه کانی دیکه. به چاکي دیته وه بیرم که هه لمه تیان ده برده سهر ئه و خه لکانه ی بیري جیاواز له ئه وانی هه بوو. لیبیرآل و چه په کانیش به شیکیان له روی ناچاری بو خو پاراستن و هیندیکیش وه ک حیزی توده به بیر و باوه پروه دروشمی "درود بر خمینی مبارز" (سلاو له خومیني تیکوشه ر) یان هه لبارد بوو که له کاتی خوپیشانندان و تپای دروشمی دیکه ناو به ناو ده یانگوته وه.

سهره تاي ۱۹۷۹ ی زایینی، حکومتی پاشایه تی خهریک بوو دوا هه مین هه ناسه ی خوۍ هه لده کیشا و بهر و رووخان ده پویش ت. محهمه د رهزا شا و ژنه که ی بهر انبه ر به شوړشي یه کگرتوی گه لان چوکیان دادا و ناچار بوون تیران به جی به یلن. که متر له مانگیک دواتر خومیني به خوۍ و نوکه ره کانی ده ورو به ریه وه هاتنه وه تیران. سهره تا خومیني به لینی دابوو که خوۍ له سیاست وه رنada. ده یگوت گویا ده چئ له قوم داده نیشت و خهریکی خودا پهره ستی ده بی. به لام به پیچه وانه وه ئه وه ههر بو خه لک خه له تانندن بوو. خوۍ و دارو دهسته که ی دام و دهزگایان له تاران

دامه زراند. بۆ بهرژه و هندی خوشیان ورده ورده کۆنه ساواکیه کانیان کۆ کردنه وه و هینایانه وه سهر کار تا له خزمهتی خویمان دا به کاریان بێنن. نیوی "ساواک" (سازمان اطلاعات و امنیت کشور) گۆرا و بوو به "ساواما" (سازمان اطلاعات و امنیت ملی ایران). له پهناشه وه ههرچی دز و جهرده و پیاو خراپه کۆیان کردنه وه و سوپای پاسدارانیان لێ پێک هێنان. هیزی ئه پته شیشیان هینایه ژێر دهسه لاتی خویمان. دواي ئه وهی که به چاکی ریشهی خویمان داچه قاند دهستیان کرد به فشار هینان بۆ سهر خه لک و به تایبهتی بۆ سهرگه لی کورد. جیتی داخه که له سهرتادا زۆربهی خه لکی ئێران چوونه ژێر دهسته لاتی ئاخونده کانه وه، ته نیا کوردستان بوو که نه ده چووه ژێر رکیفیان و چۆکی بۆ دانه ده دان.

ههر له وه سهر وه بنده دا شه وێک له ناکاو ههرا ههرا له شه قام و کۆلانه کانه وه بهرز بوه وه و ده یانگوت گوايه: "عکس آقا تو ماهه" (وێنه ی ئاغا له مانگ دایه). مه به ستیان له ئاغا خومبێنی بوو. ئه وانه خومبێنیان گه یانده ئاسمان، مخابن ژماره شیان کهم نه بوو. ئه وهش یه کێک له نیشهانه کانی دواکه وتوو یی ئه و کۆمه لگایه یه.

له کۆتایی زستانی ۱۹۷۹ ی زایینی دا، دایکم دواي شهش مانگی که نه خو ش ی مآل ئاوا یی لێ کردین. به نه خو ش ی له مه هاباده وه هینا بو ومانه تاران تا من و خوشکه کانم له نزیکه وه ئاگامان لێ بیت. رۆژێک دایکم گوئی که ههز ده کات بیه مه هه مامی دهره وه بیه شۆم. عیشره تی خوشکی شم پێ خو ش بوو له گه لمان بیت و هه مامی نزیک مآلی خو یانیشی به دل بوو. گه رچی زۆر سارد و سه رما بوو، له گه ل سیمین دایکه مان سواری ئۆتۆمۆبیل کرد و به ره و مآلی عیشره تی خوشکم وه پری که وتین. له وێشرا چو وینه هه مام. پاک و خاوێن دایکه مان شوشت، که ته وا و بووین دایکم هه ستی به هیلاکیکی زۆر ده کرد و خو ی نه ی توانی جل و به رگه کانی له بهر کاته وه، بۆیه من جل م له بهر کرد و برده مانه مآلی عیشره تی خوشکم که نزیک تر بوو. واما ن به باش زانی که له وێ بعه سیته وه و جا پاش خو اردنی نانی نی وه رۆ بیه ی نه وه مآلی خو مان. دایکم هیچ تاقه تی له به ردا نه ما بوو، گوئی هه موو ئازای له شی ژان ده کا و زۆریشی سه رما بوو. ههر که گه یشتینه وه، له ژووریک جێگامان بۆ راخست و رامانکی ش و چاک دامان پۆشی. ئیستی که به لایه وه دانیش تین، به

ئاستهم هیندیکم شِیلا و پاشان به ته‌نیا به جِیمان هیشته تا کوو خه‌وی لیکه‌وی و
 بحه‌سیتته‌وه. وامان دانا که دوا‌ی نه‌وه‌ی که گهرمی بووه وهیندیک هه‌ساوه، نانی
 نیوه‌پۆ بخوا. به‌لام زۆری پینه‌چوو منی بانگ کرد، بیتاقه‌تی ده‌کرد، وه‌ک می‌وژۆکه‌ی
 ده‌له‌رزی، ئارام و هه‌جمینی نه‌بوو، ههر داده‌نیشته و راده‌کشاوه. سه‌ره‌تا به
 لاله‌لال قسه‌ی بۆ ده‌کرا که‌م که‌مه له زمانیش که‌وت. ده‌یویست شتیک بلی به‌لام
 زمانی نه‌ده‌گه‌پا. هه‌رچی هه‌ولیشم له‌گه‌ل دا هه‌چی له‌ گه‌روو نه‌چوووه خوارێ. که
 دایکم له‌ و‌حاله‌دا ده‌دیت، خه‌می دنیا‌م لێ میوان بوو، بی ئیختیار فرمیسکه‌کانم
 هاته‌نه‌ خوارێ. هه‌یج به‌ ته‌مه‌نیش نه‌یه، دایک هه‌میشه جی‌گایه‌کی تایبه‌تی له‌ نێو دلی
 هه‌م‌وو که‌س دا هه‌یه. که‌ دیتمان بارودۆخی دایکم به‌ره‌و خراپی ده‌پرا،
 په‌یوه‌ندی‌مان به‌ زارای خوشکم و‌میرزا سه‌عیدی می‌ردی و حاجی هاوسه‌رم گرت و
 وامان پێ باش بوو که‌ له‌و کاته‌دا نه‌وانیش له‌وی بن. هینده‌ی پینه‌چوو، ههر
 سێکیان گه‌یشتنه‌ جێ. وه‌ ژوورکه‌وتن و سلاویان کرد، دایکم هه‌رچه‌ند هه‌ولێ دا
 زمانی نه‌گه‌پا وه‌لامیان بداته‌وه. دوکتۆر مسته‌فای هاوسه‌ری عیشره‌تی خوشکم که
 دیتی هه‌چی پێناخو‌ری، سێ‌رۆمی بۆ دانا و ده‌رزیه‌کیشی لێدا تا له‌و نا‌ئارامیه‌ بێته
 ده‌ری. به‌ ده‌رزیکه‌ ئارام بوه‌وه، وا دیار بوو هه‌ست به‌ ئیش و ئازاره‌که‌ی نا‌کا و
 ورده‌ ورده‌ خه‌وی لیکه‌وت. هه‌وا به‌ره‌و تاریکی ده‌چوو، هه‌تا ده‌هات بارودۆخی
 خراپ‌تر ده‌بوو. نه‌و شه‌وه له‌ گیانه‌للایه‌دا بوو. ههر سێک خوشک به‌ خه‌م و
 په‌ژاره‌یه‌کی زۆره‌وه به‌ دیار دایکه‌مه‌وه دانیشتبووین. چه‌ند جار یاسینم له‌ سه‌ر
 خویند. هه‌رچه‌ند ده‌مانزانی نه‌و دایکه‌ ساخ و سلا‌مه‌تی له‌ ده‌ست داوه و هی چاک
 بوونه‌وه نییه. به‌لام ههر هۆمیدمان هه‌بوو. نیوه‌شه‌و بوو که‌ دایکم چاوی بۆ
 هه‌میشه له‌ سه‌ر دنیا هه‌لگرت و دلی له‌ کوتان که‌وت. دلی دایکم له‌ کوتان که‌وت
 و دلی من وه‌ک مه‌نجه‌ل ده‌کو‌لا. هه‌ستی نه‌مانی دایک زۆر ناخۆشه. نه‌گه‌ر مرو‌ف
 خۆشی دایک یان باب بێت، ته‌نانه‌ت نه‌وه‌شی هه‌بی، پتویستییه‌کی ده‌رونی و
 رۆحی به‌ دایکی هه‌یه، که‌ قه‌له‌مه‌که‌م توانای ده‌رب‌رینی نه‌و هه‌سته‌ی نییه.

که‌ رۆژ بوه‌وه حاجی هاوسه‌رم چوووه گه‌راج و ئۆتۆبوسی‌کی سه‌ربه‌خۆ به‌کرێ
 گرت بۆ نه‌وه‌ی ته‌رمی دایکم به‌رینه‌وه مه‌هابادی. ئی‌واره‌ درنگانێک، خۆر له
 ئاوابوون دا‌بوو، خۆمان ئاماده‌ کرد و به‌ره‌و مه‌هاباد وه‌پێ که‌وتین. رۆژی دوا‌یی

به یانی زوو گه یشتینه جی. هیندیک خزم و کهس که بهو خه بهر یان زانیوو پیش
 ئیمه هاتبوونه مالی ئیمه. هه ر له سه ر وه سیه تی خو ی، خو م دایکم شوشت و
 ناماده ی ناشتنمان کرد. هه ر له و روژه وه خزم و کهس و ناسیاو ماوه ی چهن د روژ بو
 سه ره خو شی له گه لمان دانیشن.

هاتنه‌وهى خومىنى و داسه‌پاندنى شه‌ر به سه‌ر كوردستاندا

خومىنى و دار و ده‌سته‌كه‌ى هه‌ر له سه‌ره‌تاوه له تيمه‌ى كورد به بيانوو بوون. پيش نه‌وه‌ى حكومه‌تى ئاخونده‌كان دامه‌زرى و هيشتا جى پييان خوش نه‌كردبوو، سه‌ر و به‌ندى نه‌ورۆزى ١٩٧٩ى زايىنى كه به نه‌ورۆزى خويناوى ناسراوه، خومىنى ده‌ستورى ويرانكردنى سنه‌ى دا. بو نه‌وه‌ش صفدرى (سه‌فده‌رى) ئاخوند و دارو ده‌سته‌يان له تارانه‌وه ناردبوو سنه و له وي ده‌ست ده‌كه‌نه سه‌ركوتكردن و كوشت و برى خه‌لك.

نه‌وه‌نده له نه‌ورۆزى خويناوى سنه تينه‌په‌رپيوو، شه‌رى نه‌غده به سه‌رۆكايه‌تى كابرايه‌ك به نيوى مه‌لا هه‌سه‌نى كه ئىمام جومعه‌ى ورمى بوو ده‌ستى پيكره‌ى. نه‌و كابرايه جاپى خه‌زاي دژ به گه‌لى كورد ده‌دا. توركه‌كانى شارى نه‌غده‌ى دژ به كوردى هه‌مان شار هان ده‌دا وخه‌لكيكي زۆر به‌و هۆيه‌وه كوژران. زۆربه‌ى كوردى نه‌غده‌يان ده‌ربه‌ده‌ر كرد و مائيشيان ويران و تالان كردن. دواى شه‌رى سنه و نه‌غده‌ى نۆره‌ى بوردومان و كۆمه‌لكوژى قارنى و قه‌لاتان هات، ته‌ناهت ره‌حميان به مه‌لاى گونده‌كه‌ش نه‌كرد كه به قورئانه‌وه چوو بوو تا ته‌مه‌ننا بكا خه‌لك نه‌كوژى، كه‌چى هه‌ر له مه‌لاى گونده‌وه ده‌ست پى ده‌كه‌ن و هه‌رچى روح له به‌ره، له مرووف و ئاژه‌ل ده‌يكوژن. تاوان و بى ناموسى حكومه‌تى ئاخونده‌كان به‌رانبه‌ر به گه‌لى كورد نه‌وه‌نده زۆره كه له گوتن نايه. نه قه‌له‌م ونه وشه‌كان ياراي گپرانه‌وه‌ى نه‌وه‌مه‌وووه تاوانه‌يان نيه.

به‌هاري ١٩٧٩ ريفراندم كرا به‌و پرسياره‌وه "جمه‌ورى اسلامى آرى يا نه" (جمه‌ورى ئىسلامى به‌ئىي يان نا). گه‌لى كورد نه‌و ريفراندمه‌ى بايكۆت كرد و حيزبه‌كان و خه‌لك به گشتى ربيان نه‌دا سندوقى ده‌نگدان دابندرى، ته‌نيا دارو ده‌سته‌ى مفتى زاده له سنه به‌شداريان كرد. وابزانم له توركه‌من سه‌حرا و بلوچستانيش خه‌لكيكي زۆر له‌و ده‌نگدانه‌دا به‌شداريان نه‌كرد. به‌لام زۆر به‌داخه‌وه دانىشتوى شاره‌كانى ديكه‌ى ئيران، جا به‌شيك له رووى باوه‌په‌وه، هينديك له رووى ترسه‌وه و به‌شيكيش بو به‌رژه‌وه‌ندى خويان، ده‌نگيان به حكومه‌تى ئاخونده‌كان دا.

هەر که حکومه‌تی ئاخونده‌کان دامه‌زرا، خومینێ و دارو ده‌سته‌که‌ی ده‌ستیان کرده توندو تیژی به‌رانبهر به‌خه‌لک و هەر رۆژێ یاسایه‌کی سه‌ده‌کانی ناوه‌ندیان به‌سه‌ر خه‌لک داده‌سپاند. بۆ ڤه‌وه‌ یاسای "حجاب" که هه‌موو ژن ده‌بی چارشێو بکه‌نه‌سه‌ریان. به‌شیک له‌ دانیش‌توانی تاران به‌تایبه‌تی ژن دژ به‌وه‌ وه‌ستان و هاته‌نه‌ ناو شه‌قامه‌کان و خۆپیشاندانێکی گه‌وره‌ ده‌ستی پێکرد. جێی داخه‌ که هه‌یج نه‌کرا و رۆژ به‌ رۆژ تارانێ رهن‌گاو‌په‌نگ ره‌ش هه‌لگه‌را. ته‌نیا وێنه‌کانی خومینێ رهن‌گی تێدا بوو که به‌هه‌موو ده‌رگا و دیوار و شوێنه‌کانی شاروه‌هه‌ داکو‌ترابوون. هه‌رچی ژن بوو یان چارشێوی ره‌شی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو یان جلی تایبه‌تی که پێده‌گوترا "مانتۆی اسلامی" له‌ به‌ردابوو. قوماشی ئه‌و جله‌ش نه‌ده‌بوایه‌ له‌ سێ رهن‌گ، ره‌ش، قاوه‌یی تۆخ و شینێکی تۆخ تێپه‌رپیا. پیاویش هه‌ر به‌هه‌مان شیوه‌ جلی رهن‌گیان له‌ به‌ر نه‌ده‌کرد. شاره‌کانی تاران جگه‌ له‌ کوردستان وه‌ک فیلمی ره‌ش و سپیان لێ هاته‌بوو یان باشتەر بلێم ره‌ش چونکه‌ که‌مه‌تر رهن‌گی سپی تێدا دیار بوو. هه‌ر جاره‌ی له‌ تاران ده‌چوومه‌ ناو شار دێم ده‌گیرا. ئه‌و بارودۆخه‌ به‌راستی مرو‌فیی تووشی خه‌مۆکی ده‌کرد. له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌مووه‌ توند و تیژی و تاوانانه‌دا که ئاخونده‌کان به‌رانبهر به‌ ئیمه‌ی کوردیان ده‌کرد به‌لام مله‌مان بۆ دو‌ژمن دانه‌ده‌دا و هه‌ر جو‌ریک توانیامان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی گه‌له‌که‌مان هه‌ولمان ده‌دا. وابوو له‌ سالی ۱۹۷۹ی زایینی، له‌ تاران کۆمه‌له‌یه‌ک به‌ ناوی "جمعیته‌ کرده‌ای مقیم مرکز" (کۆمه‌له‌ی کوردی دانیش‌توانی تاران) پێک هات. ئیمه‌ش زۆر به‌ خوشیه‌وه‌ له‌ کۆبوونه‌وه‌کاندا به‌شدار ده‌بووین. پێش دروست بوونی ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌، خه‌لکه‌که‌ له‌ هۆلیکی زانکۆی تاران کۆبوونه‌وه. کۆبوونه‌وه‌که‌ش به‌ سروودی ئه‌ی ره‌قیب ده‌ستی پێ کرد. دوایی باس له‌ دروست کردنی کۆمه‌له‌یه‌ک بۆ کوردانی نیشته‌جی تاران کرا و به‌ گشتی هه‌مووان زۆر به‌ خوشیه‌وه‌ پیشوازیان له‌و بیره‌ کرد. هه‌نده‌ی پێنه‌چوو بناغه‌ی کۆمه‌له‌که‌ دامه‌زرا. پاش دروست بوونی رێکخراوه‌که‌، جێگه‌یه‌ک له‌ نزیک مه‌یدانی ولیعهد (وه‌لیئه‌هد) به‌ کرێ گیرا، به‌لام کۆبوونه‌وه‌کان له‌ زانکۆی سه‌نعتی ئاریامیته‌ر (شه‌ریفی ئیستا) ده‌کرا چونکه‌ ئه‌و شوێنه‌ی به‌ کرێ گیرا بوو بچوک بوو و بۆ کۆبوونه‌وه‌ نه‌ده‌بوو. دواتر ئه‌و رێکخراوه‌ ده‌ستی به‌ وه‌رگرتنی ئه‌ندام کرد و ئیمه‌ش بووین به‌ ئه‌ندامی. چه‌ند جارێکیش (هه‌فته‌ی رۆژیک)

مامۆستايه‌کي خه‌لکي سنه کۆرسی خوێندن و نووسيني کوردی کردبۆوه. ئيمه‌ش زۆر به‌ گهرميه‌وه به‌شداريمان ده‌کرد، به‌لام به‌داخه‌وه نه‌و کۆرسه درېژهي پڻ نه‌درا. جا نه‌مزاني له‌ لايه‌ن دارو ده‌سته‌ي خومينييه‌ وه‌ پيشي پيڭيرا يان هوکاريکي دیکه‌ي هه‌بوو.

ئيمه‌ چه‌ند مانگيک دواي هاته‌نه‌ سه‌رکاري حکومه‌تي ئاخونده‌کان، گه‌راينه‌وه مه‌هاباد که‌ تا نه‌و کاته‌ش له‌ ژيړ کوئتروۆلي پيشمه‌رگه‌دا بوو، حکومه‌تي مه‌لاکان به‌ زۆر رڤکا له‌ هه‌ولې په‌يدا کردني جاشدا بوون و ده‌يانويست دوو به‌ره‌کي له‌ نيوان کورد دا دروست بکه‌ن. هه‌رله‌و ماوه‌شدا گوايه‌ پاسداره‌کان سه‌دان ده‌ست که‌وا پانتۆل (شه‌لوار) ي کوردیان لاي کابرايه‌کي کوردی به‌رگ دروو به‌ دروون دا‌بوو. بيستم که‌ حيزبي ديمۆکرات نه‌و کابرايه‌ و چه‌ند جاشي دیکه‌ ده‌ گرڤ و ده‌يانباته‌ سه‌رده‌شتي. ئيدي نازانم دوايي چيان به‌سه‌ر هات.

هاويني ١٩٧٩ي زاييني ابولحسن بني صدر(ئه‌بۆلحه‌سه‌ني به‌ني سه‌در) که‌ ببوه سه‌روکي حکومه‌تي مه‌لاکان ده‌ستي کردبوه‌ توند و تيزي دژ به‌ کورد. زۆر به‌ چاکي له‌ بيرمه‌ ده‌نگي به‌ني سه‌دریان له‌ راديو بلاو ده‌کرده‌وه که‌ فه‌رماني به‌ پاسدار و سه‌ربازه‌کان ده‌دا: "چکه‌هايتان را بيرون نياوريد تا کردستان را با خاک و خون يکسان نکنيد." (هه‌تا کوردستان له‌ خاک و خوین نه‌گه‌وزيڻن چه‌که‌کانتان دامه‌که‌ن).

دوا مانگي هاويني ١٩٧٩ي زاييني، رڤک شه‌وي ٣ي سږپتامبر، حکومه‌تي ئاخونده‌کان هيرشيان کرده سه‌رمه‌هاباد و بۆ توّقاندي خه‌لک فانتۆمه‌کانيان ديواي ده‌نگي به‌زانده‌ گوندي قولقولاغيشيان بوردومان کرد. نه‌و شه‌وه‌ زۆربه‌ي خه‌لک له‌ ترسي بۆمباران په‌نايان بردبوه‌ ژيړخانه‌کان. نه‌و کاته‌ي سوپاي حکومه‌ت خه‌ريکي هه‌لمه‌ت هينان بوو بۆسه‌ر مه‌هاباد، تا وه‌ک شاره‌کاني تري کوردستان داگيري بکاته‌وه، هيزي پيشمه‌رگه‌ له‌ نزيک مي‌راوا پيشيان پيگرتوو و هي‌لوکوئيتريکيشان لڻ خسته‌نه‌ خواره‌وه‌ و چه‌ند تانکيان ليشکاندن و ژماره‌يه‌ک پاسدار و نيزاميشيان به‌ ديل گرت.

له‌و ده‌مه‌يدا که‌ حکومه‌تي مه‌لاکان له‌ دۆخیکي لاواز و خراپ دا بوو و خه‌ريک بوو شکستي دينا، داواي گفتگو و راگرتني شه‌ري ده‌کرد. به‌م جوړه‌ سه‌ري ريه‌راني

کوردي گهرم دهکرد و له پهناشهوه لهشکری خوځی بههیز دهکرد. نهوسا جارځکیتړ به ههموو توانای خوځیهوه هیرشی هینایهوه بو سهر کوردستان. بهداخهوه بهره بهره پاسدار و نیزامیبهکان دواي نهوهی که خوځیان به چاکی رځکخست و به هیز کردهوه، هیرشیان کرده سهر مههاباد. هم شارهشیان وهک ههموو شارهکانی دیکه ی کوردستان له بوردومان و کومه لکوژی بیبهش نهکرد. قهت نهو روژهم له بیر ناچی، نریک نوژی نیوهړو، کهه بچوکه کهی خوشکم له کوځان له گهل دو مندالی کهریم ناغای مزه فهری دراوسیمان کایه یان دهکرد. تیمهش تازه سفره مان راخستبو تا نانی نیوهړو بخوین. چووم به دواي کهی خوشکمد و دهستم گرت که بیهینمهوه بو نان خواردن. هر نهوهنده فریا کهوتین پیمان له ده رکهوه نا ناو حهسارهوه، گولله باران دهستی پیکرد و هر نهوهندهم زانی که دهنگی زیقهیهک بهرز بووه و کوژاوه. کهه کهی خوشکم ناردهوه ژور و به پهله چوومهوه ناو کوځان. نهی هاوار چ ببینم! دوو کیژولهکانی کهریم ناغا گولله یان بهر کهوتبوو و بهربوونهوه سهر زهوی و خهلتانی خوین ببوون. ژور بهداخهوه هر دوکیان دهستبهجی گیانیان له دهست دا. تا من خوم گیانده بهر ده رکه ی مالیان که به هانای زینهت خاگی دایکیانهوه بچم، ههمووخیزان به بیستنی تهقه که هاتبوونه دهر و به سهر نهو رووداوه دلته زینهدا کهوتبوون. بوئی خوینی تازه رژاو له گهل بوئی باروت تیکهل بیوو. دیتنی نهو دیمه نه توقینه ره که به په کجار دوو مندالی بچووک گیان له دهست بدهن، هیزی لی بریم. جهرگم خهریک بوو ناوری دهگرت. دایک و باب و دایه کهوره و خوشک و برا دهگریان و هاواریان دهکردو بهو دوو منداله یان هه لده گوت. قهت نهو دیمه نه دلته زینه له میشکم ناسترپتهوه. نهو زالمانه تهقه له ههموو روح له بهریک ده کهن، ته نانهت له مندالی سی چوار ساله که هیشتا ده میان بوئی شیری خاوی لی دی وهیشتا چاکه و خراپه ی ژیانیان تاقي نه کردوتهوه. تیمهش که به تهمای نان خواردن بووین، نهوهی له بیرمان نه مابوو برسایه تی بوو. خه می نهو دوو منداله ههموو شتیکی له بیر بردینهوه.

هیشتا دوو سالی تهواو له هاتنه سهرکاری مهلاکان تینه په ریوو که دژایه تی له ناو پایوانی دهو و بهری خومینیدا هاته کایهوه و تیک بهربوون. ته نانهت هیندیکیشیان له سیداره دران. بو نمونه "صادق قطب زاده" (صادقی قوتب زاده)

که هه ر له فه رانسه وه یه کیک له که سه هه ره نزیکه کان و دهسته راست و دهم
 ساخی خومیتی بوو و رۆلی وه رگپریشی ده دیت، له سیداره درا. به ته ما بوون "بنی
 صدر" یش له سیداره بدهن، به لām خۆی به چنگه وه نه دا، پێش ته وه ی بگیری، گوايه
 به چارشێو و په چه له ئێران به ره و فه رانسه هه لāt. ته و "به نی صدر" ی که
 ماوه یه ک سه رۆکی حکومه تی ئاخونده کان بوو و فه رمانی هێرشی بو سه ر
 کوردستان ده دا و ده ستی به کوشتنی کورد خویناوی بوو، ئیستا بو ته ئۆپۆزیسیون و
 خۆی به دژی حکومه تی ئاخونده کان ده زانی و قسه ی زل زل ده کا. ته و کات ته ویش
 له ته وای تاوان و کوشتاری کوردستاندا به شدار بوو. ده بی ته و تاوانبارانه بزانی ته و
 تاوانانه قه ت له بیر ناچنه وه و له میژوودا تۆمار ده کرین.

سازکردنهوهی خانووبه‌ره‌ی مه‌هاباد

به‌هاری ۱۹۸۰ی زاینی حاجی هاوسهرم، بریاریدا خانووبه‌ره‌که بپرووختنن و له شوینه‌که‌ی خانووبه‌کی تازه ساز کهینه‌وه. هه‌رچه‌ند من و منداڵه‌کان ئه‌و بریاره‌مان پی باش نه‌بوو، چونکه هه‌ستمان ده‌کرد که ئه‌و رژێمه پلانێکی خراپی دژ به کورد و کوردستان دارشته، به‌لام گوتی له‌قسه‌ی تێمه نه‌گرت. سیمین به‌ناچاری نه‌خشه‌ی خانووی تازه‌ی کیشا. خانوه‌که روخپندرا و بناغه‌ی خانوی تازه دارشتر. جا ده‌بوو چیمه‌نتۆی له پۆ فه‌رمانگه‌ی شه‌هره‌داریه‌وه (شاره‌وانی) وه‌رگرین. ماوه‌یه‌کی زۆر چاوه‌پۆی چیمه‌نتۆمان کرد، هیچ ده‌نگی نه‌بوو. ئه‌وه کاره‌که‌ی دواخستین. چه‌ندین جاریش چووم و پرسیارم لێ ده‌کردن که ئه‌و چیمه‌نتۆیه که‌ی ده‌گاتن، هه‌ر ده‌یانگوت جاری نۆبه‌ت نه‌هاتۆه. که له‌ملاولا باسم کرد خه‌لک پێان گوتم ده‌بی ناسیاوت هه‌بی تا نۆبه بریت لینه‌که‌ن. ئه‌منیش که وام زانی چومه لای کاک هاشمی برام که له فه‌رمانگه‌ی شه‌هره داری (شاره‌وانی) کاری ده‌کرد و بۆم گیراوه که ماوه‌یه‌کی زۆره بۆ چیمه‌نتۆ له سه‌ره داین به‌لام هه‌ر ده‌لێن نۆبه‌مان نه‌هاتوه. ئه‌ویش یه‌کسه‌ر برده‌م لای به‌رپرسیاری ئه‌و به‌شه و مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ باس کرد و پیتی گوت ئه‌وه بۆ کاری خوشکم وه‌ دره‌نگی ده‌خه‌ن. ئه‌ویش که‌وته منگه‌ منگ و گوتی ناگای لێ نه‌بوه، دوا‌ی به‌لێنی دا که به‌ زووترین کات کاره‌که‌مان جێبه‌جێ بکا. نه‌مده‌زانی هاوشاریه‌کانی خۆشمان ئاوا به‌و سیستیمه کاری ده‌که‌ن. به‌ هه‌ر حال چیمه‌نتۆمان کړی و وه‌ستا ده‌ستی به‌ بناغه دانان کرد.

ئه‌وجار زۆر چاوه‌پوانی خشت بووین که له تاران کړیوومان، به‌لام هه‌ر ده‌نگی نه‌بوو. سیمین گوتی وا باشتره که خۆی بجێته تاران و وه‌دوا‌ی که‌وی. هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ی ده‌گاته تاران سه‌ر له به‌یانیه‌وه ده‌چێته ئه‌و شوینه‌ی خشتمان لێ کړیوون. کابرای به‌رپرسیش ده‌بیاته هۆلیک که هه‌موو شۆفیره لۆریه‌کان له وی خه‌ریکی چا خواردنه‌وه ده‌بن. ده‌لی ئه‌وه‌تا هیچیان له ترسی گیانیان حازر نین بچه‌ کوردستان، ده‌ترسین له وی بگیرین و بکوژرین. سیمینیش به‌ پێکه‌نینه‌وه پێان ده‌لی ئه‌وه‌یه ئه‌رته‌شی بیست میلیونی که خومێنی شانازی پتوه ده‌کا (ئه‌وه‌کاته خومێنی به‌رده‌وام باسی له ئه‌رته‌شی بیست میلیونی ده‌کرد). پاشان سیمین هه‌ر له‌وی له به‌ر چاوی

شوفیره‌کان به بهرپرسه‌که ده‌لی نه‌گهر نه‌و که‌سه‌ی حازر بئ خشته‌کان بگه‌ینیتته جئ، زه‌مانه‌تی گیانی ده‌کا. پټیان ده‌لی که خوی و براکه‌ی له‌گه‌ل شوفیره‌که سواری لۆریه‌که ده‌بن تا مه‌هاباد و له‌و سه‌ریش هه‌تا میانداو به‌پټیده‌که‌نه‌وه. دوا‌ی هټندیک منگه منگ یه‌کیکیان ئاماده ده‌بئ که کاره‌که جیبه‌جئ بکا. جا ده‌لټن ده‌بئ شه‌و لۆریه‌که بار که‌ن و دوا‌یی وه‌پ‌ی که‌ون. سیمینیش ده‌لی باشه‌ من و براکه‌م ئیواره دټن. له‌و به‌ینه‌دا سیمین داوا له‌ کورپی پوری ده‌کا له‌گه‌لی بټته‌وه مه‌هاباد. دوو روژ دواتر دیتمان سیمین و کورپی پوری به‌ لۆری خشته‌وه گه‌یشتنه جئ. تا خشتیان دابه‌زاند ئیواره داهات و خوشکه‌زاکه‌م کابرای شوفیری تا میانداو به‌پټی کرده‌وه. خانوه‌که‌ش زۆر به‌ هیواشی ده‌چوه پټشه‌وه چونکه وه‌ستا‌کان له‌ یه‌ک کاتدا چه‌ند کار ده‌گرنه‌ نه‌ستۆ، جا بۆیه ههر روژه‌ی له‌ شوئټیک کار ده‌که‌ن و له‌ وانه‌یه هه‌فته‌ی روژیک یان دوو وه‌به‌ر ههر ماله‌ی بکه‌وئ. که وامان دیت به‌ وه‌ستا‌که‌مان گوت بۆ نه‌وه‌ی کاره‌که زووتر به‌ره‌و پټشه‌وه بجئ، باش وایه که وه‌ستایه‌کی دیکه‌ش بگرین که ههر یه‌که له‌ لایه‌کی خانوه‌که کار بکه‌ن. وه‌ستا‌که ههرچه‌ند زۆری پئ خوش نه‌بوو، به‌لام رازی بوو. ئټیمه‌ش پرسان پرسان وه‌ستایه‌کی سه‌قزیمان به‌ دوو کرټکاره‌وه دۆزیوه. وه‌ستای تازه و کرټکاره‌کان ده‌ستیان به‌ کار کرد. دوو سئ روژیک به‌ چاکی به‌پټوه چوو به‌لام روژیک گوټمان له‌ هه‌را و هوریا بوو که چوین دیتمان دوو وه‌ستا‌کان شه‌پ‌یانه، گوايه شه‌پ‌ه‌که له‌ سه‌ر سیاسه‌ته. یه‌کیان لایه‌نگری حیزبی دټموکرات بوو و نه‌وه‌ی تریان لایه‌نگری چریکی فیدایی به‌شی نه‌قه‌لیه‌ت، جا نه‌وه‌یان کرد بوه بیانوویه‌ک بۆ شه‌پ. له‌و ده‌مه‌شدا سارمی کورم که چه‌ند روژیک بوو له‌ جه‌وله‌ی شنۆوه گه‌رابۆوه، له‌ ماله‌وه بوو. که وای دیت چوو لیکی کردنه‌وه و پاشی ناشت کردنه‌وه‌یان هاته‌وه خوارئ. به‌لام هټنده‌ی پټنه‌چوو سه‌ر له‌ نوئ هه‌لا وگرمه ساز بووه و له‌پ‌ر له‌ په‌نجه‌ره‌وه دیتمان وه‌ستای چریک له‌ نه‌ومی سه‌ره‌وه را که‌وته خواره‌وه. دیار بوو وه‌ستای حیزبی پالی پټوه نابوو و فرټی دابوه خواره‌وه. وه‌ستای چریک سه‌ر و ده‌ست و ده‌م و چاوی هه‌موو بریندار ببوو و خوټی لئ ده‌پ‌ژا. حاجی هاوسه‌رم خټرا گه‌یاندئ نه‌خوشخانه تا چاره‌سه‌ری برینه‌کانی بکه‌ن. به‌ خوشیه‌وه برینه‌کان زۆر قول نه‌بوون، ههر به‌ پاککردنه‌وه‌ی برینه‌کان و پټچانه‌وه‌ی چاره‌سه‌ر کرابوو. نه‌من وای بۆ ده‌چوم که

وهستای یه کهم پښ خوښ نه بوو وهستایه کی دیکه له وځی کار بکا، بویه هر لئی له بیانوو بوو. بهو جوړه وهستای دووهم و دوو کریکاره کانی دهر به دهر کرد و مایه وه خوځی و کریکاره کانی.

گرفتیکي دیکه نه وه بوو که زانیاری نه خشه خویندنه وه یان نه بوو، بویه سیمین ده بوو زوره ی کات چاوی به سهریانه وه بڼ. گهرچی سیمین پیشنیاری پیکردن که نه گهر بیانه وی و پټیان خوښ بڼ، فیری نه خشه خویندنه وه یان ده کا. وه لئی دیار بوو هیچیان مه یلیان لږ نه بوو. گورانکاری و پیشکه وتن له قاموسیاند نه بوو، چوڼ له سهره تاوه فیری کاریک بوون، ده یانه ویست هر بهو جوړه دريژه به کاره که یان بدهن.

کټش به کی تریش گرینگی نه دان و گوځی نه گرتنی وه ستاکان له ژنیک بوو. له بهریان گران بوو که که سیمین پټیان بلټی چی بکه ن و چی نه که ن، هر گالته یان پنده هات. سهره نه نجام دواي ماوه یه ک، روژنیک سیمین و وه ستاکه له سهر جوړی دانانی خشت لټیان بوو به دهمه قالټی. وه ستا نارهازی خوځی به گوتنی: "خوژگه بم زانیایه لای کام ماموستا دهرست خویندوه" دهر بری و بهم جوړه نارام به وه. سیمینیش پټی گوت: "بو هیچی فیر نه کردووم؟" وه ستا به هیواشی گوتی ناوه لټا. ئیدی بوو به پیکه نین و دهمه قالټیکه کوټایی پښ هات، سیمینیش قسه ی خوځی برده سهر و شپوه ی دانانی خشته کانی پښ سه لماند، به لام هه میسه دیار بوو که پټیان ناخوښه ژنیک ریگه یان پښ نشان دا.

به داخه وه سوپای حکومتی مه لاکان سنه و سقزی داگیر کرتبوو و دهنگوښ بلاو بووه که ده یانه وی هیرش بټنه سهرمه هاباد. له کوټایی پایزی ۱۹۸۰ ی زایینی هیزه کانی حکومتی مه لاکان گه مارو ی مه هابادیان دا و شهریان به سهرماندا سه پاند. نه وده م ئیمه ش له خانویه کی ناته واو و نیوه چل دا ده زیان. ته نیا ژرزه مینه که ته واو ببوو.

هێرشى حكومه‌تى مه‌لاك‌ان بۆ سه‌ر كوردستان

سه‌ره‌تا سوپا و پاسدار و ئه‌رتەش له سه‌ره‌خۆ له سه‌ر شاخه‌كانى داشا مه‌جید و خه‌زایى خۆيان داکوتا. ورده ورده گه‌مارۆى شاریان دا. هه‌موو رێکخراوو حیزبه‌كان بریاریان دابوو تا ئه‌و جێیه‌ى بۆیان ده‌کری بیانوو نه‌ده‌نه ده‌ست سوپای دوژمن و شه‌ر نه‌که‌ن، به‌تایبه‌ت وا نه‌که‌ن شه‌ر بکه‌وێته ناو شاره‌وه. بۆیه که سوپا و پاسدار به‌ تۆپ و تانکه‌وه به‌ شه‌قامه‌کانى مه‌هاباددا ده‌گه‌ران و پاشان چوونه سه‌ر شاخه‌کان، پێشمه‌رگه ته‌قه‌یان لێ نه‌کردن و ورده ورده به‌ شه‌و و نه‌هینی شاریان به‌ جێ هێشت. بۆیه کاتیکی که بۆیان ده‌رکه‌وت پێشمه‌رگه شاری جێ هێشتوه، ترسیان نه‌ما و که‌وته‌ن گیانی خه‌لکه‌که.

هه‌ر که سوپای دوژمن جێگای خۆیان خۆش کرد، ده‌ستیان کرد به‌ تۆپ و خومپاره باران و وێران کردنی شار و کوشتنی خه‌لک. رۆژگارێکی تا بێتی ناخۆش بوو، یه‌که‌م رۆژ خومپاره وه ماله‌ عه‌تاری که‌وت، گه‌رچی هه‌موو خێزانه‌که له ژێر زه‌میندا بوون به‌لام خومپاره‌که میچی دوو نهۆمی کون کردبوو تا ناو ژێرخانه‌که رۆچوو‌بوو و به‌داخه‌وه حه‌وت یان نۆ که‌سیان یه‌که‌سه‌ر کوژران. ئێتر هه‌روا به‌ هه‌موو جوړه چه‌کیکی خه‌ریکی وێران کردن و خه‌لک کوشتن بوون. هه‌ر که‌سیک له گه‌وره و بچوو و منداڵ به‌ کۆلندا تێده‌په‌ریا، ده‌یاندايه به‌ر گوله.

من و حاجی هاوسه‌ریشم وه‌ک هه‌موو خه‌لکی شاره‌که په‌نامان برده‌وه ژێرزه‌مینه‌که‌مان. هه‌ر زۆر زوو وابزانم دوو سێ رۆژ دواى ئه‌وه‌ی که پاسدار و نیزامیه‌كان هێرشیان بۆ هێتاین، سیمی ته‌لیفون و به‌رق بێدر، جا بۆیه په‌یوه‌ندی نێوان خه‌لک هه‌ر زۆر که‌م ببووه. مه‌گه‌ر یه‌کیکی وێرایی له ژێر گولله بارانی دوژمن چووبایه ماله‌ دراوسێکه‌ی و ئه‌حوالی پرسییان، ئه‌گینا که‌س ئاگای له که‌س نه‌ما‌بوو. به‌و رۆژگاره له‌و ژێرزه‌مینه‌دا به‌ ده‌وری خۆماندا ده‌سوورائنه‌وه و هه‌ر گوتمان له ته‌قه‌ی تفه‌نگ و خومپاره بوو. ئه‌گه‌ر ته‌قه‌که بۆ ماوه‌یه‌کی کورتیش بوه‌ستایه، ته‌نیا ده‌نگی کاتژمێری سه‌ر دیواره‌که‌مان ده‌بیست.

ئهو دهم مزگه‌وته‌كان ببوونه بکه‌ی سه‌ره‌کی و به‌شێک له کوپ و که‌چه لاوه‌كان هه‌ریه‌که له گۆشیکی شار له‌نیو مزگه‌وته‌كان یارمه‌تی برینداره‌کانیان ده‌دا. له

ماوه يه کی که مډا، سوپای پاسداران و نهرتهش شاریان ویران کرد و خه لکینکی زوریان کوشت و بریندار کرد. ناشتنی کوژراوه کانیش کیشه یه کی گه وره بوو، چونکه بارودوخه که دژوار بوو و ری بوه نه ده دا تهرمه کان به رنه گوږستان، جا بویه به شیوه یه کی کاتی له هه وشه ی مزگهوت یان له هه وشه ی ماله کان ده نیژران. دوا ی زیاتر له مانگیک ئینجا سوپای دوژمن ری دا که مردوگانمان به رینه گوږستان و بیانیژین. له گه ل نه وه شدا که خو یان ئیجازه یان دابوو، جار و بار هر ته قه یان له خه لکه که ده کرد.

جاری وابوو له تکه خومپاره له په نجه ره ی ژیرزه مینه وه ده هاته ناوه وه و وه خه لکی ده کهوت و ده بوه هو ی بریندار کردن و کوشتنی هیندیکان. به کوردی و کورتی بلین مه هاباد بیوه مهیدانی شهر و له شکری حکومتی مه لایان هه که کانینان تیدا تا قی ده کرده وه. بیتجگه له دهنگی خومپاره و نانک و توپ هیچی ترمان نه ده بیست.

نه و ماله نه ی ژیر زه مینیان نه بوو، له ژیرخانی دراوسیکانینان په نا درابوون. نه وه ی راستی بیت خه لک زور یارمه تی یه کتریان ده دا. زیندوو مانه وه ی به شی زوری نه و خه لکه ده گه پرته وه سهر یارمه تی و یه کگرتووی و خه وشه ویستیان بو یه کتری. له و ماوه یه شدا سهرجه م دوکان و بازار داخرابوون و خه لکه که له و ئازوقه ی له مالدی هه یان بوو، پئویستی خواردنیا ن پئ دابین ده کرد. بو نموونه نه من له ماله وه هه ویرم ده شیدا و نه نگوتکم ده گرت و سوزمه یه کم وه ک سیل له سهر چرا سیپلیته داده نا و نانم پئ ساز ده کرد.

پاش چهنه روژ له و داگیرکاریه، مه هاباد به ته وای بیووه ویرانه. ههر نه ده ناسراوه. ماته م هه موو شوینی داگرتبوو. هه موو شتیک رهنگی خه می پتوه دیاربوو. نه و شاره خه وشه ی که کوچه و کو لانه کانی پر له بونی گو لی گو لاو و یاس بوو بونی خوین و سووتان و بارووت جیکه ی گرتبووه که تا نیو ژیرخانه کانیشمان ده هات. له جیاتی جریوه ی مه لان و دهنگی خه وشه ی موسیقا، دهنگی بو ردومان و شیوه ن و گریان ده هاته بهر گو ی. شاره که بالنده ی تیدا نه ما بوو، ته نانه ته وانی ش له ده ست نه و زالمانه هه لاتبوون. دووکه لی بارووت بهری ئاسمانی گرتبوو. که سهرت هه لدینا ههر دووکه ل دیار بوو. دیمه نی جوانی شار له ژیر خه م و خه فه تدا

خنکابوو.

به شیکي زۆر لهو پاسدارانه بۆ بهرژهوهندی خوڤیان و دزی و تالانی هاتبوونه کوردستان و به شیکي که میشیان له رووی نهزانی و دواکهوتوویی و بیعهقلی که به کللی ده رگای به ههشت هه لئه له تابوون، پێیان گوتبوون ئه وه خهزایه و کورد ئه هلی سوننه و کافرن، ئه گهر بیان کوژن ده چنه به ههشتی. هه ریه که یان کللیکی له مل دابوو. ئه و مه لا فیلبازه پیاو کوژانه ئه و خه لکه یان چاک ناسیبوو و ده یانزانی چو نیان به خه له تین و لێیان بخورن.

دوای دوو سێ ههفته یه ک که هیزی حکومه تی مه لایان جێ پێیان قایم کرد، ئه و جار که و تنه ناو کوژان و شه قام و به گیانی خه لک وهر بوون ئیدی ترسیان شکابوو چونکه ده یانزانی پێشمه رگه له شاردان مه ماون. که و تنه رهش بگیری و له کهس خوش نه ده بوون. گه و ره و بچوک، مندال و مه زن، پیر و گه نچ ده گیران و ده ست به سه ر ده کران. به یارمه تی جاشه کان ده چوونه مال له خه لکی و له مێرمندال و لاو هه ر که سیان و به ره دهستی که و تبا ده یانگرتن. له و ماوه یه دا خه لکیکی زۆر گیران و به داخه وه زۆر به شیان له سێداره دران.

روژیکی پایزی سالی ١٩٨٠ ی زایینی، کاتی که ته قه که م ببۆوه، خه لک ورده ورده له ژێرزه مینه کان هاتنه ده ره وه. گه لای داران ژاکابوون و روحیان تیدا نه ما بوو. زۆریشی رژابوونه کوژانه کان و له گه ل گولله و ورده خومباره تیکه لاو ببوون و ئه و سروشته جوانه ی جارانی نه بوو. رهنگه شینه جوانه که ی ئاسمانیش گۆرپابوو. کهش و هه وا خوشه که ی شاره که مان جێی خو ی دابوو به دوو که لێ هه مه جو ره ی چه کی حکومه تی مه لایان. بۆنی خو ین و باروتیش شاری قێ کرد بوو. شاره که به شێوه یه کی دلته زین ویران کرابوو. پێکه نین له سه ر لێوی خه لک نه ما بوو. بۆ هه ر کو ی ده تروانی هه ر خه می لێ ده باری.

دوکان و بازار تاق تاق کرابوونه وه. حاجی هاوسه رم چووه بازار و هیندیکی که ل و په ل کری. منیش گوشتم کوتاو و سه وزه کانم پاک کرد و کفته و شورباویکی خه ست و خو ل و هه لوام ساز کرد و له گه ل حاجی هاوسه رم برده مانه ئۆته میش بۆ بنکه ی پێشمه رگه کان. که گه یشتینه جێ، پێشمه رگه کان گوتیان جا خو ئه وه کو ره کانیشتان لێره نین لێی بخۆن، ئه منیش وتم ئێوه ش هه ر کچ و کو ری منن،

بیخۆن نۆشی گیانتان بۆ. ماوهیهکی باش لایان دانیشتین و پاشان سوار بووین و حاجی بهرهو مههاباد لێی خوړی. هیشتا زۆر له ئۆتهمیش دوور نه کهوتبووینهوه، له سهر ڕیگا، له دوورهوه دیمان دوو ژن دهستیان بۆ هه لێناوین. که نزیک بووینهوه و چاک چاووم لێکردن، ههستم کرد که دهیانناسم، که گه یشتینه بهر ده میان و پامان گرت. ئهوهندهی یهک و دووی لێی بکهی سوار بوون. گه لێک به دیتنی یهک دلخۆش بووین و به بۆ کیشه و به سلامهت گه یشتینهوه مههابادی. سالانیک به سهر ئهوه دا تیهه پریوو که له گه ل یه کیکیان به کترمان دیتهوه و بۆی باس کردم که چهند به ترسهوه دهستیان بۆ ئۆتۆمۆبیله که راداشتوه و کاتیک که نزیک بووینهوهو چاویان به ئیمه کهوتوه، دلنیا و هیمن بوونه تهوه.

زیندانی‌کردنی محهمه‌دی کورم و هاوسه‌ره‌که‌م

زستانی سالی ۱۹۸۱ی زاینی، به‌فر کۆلان و شه‌قامه‌کانی سپی کردبوو. پێشمه‌رگه‌ی هه‌موو رێکخواه‌کان بۆ رێز لێنان له‌ دووی رێبه‌ندان به‌ نه‌یانی هاتبوونه‌وه‌ ناو شار و چه‌ندین شه‌و زه‌ریان له‌ هێزه‌کانی حکومه‌ت دا. له‌و ماوه‌یه‌دا پاسداره‌کان نه‌یانده‌وێرا له‌ کون بێنه‌ ده‌ر، نه‌گه‌ریش هاتبان زۆر به‌ ترسه‌وه‌ بوو، هه‌ر له‌ بنکه‌کاندا خۆیان مه‌ڵاس دا‌بوو. رۆژێک نه‌مر خاله‌قی نه‌غه‌ده‌ و محهمه‌دی کورم بۆ هه‌ڵسه‌نگاندنی بارودۆخه‌که‌ ده‌چنه‌ ناو شار. که‌ ده‌گه‌نه‌ نزیک مزگه‌وتی هه‌باس ناغا، خاله‌ق ده‌یه‌وی ده‌ست به‌ ئاو بگه‌یانی و محهمه‌د له‌ ده‌روه‌ کێشک ده‌گرێ. له‌ و کاته‌دا جاشی به‌ ناوبانگی شار "خالیدی بو‌راقی" چاوی به‌ محهمه‌د ده‌که‌وی و محهمه‌دیش به‌ په‌له‌ ده‌یه‌وی خوی بگه‌یینه‌ ناو مزگه‌وت تا خاله‌ق ئاگادار کا و بتوانن خۆیان ده‌رباز که‌ن. به‌لام هه‌ر که‌ محهمه‌د لاقی ده‌نیته‌ ناو ده‌رگای مزگه‌وت، ئه‌و جاشه‌ پیسه‌ ده‌سپێژی لێ ده‌کا و به‌چه‌ند جێ لاق و ده‌ستی بریندار ده‌کا، وای لێ دی که‌ ناتوانی له‌ر سه‌ر قاچ بوه‌ستی و به‌ر ده‌بیته‌وه‌ سه‌ر زه‌وی. لاقی که‌ له‌ زۆر جێیان بریندار ده‌بیته‌ هێزی هه‌ستانه‌ سه‌رپێ و را‌کردنی نامپێتی، بۆی ده‌رده‌که‌وتی که‌ ده‌رچوونی نیه‌، هه‌ول ده‌دا ئه‌و نارنجۆک و ده‌فته‌ره‌ی که‌ له‌تێو گیرفانی دایه‌ به‌شاریتته‌وه‌ تا‌کو هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک نه‌داته‌ ده‌ست دوژمن، به‌ جو‌رتیک ده‌یخاته‌ به‌فره‌که‌وه‌. هاوکات، خاله‌قیش که‌ گوی له‌ ته‌قه‌که‌ ده‌بی، هه‌ست به‌ خه‌ته‌ر ده‌کا، به‌ ناو ئاوه‌رودا خۆی رزگار ده‌کا. خالیدی بو‌راقی و پاسدار پیاویک که‌ فه‌رغونیک¹⁵ پێده‌بیته‌ بانگ ده‌که‌ن و پێی ده‌لێن ئه‌مه‌ سوار که‌ و به‌ره‌و شێروخورشیدی به‌ره‌، فه‌رغونچه‌که‌ محهمه‌د سوار ده‌کا و ده‌هاژووی، ئه‌و پیاوه‌ دلۆفانه‌ له‌ ریگا ئاخیک هه‌ڵده‌کێشن و ده‌لێ: "ئاخو کورێ کێ بی رۆله‌ گیان، دایک و بابت که‌ پێزانن، ده‌بی چیه‌که‌ن؟" پێشی ده‌لێی ئه‌گه‌ر تاقه‌تی هه‌لاتت تێدایه‌، را بکه‌، ئه‌من پێشت پێناگریم. به‌لام مخابن محهمه‌د هه‌یزی ئه‌وه‌ی تێدا نابێت. له‌ شێروخورشید، زۆری را ناگرن و ده‌یه‌نه‌ پادگان و له‌ ویوه‌شه‌وه‌ به‌

¹⁵ فه‌رغون داشقه‌یه‌کی بچوکه‌ که‌ به‌ ده‌ست لێده‌خوری

هیلوکۆپتېر دهیبه نه ورمی. که تاریکایی شهو به سهر داهات، شهید خاله ق خه بهری گرتی محهمه دی بۆ هیناین و زۆریشی دل داینه وه. له لایه که وه زۆر تیک چوین و له لایه کی تریشه وه دلخۆش بووین که خاله ق توانیویوی خۆی زرگار کا. نهو شهوه، من و حاجی هاوسهرم وه که له سهر ئاور بین وابوو. بهو شهوه ش هیچمان پینه ده کرا. ههر جار نا جاریک له جیگا که مان ده هاتینه دهر و له ژووره وه ده هاتین و ده چووین. تا به یانی خه وه نه چوهو نیو چاومان. ههزار فکر و بیرى ناخۆش به میشکدا ده هاتو و ده چوو.

که رۆژ بووه، وامان به باش زانی که یه کمان له ماله وه بین و نه ویت به دواى محهمه دا بگه پێ. هاوسهره که له ماله وه ماوه و من له شێروخورشیده وه دهستم پێکرد. دواى پرسیاریکی زۆر، پێیان گوتم که ههریه کسهر گوێزپاوه ته وه و که شیش نهیده زانی بۆ کۆیان بردوو. پاشان خۆم گهیاندنه زیندانی مه هاباد، پاسداریکى به سالداجووی ورگنی چه که له شان له بهر درگا که پاسهوانی ده کرد. لێی چوومه پیش و پرسیاری محهمه دی کوپم لێ کرد و نه ویش له به کی تری پرسى و له وه لأمدا گوتمان یه کیکی بهو نیوه له م بهندیخانه یه نیه. بێگومان دهشیان زانی له کۆیه به لأم نه یاندنه و یست راستم پێیلین. چهند رۆژی پێچوو ههتا دواى ههولیکى زۆر، پێمان زانی که رایانگوێزتۆته ورمی. خۆم گهیاندنه ورمی و ههر له تیرمیناله وه سواری تاکسیه که بووم یه کسهر بۆ مالى کاک س - ع و خاخی ژنی. چاکه ی نهو ژن و مێرده که لهو ماوه یه دا نه وه نده به منه وه ماندوو بوون، قهت له بیرناکه م. عیشره تی خوشکیشم ههر که نهو هه واله ده بیسن، له تاران خۆی ده گه ئینیه ته ورمی. لهو ماوه یه دا، ههر له م زیندان بۆ نهو زیندان و له م خهسته خانه بۆ نهو خهسته خانه له هاتووچۆی دابووین، تا کو بتوانین سۆراخی محهمه د بکهین.

لهو کاته شدا که من له ورمی سهرگهردان بووم، له مه هابادی، پاسدار چووبوونه سهر حاجی هاوسهرم بۆ کیومال. ژێرخانیکیان له کۆنه وه لهو سهری هه وشه دا هه بوو، که نهوێ ده گه پێن، پۆتینیکی کۆنی سهر بازی تیدا ده دۆزنه وه. خهریک بوون نه وه ش بکه ن به به لگه یه که به سهرماندا، به وه تاوانباریان ده کردین که ئیمه پاسدارمان کوشته وه و پۆتینه که یمان شاردۆته وه. نه وه ی راستی بێ، نه وه کۆنه پۆتینی نهو نه فسه ره سنه یه بوو که له مه و پێش بۆم باس کردن و تا سالتیک پیش

حکومه‌تی مه‌لاکان کریچیمان بوو. هه‌ر ئەو رۆژه‌ دوا‌ی کیومال، ئەو کەل و پەله‌ی
کە گرانبه‌ها بوون له‌گه‌ڵ ئامیتری شوفاژ و ئۆتۆمۆبیله‌که‌ش ده‌به‌ن بۆ خۆیان و
حاجی هاوسه‌رم ده‌گرن و ده‌یبه‌نه‌ به‌ندیخانه‌.

له‌و ماوه‌یه‌ دا که‌ من له‌ زیندانه‌کانی ورمی به‌ دوا‌ی محهمه‌دی کو‌رم دا ده‌گه‌رام
و سه‌رگه‌ردان بووم، خه‌سووم و دشه‌کانیشم له‌ مه‌هابادی هه‌ر له‌ هاتووچۆی
به‌ندیخانه‌ دا بوون. وابزانم جار به‌ جاریک ئیجازه‌ی دیتنی حاجی هاوسه‌رمیان
ده‌دانی و جاری واش بوو به‌ جیتی و هه‌ره‌شه‌ به‌پێیان ده‌کردن. خه‌سوم و دشه‌کانم
و کاکم چاوه‌دیری ماله‌که‌شیان ده‌کردین و زۆر پێمانه‌وه‌ ماندوو بوون. خودا
چاکه‌ی هه‌مویان بداته‌وه‌.

دوا‌ی ئەو هه‌مووه‌ هاتووچۆیه‌، سه‌رئه‌نجام بۆمان ده‌رکه‌وت که‌ محهمه‌د له‌
زیندانی دریا (ده‌ریا) یه‌. دوو جار له‌گه‌ڵ هاوسه‌ری س - ع و عیشره‌تی خوشکم
چووینه‌ به‌ر ده‌رکی به‌ندیخانه‌ تا به‌ لکو مۆله‌تمان به‌دن تا چاومان پێی بکه‌وی، به‌لام
هه‌ر نه‌یانیه‌شت. ئەو ماوه‌یه‌ ئارام و قه‌رارم نه‌بوو. شه‌وانه‌ خه‌و به‌ چاومدا
نه‌ده‌هات به‌ رۆژیش هه‌جمینم نه‌بوو و هه‌ر به‌م لا و ئەو لادا ده‌چوووم. یه‌ک دوو
ناسیاوی شو‌شگێرم له‌ ورمی هه‌بوو، سه‌ردانم ده‌کردن و ئەوانیش دل‌یان ده‌دامه‌وه‌
و هیندی‌ک سوکنا‌یم ده‌هاته‌وه‌.

کاره ساتی بۆکان

له دوامانگی زستانی ۱۹۸۱ی زاینیدا ئاگادار کرام که حیزبی دیمۆکرات له بۆکانی هێرش کردوته سهر بنکهی پهیکار. وهک بۆیان گیرامهوه، مهفرهزهیهکی حیزبی دیمۆکرات که کهریم خالداریشیان لهگهڵ دهبن به ئارپیجی بنکهی پهیکار دادهگرن. لهگهڵ ئهوهشدا که پێشمهرگهیهکی پهیکار به ئالای سپهوه دیته بهر پهنجهره، تا بهو جوهره نیشان بدا که داخوازی شهڕ نین، بهلام وهبهر گوللانی دهدهن و یهکجۆ دهکوژن. سهرجهم سێ پێشمهرگه دهکوژن، نهمران باقی خهياتی خهڵکی مههاباد، تاهیری ئیبراهیمی خهڵکی بۆکان و مهحمودی ئیبلایان ناسراو به کهمال لۆر که خهڵکی بروجرد بوو. سهرهپای ئهوهش بیست و چوار پێشمهرگه که لهناو بنکهکهدا دهبن به دیل دهگیرن. له دلی خۆمدا ئه و پرسیارانهم دهکرد، توو بلتی ئهوانه ی که فهرمانی هێرشیان بوو سهر بنکهی پهیکار دابوو و ئهوانه ییش که خوینی پێشمهرگه یان رشتوه، ئازار نهچێژن؟ ههر که باسه کهم بیست، بهرهو بۆکان وهپێ کهوتم. ئاشکرا بوو که بهداخهوه ئه و دهنگوباسه دلته زینه راسته. سارمی کوپم داوای لێ کردم بچمه لای ناسیاوی قه دیمی و هاوشاری خۆمان کاک جهیلی گادانی. خۆم گه یانده بنکهی حیزبی دیمۆکرات له بۆکانی و به ههزار زهحمهت و پارانهوه ئیزنیان دام تا کاک جهلیل ببینم. له نیوانی وت و وێژه کهماندا پیم گوت تیناگه م چۆن حیزبی دیمۆکرات پێشمهرگه ی ریکخراویکی تر دهگری و دهیکوژی، ئهوه شهرمهزاری نییه بوو کورد؟ وهلامی کاک جهلیل بۆنی ئهوه ی لیده هات که گوایه پهیکارییه کان دژی حیزبی دیمۆکرات دهجوڵینهوه. گوتم رهخنه گرتن مانای دژایهتی نییه، وهلامی رهخنه به ئارپیجی نادریتهوه. له میانیه و وتووێژه کهماندا ئه و پرسیاره شم له کاک جهلیل کرد، باشترا و نهبوو حیزبی دیمۆکرات ئه و هیزهتی که بوو کوشتن، چهک کردن و زیندانی پێشمهرگه ی پهیکار به کاری هیناوه، دژ به پاسداره کان به کاری هینابا؟ له درێزه ی قسه کانم دا گوتم له ههر شوێنیک که ئالای سپیت ههڵکرد گوللهت پتوه ناوین که چی پێشمهرگهکانی حیزبی دیمۆکرات ریزیان له ئالای سپیش نهگرتوه و به ئارپیجی بنکه که یان دا گرتوون. له کۆتایی قسه و باسه که مان دا کاک جهلیل به لینی دامی که به زووترین کات بهو کاره ی رادهگا و

ههولێ خۆی ده‌دا. هه‌ر سێک پێشمه‌رگه‌ دواى دوو روژ له‌ بۆکانی نێژران. هه‌ر له‌ ویش سه‌ره‌خۆشیان بو‌ دانان و منیش چه‌ند روژ له‌ بۆکان مامه‌وه‌ و له‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی بڼه‌ ماله‌کانیاندا به‌شدار بووم. له‌وه‌ دلتەزینتر نیه‌ که‌ پێشمه‌رگه‌ خوینی پێشمه‌رگه‌ برێژی. له‌ وه‌ ناخۆشتر نیه‌ که‌ رو‌له‌ی کورد به‌ ده‌ست کورد بکوژری. به‌داخه‌وه‌ دوژمنیش زۆر له‌وه‌ که‌ لک وه‌رده‌گری، جا هه‌لی له‌وه‌ باشتریان بو‌ه‌لناکه‌وی، به‌بێ ئه‌وه‌ی هیچ زه‌حمه‌تیک و ماندوو بوونیک به‌ خۆیان بده‌ن، کورد خۆ به‌ خۆ سه‌ری یه‌کتر پان ده‌که‌نه‌وه‌. ئیدی پێویست نا‌کا دوژمن له‌ناومان به‌ری، هه‌ر خۆمان یه‌کتر ته‌فروو تونا ده‌که‌ین.

له‌و سه‌روبه‌نده‌شدا ئه‌من هه‌ر له‌ هاتووچۆی نێوان مه‌هاباد و ورمی دا بووم. له‌ بۆکانه‌وه‌ سه‌رێکی مه‌هابادم دا و له‌ ویشرا چوومه‌ ورمی. دیسانه‌وه‌ هه‌ول و ته‌قه‌لامان دا ئیزمان بده‌ن محهمه‌دی کو‌رم ببینین، به‌ خۆمان و به‌ کیسه‌یه‌ک میوه‌وه‌ ده‌چوینه‌ به‌ر ده‌رکی به‌ندیخانه‌، جاری وابوو هه‌ر کیسه‌که‌یان لێوه‌رده‌گرتین و نه‌یاندەه‌شت که‌س ببینین. ئه‌و دۆخه‌ ناخۆشه‌ زیاتر له‌ دوو مانگان درێژه‌ی هه‌بوو و هه‌ر ئیجازه‌ی دیتنی کو‌په‌که‌میان نه‌دام.

تاریک و روونی به یانی گه یشتینه تاران. تاکسیه کمان گرت و چوینه مالی خزمیکمان، چونکه له لایه کهوه ناساخی محهمه د و له و لاشه وه ترسی نه وه مه بوو که به دوی دا بینه وه و بیگرته وه، بویه پیم باش نه بوو چووبینه وه مالی خومان. چه ند روژیک له وی ماینه وه بو ته وی محهمه دی کوپم نیشانی دوکتور بدهین بو دهرهینانی گولله کانی که له لاق و باسکیدا مابوون. له و ماوه یه دا خودا لی خوشبووی خزممان محهمه دی برده لای دوکتوریکي نه شته رگه ری ناسیاوی. دهسته کانی نه و دوکتوره ش خوش بیت، تا نه و جیه ی بوی کرا گولله کانی له له شی محهمه دهرهینا. دوی دوکتور و دهرمان محهمه د بو سه فهری کامیاران ساز بوو و تارانی به جی هیشت.

دوی رویشتنی محهمه د من چوومه مالی خومان و چه ند روژیکي تر له تاران مامه وه چونکه قه ول وابوو، یه کیک له کوره پشمه رگه کان به ناوی علیرضا سعادت نیاکی، ناسراو به دوکتور موحسین بی تا هیندیک شت و مه کی ناو مال وه ک مافوره، چرای چیش لئنان، ته له فیزیون و ... هتد بده من. که دوکتور موحسین له درگای دا، خهریکی نان و چای به یانی بووم. دهرکه م کرده وه و هاته ژووره وه. کوپیکي باریکه له ی کورته بالای چاو و برو رهش، تا بلتی به ریز و به نه ده ب. ههرچی کردم نان و چای له گه ل نه خواردم، وتی په له یه تی. نه و شتانه ی که پیوستی بوو، هه لی گرت و له خواره وه سواری ئوتوموبیلی کرد و رویشت. داخی گرانم، دوی ماوه یه ک بیستم که وتوته زیندان و نه وهنده شیان له زیندان را نه گرت و له سیداره درا. نه و سا ده بوو گه رابامه وه مه هاباد و به دوی حاجی هاوسهرم دا بکه ریم.

ئازاد بوونی حاجی هاوسهرم له بهندیخانه

که گه یستمه وه مه هاباد به یانی زوو بوو، گزینگی هه تاو تازه بالی به سهر کیه کاندای کیشابوو. سواری تاکسیه ک بووم و چوومه وه مالتی. تۆزیک هه سامه وه و پیش هه موو شتیک چوومه مالتی هه سوو و هه زوورم تا هه به ریکی حاجی بزائم. هه سووم بۆ گپرامه وه و وا دیار بوو که جار به جار توانیویانه حاجی ببینم. پاشان خودا حافیزیم لێ کردن و به ره و زیندان چووم. له بهر ده رگای زیندان هه ند پاسداری پیسه که ی ردین درژی چه په ل پاسه وانیان ده کرد. یه کیکیان به خوی و به زگیکی زله وه، له وه ده چوو هه رچی مالتی مفتی خواردوه هه مووی له زگی ناوه و پتی پان بوه. جیاوازیکی به رچاو نیوان درژیایی و پاناییه که یدا نه بوو. هه ر یه که تفه نگیکی ژ-۳ یان خستوه سهر شانیان، به لام تفه نگه کان له سهر شانه خوار و خپچه کانیان ده یاننانلاند. داوام لیکردن ریم پین بدن حاجی هاوسهرم ببینم، زور گوئیان بۆ نه کرتیم وه ک منیان نه دیتبێ و نه یان بیستبێ. هه ند جار له وی هه ر هاتم و چووم و جاریکی تر دووپاته م کرده وه و نه و جار یه کیکیان به دلپه قیه وه گورانیدی و گوئی ناکرتی. ماوه یه کی زور له وی راوه ستام و چاوه ریم کرد تا به لکو دل هه ره که یان هتیدیک نه رم بێ و به یلن بچمه ژووره وه، به لام نه وان به چاوه زه قه کانیا نه وه لیم مۆر ده بوونه وه و له بهر خویان هه ر جیتیوان ده دا. ناچار سهری خۆم داخست و گه پرامه وه مالتی.

بۆ روژی دوایی دیسان چوومه وه و زور وه ستام و داوام کرد ئیجازه م بدن، نه و مله و پره پیاو کوژانه هه ر نه یان هتیش حاجی ببینم. بیرم ناکه ویته وه هه ند جار تیریش چووم تا ئیزنیان دام چاوم به حاجی هاوسهرم بکه وی. بریانه م ژووریک که پتی ده گوترا ژوری مولاقت، له وی ده کرا چاومان به زیندانییه کاغان بکه وی. هتیده ی پینه چوو له دووره وه دیتیم مروفتیکی کز و لاوازی زه رده لگه راویان به شه له شه به ره و ژووره که هتیا. که نزیک بووه و به چاکی تیم روانی دیتیم خو نه وه حاجی هاوسهرمه. جلیکی چلکن و پیس له به ردا و به چاویکی پر له هه م و فرمیسکاوی و سهر و ریشیکی نه تا شراو. له گه ل نه و مروقه ی دوو مانگ پیش به ندیخانه نه رز و ئاسمانی فه رق بوو. هه ر ته واو گوژابوو. که ئاوا چاوم پیکه وت، دلیم پر بوو، بوغز

برۆكى گرتم و چاوم پر بوو له فرميسك، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ى كه بارى ده‌رونى هاوسه‌ره‌كه‌م نه‌پرووخينم، به‌رى هه‌ل‌رشتنى فرميسكه‌كانم گرتبوو. كه ليم پرسى بۆچى ده‌شەلى، له وه‌لامدا وتى چيگه‌كه‌يان پر له ئاو و شيداره و وا وى ده‌چوو تووشى رۆماتيسم بووبى. هينديك جل و به‌رگ و خواردنه‌مه‌نيم بۆ بردبوو، ئه‌و‌يش نيوه‌يان گي‌راوه و نه‌يانه‌يشت بیده‌م. زۆرى نه‌كيشا پاسداريک به‌ ده‌نگيکى ناقۆلاه نه‌راندی: "وقت ملاقات تمامه" واته کاتى بينين ته‌واو بوو. جله چلکته‌کانيم لى وه‌رگرت و خودا‌حافيزم کرد.

له به‌نديخانه هاته‌م ده‌رى و له ريگای چوونه‌وه‌م بۆ مالى تير و پر گريام. هه‌زار فکر و خه‌يالى ناخۆش هه‌لمه‌تيان بۆ هينا‌بووم. لای خۆم ده‌مگوت ئه‌مه‌ چ به‌لایه‌ك بوو بۆمان هات. ئه‌و جهرده ردین پانه بۆگه‌نيوانه خۆيان له سه‌ر کردوين به‌ فه‌رمانده و به‌ كه‌يفى خۆيان خه‌لك زيندانی و ئه‌شكه‌نجه ده‌كه‌ن، خوينيان ده‌مژن و ده‌يانكوژن. شاره‌كه‌مان بۆمباران ده‌كه‌ن. هينده له فكر دا بووم نازانم چۆن و چه‌نده‌م پى چوو تا كوو گه‌يشتمه‌وه مالى. هه‌ر كه پيم وه ده‌ركى حه‌سارى نا، پيش هه‌موو شتيك ده‌مه‌ويست جله‌كانى حاجى بشۆم، به‌لام ديتم پرڻ له ئه‌سپى. ته‌ندوو‌رم داگيرساند و جله‌كانم تيوه‌شاند تا ئه‌سپيكان بكه‌ونه ناو ته‌ندوو‌ركه، جا پاشان ده‌ستم به‌ شوشتيان کرد.

سه‌ره‌تای پايزى سالى ١٩٨١ ى زايينى، حاجى هاوسه‌رم دواى زياتر له نو مانگ زيندانی، له گرتوو‌خانه به‌ربوو. ماوه‌يه‌ك به‌ سه‌ر ئازادبوونى حاجيدا تيه‌پرى، ئۆتۆمۆبيله‌كه‌و هينديك له ئاميرى شوفاژيان داينه‌وه به‌لام شته‌كانى تر تيدا چوون. كه داواشمان کرد گو‌تيان هيجيان نه‌بردوو. ئه‌وه‌ى راستى بى هيج كاتيک به ئارامى نه‌ده‌ژيان، چونكه ئه‌و حكوومه‌ته جى متما‌نه نه‌بووه و نيه‌ و له هه‌ر ئان و زه‌مانيكدا له وانه‌يه بين ومانگرن.

به‌ ماوه‌يه‌كى زۆر كورت دواى ئازاد بوونى حاجى، شه‌ويك له‌ناكاو له ده‌رگايان دا، حاجى ده‌رگای كرده‌وه، پينج شه‌ش پاسدارى زه‌لامى ناقۆلاى بۆگه‌نيو به‌سه‌ر و ريشى پيس و چلکته‌نه‌وه هه‌لمه‌تيان بۆ هينيان. ده‌ستيان كرده كيو‌مال و ده‌يانهرسى پيشمه‌رگه‌كان له كو‌ين، له كو‌يتان شاردوونه‌وه. گوايه پيشمه‌رگه له ژوو‌رى سه‌ره‌وه‌ن و به‌ دوو‌ربين خه‌ريكن سه‌يرى پادگان و داشامه‌جيد ده‌كه‌ن.

تومهز که ئیمه له خوارهوه چرای ژووریمان ههڵدهکرد رووناکایهکی کهم دهچوو بۆ ژووری سهروهه و ئهو گهمژانه ئهو نهخته رووناکاییه به دووربین تیگه‌یشتبوون. دواى ئهوهی که هیچیان بۆ نه‌دۆزراوه، له بهر خۆیانهوه تیر جنتویان دا و پتلاقه‌یان بهم لا و ئه‌ولای دادا و ملیان شکاند رویشتن.

دواى ئه‌وه به‌چهند روژێک ئیواره‌یه‌کیان سێ خواهر زینب (خوشکه‌ زینه‌ب)، به کوردی و کورتی بلێم "ژنه پاسدار"، که خۆیان له ژێر چارشویی ره‌شدا شاردبووه و ههر چاویان به ده‌روهه‌ بوو، لی‌مان وه‌ژوور که‌وتن و داواى هۆده‌ی به کرێیان ده‌کرد. ئیمه‌ش گۆتمان ئهو ماله‌ ههر به‌شى خۆمان ده‌کا و ژووری زیاده‌مان نییه. هه‌رچه‌قه‌ چه‌قیان ده‌کرد و ده‌یانگوت چۆن ده‌لێن ژووری زیاده‌تان نییه، ئیوه دووکه‌سن و ژووری زۆرتان هه‌یه. به زه‌حمه‌تیکى زۆر له کۆڵ خۆمان کردنه‌وه و رویشتن. به‌لام وا به ئاسانى وازیان لێنه‌هێناین و چه‌ند جارى دیکه هاتنه‌وه سه‌رمان و به زۆره‌ملى ده‌یانهاوه‌یست ژووریان به‌کرێ بدەن. وه‌لامى ئیمه‌ش دیاره ههر نا بوو. دیسانه‌وه روژێکێر له ده‌رگایان دا و من خۆم به ته‌نیا له ماله‌وه بووم. که چووم ده‌رگا بکه‌مه‌وه هه‌مان سێ ژنه پاسداره چارشێو ره‌شه‌کان خۆیان به‌حه‌ساردا کرد و خه‌ریک بوون به‌ره‌و ناوه‌وه‌ بێن به‌بێ راوه‌ستان. گوتیان ده‌بێ ژووریکى سه‌ره‌وه‌مان به‌کرێ بدەن. له وه‌لامدا گوتم ئهو ماله‌ی ئیمه‌ ته‌نیا یه‌ک ئاوده‌ست و هه‌مامى هه‌یه و بۆ ئیوه ناکرێ لێره‌ بژین چونکه‌ حاجی هاوسه‌رم بۆ ئیوه نامه‌هره‌مه و نابێ. جا مه‌گه‌ر سیخه‌تان کا تا بېنه مه‌هره‌م. خودا بت هه‌سینتته‌وه به‌م جووره له کۆڵ خۆمانم کردنه‌وه. ئیدی ملیان شکاند و به‌م لایه‌دا نه‌هاتنه‌وه.

مال به کریگرتن له سنه

هەر لهو سهر و بهندهیدا ده‌بوو بچمه سنه، بۆ ئه‌وه‌ی مال بۆ سیمین و سارم به نئیوی خۆم، به کریڤ بگرم. که گه‌یستم به‌ره‌وه و چاو م به سارم که‌وت به جووتن که‌وشی شپه‌وه، تاکی راست پێشه‌وه‌ی درابوو و تاکه‌که‌ی دیکه‌ش پانیکه‌ی ته‌واو سوابوو، زۆرم پێ ناخۆش بوو. هیندیک دراوم بۆ بردبوون، که دیتم که‌وشه‌که‌ی ناوایه، که‌میکی دیکه‌م له سهر دانا و پێم گوت بیدا به که‌وشیک و له پێی کا. به‌لام دواتر جارێکی دیکه که چوومه‌وه سنه دتیم ههر هه‌مان که‌وشه شپه‌که‌ی ده پێ دایه. ئه‌وجار ویستم له‌گه‌ڵ خۆم بیه‌م تا جوتیک که‌وش بکړین، به‌لام گوتی جاری کاتی نییه. زانیم گوتنی من بێ که‌لکه و پێی گونا‌هه که‌وشی تازه ده پێ کا.

ههر به‌که‌م روژ من و سیمین چوینه لای ده‌لالی خانوو که به فارسی پێی ده‌گوتری بنگای معاملاتی و مالمان به کریڤ گرت. مال‌که دوو ژوور و چیشخانه و ئاو‌ده‌ست و حه‌مامی (هه‌لبه‌ت ههر ناوی سارد) هه‌بوو له کۆلانه‌وه که ده‌چوو‌یه ناوه‌وه ده‌بوو چارده پازده پلیکانه‌یه‌ک چووبایه خواره‌وه جا ده گه‌یشته سهر هو‌لتیکی بچوک که ده‌رگای چیشخانه‌که و حه‌مام و ئاو‌ده‌ستی ده‌که‌وته سهر. دوا‌ی هو‌له‌که ژوورێکی گه‌وره بوو و ده‌رگای هو‌ده‌یه‌کی بچوو‌کتري به سهره‌وه بوو. لایه‌کی هو‌ده گه‌وروکه هه‌مووی په‌نجه‌ره بوو و ده‌رگایه‌کیشی تی کرابوو که به‌ره‌و هه‌یوانیکی گه‌وره ده‌کراوه. له هه‌یوانه‌که‌شه‌وه به چهند پلیکانه‌یه‌ک ده‌چوه خواره‌وه بۆ ناو حه‌وشه‌یه‌کی گه‌وره.

چهند روژیک لایان مامه‌وه تا مال‌که‌یان رێکخست. ههر لهو سهره‌به‌نده‌شدا فرشته‌ی فایه‌قی هاته سنه و بوو به هاومالی مندا‌له‌کان. ئه‌وکاته‌ی له سنه بووم، شه‌ویک خه‌ونم دیت که ددانم که‌وتوووه. ده‌لێن ددان که‌وتن له خه‌ودا نیشانه‌ی کۆچی دوا‌ی خه‌وشه‌ویستی‌که. ئه‌و خه‌ونه ناخۆشه زۆر خه‌مبار و په‌رۆشی کردبووم. مندا‌له‌کان هو‌کاری خه‌مباریمیان پرسى، خه‌ونه‌که‌م بۆ گێرانه‌وه. که دیتیان زۆر نیگه‌رانم، به هه‌موویان دلیان ده‌دامه‌وه، به‌لام دلم داخو‌رپابوو و ئه‌و دڤخۆشیانه چاره‌سه‌ری نه‌ده‌کرد. دیسانه‌وه شه‌ویکی تر خه‌ونیکى تا بلێی ناخۆشم دی و له خه‌و راجله‌کیم. هه‌رچه‌ند هه‌ولم دا خه‌وم لێنه‌که‌وته‌وه، نیگه‌رانى و خه‌فت

به‌رۆکی گرتبووم و هیچ ده‌سه‌لاتیشم نه‌بوو. تا بانگی به‌یانی له‌ جیگا که‌مدا هه‌ر
 ئهم به‌ر و ئهو به‌رم کرد، ئه‌وسا هه‌ستام و ده‌ست نوێژم هه‌لگرت و نوێژم کرد و
 چایه‌که‌م وه‌سه‌ر نا، جا ئه‌وانیش له‌ خه‌و هه‌ستان و پێکه‌وه نان و چامان خوارد.
 دواى چهند رۆژ بلیتی ئۆتۆبوسم کړی و بانگی شه‌وان به‌ره‌و تاران وه‌پړی که‌وتم.
 به‌ره‌به‌ری به‌یانی، خۆر تازه‌ خه‌ریک بوو هه‌لده‌هات، گه‌یشته‌نه‌ تیرمینالی تاران.
 تاکسیم گرت و به‌ره‌و مالتی وه‌پړی که‌وتم. هه‌ر له‌ نزیک مالتی، له‌ شه‌قام نان و
 په‌نیرم کړی و له‌ پلیکانان وه‌سه‌ر که‌وتم، ده‌رگای مالتیم کرده‌وه. و چومه‌ ژووره‌وه.
 میرزا عه‌لی هه‌له‌بی که‌ جار جار بۆ بازرگانی هاتووچۆی تارانی ده‌کرد له‌ وێ
 ده‌بوو. که‌ وه‌ژوور که‌وتم تازه‌ له‌ خه‌و هه‌ستابوو. چام ساز کردوو و پێکه‌وه نان و
 چای به‌یانیمان خوارد.

منداله‌کان له‌ سنه‌ پتوستان به‌ یه‌خچال بوو، ئیمه‌ش له‌ ماله‌وه‌ دوو یه‌خچالمان
 هه‌بوو، به‌ یارمه‌تی میرزا عه‌لی هه‌له‌بی که‌ ئاشنایه‌کی له‌ تیرمینالی سنه‌ هه‌بوو
 یه‌خچاله‌ بچوکه‌ که‌مان به‌ ئادرێسی کابرای ناسیاو به‌پری کرده‌ سنه‌ بۆ منداله‌کان.
 به‌لام یه‌خچال قه‌ت نه‌گه‌یشه‌ جێ و ئاسه‌واری نه‌ما، جا نازانم له‌ تاران خورا یان له‌
 سنه‌. له‌و سه‌روبه‌نده‌شدا سارم و فرشته‌ی فایه‌قی هاوسه‌رگیران پێک هێنابوو.

من ماوه‌یه‌ک له‌ تاران مامه‌وه. نه‌مر خاله‌قی نه‌غه‌ده‌ش که‌ بۆ چاره‌سه‌رکردنی
 نه‌خۆشی هاتبوه‌ تاران چهند رۆژیک له‌ لام بوو. هه‌ر وه‌ها چاوه‌پری سیمینم ده‌کرد
 که‌ قه‌رار بوو بێته‌ تاران. به‌یانیه‌کی زوو تازه‌ خۆره‌تاو هه‌لاتبوو، سیمین له‌ درکه‌ی
 دا. ماوه‌یه‌کی کورت پێکه‌وه‌ دانیشتین و نان و چای به‌یانیمان پێکه‌وه‌ خوارد و
 دواى هێندیک قسه‌ و باس هه‌ر یه‌که‌یان به‌لایه‌کدا روپشتن. دواى که‌مه‌تر له‌ دوو
 کاژێر سیمین هاته‌وه‌ و خاله‌قیش قه‌رار وابوو چهند رۆژ دواتر بێته‌وه‌ مالتی و سه‌رم
 لێیدا، به‌لام ئه‌وه‌ دوا‌جار بوو که‌ چاومان به‌ یه‌کتر بکه‌وێ. تومه‌ز خاله‌ق گیراوه‌ و
 به‌داخه‌وه‌ دواتر خه‌به‌ری له‌ سێداره‌ درانی بلّو بووه‌ و کوئیک خه‌م و خه‌فه‌تی بۆ
 به‌ جێ هێشتین. هه‌موو شانازی و کاری حکومه‌تی ئاخونده‌کان کوشتار و به‌رین و
 وێران کردنه‌. جگه‌ له‌وه‌ داگیرکه‌ر هیچی دیکه‌ی له‌ هه‌مبانه‌دا نییه‌.

هه‌ر ئهو رۆژه‌، دواى نیوه‌رۆ، کیژه‌ چکۆله‌ی خزمیکمان ته‌لیفوونی کرد گوته‌ی زۆر
 تاسه‌ی سیمین ده‌کا و زۆری لێ پاراوه‌ و داواى لێ کرد که‌ بچێ بۆ مالیان. سیمین

پرسی پښ کردم و منیش گوتم نه گهر پیت خوښه، بچو. داوایان له منیش کرد بچم، به لّام کچیکى خوشکم میوانم بوو و پښم وتن که ناتوانم. سیمین رویش و ماینه وه من و خوشکه زاکه م.

تازه له نوژی خهوتنان و دوعا و فاتحیا بیومه وه. خه ریک بووین جیگا راخهین و بخه وین که له زهنگی ده رکه یان دا. لای خوّمه وه گوتم نهو میوانه ناوه خته ده بی کى بى که ده ستیش له سهر زهنگه که لا نابا. له هه مان کاتیشدا ده سکی ده رکه که به ره و خواره وه راده وه شینى تا بزانی نه گهر ئاواله یه خوئی به ژوردا بکا. خورپه یه یک که وته ناو دلم و هه ستم کرد که نابى میوان بى له وه ده چوو پاسدار بن. هه موی رهنگه نیو خوله کی پښ چوو بى هه تا خوّم که یانده نزیک ده رکه تا بیکه مه وه، به مست و شه پ دایان گرتبوو و خه ریک بوون ده یان شکاند. به لى شه ش هه وت پاسدارى زلحولى، ناله بارى، خو پرى په لاماریان دام، پالیان پتوه نام و خو یان به ژوردا کرد. به که وشى پیسه وه وه سهر ولاتى که وتن. ههر له سهره تا وه ده ستیان کرد به هه په شه و جنیودان. وه که له شکری تاتار و موغول که وتنه گیامان. گوتیان کوا که په که ت، دیار بوو به دواى سیمینی کچم دا ده گهران، که چاویان به کچی خوشکم که وت، به سیمینی تیگه یشتن، خه ریک بوون هه لمه تیان بو ده برد، گوتم نه وه چ ده که ن، نه وه کچی من نیه، خوشکه زامه. پاشان تیگه یشتن که راست ده که م. ئینجا وازیان لى هیئا و که وتنه پرسیار که سیمین له کوئی، ئیمه ده زانین نه وړو لیره بووه و ده بی پیمان بلتى ئیستا له کویه. دیار بوو دراوسیه کی خو فروش راپورتی لیداوین. گوتم سالتیکش ده بی خه به رم له که په که م نییه. میردى کردوه و نازانم رویشونه کوئ.

له هه مان کاتدا دیار بوو به دواى چه کیشدا ده گهران. وه یان ده زانی ده مانچه و تفهنگمان شاردوته وه و ئیستا نا ئیستا شتى له و بابه ته ده دوزنه وه. ههر ده هاتن و ده چوون و شتیان له دۆلبه کان ده هیئا دهر و به م بهر و نهو به ردا فریایان ددها. نهو شه وه یان لیکردین به ژارى مار. ههر دوو کمان زور تیکچوو بووین، له داخان سوور هه لگه پابووین و نه مانده زانی چه بکهین. ده شمانزانی به ران بهر بهو زالمانه هیچمان پیناکرئ. ماوه ی سى کاژیر به لکو پتیش، سهر و بنى نه و مالیه یان لیکدا و هه موو که ل و په لیان هیئا بوه گوړی. هیندیک وینه ی سیمینیان دوزیه وه وه که

له گه‌ل خۆیان برد. له کۆتاییدا، هیچ شتیکى که به دواى دابوون نه‌دۆزیه‌وه و به جێنۆدان و هه‌لآ و هوریا ملیان شکاند و رویشتی. له‌و کاته‌دا نه‌مه‌زانی چۆن شوکۆر بێم که سیمین و خاله‌ق له‌ مائى نه‌بوون. بى‌ خه‌به‌ر له‌وى که خاله‌ق له‌ شوێنکه‌ (مائى تیمى) که که‌شف بوه و له‌ ژێر چاوه‌دێرى ئه‌و خوێنمژانه‌دايه و که‌وتۆته‌ ده‌مى گورگ.

له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ نیکه‌ران بووم، نه‌کوو ئه‌و چه‌ند روژه‌ى سیمین له‌ تاران، گیر که‌وى. به‌ تابه‌تى که‌ چه‌ند وینه‌شیان به‌ده‌سته‌وه‌یه. ورده‌ ورده‌ هاتینه‌وه‌ سه‌ره‌ خۆ، به‌لآم هه‌ر نیکه‌ران بووم. نه‌ من و نه‌ خوشکه‌زاکه‌م خه‌ومان لێى نه‌ده‌که‌وت. خودا خودام بوو روژ بێته‌وه‌ و بچم سیمین له‌ رووداوه‌که‌ ئاگادار که‌مه‌وه، نه‌کا بێته‌وه‌ مائى خۆمان.

به‌یانی زوو به‌ خوشکه‌زاکه‌م گوت، ئه‌من ده‌چمه‌ مائى خزمه‌که‌مان لای سیمین و پێى ده‌لێم به‌و لایه‌دا نه‌یه‌ته‌وه‌ و تۆش لێره‌ بێته‌وه‌ تا ده‌گه‌رێمه‌وه. بۆ چوونی مائى خزمه‌که‌مان چه‌ند تاکسى و ئۆتۆبوسم گۆڕی، نه‌کا که‌سێک به‌ دوامه‌وه‌ بێ. هه‌رچۆنیک بوو دواى خولانه‌ویکی زۆر به‌ کۆلان و شه‌قاماندا خۆم گه‌یاندە جى. به‌سه‌رهاتى شه‌وى رابردووم بۆ سیمین گێپراوه‌ و پێم وت زۆر خۆى ده‌رنه‌خا تاکوو ده‌گه‌رێته‌وه‌ سنه. دوو روژ دواتر به‌ره‌و سنه‌ رێکه‌وته‌وه‌. سیمین رویشته‌وه‌ و منیش له‌ دنیا بێ خه‌به‌ر چاوه‌پوانى کاک خاله‌قى بووم. ده‌بوو له‌ ماوه‌ى دوو سێ روژدا سه‌رم لێدا. له‌و ماوه‌یه‌شدا هه‌ر نیکه‌رانی بووم.

هه‌فته‌یه‌ک پێچوو، کاک خاله‌ق شوێنه‌وارى نه‌بوو، هێنده‌ى تر نیکه‌رانیم په‌ره‌ى گرتوو. پاش دوو هه‌فته‌یه‌ک گه‌رامه‌وه‌ مه‌هاباد. له‌ وێنده‌رى پێم زانی که‌ له‌گه‌ل کاک ره‌حمه‌تى حه‌بیب په‌نا به‌داخه‌وه‌ گیراون. زۆریشیان له‌ به‌ندیخانه‌ رانه‌گرتن و له‌ سێداره‌ دراون. ئه‌و رووداوه‌ دلته‌زێنه‌ جارێکی تر دل و روحمى هه‌راسان کرد. شه‌هید خاله‌ق و شه‌هید ره‌حمه‌ت هه‌ر دووک زۆر رووخۆش، ئازا، میهره‌بان و تیکۆشه‌ر بوون، روحى هه‌ر دوکیان شاد بێت.

وه‌ک بیستم، گوايه‌ یه‌کیک له‌ سه‌رۆکه‌کانى رێکخراوى په‌یکار به‌ نێوى قاسم عاب‌دینی و هێندیکیش دواتر حسین احمد روحانى که‌ ئه‌ویش یه‌کیک له‌ سه‌رۆکه‌کان بوو ده‌گیرین و دیار بوو له‌ ژێر ئه‌شکه‌نجه‌دا نه‌یانتوانیوه‌ خۆ راگیرن و

له کرده‌وهی خۆیان په‌شیمان ده‌بنه‌وه و ده‌که‌ونه پارانه‌وه به‌و هی‌وایه که ده‌به‌خشرین. پتده چوو که ههر زانیاریه‌کی له سهر ئەندامان و شوئنه‌که‌یانیان هه‌بوو دابوو‌یانه ده‌ست پاسداران، ناوی زۆر له ئەندامان و لایه‌نگره‌کانیان درک‌اندبوو و که‌وتبوونه هاریکاری له‌گه‌ڵ حکومه‌ت له‌ زینداندا. سه‌ره‌پای ئەوه‌ش چه‌ند ساڵ دواتر حکومه‌تی مه‌لایان که ته‌واوی ئاگاداریه‌کانیانی پت ده‌رخستبوون ههر دووکیانیشی له‌ سێداره‌ دان.

ئهو که‌سانه‌ی که ده‌گیران ده‌کرتی به‌چه‌ند به‌ش بک‌رین، هیندی‌ک له‌ ژێر ئەشکه‌نجه گیانیان له‌ ده‌ست ده‌دا یان له‌ سێداره‌ ده‌دران و ژماره‌یه‌کیش ده‌که‌وته په‌شیمانی و ئەوه‌ی ده‌یانزانی ده‌یانخسته به‌ر ده‌ستی ئەشکه‌نجه‌گه‌ره‌کان و ده‌بوونه به‌ کری‌گی‌راو و له‌گه‌ڵ پاسداران ده‌که‌وته ناو کۆلان و شه‌قامه‌کان خه‌ڵکیان ده‌ست نیشان ده‌کرد، یان پاسداریان ده‌بردنه‌ ئهو مالانه‌ی که کوپ و کچیان چالاک بوون. ده‌مانیست که به‌شی‌کیش به‌داخه‌وه وی‌پرای پاسداره‌کان ته‌نانه‌ت به‌ندکراوه‌کانیان ئەشکه‌نجه ده‌کرد.

دوا مانگی پایزی ۱۹۸۱ی زایینی ئەوکاته که من له مه‌هاباد بووم، سیمین واز له په‌یکار دیتن و ده‌گه‌ڕێته‌وه تاران و به‌ نه‌هیتی له‌ مالی خزمی‌کمان ده‌گیرسێته‌وه.

سه‌رگه‌ردانی له تاراندای

پایزیکێ دره‌نگ، گه‌لای داران هه‌لوه‌ریبوو و سه‌رما و سوڵ خووی دا‌کو‌تابوو. نه‌منیش چه‌ند روژ بوو هاتبوومه‌ تاران بۆ مالی ئه‌و خزمه‌مان که سیمینی لی بوو. به‌ره‌ به‌یاتیکی زوو له‌نا‌کاو له‌ ده‌رگا درا، جه‌رگ و د‌لم که‌وته‌ خواری، له‌ من وابوو پاسداره‌ و هاتونه‌ سه‌رمان بۆ گرتنی سیمین. له‌ لایه‌که‌وه‌ نیگه‌رانی که‌چه‌که‌م بووم و له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ نیگه‌رانی مالی خزمه‌که‌م، نه‌وه‌ک به‌ هووی ئی‌مه‌وه‌ تووشی ده‌رده‌سه‌ری بن. خیزان هه‌مووی له‌ خه‌و دا‌بوون و ه‌یش‌تا که‌س ده‌نگی لی‌وه‌ نه‌ده‌هات. زوو خو‌م گه‌یانه‌ سیمین و وشیارم کرده‌وه‌ و پ‌یم وت خووی بگه‌ین‌یت‌ته‌ حه‌وشه‌ له‌ پشت‌ه‌وه‌ی ما‌له‌که‌ و ئاماده‌ی خو‌ ده‌رباز کردن ب‌یت. پاشان ه‌یز‌یک‌م دا به‌ر خو‌م و به‌ نه‌سپاییک چووم ده‌رگام کرده‌وه. هه‌ر که‌ کرده‌مه‌وه، چاو‌م له‌ ئاستی شانی مرۆ‌فه‌که‌بوو، که‌ سه‌رم هه‌ل‌ینا، چاو‌م به‌ چاو‌ه‌ ره‌شه‌ جوانه‌کانی محمه‌دی کو‌رم که‌وت. نه‌گه‌ر خو‌م ده‌رگام نه‌کرد‌با‌وه‌ و به‌ هه‌ر دوو چاو‌ی خو‌م محمه‌م‌دم نه‌دی‌با‌یه‌ و پ‌یان گو‌ت‌با‌م محمه‌م‌د هاتۆ‌ته‌وه‌، قه‌ت پروام نه‌ده‌کرد. ده‌ت‌کو‌ت هه‌موو دنیا‌یان داو‌م‌ی، له‌ خو‌شیان نه‌مه‌ده‌زانی چ بکه‌م و چ ب‌ل‌یم. بۆ ماوه‌یه‌کی کورت نه‌مه‌ده‌زانی ئه‌وه‌ خه‌ونه‌ ده‌یی‌نم یان راستیه‌. نه‌خ‌یز خه‌ون و خه‌یا‌ل نه‌بوو، به‌‌ل‌کو مه‌حه‌مه‌دی کو‌رم بوو. به‌بی ئه‌وه‌ی بزانم پ‌یش‌ی هاتنه‌ ناو دا‌ل‌ان‌م لی‌گرت‌بوو. که‌ هاتمه‌وه‌ سه‌ره‌خۆ، ه‌ین‌امه‌ ناو دا‌ل‌انه‌که‌ و ده‌رکه‌که‌م به‌ هی‌واشی پ‌ت‌وه‌دا و دامخست. به‌ ته‌واوی ه‌یز‌م گرت‌بوومه‌ نام‌یزم، ب‌یده‌نگ‌یک‌ی پر له‌ خو‌شی هه‌موو ما‌له‌که‌ی پر کرد‌بوو. هه‌ر من و ئه‌و بووین. له‌ باوه‌شی یه‌ک‌دا ماندوو نه‌ده‌بووین، هه‌تا توانیم روخساریم ما‌چ کرد و بۆ‌نم پ‌ت‌وه‌ کرد، له‌ ما‌چ کردن‌ی ت‌یر نه‌ده‌بووم. دوا‌ی زیاتر له‌ شه‌ش مانگ چاو‌ه‌پ‌روانی، یه‌که‌م جار بوو چاو‌م به‌ دیداری روون ب‌یت‌ه‌وه‌. ده‌بووه. ئه‌و چه‌ند مانگه‌ بۆ من وه‌ک سه‌د سا‌ل وابوو. له‌ کاتی‌ک‌دا زه‌رده‌خه‌نه‌ له‌ سه‌ر لی‌وه‌کانم بوو، له‌ خو‌شیان فرم‌یس‌ک به‌ سه‌ر روومه‌‌م‌دا ده‌هاتنه‌ خواری. لای خو‌مه‌وه‌ ده‌م‌کو‌ت تۆ ب‌ل‌یی راست ب‌یت، خو‌یه‌تی، محمه‌مه‌دی کو‌رمه‌؟ وه‌ک مندالی‌کی ب‌چ‌وک ده‌ستم گرت و برده‌م ژووره‌وه‌. ماوه‌یه‌کی دوور و در‌ی‌ژ به‌ ب‌یده‌نگ‌ی دان‌یش‌ت‌ین، له‌و ب‌یده‌نگ‌یه‌دا به‌ چاو قسه‌مان ده‌کردو به‌ گو‌یی د‌ل قسه‌ی یه‌ک‌ترمان

دهبيست. زور جار ٿو ۽ ڇهه شنه قسه ڪردنه له قسه ي به ڊنگ ڪاريگهري زورتره. وهڪ عاشق و مه عشوق چاومان له سهر يهڪ هه ٿنه ده گرت. نازانم ٻو ٿو ماوه خوشانه وا ڪورتن؟ لهو ڪاتهدا ٿاواته خواز بووم زه مان بوه ستيت. وهها كهوتبوومه ناو خه يالي خوش كه هه ستم به هاتنه زووره وه ي سيمين نه ڪرد. تا سهرم هه ٿينا ديتم هاتوته زووره وه و لهو بهري له سووچيڪ دانيشته.

سه ماوه رم هه ٿ ڪرد و چام ساز ڪرد تا ورده ورده خيران هه موويان وه خه بهر هاتن. كه ڪوتوپر چاويان به محهمه ڊ كهوت، سهر يان سوڀ ما بوو و هاوڪات به ديتي دل خوش بوون. ٿه وانيش وهڪ من گومان يان ٻو چاويان ده چوو و به زه حمهت باوه پريان ده ڪرد كه ٿه وه محهمه ده هاتوته وه. تير و پر له باوه شيان گرت و ماچيان ڪرد. له ڪاتي نان و چاي خواردن ههر يه كه پرس ياري ڪي لي ده ڪرد و ٿه ويش هيمنانه وه ٿامي ده دانه وه.

كه له نان و چا خواردن بوو ينه وه، له گه ٿ سيمين و محهمه ڊ ده ستمان ڪرده قسان و بيرمان ٿال و گوڙ ڪرده وه. زانيم كه محهمه ڊ وازي له پيشمه رگابه تي هيٺاوه. جا ده بوو چاره سهر يڪ ٻو پاراستني بدوزينه وه، چونكه ٿه ڪات حڪومه تي خوميني و ٽوڪه ره ڪاني ههر خهري ڪي خه ٿڪ گرتن و ڪوشتن بوون. ٿه وه حڪومه ته ڇهه ٻه ٿه نيا ههر ٿه وه ي ده زاني و به راستي سهر ده مي ڪي ترسناڪ بوو، مروڦ واي ليها تپوو له نيسي خوي ده ترسا. ٿه وه حڪومه ته بوگه نه ههر له سهره تاوه به گرتن، له سيداره دان و ڪومه ٿڪوڙي له ڪوردستان ده ستي پي ڪرد و تا ٿي ستاش ههر به رده وامه. به راستي ڪوردستان بوته قه سابخانه ي ٿه وه جهلادانه. ههر پاسدار ي ڪي مله وڙي خودا نه ناس له ڪوردستان خه ٿي ڪي زياتري ڪوشتا، ده بوو به هو ي پيشه ڪوتني و شويني به رزتر يان ده دايه وهڪ خلخالي، مصطفى چمران و قاسم سوليماني و ... هتد.

سي به سي دانيشتن و به وردي بيرمان له دوزينه وه ي شويني نه هيٺي ديڪه ڪرده وه، چونكه پيم وانه بوو ٿه شوينه جيگابه ڪي زور ٿه مينه. پيڪ به رانه بري مالهه، شوينيڪ بوو كه به شهو و روڙ پاسدار له بهر درگاهه ي پاسه وانيان ده ڪرد. درهنگاني شهو، زور جار به هيواشي له كه ٿيني ڪي په نجه ره وه چاويڪم له سي بهري ڪابري پاسدار ده ڪرد كه ده كهوته سهر ديواره كه. ده مديت كه له بهر درگاهه

هاتووچۆی ده کرد. له بهر ئه وهی که زۆربهی کات پاسدار شه و درهنگان ههلمه تیان بۆ مالی خه لک ده برد، بۆیه به شهویش هه دادانم نه بوو و له سه ره هه ست و وشیار بووم، بۆ ئه وهی ئه گهر شتیکی ئاناساییم دیت، زوو فریای ده رباز کردنی سیمین و محهمه د که وم. دیتنه وهی شوئنیکی نه هینی که جیی شک نه با، کاریکی ئاسان نه بوو. له وه تی نه و حکومه ته چه په له جیی پپی خۆی خۆش کردبوو، به کرێ گرتنی مال له تاران هیندهی تر زه حمه ت ببوو، له بهر ئه وهی که ههر کهس ویستبای مال به کرێ بگری ده بوو هیندیک دۆکومینت نیشان بدا و خاوه ن مالیش ده بوو پاسداران له به کریدانی ماله که ی ئاگادارکا. جا پاسداریش ده که وتنه لیکۆلینه وه و ئه و جا "خر بیار و معرکه بار کن". مخابن ئه و ریی هه شمان لیکیرابوو. ئه و کاته ش وابوو که له هه موو لاهه خه لکیان ده گرت. حکومه تی خوئیمژی خومینی تا ئه و جیهی بۆیکرaba کوش و کوشتاری ده کرد، به تایبه تی ئه گهر کورد بای ئیتر وه ک دوژمنی قه سه ته سه ره سهریان ده کردی. ههر کورد بوون خۆی به تاوان ده ژمیردرا.

دوای ماوه یه ک بیر کردنه وه، بریاری ئه وه مان دا که من بچم بۆ مالی خرمیک و داوایان لی بکه م تا محهمه د لای خۆیان بهارنه وه. له سه ره ده میکا که ئه و خزمه پتووستی به یارمه تی ئیمه هه بوو، خۆم و هاوسه ره و مندا له کانم له خزمه تیاندا بووین و فریایان که وتبووین. بۆیه تيمرا ده یق که ئه و داوایه مان قه بوول بکه ن. ساز بووم و چوومه مالیان. که گه یه شتمه به ره وه، ته نیا ژنه که له ماله وه بوو، له پشه وه باسی هه یچم نه کرد. پتکه وه دانیشتن و ههر قسه ی ئاسایمان ده کرد تا پیاوه که ی خزمه هاته وه مالی. جا ئه و جار کیشه که م بۆ باس کردن. به لام دوای که میک منگه منگ، تییان گه یاندم که بۆیان ده ست نادا. منیش ئیدی له سه ری نه رویه شتم و خودا حافیزیم لیکردن و به و په ری نا ئۆمیدی وه هاته ده ره وه. هه یچ توانای بیر کردمه وه م نه مابوو، ده تگوت می شکم له سه ردا نه ماوه، سه رم کاس ببوو. به بی ئامانج ده رویشتم و له ده وری خۆم ده خولامه وه. وه ک گێژم لیهاتبوو. ئه وهی راستی بیت، له بهر خه م و خه فه ت نه مه ده زانی به ره و کوێ ده پۆم. پاشان که میک هاته وه سه ره خۆ و چاوه ری تاکسیم کرد، ئه وه نده ی پتته چوو تاکسیه ک رایگرت و سوار بووم و وتم هه م بۆ مه ی دانی آزادی (که پتشته مه ی دانی شه هیادی پێ ده گوترا). که دابه زیم، هیندیک روانیمه ده ور و بهر، که خاتره م بووم که سم به دواوه نییه،

ئەم جار دیسانە‌که دەستم بۆ تاکسیه‌کی دیکه هه‌لتنا و گوتم لیخوڕی بۆ مه‌یدانی ئینقلاب (۲۴ ئیسفهند پێشو). دواى دوو سێ جار تاکسی گو‌پان گه‌یشتمه‌ شویتیک که ده‌مه‌ویست له‌وێوه به‌پیان برۆم. په‌له‌په‌لم بوو زوو بگه‌مه‌وه جا بۆیه هه‌ر هه‌نگاه‌م کردبوه دوو. گه‌رچی وه‌ دله‌ کوته‌ که‌وتبوم به‌لام گو‌یم نه‌دایه‌ و هه‌نگاه‌کانم هه‌ر خو‌ش تر ده‌کرد هه‌تا خو‌م گه‌يانده‌وه ماله‌وه.

وه‌لامه‌که‌ی وه‌رم گرتبو بۆ سیمین و محه‌مه‌دیم گیراوه، که‌ دیتیان من و تیکچووم، دل‌یان ده‌دامه‌وه، ده‌شمزانی ئه‌وان له‌ من به‌ په‌ژاره‌تر بوون. گو‌تیان: "دایه‌ گیان نیگه‌ران مه‌به‌، جیگایه‌که‌ هه‌ر ده‌بینینه‌وه. تو‌ بلیتی له‌و تاران‌ه‌ گه‌وریه‌دا شویتیک بۆ ئیمه‌ ده‌ست نه‌که‌وی؟"

له‌و سه‌روبه‌نده‌شدا، که‌ گه‌رابوو مه‌ه‌باد، سارمی کو‌پم له‌ سنه‌وه هاتبووه تاران بۆ ئه‌وه‌ی چه‌ند شوینی ئه‌مین بدوزیته‌وه بۆ ئه‌و تیکۆشه‌رانه‌ی له‌ سه‌نه‌ گیانیان له‌ خه‌ته‌ر دا‌بوو. ئه‌وکات محه‌مه‌دی کو‌پم دواى هیندیک گفتگو له‌گه‌ڵ سارم پیتی ده‌لی که‌ بارودۆخه‌که‌ باش نیه‌ بۆ گه‌پانه‌وه بۆ سنه‌ و باشت‌ر وایه‌ که‌ له‌ تاران به‌ینیته‌وه و دواى دیتنه‌وه‌ی شوینی ئه‌مین بۆ تیکۆشه‌ران پیان رابگه‌یه‌نتی تا ئه‌وانیش یین بۆ تاران، به‌لام ئه‌و له‌ ولامدا ده‌لی که‌ تا هه‌موان دا‌بین نه‌کات، دل‌ی ئارام نابیت و خو‌ی ناتوانی له‌ تاران دانیشی. لام وایه‌ هه‌ر دوو شه‌و و سێ رو‌ژ له‌ تاران ما‌بووه، ئه‌و دوو شه‌وه‌ی هه‌ر شه‌وه‌ی له‌ مالی یه‌کیک له‌ خزمه‌کان بردبوه سه‌ر. چه‌ند رو‌ژ دواتر، یه‌کیک له‌و خزمه‌نه‌ به‌ خه‌سووم دا وه‌لامی بۆ ناردم و گو‌تی به‌ سارم بلێم جارێکی دیکه نه‌چێ بۆ مالی ئه‌وان. منیش دل‌نیام کردن که‌ به‌ سارمی کو‌پم راده‌گه‌ینم تا جارێکی دیکه به‌لای مالتیاندا نه‌چێ. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ زۆربه‌ی خه‌لک ترسیان لێ نیشته‌بوو و پیان خو‌ش نه‌بوو له‌گه‌ڵ ئه‌وخ‌یزانه‌ی مندالیان چالاکی سیاسی بوون نزیکی بکه‌ن. مخابن، سارم نه‌که‌ هه‌ر ریی له‌ تاران نه‌که‌وته‌وه به‌لکو هه‌ر که‌ گه‌یشته‌بوه‌وه سنه‌، ئه‌وه‌نده‌ پینه‌چوو، گیرا و ئیدی هیچمان چاو‌مان پیتی نه‌که‌وته‌وه.

شه‌وێک که‌ ماره‌کردنی کچیکی ماله‌که‌ی خزمه‌مان بوو ئیمه‌ و خوشکه‌کانم و وه‌جیه‌ خانی سه‌یفی قازی و مالی زاوا به‌شداربووین. محه‌مه‌د وه‌که‌ زیندانیه‌که‌ به‌ ته‌نیا له‌ یه‌کیک له‌ ژووره‌کاندا بوو و خو‌ی ده‌رنه‌خست. خاوه‌ن مالتیستکانیتیک

ئارەقى بۆ يەكك له ميوانه كان تىكرد و هيشتا فريا نه كه وتبو بۆ ميوانه كانى ديكه تىبكا، له پەر له دەرکه يان دا. پىنج شەش پاسدارى زلهى چه په لى ردین درىژى بۆگه نيو هوروژميان هينا. محهمەد له ژوورى خواره وه ئامادهى هه لاتن بوو. به لام پاسداره كان يە كسەر هاتنه ژوورى ميوانان. ئەو ميوانهى ئىستكانه ئارەقى به دهسته وه بوو، هەر ئه وه نده فريا كه وت كه ئىستكانه كهى له بالكو نه وه فرىداته خواره وه. من و خوشكه كانم جلى كورديمان له بهر دابوو و به وه رزگارمان بوو، چوونكه ديار بوو دوان له پاسداره كان خه لكى كرماشان بوون و هه ستى كوردىتيان بزوابوو و وازيان لىي هينان. پىيان گوتين دراوسىكان خه بهريان داوه كه ئىمه جه ژنمان هه يه. بهم جوړه مليان شكاند و روشتن.

هەرچۆنىك بوو، مالىكمان دۆزیه وه، كه سه رىكى كو لانه كه بنكهى پاسدارانى لى بوو و سه ره كه ئى ترىشى به دوكانىك كو تاى ده هات كه خاوه نه كهى كا براهكى خو فرۆشى سه ر به مه لاكان بوو. جا بيهيئنه بهر چاوى خو تان له شو ئىتىكى ئاوا دا چلو ن خو ت ده شارى ته وه. به لام چاره مان نه بوو. له لايه كه وه ترسى ئه وه هه بوو كه سيمين و محهمەد بدۆزنه وه، به لام له لايه كيشه وه، له وانه بوو كه پاسدار بيريان بۆ ئه وه نه چى كه ئه وه كه سانهى دژايه تيان ده كه ن، بو ئرن له و كو لانه دا، بژين. دواى ئه وهى كه ئه وانم دامه زراند و ماوه يه ك لايان بووم، سه ر له نو ئى گه پامه وه مه هاباد.

زیندانیکردنی سارم

نیوه‌راستی زستانی ۱۹۸۲ی زاینی، دواى هاتووچویه‌کی زوړی نیوان ئەم شار و ئەو شار گه‌رامه‌وه مه‌هاباد. زوړی نه‌خایاند، سیمین و محهمه‌د په‌یامپکیان بۆ ناردین که پتویسته‌یه‌کتر ببینین. له‌گه‌ل ئەوه‌ش دا که باسی هیچیان نه‌کردبوو من په‌شوکام و خورپه‌یه‌ک به‌دلمدا هات. حاجی هاوسهرم ههر دلی ده‌دامه‌وه گهرچی ئەویش له‌من نیگه‌رانتر بوو. رهنګ و رووی وه‌ها سپی هه‌لگه‌ر‌ابوو ده‌تگوت خویتی تیتدا نه‌ماوه. چاوه‌کانی پر له‌خه‌م بوو، کاتی قسه‌کردنیش بۆ شارده‌وه‌ی نیگه‌رانی خو‌ی وه‌ک مندالێکی که‌کاری خراپی کردبێ سهری داده‌نواند و چاوی لێ نه‌ده‌کردم. دواى هه‌ندیک بیر کردنه‌وه و گفتوگۆی نیوانمان، وامان به‌باش زانی که ته‌نیا من بچم بۆ لایان.

خۆم ساز کرد و ئیواره به‌ره‌و تاران وه‌پێ که‌وتم. له‌نیو ئۆتۆبوسه‌که‌دا بیرم بۆ ئەوه‌ ده‌چوو که له‌وانه‌یه‌ کاره‌ساتیک بۆ سارم هاتبێته‌پیش. ئەو بیروکه‌ ناخۆشه‌ ورده‌ ورده‌ له‌میشکمدا گه‌وره‌ و گه‌وره‌ تر ده‌بوو و وه‌ها په‌ره‌ی سه‌ندبوو که ته‌واو هێزی لێ بری‌بووم و هۆشی لێ ستانده‌بووم. جار جار دلی خۆم ده‌داوه و له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ ده‌مگوت نا هیچی ناخۆش رووی نه‌داوه، نابێ بیرى خراپ بکه‌یه‌وه. له‌ ناخیشمدا هه‌جمینم نه‌بوو، ده‌تگوت له‌سه‌ر ئاورانم، خودا خودام بوو هه‌رچی زووتر بگه‌مه‌جێ و بزانه‌م منداله‌کانم بۆ چی له‌دوايان ناردووم، نازانم ئەو رێگایه‌ بۆ ئەوه‌نده‌ دوور و درێژ ببوو و هه‌ر نه‌ده‌ب‌راوه. ئەو شه‌وه‌ هه‌رخه‌و به‌چاومدا نه‌هات. پرخه‌ پرخی نه‌فه‌ره‌کانیش ده‌تگوت ده‌هۆل و زو‌پ‌نایه‌، یه‌ک لیتی ده‌دا و ئەوی تر بۆی ده‌ستانده‌وه. که‌م که‌مه‌ دنیا رووناک ده‌به‌وه‌ و ئیمه‌ش له‌تاران نزیک تر ده‌بوینه‌وه. به‌ری به‌یانی زوو ئۆتۆبوس گه‌یشه‌ ته‌ریمینالی تاران. به‌خۆم و ساکه‌ بچووکه‌ که‌م له‌ ئۆتۆبوس دابه‌زیم و له‌ ته‌ریمیناله‌وه‌ به‌ره‌و شه‌قام رۆیشتم و چاوه‌پوانی تاکسیم ده‌کرد. ماوه‌یه‌کی پێچوو تا تاکسیه‌ک رایگرت و سوار بووم و گوتم راسته‌و‌راست لیخوری تا مه‌یدانی ئازادی (شه‌هیدای پێشوو). ئەوه‌ش بلێم که تاکسییه‌ پرته‌قالیه‌کانی تاران مشت‌ه‌ری ته‌نیا بۆ راسته‌و‌راست سوار ده‌که‌ن، ده‌لێی ناتوانن بۆ راست و چه‌پ باده‌نه‌وه. که‌ دابه‌زیم، به‌تیه‌ی چاوه‌کانم که‌می‌کم روانیه‌

نهم بهر و نهو بهر و ماوهیهک به پښ رویشتم تا هیندیک له شوینه که دوور که و تمه وه بۆ نهو هی خاترجه م بڼ نهکا جاش یان پاسدارم به دواوه بیت و نهو جا که دل ناسوده بووم که سم به دواوه نیه، سواری تاکسیه کی تر بووم و به شوښیرکه م گوت هېاته مهیدانی ټینقلاب. له وئ به پټو یستم زانی که هیندیک خوم بخا فلینم و بۆ شوینک چووم که به پیچه وانه ی مالی منداله کانم بوو، تا نه گهر که سیکم به دواوه یه سهری لښ بشپوینم. له گهل نهو ه شدا که هو شم ههر له لای منداله کانم بوو، دوو سن تاکسی ترم گوړی. بۆ شوین ون کردنش دوور تر لهو شوینه کی که سیمین و محهمه د به نه هیتی لښی ده ژیان دابه زیم و ټینجا به پټیان رویشتم. نهو هنده خیرا ده رویشتم که هه له نگوام و خه ریک بوو سهرم بدا له زه وی. به زه حمه ت خوم گرته وه و ټیش به نه ژنوم گه شت بوو، به لام توانیم خوم بگه ټیمه ماله منداله کانم. که له ده رگام دا، زوو کردیانه وه. ههر که چووینه ژووره وه، په لاهم بوو بزائم چ باسه. پرسیارم لیکردن، دوا ی بیده نگیک کی قورس و ناخوش به چاوی پر له فرمیسه که وه ورده ورده درکاندیان که سارم له سنه گیراوه.

به بیستنی نهو قسه یه کزهم له جهرگی هات و وه ها گیز بووم ده تگوت کوته کیان له سهرم داوه، خه ریک بوو سهرم ده ته قی. وهک که پر و لالم لښ هات بوو. که رووم نیشک ببوو، نه قسه م بۆ ده هات و نه گویشم له هیچ ده بوو. له خه ونیک یی ئالوز ده چوو که هه موو له شمی له جوو له خست بوو. چاوم هیچی نه ده دیت. چونکه ده مزانی نهو نا ئینسانانه به شیوه یه کی دلته زین زیندانییه کان نه شکه نجه ده که ن. ده مزانی هه رکه س بکه ویته ده ست نهو خوینمژانه تازه ده رچوونی نییه. ده مزانی نهو تاوانکارانه به خوینی سهرمان ټینوون. به زه حمه ت هه ناسه م ده دا، له وه ده چوو خه ریک بڼ بمخنکینن. وام ده زانی هه موو ئاسمان به سهر سهرمدا رووخواه. سیمین و محهمه دیش که خوشیان حالتی کی له من باشتریان نه بوو، هه ولیان ده دا ئارامم که نه وه.

ههر نهو ده م له تاران به سهر سهره خو شی کاک عه بدولفه تاحی مشیری پورزام دا که و تم. نهو هنده ی بۆ سارم به په رو ش بووم، نهو هنده ش خه می کوچی دوا یی نهو پورزایه م و زگ سوواتانی پیرو ز خانمی پورم بووم. نه مده زانی په ژاره ی کوړه زیندانیه کی خوم بم، خه می پورم بڼ، بۆ نه سرین خانمی هاوسه ری کاک

عهبدولفه تاح و منداله کانی خه فته بغۆم یان بۆ ئەو دایک و بابانهی منداڵیان له بهندیخانهیه یان ئەودایکانهی زگیان سووتاووه. چاوم له هەر کوێ دهکرد خه می لێدهباری. ئەو شارە وەک دۆزهخی لیهاتبوو. له سه رهخۆشیه کهدا، کاتی که خه لکه که بلاوه یان لێکرد، زۆر باسی دیکه هاته گۆڕی و لهو بهینه دا باسی ویلمه خانم، نهوهی خودایخۆشبووی دوکتۆر یونه تان هاته گۆڕی. نه سرین خانم له تاران، له قوتابخانهیه کی تاییه ت به ههرمه نیان که ویلمه خانم به پڕیوهی ده برد، مامۆستا بوو. ویلمه خانم کاتی که زانیویتی نه سرین خانم خه لکی مه هاباده، بۆی ده گیریتوه که ئه ویش له مه هاباد له دایک بووه و ههر له ویش خوێندویه تی و بۆته مامۆستا. جا پاشان هه والی منی لێ پرسییوو و نه سرین خانمیش وتبووی که خزمایه تی و په یوه ندیمان هه یه. ئه ویش به نه سرین خانم ده لێ که زۆری پتخۆشه چاوی پێم بکهوی و بۆیه ژماره ته لێفونی خۆشیم بۆ ده نێری.

چه ند مانگ دواتر په یوه ندیام به ویلمه خانمه وه کرد و روژیکمان دیاری کرد تا سه ردانی بکه م. ئێواره ی روژی دیاری کراو چوومه مائی ویلمه خانم. دوا ی ئەوه مه موه سا له به دیتی چاوم روون بووه. له یلی خانگی دایکیشی له وی بوو، زۆر پیر و بی هیز بوو. که له ده رگام دا و ده رگایان کرده وه، به چاوی فرمێسکاویه وه په کترمان له ئامیز گرت. سلا و چاک و چۆنیان به گریان وه ده ست پێکرد. گریاتیکی پر له سۆز بوو. دوا یی به ره و ژووره وه چووین، ژوورێکی تاریک، له بهر شه پری ئێران و ئێراق خه لک چرای هه ل نه ده کرد. ئەوانیش دوو سی مۆمیان لهو سه ری هۆده که له قوژبێک دانا بوو که به ئاسته م روناکی کردبوو. قسه و باسه کانی ئەو شه وه ده پیردینه وه سه رده می پێش کۆمار و کۆمار، باسی خۆشیه کان و ناخۆشیه کانی رابردوو مان هینابوو گۆڕی. له وه نه ده چوو که ئەو هه موه سا له وه کاته وه تێپه ر بوه. به داخه وه ئەوه دوا جار بوو که چاوم به ویلمه خانم و دایکی که وت، ئیدی ده رفه تی تر هه ل نه که وت یه کتر ببینی نه وه.

ههر که سه رهخۆشی پورزا که م ته واو بوو، بۆ ئێواره که ی به ره و سه نه رێگام کوتا. ئەو شه وه م لێبووه سه د سا ل، ههر روژ نه ده بووه و ئەمنیش هه جمینم لێهه لگیرابوو. ئاوا ته خواز بووم وەک با لنده کان با ل بگرم و بفرم بۆ لای سارم. سه ره نه جم تاریکایی شه و شوێنی خۆی له گه ل رونا کایی گۆپیه و سه ره له به یانی

زوو تازه خهريک بوو رۆژه لده هات گه یشتینه جی. ساکیکی بچووکم پیبوو، هه لمگرت و له ئۆتۆبوس هاتمه خوارێ، سه ره گێژه م گرتبوو، نه مده زانی چ بکه م و بۆ کوێ بچم. له خۆم را نه ده دیت به ته نیا بچمه بهر درکی به نديخانه. چه ند خوله کیک به بیجوو له له شوێنی خۆم راوه ستام، له ناکاو، یه کیک هاواری کرد: "دایه زه حمه ت نه بی خۆت لاده!"، نه منیش به هه رای وی جووله یه کم دا به خۆم و چوومه قوژبنیک و له وێ گیرسامه وه تا که مێک بیر که مه وه. نه و پیاوه ی که دهنگی دابووم تیگه یشت که خه لکی سه نه نیم و ناشاره زام، هات بۆ لام و پرسیا ری لی کردم، "دایه، گه ره گته تاکسیت بۆ قاو ده م؟" سوپاسم کرد و گوتم پیبوست ناکا زه حمه ت بکیشی.

هیشتا له سه ر نه و شوێنه ی ده مه ویست بچم، ساخ نه ببومه وه. ورده ورده ها تمه وه سه ر خۆم و قه رارم دا بچمه مالی ناسیاویکی سه نه یی، یه کیک له مریده کانی شێخی حیسامه دین. له تیرمینال چوومه ده ره وه و چاوه روانی تاکسیه کم کرد. له دووره وه چاو م به تاکسیه ک که وت، زۆری پێنه چوو، گه یشته نزیکه وه. دهستم بۆ هه لێنا. شۆفیره که رایگرت

و سوار بوم و ئادرێسیکی نزیک مالی ناسیاوه که م دایه و نه ویش پێی به گاز دا هینا و به ره و مه به ست لیخوړی. له په نا کۆلانی کدا رایگرت و دابه زیم. نزیکه ی سه د هه نگاوێک ده بوو رۆیشته م تا بکه مه مالی ناسیاوه که م. که گه یشته به ره وه، زۆر به ئاسته م له ده رگام دا نه کا ماله که له خه و دا بن. دهنگی ژنیک هات که پرسیا ری کرد "کێیه؟" دوا ی وه لامي من، درگای کرده وه. ناسیاوه که ی خۆم بوو، که چاوی پێم که وت باوه شی پێدا کردم، یه که ترمان تیر ماچ کرد، زۆری به خیره اتن کردم و به ریزه وه به ره و ژور پێی بردم. سه ماوه ره که ی گیزه گیزی ده هات، که وه کۆل هات، چای ده م کرد و سفره ی راخست. له گه ل خودا لی خۆشبو نه و خا نه دلۆفانه نان و چامان خوارد. تیگه یشت که حالکی نا ئاساییم هه یه و زۆر شه رزه و به به رۆشم. که پرسیا ری لی کردم، حال و وه زعه که م بۆ گێراوه. گوتی: "با که مێک مانده و تیت به سه یته وه و جا نه چینه بهر درگای زیندان." گوتم نا توانم سه بر که م، هه رچی زووتر برۆین با شتره. نه وه ی راستی بی ئۆقره م نه ما بوو و ده نگوت میرووله له تێو ته واوی له شم دایه. ده مه ویست هه رچی زووتر خۆم بکه یه نه مه جگه رگۆشه که م.

پیکه وه وه پئی که وتین. ژماره یه ک دایک و بابی تریش وه ک من به ئۆمیدی دیتنی مندالێ کانیان له بهر ده رکی به ندیخانه چاوه پروانی مۆلێ تیان ده کرد. چه ند پاسداری زلحوئی خوین تالی پر له رق له وئی پاسه وانیان ده کرد. چووینه به ره وه و پرسیارمان کرد تا ریمان بدهن بچین بۆ لای سارم، ئه ویش پرسی به یه کی دیکه کرد، له پیشه وه نکۆلیان له وه ده کرد که سارم له وی گیراوه، هه ر ده یانگوت که سیکی به و ناو و نیسانه لێره نیه و ده یانه ویست سه رمان لێ بشیوین. به لام ئیمه هه ر وه ستاین و ئه و جار گوتمان ده زانین لێره یه و ده مانه و ی بچین بیبینن. که دیتیان ئیمه واز ناهین به توو ره یه کی دلپه قانه وه گوتیان: "ممنوع الملاقاته". ئه و نیگا دوژمنانه ده تگوت تیره له جه رگمی ده ده ن. هه رچه ند کردمان، بۆمان نه هاتنه ره دایه. به نا ئۆمیدی وه، گه راینه وه مال. دوا ی ماوه یه ک، هاته وه بیرم که خێزانیکی هاوشاریم له سنه ده ژین، هه ر جوړیک بوو ئادرێسه که م دیتنه وه و هانام بۆ بردن. داوام لێ کردن سه ر و شوینیکی سارمی کوپم بزنان و ئه گه ر بۆیان کرا ئیجازه ی دیداریم بۆ وه رگرن. مخابن، هه رچی ئه و دۆستانه هه ولیان دا، هیچیان بۆ نه کرا. دوا ی دوو روژان به نا ئۆمیدی گه رامه وه تاران.

له سیداره دانی سارم

پتر له مانگیك ههر له هاتووچودا بووم، لاقیکم له سنه و نهوهی دیکهم له تاران بوو. له سنه به نومیدی دیتنی سارم دهچوومه بهر درگای بهندیخانه، بهلام نهو زوحاکانهی زه مان ههر نهیانهیشت بیینم. دواچار که له سنه له مالی هاوشاریه که مان بووم، چی وای نه مابوو بۆ جهژنی نه ورژ. شهوی پیش خهوتن چه قو چۆیم دههاتی و وهک میوژۆکه ده له رزیم، ده تگوت نه خوشم. نارام و قهرارم لیباروو. له شم داهیزابوو و نوبه تی دایگرتبوم. خانه خوئی که وهز و حالی منیان وه ها دیت، ویستیان هه بی سه رتیشم بدهنی. وتم پیویست ناکا، جیگایان بۆ راخستم و لیفه یان پیدادام و چرایان لی کوژاندمه وه. له رز و تا بهری نه دده دام و ده مبرزکاند. توانای جولم تیدا نه مابوو. ئاره قه به لاجانگه کاغدا ده هاته خواروی و هه موو سه نیره که ی تهړ کړدبوو. هه موو ئازای به دنم تهړ بیوو. جله کانم وه ها خووسابوو، ده تگوت له ئاویان هه لکیشاوه. هه رچونیک بوو هیژیکم دا بهر خوم و به هیواشی و بیدهنگی جله کانم داکنه و به سه ریپچه که ی سه رم خوم ئیشک کړده وه. پاشان جلی ئیشک و خاوین که له کیسه به کدا له په نای خوم دا نابوو دهرم هینا و له بهرم کړد. سه ر له نوی راکشامه وه، نه وچار له بهر ماندوتیان به دهم نوبه تیه وه خه و بردمییه وه، یان باشر بلیم له نیوان بیهووشی و هوشیاریدا مام. ده میکی زوری نه خایاند له ناکاو به خه ونیکی ناخوش وهک موته که روح و گیاهی هه ژاند و له خه و رابه ریم. له خه ونه که مدا گه نج بیوومه وه و له مالی خومان له مه هاباد له ژووریک دانیشتیووم و سارمی کوپیشم مندالو له کوشمدایه. به ته ما بووم بیخه وینم. ده ستم به سه ر و پشتیدا دینا و لایلاهیم بۆ ده کړد، گویشم له سوکه ناله ی بوو، له وه ده چوو ئازاری هه بیټ. سه رم داهیناوه تا روخساری ماچ کهم، ههر که ده مم گه یشته نزیک روومه تی و ده مه ویست ماچی کهم، پیش نه وهی فریا کهوم، له پر به کییک پچر پچر لی هه ستاندم و بردی و ون بوو. نه وده م به هاوار هاواری خوم له خه و راجله کیم و له جیگا که مدا دانیشتم، هه ستم به تیشکی زور ده کړد، به شتیکی دلته زین، ده تگوت چه قو له دلم راده کهن، پیده چوو روحم بکیشن. له و بیدهنگیه سامناکه دا، هه را و گرمه له بن گویم ده هات و

په‌رده‌ی گویم‌ی ده‌له‌رزاند ، له‌ ده‌نگی ته‌قه‌ ته‌قی گولله‌ ده‌چوو، نه‌ یه‌ک و نه‌ دوو و نه‌ سئ، توانای بزاردنم نه‌بوو. ده‌تگوت ئهو گوللانه‌ له‌ دل‌ی من ده‌ده‌ن. هه‌ر دوو ده‌ستم خسته‌ سه‌ر گوپی‌ه‌کانم و به‌ دوو قامکم توند توند کونه‌کانیم گرتبوو تا گویم‌ لئ نه‌بئ، به‌لام هه‌ر ده‌هات و ده‌نگی ته‌قه‌کان پتر و به‌رزتر ده‌بوون و هه‌ر نه‌ده‌برانه‌وه. هه‌راسیان لئ هه‌ل گرتبووم، وه‌ختابوو که‌لله‌ ی سه‌رم به‌ته‌قی. ئیتر تا روژ بۆوه‌ نه‌متوانی چاویم لیک بنیم. بیر و ئه‌ندیشه‌ به‌ریان نه‌ده‌دام. له‌ به‌رخۆمه‌وه ده‌مگوت بریا هه‌ر ئیستا توانیام خۆم بگه‌یه‌مه‌ به‌ندیخانه‌ و به‌ زۆره‌ملی چوبامه‌ ژوووه‌وه. جه‌رگه‌که‌م له‌ نامیزگرتبا، بۆنم پیوه‌ کردبا، ماچم کردبا و تیر چاویم له‌ چاوی کردبا. ده‌مویست ئه‌وه‌نده‌ له‌ باوه‌شمدا کوشیام تا ده‌بووینه‌ یه‌ک و من وه‌ک به‌فری به‌هاران چۆن له‌ سه‌ر زه‌وی ده‌توتیه‌وه‌ له‌ ویدا ده‌توامه‌وه. به‌لام به‌و نیوه‌شه‌وه‌ هیچ نه‌ده‌کرا و ده‌بوايه‌ راوه‌ستم تا روژ ده‌بیته‌وه. خۆ وه‌ختی واش شه‌ویکت لیده‌بیته‌ هه‌زار سال. ده‌مه‌و به‌یانی پیش خۆره‌هلان، روژی ۱۶ ی ماری ۱۹۸۲ هه‌ستام و ده‌ستوژیژم هه‌لگرت و نوژیژم کرد. خیزان که‌ له‌ خه‌وه‌هه‌ستان لیم پرسین: "ئه‌رئ شه‌وی رابردوو گویتان له‌و ته‌قه‌ ته‌قه‌ بوو؟" گویتان: "ته‌قه‌ی چی، نا وه‌للا گوتمان له‌ هیچ نه‌بووه." تیگه‌یشتم که‌ ئه‌وه‌ ته‌نیا له‌ خه‌یالی مندا بووه، بۆیه‌ کاتیک که‌ دوو ده‌سته‌کانیشم له‌ سه‌ر گوپه‌کانم دانابوو، ده‌نگی ته‌قه‌کانم هه‌ر ده‌بیست.

خۆم تیکنا و مائاوايیم له‌ هاوشاریکانم کرد، هه‌رچی گویتان جارێ زووه‌، که‌لکی نه‌بوو چونکه‌ ئارام وه‌قهرام لئ هه‌لگیرابوو. روحم لا نه‌مابوو و ده‌مه‌ویست به‌ زووترین کات هه‌رچۆتیک بئ خۆم بگه‌ینمه‌ جگه‌رگۆشه‌که‌م. که‌ له‌ ده‌رگاکه‌ چوومه‌ ده‌روه‌وه‌ و گه‌یشتمه‌ سه‌ر شه‌قامه‌که‌ له‌ ئه‌گه‌ر و نه‌گه‌ری وه‌ئ دا بووم به‌ ته‌نیا بچمه‌ به‌ندیخانه‌، به‌لام هه‌رچه‌ند کردم لاقی رۆیشتم نه‌بوو، له‌ خۆم رانه‌ده‌دیت به‌ ته‌نیا بچم. ملی ریگام گرت به‌ره‌و مائی ناسیاوه‌ سنه‌یه‌که‌م. بۆ ئه‌وه‌ی زوو بگه‌مه‌ جئ، زۆر به‌ خیرایی ده‌رۆیشتم. وه‌ها وه‌ دل‌ه‌کوته‌ که‌وتبووم که‌ ده‌نگی ده‌بیسترا. زارم ئیشک وه‌هه‌ناسه‌م توند ببوو، به‌لام گویم نه‌ده‌دایه‌ و هه‌ره‌هه‌نگاه‌وه‌کانم خیراتر ده‌کرد تا خۆم گه‌یانه‌ به‌ر ده‌رکه‌ی مائی ناسیاوه‌که‌م. ئیدی له‌ وئ له‌ په‌لوپۆ که‌وتبووم. هه‌هه‌ناسه‌م سوار ببوو، به‌ هه‌ناسه‌پرکئ له‌ ده‌رگام دا.

چی وای پښ نه چوو، ناسیاوه کهم ده رگای کرده وه و هر که چاوی پټم کهوت لټی پرسیم: "بۆچه وا په شوکاوی؟" به خه مناکي و چاوی پر له فرمیسکه وه گوتم خه ونټیکي زور ناخوشم دیتوه. نه گهر بوټ ده کری و ده توانی له گه لم بټی بچینه به نديخانه. هر بلټی یه ک و دوو خوئی ساز کرد و پټکه وه وه پښی کهوتین.

له بهر ده رگای به نديخانه دوو سټی پاسداري ملهوړی ردین درټی شان لټکه ووتوو پاسه وانیان ده کرد. دیار بوو ناجسنن، نټو چاوانیان تال و تفت بوو. هینده یان نانی خوړایی خواردبوو ورگیان هه لمسابوو. هر یه که تفه ننگیکي نازانم ژ-۳ یان که لاشینکوڅیان له شان کردبوو. ته نانه ت تفه ننگه کانیش له سر نه و شانه ناله بارانه وه ثامن هاتبوون و نه گهر بوټیان کرابایه ده گه رانه وه گولله یه کیان له سهری خاوه نه که یان ددها و خوټیان له چنگیان رزگار ده کردن.

چووینه به ره وه، که داوای دیداری سارمی کوړم کرد، پاسداریکي خوړی که له ته ماته ی بلک ده چوو، به توپه یی و نټوچاوانیکي مۆن و پر له رقه وه پاکه تټیکي سهر به سترای دایه ده ستم. له و جرکه سته دا که پاکه ته کهم وه رگرت، بیرۆکه یه کی سامناک به می شکمدا تټیه پری. توووشی دل ټه راوکیه کی له راده به دهر ببووم. لاقه کانم ده له رزین و هټزی رویشتیان نه بوو، به زه حمه ت راوه ستابووم. وام هه ست ده کرد که زه وی له ژیرلاقه کانمدا نه ماوه. نه ژنوکانم نووشتابوونه وه و هه ستم به نازاریکی روحی زور ده کرد. نه گهر له و سته دا ناسیاوه کهم بن بالی نه گرتبام بهر ده بوو مه وه. قوټم له قوټی ناسیاوه کهم دا بوو، هه ندی له به نديخانه که دووری خستمه وه. هر له سهر لټواری جوگه ی شه قامه که یارمه تی دام تا دانیشم. په ژاره دانگرتبووم. ده تگوت له دل ټم چه قیوه، چاوه پروانی خه به ریکي دلته زینم ده کرد. ده سته کانم وه له رزه که ووتبوون و هټز و توانایان تټدا نه مابوو، هه رچی هه وټم دا سهری پاکه تی کاغه زه کهم پټی هه لټه پچکړا. به یارمه تی خامی ناسیاوم سهری پاکه ته که مان هه لټه پچری. چاوه کانم لټل ببوون و نوو سینه کهم به چاکی نه ده دیت. وام زانی چاویلکه کهم له چاو دا نییه و له کیفه کهم دا بوی ده گه رام و سهره سوړم گرتبوو. ناسیاوه کهم پرسى: "نه وه له چه نه گه پری؟" گوتم له عینه که کهم. پټی گوتم که له چاومدایه. پټده چوو چاوه کانم توانای خویندنه وه ی نه و نوو سینه دلته زینه یان نه بټی. هه رچونټیک بوو به زه حمه ت دټرټیکم خویندنه وه، وه ک نه وی روحم بکیشن وابوو،

ئیدی زیاترم بۆ نه خویندراوه و سه رم له گیزه وه هات. ده تگوت ئاسمان له سه ر سه رم ده سوړپته وه. بۆ ئیستیگ ئاگام له خوځم بړا، له بهر حالئ په ریشانم خه ریک بوو ده بوورامه وه یان باشت بلیتم ئه وه نده ی نه مابوو روحم ده رچیت. ئه وه ی لیئ ده ترسام به سه رم هات. نوو سراپوو که سارم له سیداره دراوه.

دوځیکئ له راده به دهر به تازار بوو. پیده ده چوو تۆفانیکی سامناک ده رووغمی شله ژانده ی و هه ناسه ی لیپریم. ده تگوت له زه ریا به کی توپه دا به تاقئ ته نیا ماومه وه و شه پوله کان به هه موو هیژ و قووه تی خو یان رامده وه شین و خه ریکن ده مخکنین. وهک ئه وه ی ده چوو که وتیتمه ناو دالانیکئ تاریک و ریئ ده رچوونم نه بی. دلم ژانی ده کرد، ژانه که له وه دا نه بوو. هه ستم ده کرد دلم زل بوو، ئه وه نده زل بوو که جیکه ی نابیته وه و خه ریکه سینکم بقلشینئ و بیته ده ریئ. ده تگوت دینامیتان کردیتمه دلمه وه و له وانه به له هه ر ئان و زه ماندا بته قیته وه. ئه ژنۆکانم وه له رزه که وتبوون، نووشتابوونه وه و هیژیان تیدا نه بوو، زار و گهروم ئیشک هه لگه رابوو، هه موو دنیا له بهر چاویم تاریک ببوو، که مترین و بچوو کترین خالئ رووناکایم نه ده دیت. وه ها هه ستم به قورسایئ له شم ده کرد له وه ده چوو ئاسمان به سه ر سه رمدا رووخابئ. می شکم له کار که وتبوو و بۆ چرکه ساتیک له هو ش خوځم چووم، به لام زوو هاته وه سه رخو. ویزدانئ خه وتووم وه خه بهر هاتبوو و نه مده ویست ئه و زالمانه به کزی مبینن.

سه رم به ره و ئاسمان هه لینا و هاوارم له خودای گه وره کرد، له سه ره خو، پر به سییه کانم هه ناسه یه کی قولم هه ل کیشا و هیژیکم هی ناوه به ره خوځم. هه ستمه سه ر پی و بویان چوومه وه بهر ده رگای به ندیخانه. داوا ی وه سیتمامه ی سارم کرد. ئه و پاسداره چه په لانه که به ته واوی له مرؤفایه تی ببه شن و جگه له کوشتن هیچی تر نازان به نیگایه کی دوژمنانه و پیکه نینیکئ گه بچار یوه تیان روانیم و گو تیان:

وصیت نامه چی، چرت و پرت نوشته. (وه سیتمامه ی چی، شتی هیچ و پووچی نووسیوه).

له وه لامدا وتم:

پسر من چرت و پرت غینوسه، این شماید غیر از چرت و پرت چیز دیگری نمیدانید. (کوری من شتی هیچ و پوچ ناووسئ، ئه وه ئیوه ن که له شتی هیچ و پوچ

زیاتر، چیت نازانن).

له وکاته دا زۆر جوامیرانه به سهر ترسی خۆم دا زāl ببووم و ناوا درێژهم پێدا
روزی خواهد آمد که عقاب به آزادی پرواز کند. (روژنیک دئی که هه‌لۆ به نازادی
هه‌لفرئ).

بهو قسانه‌ی ده‌مکرت، گومانم بۆ نه‌وه‌ی ده‌چوو بم گرن و بمکوژن. دواى سارم
بۆم گرینگ نه‌بوو چم به سهر دئی. ئیدی هیچ شتیک بۆ من مانای نه‌مابوو، ژيان
مانای نه‌مابوو، ره‌نگیشه بۆیه بوێر ببووم. هه‌رام له پاسداره‌کان کرد و به ده‌نگتیکى
به‌رز گوتم له پێناوی رزگارى کوردستان له چنگ دوزمنى خوينمژى وه‌ک ئێوه، خۆم
و هه‌موو منداڵه‌کانم ده‌که‌مه قوربانى. به ناسپایى خاڤه‌که‌ی ناسیاوم قۆلئى گرتم و
له وێى دوور خسته‌وه. ئیستا که بیر له‌و کات ده‌که‌مه‌وه، واتێده‌گه‌م که
ناسیاوه‌گه‌م به هۆى ئه‌وه که ئه‌و هۆشى له سهر خۆى بوو، هه‌ستى کردبێت که له
وانه‌یه بم کوژن.

که هیندیک له به‌ندیخانه دوور که‌وتینه‌وه، ناسیاوه‌گه‌م ده‌ستى بۆ تاکسیه‌ک
راداشت. تاکسى رایگرت و سوار بوین و به شۆفێره‌که‌ی گوت بۆ کوێمان به‌رئ.
ئۆف چ روژنیکى ره‌ش بوو! ناگام له خۆم نه‌بوو، نه‌مزانی چۆن که‌یشتینه‌وه و چۆن
له ئۆتۆمبیل دابه‌زین و به‌ره‌و مāl چوینه‌وه. جارئ هیشتا ده‌تگوت خه‌ون ده‌بینم.
شۆکه‌که ئه‌وه‌نده گه‌وره‌بوو که کاسى کردبووم. وه‌ک په‌یکه‌ریکی بێگیا‌نوروح
دانیشتبووم، رشته‌ی خه‌یاڵه‌کانم ب‌رابوو، نه‌ زمانم ده‌گه‌را شتیک بلێم و نه‌ هیچم
ده‌بیست. فرمێسکه‌کانم به گۆناکاڤدا ده‌پ‌ژانه خواره‌وه. ئه‌و خاڤه‌ میهره‌بانه‌ش
هه‌رقسه‌ی بۆ ده‌کردم. گیزه‌ گیزی سه‌ماوه‌ر و ده‌نگى خاڤى ناسیاوم تیکه‌ل ببوون
و من هه‌ر هاژه‌ هاژیکم ده‌بیست و بۆم نه‌ده‌چوووه سه‌ریه‌ک باسى چیم بۆ ده‌کا،
به‌لام ده‌م زانی ده‌یه‌وى د‌لم بداته‌وه. ئارام و قه‌رارم لئ هه‌لگیرابوو. جا خه‌مى
له‌وه گه‌وره‌تر بۆ دایک و باب ده‌بن چى بێت؟ وه‌ بیر شه‌وى رابردوو که‌وتبوومه‌وه.
ئه‌وه بۆیه تووشى له‌رز و تا ببووم، ئه‌گینا نه‌خۆش نه‌بووم. جا ئه‌و ده‌م خه‌ونه‌که‌ی
چه‌ند مانگ له‌وه‌پ‌یشیم که له سنه له ماله‌که‌ی شه‌هید سارم دیتبووم وه
بیرهاته‌وه. له خه‌وه‌دا ددانم که‌وتبوو. خه‌فه‌تبار بووم چونکه بیستبووم که ددان
که‌وتن له خه‌وندا راگه‌یاندننى کوچى دواى خۆشه‌ویستیکه. خه‌ونى شه‌وى

رابردووش که به پچرپچر کۆرپه که یان لێ ههستاندم هه مووی نیشانهی خه بهری سامناک بوون. ئهو ددان که وتنه و رفاندنی منداڵه ساواکه، به داخه وه لهو رۆژه ره شه ئاگاداریان ده کردم.

هه زار پرسیار به ناو مێشکدا ده هات و ده چوو. ئهو ناپیاوانه چه ند گولله یان به کۆری منه وه نا؟ نیوه شه وه بوو یان به ره به یانی؟ دوا گولله چ پیاوکوژنیک پیوه ی نا؟ سارم به ته ئی بوو یان هاوکات هاوړیکانی تریشی ئهو شه وه له سیداره دران؟ چۆنیان برده بهر سیداره؟ داخۆ دوا ی ئهو هه موه ئه شکه نجه یه و خوێن لیکیشانه هیز ی تیدا مابوو به پیی خوی برۆ؟ له دلی خۆمدا ده مگوت ده زانم رۆله ی سه ره برزم! تۆ سه ره مشقی غیره ت و ئازایه تیت، قه ت سه رت نه وی نه کردووم، له و په ری بێ هیزیشدا دوژمنت وه له رزه هیناوه. ده زانم دوژمنان له به رانه بر تۆ دا هه ستیان به بجوکی خویان کردوه. زۆر چاک ده زانم به سروود و گۆرانی چراندن به ره و سیداره چووی. ده زانم تۆ له مه رگ نه ده ترسای به تایه ت مه رگیک که له پتی رزگاری و سه ره به ستی دا بیت. چاک ئهو کاته م دیته وه بیر که په رتووک ی "حه لاج" ت به دیاری دامی و پاشان ئهو شیعره ت بۆ خوێندمه وه:

حلاج وشانیم که از دار نترسیم

مجنون صفتانیم که در عشق خدائیم

ما را نه غم دوزخ و نه حرص بهشت است

بردار ز رخ پرده که مشتاق لقائیم

پرسیاره کانی ناو مێشکم کۆتاییان نه ده هات. داخوا ئه وچاوه کاله هه نگوینن جوانانه ی وه ک رۆژ ده دره وشانه وه و پر بوون له رووناکی و ئۆمید چییان به سه ر هاتبیت؟ له و کاته دا چ له مێشکی دابووین؟ بیری له چی کرد بیته وه؟ دوا قسه ی چی بووین؟ ئهو پرسیارانه، هه ره به ته نیا پرسیری من نه بوو، به لکو پرسیری سه دان هه زار دایک و باب و ژن و پیاو و منداڵ که ئازیزه کانیان به ده ستی ئهو زوحاکانه کۆژراون. له و گێژاوه دا، زۆر جار له خۆم ده پرسم تۆ بلایی ئهو مروڤکوژانه هیچ هه ستیکیان هه بیت؟ یان وه ک رۆبۆت قورمیش کراون که خه لک بکوژن. داخۆ کاتیک حکومه تی گه نده لی خومین ی و مه لاکان بروخی، ئهو پیاوکوژانه وه لامی ئهو خه لکه چۆن ده ده نه وه؟

له و کاته دا که من له دهردی خوّم دا نقووم ببووم و ناگام له ههموو شتیک برابوو، ناسیاوه کهم کورپه کهی ناردبوو بلیتی ئۆتۆبوس بۆ تاران وهرگرځی. خوی و کورپه کهی وهک پالېشت له کهلم هاتنه تاران، چاکه ی تهو مروّفه باشانم ههمیشه له بهر چاوه و قهت له بیریان ناکهم. ههر که لیږه له سنه هیښدیک هافمه وه سهرخو، ته لیفونم له زارا و عیشره تی خوشکم کرد و ههر تهوهنده توانام تیدا بوو بلیم زگم سوتاوه و مالّم ویران بووه و ئهم شهو وه پږیده کهوم بۆ تاران. پېشم گوتن سیمین و محهمه د له کهرانه وهم ناگادار کهن.

هه تاو شوږ ببووه و چی وای نه مابوو روژ ئاوا بّی که سواری ئۆتۆبوس بوین به رهو تاران. هه تا روژ بووه ئه من چاوم له سهر یهک داننه. وه ها چوو بوومه نیو فکر و خه یالّوه هۆشم له کهس نه بوو. وهک فیلمیک سارم ددهاته وه بهرچاو له مندالیه وه تا کو دوا جار که چاومان پیک که وتبوو. گویم له قسه کانی بوو و کاره کانی ددهاته وه بهرچاوم. له خه یالّما سارم له په نام راوه ستاوه و قسه م له کهلّ دهکا. دهمه ویست دهستی بگرم، باوه شی پيدا کهم و تیر ماچی کهم. بۆ چرکه ساتیک له من وایه راسته و سارم به زیندوویی له لاهه و دهمه ویست زه مان له وی بوه ستیت. که چی ددهاته وه سهر خوّم و تیده گه یستم ههر خه یالّ و سهر له نوّی خه م و خه فته دایده گرتمه وه. جا فرمیسکه کانم ددهاته خواره وه. ئه و حالّه ته چه ندین جاری تریش دووپاته بووه.

که گه یشتینه تاران سیمین و محهمه د له کهلّ هاوړییه کیان به ئۆتۆمۆبیله وه چاوه پریان ده کردین. هاوړیکه یان به رهو پیرمان هات و هیښدیک دهوړ و بهری کوّنرۆل کرد تا بزانی که سمان به دواوه نیه. پاشان به رهو ئۆتۆمۆبیله کهی بردین. ههر تهوهنده مان توانی سلّو بکهین، سیمین و محهمه د و ئه من ههر سیکمان وهک لالمان لی هاتبوو. زما نمان نه ده گه را شتیک بلین، به راستی هیچ وشه یهک توانای دهرپړینی تهو خه مه گه وره یه ی نیه. ههر یه کترمان له باوهش کردبوو و ده گریان. ئیش و نازاری له سیداره دانی نازیزان بّی سنووره. تهو نازاره له کهلّ هیچ نازاریکی دیکه به راورد ناکری. دوا ی گریان له ئامیز یه کدا به رهو ئۆتۆمۆبیله که چووین و سوار بووین. تهویش هیښدیک به شه قامه کاندای خولاوه له بهر تهوه ی نه کا که سمان به دواوه بّی، که دلّیا بوو که سمان به دواوه نیه، ئینجا به رهو مالّه وه لیخوړی.

حاجی هاوسه ریشم له وه زعه که ئاگادار کرابوو و روژیک دواى من گه یشته بهروه. له تاران لهو مالهى تیدا بووین، سه ره خوشیکی نیوه نه هیئیمان بو سارم دانا. چونکه ئه وه جهلادانه مندالت ده کوژن و ریگهش پێ نادهن سه ره خوشی دانئى. جا وه ره ئازیزه کهت بکوژن، ته رمه کهت نه ده نه وه، شوپنی ناشته کهت پێ نه لاین و نه شه پلن بوی بگری. ئه وه ی حکومه تی مه لا کردویه تی، زو حاک نه یکردوه.

وه ک گوتم سه ره خوشیکی نیوه نه هیئیمان به پړوه برد. ئه وخزم و کهس و ناسیاوانه ی بیستبوویان به خه مانه وه هاتن. کۆمه لێک خه لک درهنگتر بیستبوویان جا بۆیه دواى ئه وه چهن د روژه سه ره خوشیش، دۆست و ئاشنا ههر ده هاتن.

له پێشه وه باسی خزمیکم کردبوو که داوام لێ کردبوو محه مه دى کوپم له مالى خوڤان بشارنه وه، چهن د روژ دواى سه ره خوشی هاته مالم. سیمین به خیر هاتنی کرد و له گه لى دانیش، به لام من که له ژووره که ی ته نیشتی دانیشبووم، هه رچی کردم دلّم به رایی نه دا بچم به خیرهاتنی بکه م. که وه بیرم ده هاته وه که محه مه دى کوپم رانه گرت، له دلّی خۆمدا ده مگوت چۆن رووی هاتوه بێته سه ره خوشی کوپه که ی دیکه م. ئه وه له وانه بوو محه مه دى کوپم با له سیداره درابا. تۆ بلّی ئه و کاته ش له رووی هه لاتبا بێته سه ره خوشی؟ تاوێک دانیش و چایه کی خوارده وه، که دیتی من خۆی تینا گه یه نم، لێدا رویش.

شه وێک لهو شه وانه خه وێکی زۆر ترسناکم دیت. له وخه و غدا سارم زیندانی بوو و منیش چوو بوومه سه ردانی له به ندیخانه. که ئیزیان دام و چوومه ژووره وه، به سه ر دیمه تیکی دلته زین دا که وتم. سارم راوه ستابوو و به ده نگیکی به رز سروودی شوپشگیرانه ی ده چراند و ئه و پاسداره چه په لانه ش گولله یان پیوه ده نا. ئه من خه ریک بوو له جیی خۆمه وه روحم ده رده چوو و ئه و دنیا م به چاوی خۆم ده دیت. ده م زیریکاند، به لام ده نگم نه ده هاته ده ر. ده مه ویست بچم بۆ لای و له باوه شمی گرم، وه لّی قاچم توانای رویشتنی نه بوو. پێده چوو سارم هیشتا زیندویه و روحی به ته وای ده رنه چوو، سه ری هه لدینا و ده یه ویست درژه به سروود چراندن بدا. له و کاته دا ئه و نامرؤفانه ده ستی زیندانیه کی په شیمان بۆوه ی به کریگیراویان گرتوو و بردیانه نزیک سارمه وه تا دوا گولله ی (تیری خه لاس) به سه ره وه بنی. له و کاته دا به زیریکه زیریکی خۆم، زۆر خراپ له خه و رابه ریم. که وه خه به ریش هاتبووم له وه

ده چوو هیشتا خهونه که درېژوی ههیه. نه مده زانی نه وه راستیه یان خهونه. چاوه کانم به زه حمت هه لئنا. هه موو گیانم ته زیوو و نه مده توانی بجوئیم، ده تگوت له شم مومیا کراوه. دلّه کوته م گرتوو و ده تگوت ته پله دهنگی ده هات، تفم بو قوت نه ده درا. نهو حاله ته ماوهیه کی پتی چوو تا کوو به ئاره قیکی سارد بهری دام و ورده ورده هاتمه وه سهر خوم.

چهند روژ دواي سهره خووشی له تاران، من و هاوسهره کهم چووینه وه مه هاباد و له ویش له مائی خه سوو و خه زوورم سهره خووشیمان دانا. زوربه ی خه لک هاتن و به سهریان کردینه وه. قهت هاوده ردی نهو خه لکه م له بیر ناچی. نهو هشم له بیر ناچی که روژیکي له سهره خووشیه که دا، یه ک دوو ژن له پیشخانه که دا خه ریکی حیلکه حیلک بوون، ههر نه ونده م زانی، خه سووم لئیان چوو ده ره وه و به توو په یوه کوتی، عه یب ناکه ن نهو ژنه (مه بهستی من بوو) زگی سوتاوه، نهو قاقاو پیکه نینه تان له چیه؟ له کاتی وادا مروف هه موو هه لسوکه وتی خه لک به وردی ده بینتی که له کاتی ئاسایدا وه بهر چاو ناکه وئی. قه دیمیان چاکیان کوتوه: مروف دوست و دوژمن له کاتی ناخووشی و ناره حه تیدا ده ناسی.

لهو ماوهیه دا ده تگوت له گیزا و نیک دام و ناتوانم لیتی بئمه ده ره وه. له گه ل نه مانی سارم، خودای گه و ره گه شه و نه شه ی له من هه ستانده وه، هیچ زه وق و شه وقم نه ما بوو. زوربه ی کات ده گریام، نهو ونده گریابووم، چاوه کانم سورسور هه لگه رابوون و ئاوسابوون. نهو ده م خه سوم پیتی کوتم: "سارمی کوپت له ده ست چوو، به گریان هیچ ناکری و ناگه پئته وه، ئاگات له چاوه کانت بئ". بو نه وه ی هیندیک ئارام به وه له سهره خووشی سارمی نوری چاومدا که خه لکه که بلاه یان کرد و ته نیا بووم نه وه م نووسی:

مه هاباد، به هاری ۱۹۸۲ ی زاینی

له سهره خووشی نوری چاوم سارمی کوپمدا

وه ک شاعیر ده لئ:

بگذار تا بگریم چون ابر بهاران

کز سنگ ناله خیزد روز وداع یاران

چاوه کانم پر له فرمیسکن و له دیده کانم ده پزئنه خوار. خه م و خه فته هه موو

روخساری داگرتووم. ده‌گریم تا به‌لکو بتوانم خه‌می نه‌مانی تۆ له بیر که‌م، هه‌یهات، هه‌یهات! نه‌گهر نه‌ستیره‌کان له‌گه‌ل من بیدار بن و له خه‌مدا شه‌ریک، نه‌گهر تۆقیانووسه‌کان له‌گه‌ژنده‌نا بن و شه‌پۆل بده‌ن. نه‌گهر زه‌ریاکان به‌شه‌پۆله که‌فاویه‌که‌یان یاری به‌ته‌نه‌ه‌بچوکه‌که‌م بکه‌ن، هه‌شتاش ناتوانن ده‌ردی نه‌مانی تۆ و جیا بوونه‌وه‌ت له‌زه‌ینمدا بسپرنه‌وه .

رۆحی ره‌وانم ، ئارامی گیانم سید سارمه‌دینی ئیفتخاری، مایه‌ی ئیفتخاری هه‌موو بنه‌ماله‌که‌ت، یان باشتەر بلیم هی هه‌موو کوردی سه‌ر زه‌وی، نه‌گه‌رلیم بپرسن بۆ؟ ده‌لیم چونکه‌وه‌ک ده‌گه‌ژنه‌وه‌تۆ له‌به‌ندیخانه‌دا و له‌ژێر نه‌شکه‌نجه‌دا پیاوانه‌جولایته‌وه‌، سه‌رت دانه‌نواند، ئیوی که‌ست نه‌هه‌تیا و هه‌یچ هاوڕیبه‌کت پێوه نه‌کرد و سه‌ری دوژمنته‌وه‌ی کرد. هاوڕیکانت که‌له‌ژياندا ماون له‌دووری تۆ ده‌گرین و به‌مه‌ندی و هه‌یمنی تۆ ئافه‌رین ده‌لێن. جا من بۆیه‌به‌ئیفتخاره‌وه ده‌لیم کوپم.

یارب چه‌تلخ است طعم جدانی
فرزند خوبم پس کی میانی
من از دست غمت دیوانه‌گشتم
دیوانه‌میخانه‌و پیمانه‌گشتم
ای غم تو چرا در دل من خانه‌گرفتی
سوختی جگرم آه مگر پروانه‌گرفتی
مه‌که‌ن مه‌نعم که‌سه‌رگه‌ردان و ویلم
له‌ده‌ستم چوه‌زه‌مامی ئیختیارم

سارم سه‌روی ئازاده‌، وه‌کوو داری شمشاده‌، وه‌ک کینوی سه‌هه‌ند و سه‌به‌لان موحه‌که‌م و ئوستوار به‌رانبه‌ر به‌دوژمنی خوینمژ راوه‌ستا و سه‌ری دانه‌نواند. له‌ژیر نه‌شکه‌نجه‌ی نامه‌ردان نه‌ینالاند، خوی فیدای گه‌ل و هاوهره‌زمان کرد. ئیفتخار ده‌که‌م به‌تۆ فه‌رزندی ره‌شید، نه‌تو وه‌کوو کینوی نه‌لبورز وزنجیره‌چیای ئارارات سه‌ربه‌رزی.

کوپری من بۆ دلان تینوی سیاسه‌ت، وه‌کوو چۆمی شه‌مشه‌رانه‌. بۆ ته‌که‌ییر و را و مه‌شوه‌ره‌ت، مه‌ند و مولایم وه‌کوو چۆمی سیروانه‌. بۆ رازداری و نه‌مانه‌ت وه‌کوو

ئۆقیانوسى ئارامه. لئو به خەندە و خۆشروو وەکوو پیرانى دنیاىدەى زەمانە. مێهماندار، دلفراوان وە کوو حاتەمى تاى زەمانە.

رۆلەى ژیرم، ئەمن بى سەبەب بە ئیوى سارم بەگم نەکردوى، ئەو نیوہ پر بە پىستى خۆتە، وەک سارم بەگ ئازا و رەشید، عادل، خەلک خۆشەویست و نیشتمان پەرورە.

لەوانەىە خۆنەرانى ئازیز تانەم لى بدەن کە من ئەوەندە بە کورەکەمدا هەڵدەدەم. بەلام و سەد بەلام ئەمن شەرەمەزارم کە نەم توانیوہ هەموو جوانیەکانى رەوشتى تۆ بێنمە سەر کاغەز، سارم گیان.

کە سەرەخۆشى تەواو بوو، ئەم جار من و حاجى ھاوسەرم بیرمان کردوہ بچینە سەر گۆرى سارم، بەلام نەماندەزانى لە کام شار و کام گۆرستانە. هەر دووکمان بەرەو سنە وەپى کەوتین. من ئیدى لە خۆم را نەدەدیت جارێكى دیکە بچمەوہ بەر دەرکى بەندیخانە. حاجى ھاوسەرم گوتى دەچى پرسیارى شونى گۆرى سارم لەو ناپیاوانە دەکا. کە دەچیتە ئەوى و داوا دەکا شونى ناشتنى سارمى پى بلین، پاسدارێک لى دەچیتە پىش و دەلێ: "شما باید آقای افتخاری باشید". (ئێو دەبى ئاغای ئیفتخارى بن). حاجى لە وەلامدا دەلێ خۆم. پاسدارەکە دەلێ: "شما زمانى کە در اداره فرهنگ ناحیه ۱ تهران کار میکردید، کمک بسیاری بمن کردید. من میخوامم در امتحان متفرقه شرکت کنم ولی یک روز از موعد اسم نویسى گذشته بود و نمیخواستند اسم مرا بنویسند. بعد از شما تقاضا کردم و درخواست مرا پذیرفتید. به این ترتیب توانستم در امتحان شرکت کنم و این را مدیون شما هستم". (کاتیک کە لە فەرمانگەى پەرورەدەى دەفەرى یەکى تاران کارت دەکرد، زۆرت یارمەتى دام. ئەمن دەمەویست لە تاقیکردنەوہدا بەشدار بم، بەلام رۆژێک لە ماوہى ناو نووسین تێپەریبوو و نەیاندەویست ناوم بنووسن. پاشان داوام لە ئێو کرد. داواکەمت قەبوول کرد و بەم جۆرە توانیم ئیمتەحانەکە بدەم، بەوہش قەرزدارى ئێوہم). دواى پرسیارى کردبوو چ کارێکى ھەبە و حاجى پى گوتبوو کە سارمى کورمان لە سیدارە دراوہ بەلام نازانین لە کوێ نێژراوہ. کابرای پاسدار ناو و نیشانى گۆرستانەکە کە لە دەوروبەرى قوروہ دەبى دەداتى.

ھەر یەکسەر چوینە تیرمینال و بلیتمان کرى. سواری ئۆتۆبوس بوین و شوڤیر

لټيڅوړى بۇ قوروه. له رټگای قوروه دا حاجى ټوهى بۇ گټپرامه وه که تووشى چ پاسدارټک بوه و چوڼ ټادرټسى وه رگرتوه. به بېستنى ټهو قسانه ټهو بېروکه م بۇ هات، ده بټ ټهو پاسداره له نټو وټژدانى خوۍ چ هه سټىکى هه بوو بټ که چاوى به حاجى که وتوه؟ تۇ بلټى هېچ هه سټى به شهرمه زارى کرد بټ؟ دواىى خوُم وه لآمى خوُم داوه و وتم ټه وانه چوزانن وټژدان و شهرم چټيه، خو هه رکه س دوو ده ست و دوو لاقى هه بټ ناکرټى ناوى مروڤى لټ بنټن.

که گه یشټينه قوروه، به پرسىار گورستانه که مان دټه وه. گوايه ټهو گورستانه له سهره تادا هى به هاييه کان بووه که حکومه تى مه لای جه لاد ناوى "گورستان کافران" ى لټ نابوو، واته گورستانى کافران. ټهو بټ وټژدانانه مندالنه کانى ټټمه يان له سټداره ده دا و له گورستانټک چالټيان ده کردن، نه ک بلټى گورټيان بۇ هه لقه نن، نه شټيان ده گوت گوره که يان کامه يه. به گشتى هېچ ناو و نيشانټک له سهر گوره کان نه بوو. ټه وهى راستى بټ گورټى که س به چاکى ديار نه بوو. ټټمه دايک و بابنه کان خوُمان به يارمه تى يه کتر و به نيشانه کردن، گورټى مندالنه کامان ده دټيه وه، ټه وټش نازانم چهنده راست بوو. هه مېشه ش چهنده که سى لايه نگرى مه لای خوټنمز له ده ورو به رى گورستانه که له هاتوو چوټى دا بوون. ټه وه نيشانده رى ټه وه يه که له تهرمى مندالنه کان شټمان ده ترسن. ده ترسن که ټهو نه مرانه زيندوو بنه وه و له گوره که سهر به رز که نه وه و بيان توټټنن.

ټټمه که گه یشټينه ټه وى، سهره سووړه مان گرتبوو، ټاخو گورټى سارم کټه يه. چهنده دايک و بابى دیکه ش له وى بوون. ټه وانېش به سهره هاتټکى وه ک ټټمه يان هه بوو و مندالنه کانټان له سټداره درابوون. ټه وانېش جه رگيان سوتا بوو. سلآومان کرد. بټ ټه وهى يه کتر بناسين، هه ستمان به نزىکى ده کرد و خو شه وېستيمان بۇ يه کتر هه بوو. له ناخى دل وه له خه مى يه ک ټټده گه یشټين. به تايبه ت دايکټک له دووره وه به ره و پيرمان هات. باوه شى پټدا کردم. من و ټهو يه کمان له ټامز گرتبوو و يه کمان رټک ده کوشى، تا به م چه شنه ټازاره که مان پټکه وه به ش که ين. کوټى گريامان هه ستابوو. تير له باوه شى يه کتر دا گريان، فرمټسکه کامان دل بوپ دل بوپ به سهر دم و چاومان دا ده هاتنه خو ار و ټټکه ل يه ک ده بوون. من له ناو خوُم دا وه ک مه نجه لى سهر ټاور ده کو لام وهه ستم ده کرد که ټهو دايکه ش چوڼ له نټه وه دا

ده کولۍ. ههستم به کوتانی دلۍ ده کرد ده ترسام هه ر ئیستا نا ئیستا دلۍ به ته قۍ و له سینگی ده په پړسته ده ر. هه ر ده گریان و شینمان ده گیرا و یه کرمان ده لاوانده وه. تا ورده ورده کولۍ گریانمان نیشته وه وکه میک هیمن بووینه وه و جا نه و جار که وتینه قسان. له هه مان کاتیشدا به یارمه تی نه و دایکه زگ سووتاوه له گوږی جگه رگو شه که مان ده که پراین. به هه ر ده رده سه ریک بوو دیتمانه وه، جا نه و جار نه و دایکه له زمانی شوانیک بوی گیراینه وه که گوايه روژیک نه و شوانه به نزیک گوږستانه که دا تیده په پری و ده بینۍ که باسکی مردوو یه که له ده ره وه یه. نه ویش دیته به ره وه و باسکه که ده خاته بن گلۍ. نه و گوږه ش گوږی سارمی کوړم بوو که باسکه که ی له ده ره وه بوه. له گه ل بیستنی نه و باسه ش سه ر له نوۍ دلۍ پر بوه وه و له کولۍ گریانم دا.

چه ند روژ دواتر که هاتبووینه وه مه هاباد، شه ویک سارم هاته خه ونم و داواى لن کردم که سه ریک له یادگار که ی بدم. منیش تیگه یشتم که مه به سستی فرشته ی فایه قی هاوسه ریتی. ده ستیک جلی کوړدیم به درون دا و چوو مه سه قز و پرسان پرسان مال له فایه قیم دوزیه وه. له گه ل دایکی فرشته چوینه سته بهر ده رکی به نديخانه. روژیکى سارد بوو، سه رما که هه تا بن ئیسقان ده پوښت. بایه کی توندیش هه لی کردبوو و ده م و چاومانى ده کرانده وه وک زله له روومه تمان بده ن و ابوو. به هه زار زه حمه ت ئیزیان داین تا فرشته بینین. پاسداریک ئیمه ی برده ژوریک که هینده ی پینه چوو فرشته به چارشپوه وه هات. نه مانده توانی باسی زور شت بکه ین چونکه له لایه که وه ماوه ی دیداره که کورت بوو وهه میسه ش یه که دوو پاسدار گوښان بو قسه کان شل ده کرد و تا بویان کرابایه نه یانده هیشت به کوردی بدوین. به لام فرشته توانی نه وه نده مان بو بگپړته وه که گوايه کچیک به نئوی گیتی که خه لکی سته بوو و به ماوه یه کی کورت دواى نه وان (فرشته و سارم) ده گیرۍ، زور زوو ده بیت به کریگراوى حکومت و به پیۍ قسه ی فرشته، به داخه وه هه ر زانیاریکی له باره ی سارم و فرشته و به دیلگراوه کانی دیکه بوویه تی بو جه لاده کانی هه لپشتبوو. هه لبت له زیندانی پیاوینیشدا به کریگراوه هه بوون که هه ر زانیاریکی له سه ر نه مر سارم بوویانه داویانه ته ده ست حکومت. ماوه یه که دواى له سیداره دانی سارم، به داخه وه فرشته ش له سیداره درا و ناوی چوو ریزی نه مران. نه ویش وه ک شیرنه ژن له به رامبه ر زوحاکی زالمی زه مانده وه سه ری دانه نواند.

به‌پرتکردنی مندالە کانم و خوشکه‌زاکەم بۆ دەرەوه‌ی ولات

له‌ سالی ١٩٨٢ی زایینی را هەر ده‌هات و بارودۆخه‌که‌ سامناکتر ده‌بوو، هەر که‌سیان ده‌ست که‌وتبا ده‌یانگرت و له‌ سێداره‌یان ده‌دا. تازه‌ش جه‌رگمان سوتابوو و نیگه‌رانی سیمین و محهمه‌د بووین و وامان پێ باش بوو به‌ هەر جوژیک بیت به‌پرتیان که‌ینه‌ دەرەوه‌ی ولات تا له‌ چنگ ئه‌و مروّفی کوژانه‌ رزگاریان بیت. که‌ سه‌ره‌خۆشی سارمی کوپم ته‌واو بوو، چوومه‌وه‌ تاران. جا بۆ جێبه‌جێ کردن کاری مندالە کانم ده‌بوو هێندیک جار وه‌ده‌رکه‌وم. ئه‌و ماوه‌یه‌ش له‌ به‌ر خه‌م و خه‌فه‌ت هه‌یچ هۆشم له‌ خۆم نه‌بوو و ده‌تگوت له‌ سه‌ر ئه‌و دنیا به‌ نیم. هەر به‌ جه‌سته‌ ده‌بزوام، ده‌نا رۆحم تیدا نه‌ماوو. رۆژیکیان که‌ ده‌مویست بچمه‌ شوێنیک و بۆ چوونیشی ده‌بوو به‌ مه‌یدانی ئینقلابدا تێبه‌پرتیم، ژنیک که‌ رووبه‌پرووم ده‌هات له‌ ناکاو راهه‌ستاو و سلاوی لێکردم، منیش بێ ئه‌وه‌ی بیناسم وه‌لامی سلاوه‌که‌یم داوه‌، به‌لام که‌ من هەر چاوم لێده‌کرد و بیرم ده‌کرده‌وه‌ تا بزانم کییه‌، تێگه‌یشت که‌ نای ناسمه‌وه‌ بۆیه‌ گوتی: "خانم عظیمی مثل اینکه منو به‌خاطر غیارید؟" (خانم عه‌زیمی وا وی ده‌چی نامناسیه‌وه‌). منیش هه‌رچی تێم پوانی نه‌هاته‌وه‌ یادم، تا خۆی گوتی: "من خواهر پورعلی هستم." (ئه‌من خوشکی پورعه‌لیم)، جا ئه‌و جار چاک و چۆنیان کرد. ئادرێس و ژماره‌ ته‌لێفونی خۆی و مالی براکه‌ی که‌ کۆن له‌ بنه‌ستی ناو کۆلانی موفید دراوسێمان بوون، دامی و منیش پێم گوت له‌ تاران میوانم و ژماره‌ ته‌لێفونم نیه‌.

له‌ مه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ی محهمه‌د په‌یوه‌ندیان کرد به‌ کاک خ- م که‌ له‌ دەرەوه‌ی ولات نوێنه‌ری حیزبی دیمۆکرات بوو. بارودۆخه‌که‌مان بۆ باسکرد ئه‌ویش باسه‌که‌ی به‌ گوتی سه‌روکایه‌تی حیزب گه‌یاندبوو و ئه‌وانیش به‌لێتیان دا‌بوو که‌ محهمه‌د ده‌رباز که‌ن. هەر بۆیه‌ له‌ تاران، له‌ لایان حیزبه‌وه‌ نه‌مر کاک ت - ح په‌یوه‌ندی پێوه‌ کردین و جێگا و شوێنه‌که‌ی که‌ ده‌بوو محهمه‌د بچێ بۆ دیاری کردین. محهمه‌د به‌ره‌و ورمێ وهری که‌وت و له‌ وێشرا ده‌بوو خۆی گه‌یاندبا به‌ بنکه‌ی حیزبی دیمۆکرات. له‌ وی دوا‌ی دوو سی رۆژیک چاوی به‌ دوکتۆر قاسملوو ده‌که‌وی، ئه‌ویش به‌جێ ئه‌وه‌ی باس له‌ ده‌رباز کردنی بکا، داوا‌ی لێده‌کا که‌ له‌ ناو

حیزب بَمینته وه بۆ کار کردن. محهمه دیش که وا ده بِنی خودا حافیزیان لی ده کا و ده چیتته گوندیکی ده وروبهری نهوۆی که خزم و ناسیاوامانی لی بوو. له وئوه وه لّامی بۆ ناردم که کاره که ی جیبه جی نه بووه.

من و حاجی هاوسهرم که له و حاله ته ی محهمه د ناگادار بووین ده بوو چاره سهریکی دیکه بدۆزینه وه. نهوسا بیرمان بۆ حاجیه شاکاکه که چوو که چه ند سالتیک له مه وه بهر له حه ج ناسیبوو مان. دوا ی لیکۆلینه وه، بۆمان ده رکوت که حاجی شاکاک قاچاخچیه، بۆیه چوومه نهو گونده ی لئی ده ژیا. ماله که یم دیته وه و مه سه له که م بۆ باس کرد که دوو مندالی خۆم و کوری خوشکم و هاوپییه کیان ده یانه وه وۆ برونه ده ره وه ی ولّات و نه گهر ده توانۆی ده ربازیان کات. ریک که وتین و روژیکمان دیاری کرد که هه موومان بچینه مالی نه وان. پلانه که مان وا دارشت که سیمین و کوری پوری و هاوپیکیه یان که له تارانه وه و محهمه دیش که لهو گونده ی لئی بوو له روژ و کاتی دیاریکراودا له شوینیکی نزیک دره وه ی شاری ورمی یه ک بگرینه وه. بریارماندا که من لهو شوینه، له ئوتۆمۆبیلێکدا چاوه پوانیان بکه م.

نهو شه وه که سیمین و کوری پوری و هاوپیکیه یان به ره و ورمی وه پری که وتبوون، من تا کو به یانی خه و به چاومدا نه هات. هه زار فکر و خه یال له میشکمددا ده هاتن و ده چوون. نیگه رانی نه وه بووم نه کا له پینگه کانی سهر پنگا بیان ناسنه وه و بیان گرن. نهو پینگانه ی له نیتوان ههر په نجا کیلۆمه تر یان که متریش دامه زرابوون و پاسدار و جاش به هاوکاری یه کتری خهریکی چاو ترسین کردن و گرتنی خه لک بوون. به و روژگاره ههر ئۆتۆمۆبیلێکی به ویدا رابوردایه بۆ پشکنین رایانده گرت. جا نه گهر گومانیان له که سیک کردبا که دژ به حکومه تی ئاخونده کانه، دایان ده به زاند و داوا ی ناسنامه یان لی ده کرد و ده که وتنه لیکۆلینه له سهر ژیا نی. چاره نووسی نهو که سه ش گرتن و دهس به سه رکردن و زۆر جاریش کوشتن بوو. ده بی به داخه وه بلیم که جاش له پاسدار زۆر زیاتر جیتی مه ترسی بوون چونکه به هۆی کورد بوونیان هه م زانیاریان له سهر خه لکه که هه بوو و هه م شاره زای ناوچه که بوون. زۆر جار جاشه کان خه لکیان ده ناسیه وه و به گرتیان ده دان. له گه ل بانگی به یانی ده ستنۆژم هه لگرت و نوژم کرد، پاشان چه ند نایه تیکی قورئانم خوینده وه و ده ستم به دوعا کردن کرد. به لّام نازانم نهو نوژم چۆن پیکرا، چونکه هیه چ هۆشم له سهر خۆم

نه بوو. پاشان به بڼې نیشتیان و چایه کی به پهل خوارد و خوځ کړده وه. هر ده تگوت له سهر ټاورانم. له شوینې خوځ هه جمنم نه بوو، نه مده توانی له شوینیک دانیشم، له ژوروه وه هر ده هاتم و ده چووم، فکر و خه یالیش به جی خوی. خودا خودام بوو زووتر کاتی دیداره که مان بیت. سهر نه نجام کاتی نه وه هات به ره و شوینې دیاری کراو بچم. نو تو مو بیلېکم به کری گرت و چوومه شوینې دیاریکراو و له وی چاوه پرم کردن. ماوه ی وه ستانه که زوری نه خایاند، نه و په پری پینج خوله کییک، به لام لیم بوو به سالیکی و کو تایی نه ده هات و هه زار فکری ناخوش وه ک فیلمیکی سامناک به می شکمدا تیده به پری و تووشی دل راو که یان کړد بووم. نه وه ندم زانی هر چواریان له بهر دمی نو تو مو بیلېکه قیت بوونه وه. سوار بوون و به ره و گوندی حاجی قاچاخچی وه ریکه وتین. به لام هیشتا به ته و او ی له ناوچه ی ژیر ده سته لاتې دوژمن رزگارمان نه بوو، بویه نه من هر نیکه ران بووم.

که به سلامت گه یشتینه گونده که، هینور بوومه وه. نه مده زانی چون شوکری خودا به جی بڼم که تووشی کیشه نه بووین. له لایه که وه زور دلخوش بووم که مندا له کان له کوش و کوشتر رزگاریان ده بڼ و له لایه کی تره وه خه فته تبار بووم و له خوځ ده پرسی، تو بلایی جار یکی تر نه و جگه رگوشانه م بینمه وه. به لام هیچ چاره یه کی ترمان نه بوو، نه وه ته نیا ریگه ییه ک بوو بو رزگاریان. پاشان نانی نیوه پومان پیکه وه خوارد و دراوه که م دا به حاجی و تاو یک له گه لیان دانیشتم. دوايش به کو لیک خه م و خه فته وه ده بوو لیان جیا بیمه وه. به چاوی فرمیسکاوی له بیده نگیکی قورسدا یه ک یه ک له باوه شم گرتن، نه من هیچم بو ده هات بیلیم و نه نه وان، وه ک لالمان لیها تبوو، نه و باوه شه له و بیده نگیه دا پر بوو له قسه و باس و خه می نه گوتراو. به تیش و ټازاره وه مالئا واییم لیکردن.

به چاو یکی پر له گریان گه رامه وه ورمی و له ویشه وه دمه ویست به ره و مه هاباد بچم. ناگام له خوځ نه بوو. نه مده زانی چون گه یشتوومه تیرمینالی ورمی. له ریگای مه هابادیش نه مزانی چه نده مان پیچوو. ته و او له خه می خوځدا خنکا بووم. خه می له ده ست دانی سارم، نه و کوره ژیر و عاقله که دلی پر بوو له خوځه ویستی بو خه لک، خه می نه و ولاته ویرانه، خه می نه و خه لکه جهرگ سووتوانه یان نه وانه ی دایک یان بابیان کوژراون، خه می دوور بوونه وه ی نه و جگه رگوشانه م،

هه مووی ببوونه هووی په شتوی و په ریشانیم. چوڼ ده کړی مروږ له به رانېهر نه و هه مووه خه فته ته دا بهرگه بگری، هر به زار خوښه، له واقعیدا ده بی ټاسن و پولا بی. نه و حکومه ته چه په له هیچ خیزانیکسی کوردی له کوشت و برین بیبهش نه کړدوه. له بری ټاوه دانی، مالی خه لکی ویران کړدوه. له کوشتنی پیر و گه نج و مندال دریخی نه کړدوه.

له وکاته وه جگه رگوښه که میان له سیداره داوه، به دل پیکه نینم نه هاتوه. جار جار له بهر دلی منداله کانی دیکه م یان که له گه ل خه لک ده بم و نه وان پیده که نن، منیش پیده کتم، به لام چ پیکه نینیک، ته نیا پیکه نینی سهر لیوان، نه وهش به زوری. من له و کاته وه، روحم ژان ده کا، هه موو گیانم دیشی، نازانم بلیم کوتم دیشی. ژانی روح له هه موو ژانیک تیشی ناخوښته. ژانیکه که هه موو ژانیت تیک دده و وهک ژانیت نیه که به خواردنی دهرمان هیدی بیته وه. نه وه دهر دیکسی بی دهرمانه و قه تیش نه و برینه ساریژ نابیته وه. نه و دایک و بابانه ی مندالیان له سیداره دراوه، هه ست به و ژانه ده کهن و به چاکی له و هه سته ی من تیده گهن.

نه من هیچ روژنیک نه بووه، سارمی کوړم به روخساره جوان و قه د و بالا بهرزه که ی نه یه ته بهر چاوم، هیچ روژنیکم به بی فکر و خه یالی سارم تینه په پریوه، فکر له عه قل و فهراسه تی، مروږ خوښه ویستیه که ی، نازایه تیکه ی، راستگوویه که ی، نارامیکه ی، بیر و باوه په که ی. وشه کان توانای دهر برینی هه موو لایه نه باشه کانی سارمیان نییه. نه وه نالیم له بهر نه وه ی کوړی خوښه، نه و که سه ی سارمی دیتبی و له نریکه وه ناسیبتی، قسه کانی من پشتراست ده کاته وه.

له و روژه وه که سارم له سیداره دراوه، هیچ شه ویک به بی خه م سهرم له سهر سه نیر دانه ناوه. ده بی بلیم نه وشه ی خه م و نه هیچ وشه یه کی تر ناتوانی به ته وای دهر بری نازاری دهر وونی من بیت. زور جار چ له بیداریدا و چ له خه و دا گریاوم. جاری و ابووه که فرمیسه که کانم هه موو سهر و دم و چاو و سه نیره که می ته پ کړدوه. زور به ی شه وان به دهنگی گریانی خو م وه خه بهر هاتوم. ئیستاش که ته پرای له چاومدا نه ماوه، به چاوی روحم ده گریم و دیاریش نیه. به لام منداله کانم که به باشی ده مناسن، نه و گریانه روحی من ده بینن و هه ول دده دن دل م بدنه وه.

وهک نالی ده‌لی:

حه‌پسی چاهی می‌هنه‌تم کافر به حالی من نه‌بن
کار و پیشه‌م دائیمه‌ن گریان و شین و زاریه

ئه‌وه‌ی راستی بئ، له‌و کاته‌وه‌ سارم له‌ سیداره‌ دراوه، ژیان بۆ من مانای نه‌ماوه.
من ته‌نیا به‌ جه‌سته‌ ماوم، ده‌روونم روخواه. جارێک ئه‌وده‌م که‌ بابم کوچی دواپی
کرد تیکشکام و وام ده‌زانی دنیا به‌ سهر سه‌رمدا روخواه. ئیستا تووشی خه‌میکی
گه‌وره‌تریش بووم وه‌هر به‌ ته‌واوی روخواوم. مردن بۆ هه‌موو که‌س هه‌یه، روژێک
له‌ دایک ده‌بین و روژێکی‌ش له‌م دنیا‌یه‌ مائناوایی ده‌که‌ین. به‌لام ئه‌و جو‌ره‌ی که‌
رژیمی خوێنمژێ مه‌لاکان له‌ به‌ندیخانه‌ سووکایه‌تی به‌ خو‌شه‌ویسته‌ کائمان ده‌که‌ن،
نازار و ئه‌شکه‌نجه‌یان ده‌ده‌ن، هه‌یزیان تیدا ناهه‌یڵن و رو‌حیان لێ ده‌ستین. ده‌ش‌لێن
پیش ئه‌وه‌ی له‌ سیداره‌یان ده‌ن ته‌نانه‌ت هه‌رچی خوین له‌ له‌شیان دایه‌ ده‌یکیشن
و بۆ پاسداره‌ پیاوکوژه‌ برینه‌داره‌کانی خو‌یان به‌کاری دینن. جی‌ی داخیکی زۆر
گه‌وره‌یه‌ و خه‌میکه‌ که‌ هه‌تا هه‌تایه‌ رو‌حمان نازار ده‌دا. ئه‌و پیاوکوژانه‌، وا ده‌زانن
هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ سهر حوکم ده‌بن، نازانن که‌ ئه‌و روژه‌ش هه‌ر دی که‌ تیکیان
ده‌شکینن، جا ئه‌وکات ئه‌و جه‌لادانه‌ بپن و وه‌لامی ئه‌و هه‌مووه‌ تاوانه‌یان بده‌نه‌وه‌.
نازانم من تا ئه‌وکاته‌ ده‌ژیم بیبینم یان نا؟

چوون بۆ پاریس

هاوینی سالی ۱۹۸۶ی زایینی بۆ سهردانی منداله کاهمان چوینه پاریس. دواى چوار سال دووری چاوم به دیتنیان روون بوهوه. دواى ئه وه هه مووه ئازاره، دیتنى خۆشه و یسته کان یه کجار خۆشه. له وه سه فهرده دا جگه له منداله کاهمان چاومان به خزم و کهس و ناسیاویش کهوت. له ناسیاوه کان ده بئى باسى کاک عه بدوللاى مه ردوخ و مریم خانى هاوسه رى بکه م که زۆرمان پتوه ماندوو بوون.

سئ مانگیک له وئ ماینه وه و له و ماوه یه دا منداله کاهمان تا ئه و جییه ی بۆیان ده لوا خزمه تیان کردین و وایان ده کرد که ئیمه به سه سیته وه و هه ست به خۆشى بکه یں. ئاو و هه وا به روژ زۆر گهرم بوو وشه وانیش درهنگ تاریک ده بوو بۆیه ئیمه ش زۆرتر دواى ئه وه که روژ ئاوا ده بوو ده چوینه پیاسه. زۆر جار به پیاسه کردن تا مه يدانى Bastille (باستیل) و République (رېپوبلیک) ده چوین. چاوم له په یکرى ناوه پراستی مه يدانى باستی ده کرد و لای خۆمه وه ده مگوت داخۆدا چه ندین کهس لێره دا زیندانى بوون کاتیک که ئیره زیندان بوه، یان چه ندین سه رى گونا هبار و بئ گونا ه لێره دا چوونه بن تیخی گیوتین. یه ک دوو کیلۆمه تر ئه وه برتیش مه يدانى رېپوبلیک بوو که ئه ویش به کوته لیکى جوان رازابۆوه. که له پیاسه کردن ده گه پراینه وه تا درهنگانیک داده نیشتین و له خۆشییه کان و ناخۆشییه کان ده دواين، به قسه خۆشه کان پنده که نین و به گێرانه وه ی بیره وه ریه ناخۆشه کان فرمیسکمان هه لده رشت. ئه و کاره ساته ی به سه ر کورد و کوردستان هاتوه قهت له بیر ناچیتته وه وهه میشه وه ک گریه ک له سه ر دلمان ه تلانه ی کردوه.

له نێو قسه و باسه کاهماندا باسى هاوسه رگیرش کرا و ئه من و حاجی هاوسه رم وه ک هه موو دایک و بابیک پێمانخۆش بوو که منداله کاهمان هاوسه رگیرى بکه ن. جا به و جوړه قه ناعه تمان به سه لاحی کوپم کرد که له کوردستان یه ک دوو که سی پێناسیتین و خۆی به ته لیفون و نامه په یوه ندیان پتوه بکات.

جار جاریش چاومان له ته له فیزیون ده کرد به تابه تی ئه و فیلمانیه ی که هه زمان لیوو. نیوه روژیان زنجیره فیلمی Rawhide (روهاید) وهه فته ی روژیکیش زنجیره ی

فیلمی Columbo (کۆلۆمبۆ) یان بلّاو ده کردهوه که کاتی خوئی ههر دووکیانمان دیتببون و من ههزم لئ ده کردن، بۆیه زۆر به تاهه زرووه تهاشام ده کردن. لهو ماوه یه دا که له پاریس بووین سهردانی گهلێک شوینی کولتوریمان کرد، بۆ نموونه Centre George Pompidou (ناوهندی جوړج پۆمپیدو) که بینایه کی سنی نهومی مۆدێرنی له شوشه و ئاسن ساز کراوه. شوینیکی زۆر گهورهی پر له په رتووک و فیلم بوو. ههم له ناوهوهی بیناکه و ههم له دهروهه را بۆ سهرو خوار چوون دهکرا به پلیکانه ی ئیلتیکریکی بۆی بجی. شوینیکی گهوره یان کردبوه کتیبخانه بۆ ئهوانه ی ده یانه ویست کتیب بخوینهوه. شوینیکیش تاییهت بوو به فیلم و ههموو کهس دهیتوانی له په نا کامیوتیر دانیشی و چاو له فیلم کا. ئیمه چاومان له فیلمیک کرد ده رباره ی کوردستان. لهو فیلمه دا نیشان ده درا که چوئن له کاتی بۆمباراندا خه لکه که بۆ پاراستنی گیانیان ده چوونه نێو کونه ته یاره که بریتی بوو له توئیلیک که خوئیان له نێو شاخدا دروستیان کردبوو.

روژیک خودا لئ خویشوو نوسرهت خانم دایکی کاک عه زیزی ماملی و سۆهیلا ی خوشکه زام ئیمه و خوشکه کانی دیکه میان له (باخه که ی کۆشکی قێرسای) Château de Versailles بانگهێشتن کردبوو. روژیکی زۆر خویش و پر له بیره وه ری بوو. زۆر جاری تریش پیکه وه کۆ ده بووینه وه و له سه ر گهلێک بابته گفتوگۆمان ده کرد. سی مانگان لای ئه و خوشه ویستانه زۆر زوو تپه پری. ئیدی کاتی سه فهر هاتبوو. ئه و روژه ی ده گه راینه وه، دیسانه وه خه م و خه فته ی دنیا روی تیکردبوم. له خۆم ده پرسى بلّی جاریکی تر یه کتر ببینینه وه و هه زارو یه ک پرسیا ری دیکه ش. له فرۆکه خانه ی ئوړلی ده بوو سوا ری فرۆکه بین. خوشکه زاکانم و کاک هه سه نی هیوهرم هاتبوون به رێمان بکه ن. به چاوی پر له فرمیسکه وه خودا حافی زیمان کرد. سه فهره که مان ماوه ی شه ش کاژیریکی پیچووتا گه یشتینه وه تاران.

له تاران زۆر به ند نه بووین. ههر دوو سنی روژیک له وی ماینه وه تا هیتن دیک هه ساینه وه و زوو گه راینه وه مه هاباد. ماوه یه کی پیچوو تا له گه ل خه می دووری مندا له کامان راهاتینه وه.

ژن خواستن و هاتنمان بو سويد

دواى ماوه يه ک ليکولينه وه چهنډ کچيکيان پښ ناسانډم و نه منيش له نيو نه واندا کچيکيم وه بهر دلى کهوت و ليم پرسى نه گهر ته مای ميړد کردنى هه يه و پتي خوښه له گهل سلاحي کورم په يوه ندى بگرې و خويان قسه و باس بکهن و بريار بدهن. و ابو دواى ماوه يه ک په يوه ندى پيکهاتن و ريککهوتن که ژيانى هاوسه رگيرى پيک بينن. تيمهش کار و باره که مان جيپه جى کرد و په ساپورتان بو بووکى وه رگرت. قهارار بوو من و بووکى سه فهر که ين و حاجى هاوسه رم له گلمان هاته تاران و تيمهش خو مان بو روښتن ناماده کرد.

نه و روژه ي ده بوو سه فهر که ين، کاتيک له فروکه خانه گه يشتينه دوا شوين پيش نه وه ي سوارى فروکه بين، پاسدار پيشيان پيگرتين و په ساپورتان لى هه ستاندين و به هه پره شه و گوړه شه وه گو تيان: "يالا جلو بيفتيد" (بالا وه پيش که ون). پاسدار يک له پيشه وه مان و نه و تر له پشته وه و په کراست تيمه يان برده ژور يک، ديار بوو بنکه ي ساواما (سازمان اطلاعات و امنيت ملي ايران) يه. چهنډ پاسدارى خوښ تالى قه لس و نيو چاوان گرځي ليدن شت بوو. ههر که پيمان وه ژووره نا، وه ک نه وه ي ده چوو مه فزه يه ک پيشمه رگه بينن، خهريک بوون هيرشمان بو بينن. هه موو روژه که تيمه يان به ديل گرځوو و پرسياريان ليدنه کردين. چاک بيرم نه ماوه نه و روژه بهريان دايان يان روژى دوايى و پتيان گو تين: "شما ممنوع الخروج هستيد" و اته نابى له تيران بچنه دهره وه.

چهنډ روژ به سر نه و رووداوه دا تپه پرى و نه مده زانى ده بى چ بکه ين. نه و جار بيرم کرده وه که په يوه ندى به کاک نه حمده ي نه نجيرى مو تله قه وه بکه م که نه و کات نوينه رى مه هاباد بوو له پارلمانى تيران. چووم بو لای و کيشه که م بو گيرپاوه و داواي يارمه تيم لى کرد. به لام گو تى به داخه وه هيچى پينا کرى. دواي هينديک هاتووچو و په نا بردن به نه م و نه و، پتيان گو تين گوايه هاوشاريکى خو مان راپورتى ليداوين. له ههر دهره يه که مان ده دا کاره که مان جيپه جى نه بوو. له و هاتووچويه دا په ساپورتى منيان داوه به لام هى بووکيان نه داوه.

ساليک دواتر، په ساپورتىکى ساخته مان بو بووکى په بيدا کرد و وامان دانا که من

و حاجی هاوسهرم و بووکئ له پښگه‌ی زه‌ویه‌وه بچین بۆ تورکیه و له ویشه‌وه به‌ره‌وسوید وه‌ری که‌وین. ئه‌وجار ده‌ستی خۆمان داخ کرد و بریارماندا به‌که‌س نه‌لێن سه‌فه‌ر ده‌که‌ین، نه‌مانه‌یشت ته‌نانه‌ت نه‌یکترین که‌سمان پێ بزانئ.

ئهو رۆژه که ده‌بوو به‌ره‌و سنووری تورکیه وه‌رێ که‌وین، هه‌تا له شوێنی پشکینیی تیران ده‌رچوین، من هه‌ر دل‌ه‌راوکێ و ترسێکی زۆرم هه‌بوو. چه‌ند جار ئایه‌تولکورسیم خوێند تا له‌ چنگ ئهو زالمانه‌ رزگارمان بێت. بووکئ و حاجی هاوسهرم وه‌زعیان له‌ من زۆر باشت‌ر بوو و هه‌ولیان ده‌دا من هێدی که‌نه‌وه. سوپاس بۆ خودا به‌ سلامه‌ت تیه‌په‌رمان کرد و پاشان که له‌ پشکینیی تورکه‌کانیش رزگارمان بوو، ئیدی هێمن بوومه‌وه. جا ملی رێگه‌مان گرت به‌ره‌و ئه‌سته‌مبۆل. یه‌ک دوو مانگی‌ک له‌ وی مایه‌نه‌وه تا سه‌ر له‌ نوێ ویزای سویدمان وه‌گرته‌وه و ئه‌وجار سه‌لاحی کوپم بلیتی سه‌فه‌ری له‌ ستۆکه‌هۆله‌وه بۆ ناردين. چه‌ند رۆژ پێش که‌یشتنی ئیمه‌ش سیمین و محهمه‌د له‌ پارێسه‌وه چوو‌بوونه‌و ستۆکه‌هۆم و له‌گه‌ڵ سه‌لاح دا هاتنه‌ پێشوازان له‌ ئارلاندا (فرۆکه‌خانه‌ی ستۆکه‌هۆم).

ئیمه‌ به‌و ته‌مایه‌ هاتبووین که‌ دوا‌ی یه‌ک دوو مانگ بگه‌رێنه‌وه مه‌هاباد، به‌لام منداڵه‌کان وایان به‌ باش زانی له‌ سوید ب‌پێنینه‌وه، چونکه‌ نیکه‌رانی ئه‌وه‌ بوون که‌ حکومه‌تی مه‌لاکان هه‌ر وا به‌ ئاسانی لێمان خۆش نابن و ده‌ست له‌ به‌رۆکمان به‌رناده‌ن. له‌ وانه‌شه‌ زیاتر له‌ جاران ئه‌زێت و ئازارمان بده‌ن. دوا‌ی بیرکردنه‌وه و هه‌تیا و بردن، ئیمه‌ش مانه‌وه‌مان هه‌لبژارد. پاشان که‌ بریاری مانه‌وه‌مان دا، داوا‌ی په‌نابه‌ریمان کرد و سه‌لاحی کوپم کورته‌یه‌ک له‌ به‌ سه‌رهاته‌که‌مانی بۆ ئیداره‌ی په‌نابه‌ران نووسی و هه‌نده‌ی پێنه‌چوو داواکه‌یان قه‌بوول کردین.

بۆ ئیمه‌ خۆش بوو که‌ دوا‌ی چه‌ند ساڵ دووری، له‌ منداڵه‌کامان نزیک ده‌بینه‌وه و زوو به‌ زوو ده‌توانین یه‌کتر ببینین. سیمین و محهمه‌دیش که‌ له‌ پارێس ده‌ژیان سالتی دوو سێ جارێک سه‌ریان ده‌دا‌ین و لێک کۆ ده‌بووینه‌وه. ئیمه‌ش چه‌ند جارێک چوینه‌ پارێس.

که‌ وه‌لامی فه‌رمانگه‌ی په‌نابه‌ریمان پێگه‌یشت، جا هه‌ر سێکمان (من و حاجی هاوسهرم و بووکئ) توانیمان ده‌ست به‌ خوێندنی سویدی بکه‌ین. زۆرم هه‌ول ده‌دا که‌ زوو فێری زمانه‌که‌ ب‌بم. له‌ ماله‌وه‌ش زۆر خه‌ریکی نووسین و خوێندنی سویدی

ده‌بوم. به گشتی چاک ده‌چوه به‌ره‌وه. نه‌گهر له قوتابخانه‌ش شتیک تینه‌گه‌یشتبام له ماله‌وه له سه‌لاحی کوپم ده‌پرسی و نه‌ویش به‌کاوه‌خو بوی شی ده‌کردمه‌وه. له قوتابخانه جگه له خوئندن، ماموستاکه‌مان جار و بار ده‌یبردینه شوئنه میژووییه‌کانی ستوکھۆم. یه‌ک دوو رۆژ پيش چوو‌غان، له پوله‌که باسی میژووی جیگاکه‌ی بو ده‌کردین. جاریکیان به‌که‌شیه‌کی گه‌وره چوینه دورگه‌ی Åland (ئولاند) که له نیوان سوید و فینلانده. رۆژیک پيش سه‌فه‌ره‌که، ماموستاکه‌مان له پۆل هیندی‌ک پرسیار که په‌یوه‌ندی به‌که‌شتی و دورگه و نه‌وبابه‌ته‌وه هه‌بوو هینایه‌ گۆرئ. نه‌وه‌ش شیوه‌یه‌که له فیکردن تا له نیوان نه‌و باسانده‌ا هوشمان ناماده‌ بکا و وشه‌ی تازه‌ش بیه‌ته‌ گۆرئ تا تیمه‌ فیری بین.

نه‌وه بو یه‌که‌م جار بوو که سواری که‌شتی بم. نه‌ویش چ که‌شیه‌ک، ههر نه‌وه‌نده گه‌وره بوو پیاو سه‌ری سوپ ده‌ما. له چهند نه‌ومیک پیک هاتبوو، چهند ره‌ستوران و سوپمارکت و شوینی گۆرانی و سه‌مای تیدا بوو. له زۆر نه‌ومه‌کانیش ته‌م به‌ر و نه‌و به‌ر ژوور بوون. ههر ژووره‌ش ته‌ختی نووستن، ئاوده‌ست و هه‌مامیکی بچوک تیدا بوو. به‌راستی سه‌فه‌ریکی خوش بوو. هه‌وایه‌کی خوش، خۆره‌تاو بالی به‌سه‌ر نه‌و زه‌ریا گه‌وره و جوانده‌ا کیشابوو و زۆر شوینی ئاوه‌که‌ی ده‌تروسکانه‌وه. هه‌تا چاو بری ده‌کرد ههر ئاو بوو. بالنده‌کانی زه‌ریایی که به‌سویدی mäs (مۆس) پی‌ده‌گوترئ له‌سه‌ر سه‌رمان هه‌لده‌فرین و بیده‌نگی نه‌و ناوه‌یان شکاندبوو. ههر که که‌شیه‌که له‌ستوکھۆم دوور که‌وته‌وه، تووشی دورگه‌ی بچوک بچوک بووین که ههر کامیان چهند خانوویه‌کیان تیدا بوو. ماموستاکه‌مان بوی باس کردین که زۆربه‌ی نه‌و خانووانه مالی هاوینه‌ن، واته له پایزیکه‌ی دره‌نگه‌وه تا به‌هارچۆلن و که‌سی تیدا نا‌زی. له به‌هاره‌وه خاوه‌نه‌کانیان دینه نه‌وی و چهند مانگی‌ک به‌مه‌له، ماسی گرتن، خو وه‌به‌ر هه‌تاو دان و هه‌سانه‌وه ده‌به‌نه‌سه‌ر. له په‌ناشه‌وه خه‌ریکی پاک و خاوینی ناو مال و چاک کردنه‌وه‌ی نه‌و شوینانه‌ن که پتویست بئ. هیندی‌کیان خاوه‌نی که‌شتی خویانن و سوار ده‌بن و بو شوینی دوور سه‌فه‌ر ده‌که‌ن. به‌شیکی که‌میشیان سال دوا‌زده‌ی مانگئ له‌و دورگانه‌ ده‌ژین. نه‌و سه‌فه‌ره‌ کورته‌م به‌که‌شتی هینده‌ پی خوش و شتیکه‌ی نایاب بوو، ههر که سیمین و محمه‌د و کاک نه‌حمه‌دی هاو‌پتیان هاتن بو

لامان، سه‌فه‌ریکمان بۆ Åland (ئۆلاند) ریکخست تا ئه‌وانیش چێژ له‌و هه‌مووه‌ جوانییه‌ی سروشت وه‌رگرن.

دوو سالتیک دواتر زنجیره‌ی درامایه‌ک به‌ نێوی Rederiet (ریدیریه‌ت) دوانیوه‌پۆیان له‌ ته‌له‌فیزیون ب‌لاو ده‌کراوه‌. حیکایه‌تی ئه‌و درامایه‌ی باسی ژيانی ناو که‌شتی و ئه‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ له‌ ویدا کار ده‌که‌ن. ئه‌من هه‌موو رۆژی به‌ تامه‌زرۆوه‌ چاوه‌پێتی ئه‌و زنجیره‌یه‌م ده‌کرد. له‌ دوو لایه‌نه‌وه‌ بۆ من سوودی هه‌بوو. یه‌که‌م زمانی سویدیم باشت ده‌بوو و دووهم له‌ هه‌لسوکه‌وت و په‌یوه‌ندی نێوان ئه‌کته‌ره‌کانی فیلمه‌که‌، له‌ داب و نه‌ریت و کولتوری سویدی پتر تێده‌گه‌یشتم. سالی ۱۹۸۹ی زاینی بۆینه‌ خاوه‌نی نه‌وه‌، ئه‌وه‌ش ب‌یوه‌ خه‌م ره‌وینی ئیمه‌. له‌گه‌ڵ له‌ دایک ب‌وونی نه‌وه‌که‌مان زۆرتر خه‌ریکی ئه‌و ده‌بووین و بارودۆخکی تازه‌ و خۆشمان بۆ پێک هاتبوو. هه‌رچه‌ند وازمان له‌ چوونی قوتابخانه‌ نه‌هێناوو، به‌لام که‌متر کاتی خۆتد‌مان هه‌بوو، جا بۆیه‌ هێندیک له‌ خۆتدن دووری خستینه‌وه‌.

دوای دوو سنی سالتیک به‌ سه‌فه‌ر چۆینه‌وه‌ مه‌هاباد، خێزانیکی ناسیاوی خزمیکمان داوایان کرد له‌ خانووه‌که‌ماندا بژین و ئیمه‌ش قه‌بوولمان کرد. له‌ هه‌مان کاتدا مشتهریه‌ک بۆ ئۆتۆمۆبیله‌که‌مان په‌یدا بوو و رازی کردین پێ ب‌فرۆشین. بیرمان کرده‌وه‌ که‌ ئۆتۆمۆبیل له‌ مه‌هاباد بۆ ئیمه‌ که‌لکی نییه‌ که‌ ئیمه‌ خۆمان له‌ سوید ده‌ژین، بۆیه‌ پێمان فرۆشت.

چه‌ند رۆژ پێش ئه‌وه‌ی بینه‌وه‌ سوید، گوێزایانه‌وه‌ خانه‌وه‌که‌ و ئۆتۆمۆبیله‌که‌شیان لێکپڕین. نیوه‌ی دراوه‌که‌ی داینی و قه‌ول وابوو نیوه‌که‌ی دیکه‌ش چه‌ند مانگ دواتر بخاته‌ سه‌ر حیسابی بانکیمان. چه‌کتیکی ئیمزا کراویشی وه‌ک زه‌مانه‌ت داینی. هێشتا سالتیکی ته‌واو تێپه‌ر نه‌بوو، من و حاجی هاوسه‌رم دیسان سه‌فه‌رمان کرده‌وه‌ بۆ مه‌هاباد. که‌ چوینه‌ بانک دراو ده‌رهێنین، ئه‌و مرۆقه‌ی له‌ بانک کاری ده‌کرد چاوی له‌ حیسابه‌که‌مان کرد و گوتی حیسابه‌که‌مان ئه‌وه‌نده‌ی تیدا نییه‌ که‌ داوای ده‌که‌ین. زانیان که‌ ئه‌و کابرایه‌ی ئۆتۆمۆبیله‌که‌ی لێ ک‌ریوین دراوه‌که‌ی نه‌ خستۆته‌ سه‌ر حیسابه‌که‌مان و به‌ لێنه‌که‌ی راست نه‌بووه‌. حاجی هاوسه‌رم پرسیاری له‌ کابرا کرد به‌لام ئه‌و هه‌ر ئه‌ورۆ سپه‌ی ده‌کرد تا‌کوو چه‌ند رۆژمان مابوو

بگه پښتو ته ستوکه وؤم. نه منیش روژنیک چوومه بانکن لای ناسیاوئکم که له وی کاری ده کرد و چه که کم پښ نیشاند. چاک وه بیرم نایه ته وه گوتی تهو چه که روژنیک یان دوو روژی مهودا ماوه، نه گهر لهو ماوه یه دا وه رنه گیرئ ئیدی ناخوا و پوچ ده بیته وه. لیم پرسی ده بښ چ بکه یښ. گوتی خوئی جیبه جیئی ده کا. وه ک شتیک به دوایدا نار دبوو و توانیووی قهرزه که ی ئیمه زیندوو بکاته وه. دواپی ههر یه که و باسی خراپه ی تهوی دیکه ی ده کرد بؤ غموونه ده یگوت که گوايه فلانه خزم پیی گوتون پتویست ناکا قهرزه که مان بداته وه و پتشی گوتبوون ته وانه ئیدی ناگه پښتو ته مه هابادی، خانوبه ره که ش ده بیته هی خوتان. نه وه ش له بری چاکه.

پاشان ته وان مالیان گوتسته وه و ماوه ی چهند سالیک مالی ماپه ره خامی کچمانی تیدا بوون. دوا ی ته وانیش وایزانم دوو سځ خیزانی دیکه یه ک به دوا ی یه ک له ویدا ژیان. هیندیکیان به جوړنیک بوونه هوئی ته زیت و نازارمان. بؤ غموونه خیزاننیک له داخان پتیش ته وه ی مال له که چول که ن نازانم نه وت یان خوئیان له بن کوله کانی باخچه کردبوو و وشک ببوون. پاشان دوا ی ماوه یه ک حکومتی مه لای زالم داگیری کردبوو و دواتریش به هه راجیان دانا بوو. هه لبه ت له حکومتی سهره پړو و پیاو کوژ ههر ته وه ده وه شته وه، به لام زور جی داخه که خزم و ناسیاو له گه لت دلپاک نه بښ. مروؤف له خزم و که س و ناسیاو چاوه پښ تهو شتیه هه لسوکه وته ناکا.

ماوه یه ک بوو حاجی هاوسهرم ناساز بوو. به تایبه تی هاوینی ۱۹۹۲ ناسازیه که ی زیاتر پهره ی گرتبوو بویه بؤ ماوه یه ک له خهسته خانه که وت. دوا ی هه فته یه ک حالی باشر بووه و هینامانه وه مالن. چهند روژنیک له هاتنه وه ی تپه پری و پیکه وه گوتمان له رادیو گرتبوو، که زور به داخه وه خه به ری ناخوئی تیروړی کاک سادق شه ره فکه ندی راگه یاند. خومان پی نه گیرا و هه ردوو کمان به کول ده گریان. له نتوان گریانه کاماندا، هیندیک بیره وه ریمان له کاک سادق گیراوه. به تایبه ت نه من وه بیر سالی ۱۹۷۵ ی زایینی که و تمه وه، که ماوه ی چهند مانگیک له پاریس لای مندا له کانم (سه لاج و سیمین) بووم. له گه ل سه لاجی کوړم دوا ی ماوه یه ک بریارماندا بگه پښتو ته ولات. قه رارمان وایوو به شمه نده فهر سه فهر که یښ بؤ نه سته مبول و له ویشه وه به ره و ته ورژ بچین. شمه نده فهر له پاریسه وه به شه و

وه‌پری ده‌که‌وت. ئیواریکی دره‌نگ، رۆژیکى ساردی مانگی نوامبر بوو، کاک سادق که نه‌و کاته له پاريس ده‌ژیا و خه‌ریکی تیزی دوکتۆراکه‌ی بوو، به‌ فۆلکس واگوته‌که‌ی، هات تا بمانبا بۆ ئیسته‌گه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر. هه‌رچه‌ند ماله‌کامان له‌ یه‌ک دوور بوو به‌لام نه‌و زه‌حمه‌ته‌ی وه‌به‌ر خو‌ی دابوو و زۆر به‌ روویه‌کی گه‌شه‌وه ئیمه‌ی برده‌ نه‌وی. یادى کاک سادق به‌ خێر و گۆپی پر له‌ نوور بیت.

هه‌ر دوو سێ سال جارێک من و حاجی هاوسه‌رم پیمان خو‌ش بوو بچینه‌وه ولات و سه‌ری خزم و که‌س و ناسیاو بده‌ین. به‌هاری ۱۹۹۶ زایینی بۆ سه‌فه‌ری ولات خو‌مان پێچاوه. هه‌رچه‌ند سه‌لاحی کورم وای پێی باش بوو که سه‌فه‌ره‌که‌مان بخه‌ینه‌ کۆتایی به‌هار، به‌لام حاجی هاوسه‌رم بۆ چوونه‌وه‌ی مه‌هاباد زۆر به‌تالۆکه بوو. نه‌و رۆژه‌ی سه‌فه‌رمان ده‌کرد سه‌لاح و ئالانی کورێ که هێشتا ته‌مه‌نی نه‌بیه‌و سالتیک و تازه‌ پێی هه‌لگرتبوو له‌گه‌لمان هاتنه‌ فرۆکه‌خانه و ده‌ستی له‌ ده‌ستی مندا بوو و توند توند گرتبوی. له‌ کاتی خو‌داخافیزیش هه‌ر نه‌ی ده‌ویست ده‌ستم به‌ردا و پتمه‌وه‌ نووسابوو.

ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م دواى نه‌وه‌ی گه‌یشته‌ینه‌وه‌ ولات، حاجی هاوسه‌رم نه‌خو‌ش که‌وت و وای لێهات که له‌ خه‌سته‌خانه‌یان خست. زۆر جار له‌ نه‌خۆشخانه حاجی بیری نه‌وه‌کانی ده‌کرد به‌ تابه‌تی جارێک وه‌بیر ئالان که‌وتبووه و هه‌ر له‌ زه‌ینیدا مابوو که له‌گه‌ل سه‌لاح هاتبوونه‌ فرۆکه‌خانه به‌پیمان که‌ن و گوته‌ی: "ئالان چه‌ند جوان بوو که ده‌ستی تۆی گرتبوو".

نزیکه‌ی دوومانگ حاجی هاوسه‌رم له‌ نه‌خۆشخانه که‌وتبوو و خزم و ناسیاو ده‌وریان گرتبووین و پێمانه‌وه‌ ماندوو بوون. به‌ تابه‌ت خوالێخۆشبووان دوکتۆرجه‌عه‌فه‌ری شافعی و ئاغای محه‌مه‌دی حه‌بیبی زۆر جاران سه‌ریان لێ ده‌دا و دلیان ده‌داوه. مخابن له‌ دوا رۆژه‌کانی ژيانى، دوکتۆره‌کان چاره‌سه‌ریان بۆ نه‌کرا. رۆژیک هیندیك پێش کۆچی دواى حاجی، دوکتۆر شافعی پێی گوتم که هیوايه‌ک نه‌ماوه.

له‌ کۆتاییه‌کانی مانگی شه‌شی ۱۹۹۶ی زایینی، حاجی کاژریک پێش نه‌وه‌ی دلی که‌وتان که‌وت، روی تیکردم و گوته‌ی: "ته‌من نامه‌ی خو‌م وه‌رگرت". له‌ من وایه‌ نۆبه‌تی هاتۆتی و قسان ده‌په‌رێنی که‌چی نه‌وه‌نده‌ی پێنه‌چوو هه‌ر نه‌و رۆژه

کۆچی دوابی کرد. بۆم دهرکهوت که نهو هه موو په له په له ی بۆ گه پانهوی ولات، گه یشت به ناواتی خۆی بوو که دهیهه ویست له مه هابادی بنیژری.

چه ند سالتیک دواي کۆچی دوابی هاوسه ره کهم خزم و کهس ناگاداریان کردم که حکومه تی ئیسلامی خانه که یان لی خستۆینه هه راجه وه. تا نه من گه یشته وه ولات کابرایه کی بانه یی خانوکه ی کریبوو، زۆر به دوایدا گه پام تا دیتمه وه و رازیم کرد که خانه کهم پێ بفرۆشیتته وه. پێم خۆش بوو نهو خانه وه که یادگارێک بۆ منداله کانم بمینیتته وه. له م لا و نهو لا قهرزم کرد و خانوم له کابرای بانه یی کپیه وه. یه ک دوو سال دواتر وام به باش زانی که نهو خانویه پیشکیش کهم به ریکخراوێکی خیرخوازی کورد که له مه هاباد خه ریکی کار و باری په روه رده بوون و سه رۆکی نهو ریکخراوه ش میرزا یوسفی قازیه. قه رار وابوو که قوتابخانه ی شه هناز که به زۆر جیگا رووخابوو ساخ که نه وه و به نیوی من و حاجی هاوسه رمی کهن. ئۆمیده وارم نهو کاره هه رچی زوتره سه ربگری.

کۆتایی

هەر وهک له پێشهکی ئەم نووسینهدا باسم کردوه یای کوبرای دایکم هەرله کاتهوه که گه‌شتۆته‌ سوید ده‌ستی به‌ نووسینه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریه‌کانی خۆی کردوه. ئەوه‌نده‌ی هاتۆته‌وه‌ بیرى به‌ ئەمانه‌ت خستۆنه‌ سەر کاغەز. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که هیندیک له‌ به‌سه‌رهاته‌کانی زۆر د‌لته‌زێن بوه‌ به‌لام پێی به‌ جهرگی خۆیدا ناوه‌ و تا ئەو جێیه‌ی بیرى برى کردوه‌ هه‌موى بۆ خوێنه‌رانی به‌رێز گ‌پراوه‌ته‌وه‌.

یای کوبرا هه‌ولێ داوه‌ پانۆرامایه‌ک له‌ ژيانى کورده‌واری خه‌لکی مه‌هاباد له‌ بارى کولتورى، ئابورى، سیاسى و کۆمه‌لایه‌تى ئەوده‌مى منداڵى و لاوێتى خۆیمان بۆ بگ‌پرت‌ه‌وه‌. تا ئەوه‌نده‌ی بۆی کراوه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی باب‌ه‌تیانه‌ دیاریده‌کانى هه‌ل‌سه‌نگاندوه‌ و لێى دواوه‌، به‌ رێزه‌وه‌ باسى ئەرێنه‌کانى داب و نه‌رىتى کۆمه‌لگه‌کەى ئەو سه‌رده‌مه‌ی کردوه‌ و به‌ چاویکی ره‌خنه‌گرانه‌ش روانیوێته‌ نه‌رێنه‌کانى.

هەر زۆر له‌ منداڵیه‌وه‌ دایکم خاوه‌نى بیرو بۆچوونى تابیه‌تى خۆى بوه‌ وئه‌وه‌ش به‌شێکی ره‌نگبێ بگه‌رت‌ه‌وه‌ سه‌ر هه‌ل‌سوکه‌وتى دایک و بابى که‌ رێگه‌یان پ‌یداوه‌ و ئەو هه‌لومه‌رجه‌یان بۆ ره‌خساندوه‌، به‌شه‌که‌یت‌رىشى به‌نده‌ به‌ کارامه‌یى خۆى و بیر کردنه‌وه‌ و ق‌ولب‌وونه‌وه‌ی له‌ مه‌ر زۆر باب‌ه‌ت. هەر له‌ ته‌مه‌نى شازده‌ س‌الیه‌وه‌ که وه‌ک مامۆستا ده‌که‌وێته‌ نێو چالاکی کۆمه‌لایه‌تیه‌وه‌، باب‌ه‌تى په‌روه‌رده‌ ده‌بێته‌ یه‌کێک له‌ باب‌ه‌ته‌ گرینگه‌کانى ژيانى. له‌ نووسینه‌که‌یدا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ سه‌رنجى داوه‌ته‌ هه‌موو لایه‌نه‌کانى به‌شى په‌روه‌رده‌ و به‌ چاویکی ره‌خنه‌گرانه‌ روانیوێته‌ که‌م و ک‌وپیه‌کانى شێوازی وانه‌ گوته‌وه‌ و هه‌ولێ چاره‌سه‌ر کردنى داوه‌ تا بتوانێ به‌ باشت‌رىن شێوه‌ خوێندن بۆ ق‌وتابیه‌کانى فه‌راهم بکا.

که‌ کۆماری کوردستانیش پێک دى‌ چه‌ند س‌الێک به‌ سه‌ر کارى مامۆستایى دایک‌مدا تێپه‌ریوه‌ و ئەوکات خوێندن له‌ فارسیه‌وه‌ ده‌ک‌رێ به‌ کوردی. له‌و به‌شه‌شدا هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کی زۆر ده‌دا بۆ فێر بوونى زمانى کوردی و به‌ تامه‌زرووه‌ وانه‌ی کوردی به‌ ق‌وتابیه‌کانى ده‌لێته‌وه‌. که‌ رۆژنامه‌ی "کوردستان" ده‌رده‌چێ، دایکم له‌و ده‌رفه‌ته‌ که‌لک وه‌رده‌گرى و ده‌ست به‌ نووسین و ب‌لاو کردنه‌وه‌ی هیندیک باب‌ه‌ت

له مه پر کۆمه لگای مه هاباده وه دهکا. له هیندیک له نووسینه کانیدا ههولێ هاندانی دایک و بابان دهدا تا مندا له کانیان وه بهر خویندن بنێن. به تایبته دهست له سه ر خاڵیکی گرینگ داده نه و ده لێ خویندن بۆ کچیش وه ک بۆ کوپ پێویسته.

هه ر له سه ره تای دروست بوونی یه کیتی یایانیشدا ده بیته نه ندای ریکخوا وه که و چالاکی به رچاوی ده بن، به لام جێ داخه که پێشی تیکۆشانیان لێ گرتوه و وایان لیکردوه واز له ریکخوا وه که بنێن.

له خویندنه وه ی نه و یاده وه ریا نه وه بۆمان ده رده که وه ی که سه ره پای نه وه ی دایکم ژیا نیککی پر له نازاری هه بوه به لام بن وچان تیکۆشا وه و کو لێ نه دا وه. نازار یه کیک له شته هه ره به رچا وه کانی ژیا نی بوه که نووسینی وشه ی "نازار" توانای شی کردنه وه ی نا وه رۆ که که ی نه.

دایکم تا دوو سال پێش نه وه ی کۆچی دوایی بکا هه میشه خه ریکی نووسین و خویندنه وه بوو، به لام به داخه وه له دوو سالی کۆتایی ژیا نیدا که م که م تووشی نه خۆشی له بیر چوونه وه ببوو. خزم و ناسیا و جار جار سه ریا ن لێ ده دا و ده بوونه هۆی دلخۆش بوونی. به تایبته که کاک فاروقی فه ره اد وتاره کانی دایکمی له ژماره کانی گۆفاری "کوردستان" دا کۆپی کردبوو و به دیا ری بۆی هینابوو زۆری پێ خۆش بوو. هه موو ئیوا ره یه ک له گه ل دایکم پیکه وه ده مانخویندنه وه و ده چوه ناو فکر و وا ده رده که وت که خه یالی ده چوه وه سه رده می کۆماری کوردستان. چاک بیرم ده که ویتنه وه که وتاری "خۆشه ختی" مان ده خویندنه وه، له هیندیک شوین ده یگوت وایه و منیش ده موت ده بی وای بلێی چونکه خۆت نووسیوته، جا نه و جار به چا وه جوا نه پر مانا کانیه وه چا ویککی لێ ده کردم و پێده که نی.

له کۆتایی ژیا نیدا دوو نا واتی هه بوو یه کیان رووخانی حکومه تی ناخونده کان و دوومیان برندنه وه ی ته رمه که ی بۆ کوردستان که به داخه وه هه یچیان تا ئیستا نه ها تۆته دی.

پاشکو

روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۲۳، چوارشه‌مه ۱۵ی ره‌شه‌مه‌ی ۱۳۲۴، ۶ی مارس‌ی ۱۹۴۶

یای کوبرای عهزیمی

خۆشبه‌ختی

ئه‌فرادی به‌شهر وه‌دوو‌ی شتیکی نادیار که‌وتوون که ده‌بیری ئینساندا ناگونجی، له‌بیر لێ کردنه‌وه‌دا عه‌جیب و غه‌ریب دێته‌ به‌رچاو، ئه‌و شته‌ نادیاره‌ش خۆشبه‌ختیه‌.

وه‌ هه‌ر که‌س له‌ رێگا یه‌که‌وه‌ بۆ دیتنه‌وه‌ی ده‌روا یه‌کیک مآلی وه‌کو ده‌کا دووه‌می جسمی خۆی به‌ هێژ ده‌کا سێومی روحی خۆی به‌ زانست په‌روه‌رش ده‌دا چوارومی دايم‌ سه‌ری له‌ به‌حری فکر داناوه‌ هه‌ر یه‌ک به‌ جوړیک بۆ ئه‌و ئارمانه‌ ده‌رۆن بێ خه‌به‌ر له‌ وه‌ی که‌ ئه‌وان وه‌کوو کوژیکی ده‌چن که له‌ روژی روناک دا له‌ باتی گۆچان چرای به‌ده‌سته‌وه‌ بگه‌ری له‌ کووچه‌ و کۆلاندای بگه‌ری عاقیبه‌ت له‌ چالآوی خه‌ته‌ر ده‌که‌وی. یه‌کی له‌ زانایان ده‌لی: هه‌ر که‌س خۆشبه‌خت نه‌بێ گوناکه‌ره‌. ئه‌و قسه‌ گه‌وره‌ نیشان ده‌دا که بێ شک ده‌بێ خۆشبه‌خت بین، ئه‌مما ده‌بێ بزانی که رێگای خۆشبه‌ختی و سه‌عاده‌تمه‌ندی کێه‌یه‌؟ ئه‌من خۆشبه‌ختی له‌ وه‌زیفه‌ناسین دا ده‌زانم.

چونکو ئینسانی وه‌زیفه‌ناس له‌ ئه‌حوالی باتنی خۆی خه‌به‌رداره‌ ده‌زانێ بۆچی هاته‌و و ده‌بێ چ بکا، چۆن بۆ خۆی نیه‌تی چاکه‌ نیسه‌به‌ت به‌ که‌س نیه‌تی خراپی نیه‌ وه‌کو دایکی دلسۆز و مێهه‌به‌یان که‌ مندالی له‌ باوه‌شی خۆیدا له‌ ئافه‌ت و به‌لایانی دونیا هیفز ده‌کا و رێگای حه‌قیقه‌ت و راستی پێ نیشان ده‌دا ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌ به‌ر ته‌نبه‌لی و ته‌ن په‌روه‌ری له‌ مه‌یدانی ژياندا که‌ناره‌گیری ده‌که‌ن و له‌ چوار دیواری ترسناک و له‌ گۆشه‌ی نادیار عومری خۆیان راده‌بێرن هیه‌چ وه‌ختیک نازانن و ناتوانن بزانی که له‌زه‌ت و شادی دونیا و قیامه‌ت له‌ پێک هێنانی کار و وه‌زیفه‌دا پێک دێت. ئه‌و به‌دبه‌ختانه‌ له‌ سه‌ر چاوه‌ی خۆشبه‌ختی زۆر زۆر دوور که‌وتوونه‌وه‌. ئه‌مانه‌ وه‌ که‌سی ده‌چن که شتی خۆی ده‌باغه‌لدابێ و گۆشه‌ و که‌نار بگه‌ری بیینیته‌وه‌ یا له‌ که‌ناری ده‌ریابه‌، وه‌کوو له‌ سه‌حرای گه‌رم و بێ ئاودا له‌ ئاو بگه‌ری که ره‌فعی تینویه‌تی خۆی بکا. ئه‌لبه‌ته‌ ده‌و سووره‌ته‌دا غه‌یره‌ ز نا ئومیدی چی دی ده‌ستگیر نابێ. خۆشبه‌ختی به‌ بێ وه‌زیفه‌ناسین وه‌ کوو که‌فی سه‌رئاوی وایه‌ که له‌ سه‌ر ئاو ده‌له‌رزیته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر تیشکی روژی لێده‌دا ده‌دره‌وۆشی و تیگه‌یشتوان له‌ ته‌ماشای خۆی مات ده‌کا، به‌لام زانایان ده‌زانن هه‌رچی پایه‌دار نه‌بێ نابێ دلێ پێ خۆش که‌ی. گه‌وره‌ترین وه‌زیفه‌ی ئینسانی جیخێل فێربوونی زانست و هونه‌ره‌. ده‌وره‌ی جه‌وانی، به‌هاری عومری ئینسانه‌ و

روحي به شهر لهو وهخته دا حازره بۆ فیربوونی هه موو خوو و رهووشتن، که وابوو ده بی تا ده توانین و ده زانین له گه ل میلیهت و هاو نیشتمانانی خۆمان دل پاک بین و له هیچ گو نه خدمهت موزایقه نه که یین. ههر وه کوو ئینسان به وه رزش و جوولانه وه به ده نی خو ی سلامهت ده کا، ههر به و جو رهش ده بی فکر و زه نی خو ی زیاد کا تا له مهیدانی ژياندا به سه بر و هه وسه له و دوور بین بیت له نه ییامی جهوانیدا بیرى به شهر قه بوولی هه موو زه حمهت و زۆر یک ده کا ده بی له باغی عیلم گولان بچنین و له خهرمانی زانست پیت به رین.

فهقهت ههر که سب کردنی عیلم و هونه ر به ته نیا بۆ ته ره قی کردنی روح به س نیه، به لکو ده بی بۆ پهیدا کردنی خوو و رهووشتی په سهند زۆر تر زه حمهت بکیشین هه تا کوو بتوانین سفاتى باش وه کوو پارێزگاری و جهوانمهردی خو ش رهفتاری راستگو یی و میلیهت و نیشتمان و هاو دینی خۆمان ده خۆماندا کو بکه ینه وه ده نا بوونی زانای نا پارێزگار بۆ گه ل زه ره ری له قازانج زیاتره و سه د مه رته به له بی عه قلی به د نه خلاق خراپتره.

روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۲۴ چوارشه‌مه ۲۲ی ره‌شه‌مه‌ی ۱۳۲۴، ۱۳ی
مارسی ۱۹۴۶

کوبرای عهزیمی

پی پیرۆزه

له پاش ئه‌وه‌ی چه‌ند ساڵ روژی به‌ختیاری کورد له ژێر هه‌وری ره‌شدا
شاردرا بووه سوپاس بۆ خودا که ئه‌و روژه له ژێر ئه‌و هه‌وره ره‌شه هاته ده‌ری و
تیشکی خۆی که روژنامه‌ی به‌ریزی کوردستانه به ئیمه نیشان دا و بالی پیرۆزی
خۆی به هه‌موو کوردستاندا هینا. هیوام له ده‌رگای خودا وایه که ئه‌م به‌ختیاریه له
سایه‌ی پێشه‌وای به‌ریزی کوردستاندا بۆ ئیمه پایه‌دار و ته‌واوی خاکی کوردستان له
به‌هاری شادی و ئازادی به‌شدار بن.

گور و خان از بدو تاریخ تسلال ۱۹۲۰

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is dense and appears to be a continuous passage, possibly a letter or a section of a book. The script is cursive and characteristic of the Ottoman or Persian periods. The page is numbered '21' in the top right corner.

هو كتاب كور داير حضرت ابيان وند من ابيان

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

1942

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is dense and appears to be a continuous passage, possibly a letter or a section of a book. The script is cursive and characteristic of the Ottoman or Persian periods. The page is numbered '10' in the top right corner.

2015-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-10

مجله ترجمه ۶۱

عظیمه لامرانی بلورانی

۱۳۳۵ - ۱۵ - ۱۱

والتحقيق في هذه المسألة هو الذي ينبغي أن يكون
الهدف من هذه الدراسة.

[illegible]

کو اولیٰ سستی تمامہ لکائی ہے۔

۱- در صورتی که در یک سال دو بار باران
 ۲- در صورتی که در یک سال دو بار باران
 ۳- در صورتی که در یک سال دو بار باران
 ۴- در صورتی که در یک سال دو بار باران
 ۵- در صورتی که در یک سال دو بار باران
 ۶- در صورتی که در یک سال دو بار باران
 ۷- در صورتی که در یک سال دو بار باران
 ۸- در صورتی که در یک سال دو بار باران
 ۹- در صورتی که در یک سال دو بار باران
 ۱۰- در صورتی که در یک سال دو بار باران

خطبات پانچ گروہی
جولائی گروہی حصہ ۱: آغاز و بنیاد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

این جدولی هم می باشد که در آنجا آمده است که

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

و خودی که گویا و شایسته باشد

[illegible]

روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۲۷ دووشه‌مه ۵ی خاکه‌لیوه‌ی ۱۳۲۵، ۲۵

مارسی ۱۹۴۶

جێژنی سهر به خۆیی و ناساندنی پێشه‌وای کوردستان له لایهن ئامۆژگاران
مه‌دره‌سه‌ی کچان

د- خه‌تابه‌ی یای کوبرای عهزیمی

خوشکانی خۆشه‌ویست ههر وه‌کوو خانم مودیره ته‌بریکی نه‌و جێژنه‌ی به
هه‌مووتان عه‌رز کرد، نه‌منیش به‌ نۆبه‌ی خۆم عه‌رز ده‌که‌م هه‌رچه‌نده که تێوه له‌و
روژ و سه‌عاته‌دا شاد و خوشحاله‌ن نه‌من سه‌د نه‌وه‌نده چونکه له‌ ته‌ره‌ف خانم
مودیره‌ی مه‌دره‌سه‌ی کچان ئیجازه‌ دراوم به‌ قه‌د چاره‌گیکی زه‌حمه‌توو بده‌م. ئیستا
که جێژن و شیرینی خواردنی شادی دانانی هه‌زره‌تی پێشه‌وايه له‌ لایهن هه‌موو
ئامۆژگاران مه‌دره‌سه‌ی کچان سوپاسو لێده‌که‌م که خوشکانی عه‌زیز زه‌حمه‌تیان
کێشاهه و ته‌شریفیان هێناوه‌ته تیره و بوون به‌ مایه‌ی وه‌پێش که‌وتنی مندالانی
خۆیان هه‌موو ده‌ژانین که به‌شی موهیمی عومری ئینسان وه‌ختی جه‌وانیه‌ چونکه
ئینسانی جه‌وان شایسته‌ی هه‌موو کاریکه و فکری وی حازره بۆ فێربوونی عه‌قل و
ئه‌ده‌ب و دانیش ههر سال و مانگ و روژ و ساعه‌تیکی که ده‌روا ئینسان قه‌ده‌م له
مه‌یدانی فراوانتر داده‌نی و نه‌گه‌ر فکری لێ بکه‌ن چونکه ئیمه زۆر له‌ پاشین
کارمان گرانه‌ و کۆلمان قورس ترده‌بن، نه‌مما ده‌بێ بزانی که نه‌و بار و کۆله‌ گرانه
چلۆن له‌ سهر پشته‌ی ئیمه لا ده‌چی نه‌لبه‌ته‌ نه‌و باره سه‌نگینه به‌ قووه‌ی عه‌قل و
عیلم لاده‌چی نه‌مما داخه‌که‌م نه‌هلی مه‌هاباد وانا‌زانن. مه‌سه‌له‌ن نه‌و کچه
نه‌وجه‌وانانه‌ی خۆیان به‌ده‌خت و بێسه‌واد ده‌که‌ن ده‌لێن رۆله‌ جووتی گۆره‌وی
بچه‌ یا کلاوی بدروو یا خێر ده‌لێن نه‌من کچی خۆم بۆ مه‌دره‌سه‌ نابهم بێ نه‌ده‌ب
ده‌بێ ئایا خاها‌نی عه‌زیز ده‌بێ بێ نه‌ده‌بی ئیمه چ بێ نه‌و که‌سانه‌ی که نه‌و
فکره‌یان کردوه زۆر له‌ رێگه‌ی راستی دوور که‌وتوونه‌وه ولێیان حالێ نه‌بوه
مه‌سه‌له‌ن نه‌من شه‌خسی خۆم زۆر له‌ مه‌جلیسان گوێم لێ بوه ههر وه‌خت که
ئیمه ده‌بینن ده‌لێن نه‌وانه مه‌عه‌لیمه‌کانن وه به‌ چاویکی زۆر که‌م ته‌ماشای ئیمه
ده‌که‌ن. نه‌گه‌ر ئیمه چاوه‌ له‌ زمان و کتابانی خاریجی‌کان بکه‌ین زۆر غه‌مگین ده‌بین
و ده‌لێن خودایه ئیمه‌ش وه‌کوو وانه عه‌بدین بۆ ده‌بێ نه‌لئان له‌ شارێکی وه‌کوو
مه‌هاباد دا له‌ قسه‌مه‌تی ژناندا نه‌ جه‌را‌حی، نه‌ هه‌کیم و نه‌ ددانساز یان مامانێکی

ره‌سمی نه‌بئی، نه‌و ژنانه که چه‌کیمن وه‌کوو مه‌دوو ده‌ست و دوو لاق و دوو چاویان هه‌یه، فه‌قه‌ت عه‌قل و هوّش و ئیستیعدادی وان له‌مه زیاتره ئیمه ده‌لّین زێر و لیباس و پولمان زۆر بئ، پشتین زۆر ببه‌ستین، ئیدی نالّین با ئیمه‌ش دوکتور یا ددانساز یا مامان یا جه‌راحی‌کمان له‌نیو په‌یدابئ. ئۆمید وایه ئه‌م عاده‌ته له‌وه پاش ته‌رک بکری، ئه‌لثان نه‌و خوشکه‌ عه‌زیزانه که له‌خدمه‌ت ئیوه‌دا راوه‌ستاون هه‌موویان له‌هه‌ر کار که‌میک ماهیرن مه‌خسووسه‌ن له‌قسمه‌تی خانه‌داری و مندال‌داری و خه‌ییاتی و ناشپه‌زی هه‌ر یه‌ک ده‌توانن یه‌ک خانه‌واده‌ی گه‌وره‌ رابگرن، ئه‌لبه‌ته ده‌زانن که هیچ که‌س نه‌کار و نه‌ئه‌قلی له‌زگی دایکی ده‌رنه‌هیناوه‌ فه‌قه‌ت مندال هه‌تا هه‌وت ساڵ ده‌بئی له‌ژێر ته‌علیم و تربیه‌تی دایکی دابئ، له‌پاش وی وه‌کوو ئینسانیکه‌ نه‌خوّش بییه‌ی بۆ لای حاکیمیکه‌ زانا و دانا (ئامۆژگار) هه‌تا نه‌و چه‌کیمه‌ دانایه‌ نه‌خوّشی وی عیلاج بکا و ئه‌گه‌ر نه‌و چه‌کیمه‌ نوسخه‌ی دایه‌ ده‌بئی موباییقی نه‌و ده‌ستووره‌ که له‌نوسخه‌که‌دا نووسراوه‌ ره‌فتار بکا هه‌تا چاک بیته‌وه‌ نه‌و لیباسی ساخی له‌به‌ر بکا. چونکه‌ ئامۆژگاره‌کان و شاگردەکان نوتقیان هه‌یه‌ له‌وه‌ زیاتر زه‌حمه‌توو ناده‌م.

روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۳۲ شه‌مه ۱۷ ی خاکه‌لێوه‌ی ۱۳۲۵، ۶ ی ئاوریلی ۱۹۴۶

مه‌دره‌سه‌ی ئه‌کابیری یایان

به ئه‌مری پێشه‌وا‌ی به‌رزی کوردستان له هه‌وه‌لی سالی تازه ۱۳۲۵/۱۰/۱، مه‌دره‌سه‌ی ئه‌کابیری یایان له جیگای مه‌دره‌سه‌ی کچان دامه‌زراوه و تا ئیستا له حدودی چل که‌س له کچان و ژنان بو‌ خویندن له‌و مه‌دره‌سه‌دا ئیونوسیان کردووه و هه‌موو روژی ساتی ۳ بو‌ روژئاوا له جیگای ئیوبراو کو‌ده‌بنه‌وه و خه‌ریکی خویندن ده‌بن. له سه‌ر هه‌موو کچ و ژنیکێ نه‌خوینده‌وار پێویسته له‌و نیعمه‌ته‌ که‌وره ئیستفاده بکه‌ن و بو‌ خویندن و فێر بوونی زانست له‌و مه‌دره‌سه‌دا له غایه‌تی شوق و ره‌غه‌به‌دا حازر بن.

ئامۆزگاری مه‌دره‌سه‌ی کچان: کوبرای عهزیمی

مکتورستان

۱۵ جمادی الاولی ۱۳۶۵

۱۷ آوریل ۱۹۴۶

تربیت له باوش دایکدا

پای مکتبرای عظیمی

ددهوی به اندازی بیرو تنگ شدن خورم تاثیر تربیت و عاملانندی مدالان بوخوشگامی غرور و اویشتنای خورموسم :
 اهل اطول حکیمی زانای یونانی دهری یونی هیچ شیک حدائی ترله
 تربیت لیه به تربیت شیشتر دهیته انسانی حقیقی . نه وحاکیه
 زانایه ثنوعی تقریباً دوهزارسال لهوی پیش کورتوو بهی
 لهزمانی کی واکه ایست تربیت مجزائی خوی لهعالمدا نهواندو
 لهکسر اورو بهری لههک درهنا و دویای نهووی دیایه
 چی ده کورت ؟ حناً نهوشرمی بهدی دهویندهوه :
 دسد آدمی بهحانی که بهر خدایه بهدختار که تا چه حد است مکان آدیت
 راستی تی بهکرت و زان کیه نهووی تعلیمو تربیت بههشهره .
 بهب آور که به هیچ جور به خیال به بهر دانیه ظاهر دهکا نهووی
 بشر به اندازیک ترلی کردوه که بهر سیده حیوانات تربیت
 دهکن مثلا میمون له اثری تربیت نا وکو انسان لهیشت میری
 داندیشی بهر کسی بیوت مانگی دهکا ودهستوری خوراکي
 دهداو لازمت بهر چیزی بهرچی که بی بهوی به اشاری مخصوص
 لی طاب دهکاله اثری تربیت دا کورتو باز بهه کسی : کیوترا
 کیوترا باز - گندهم چس باهم چس پرواز - دهکن
 هاوخاله بهقوی تربیت دهوان شکر و شیشه بکن بهرفیق
 پس که وایه چون غل راوی دهسی که بهش لهو بهسرو
 بهر که غافل بین و له بعضی وی استاده نه کهین نهوانو بهعرض
 ده کهم هه تا بیت بی قسمتی عمده لهچاکو خرابی انسانی ناشی
 له تربیت له انسانانی که تربیتی بی اثر دزمان زور له رنگای حقیقت
 دور کورتون طایفه و عده یکی زورم بیستوه کله گدل تربیت
 موافق بین همو شیکي بهفطرت و طشت و ذات انسان دزمان
 بعضیک لهزانیان نیت به تربیت بی انداز به خوشی بن وابد
 ذات و فطرت و سرت داخل ترلی و تکامل ناکن لهقت همو
 شیکي لههجه تربیت حساب دهکن اما نهوش عده که تربیت
 نا اندازیک ناوانی بهفطرت و طشت انسان دا بهی بهسکه
 انداده وانی به اندازیک استعدادی بیشتر لهوجودیان دا
 ایجاد و بهرنگای

ماوه له لایره ۲

رۆژنامه‌ی کوردستان ژماره ٣٦ دووشه‌مه ٢٨ ی خاکه‌لیوه‌ی ١٣٢٥، ١٧ ئاوریلی ١٩٤٦

یای کوبرای عهزیمی

تەربیه‌ت له باوه‌ش دایکدا
دهمه‌وی به ئەندازه‌ی بیر و تێگه‌یشتنی خۆم تەئسیری تەربیه‌ت و عاملاندنی
مندالان بۆ خوشکانی عهزیز و هاو‌نیشتمانانی خۆم بنووسم:
ئەفلاتوون هه‌کیمی زانای یونانی فەرموویه‌تی هیچ شتێک خودایی تر له
تەربیه‌ت نیه به تەربیه‌ت به‌نی به‌شەر ده‌بێته ئینسانی هه‌قیقی. ئەو هه‌کیمه
زانایه ئەو قسه‌ی تەقربیه‌ن دوو هه‌زار سأل له وه پێش گوتوووه یه‌عنی له
زه‌مانتیکدا که ئیستا تەربیه‌ت موعجیزاتی خۆی له عاله‌مدا نه‌نوانبوو. ئەگەر ئەوپۆ
سه‌ری له خاک ده‌ره‌ینابا و دنیای ئەوپۆی دیبایه چی ده‌گوت؟ هه‌مه‌ن ئەو
شیع‌ره‌ی سه‌عدی ده‌خوێنده‌وه:

رسد آدمی بجائی که بجز خدا نه‌بیند

بنگر که تا چه حد است مکان آدمیت

راستی تێ بفکرن و بزائن که ئەوپۆ تەعلیم و تەربیه‌ت چه ئەمری تەعه‌جوب
ئاوه‌ر که به‌هیچ جۆر به‌خه‌یالی به‌شەردا نایه‌ زاهیر ده‌کا ئەوپۆ به‌شەر به
ئەندازه‌یه‌ک تەره‌قی کردوه که به‌شەر سه‌هله‌ هه‌یوانات تەربیه‌ت ده‌که‌ن
مه‌سه‌له‌ن مه‌یموون له ئەسه‌ری تەربیه‌تدا وه‌کوو ئینسان له پشت میزی داده‌نیشی
هه‌ر که‌سی بیهه‌وێت بانگی ده‌کا و ده‌ستووری خۆراکی ده‌دا و لازماتی سه‌ر میزی
هه‌رچی که بیهه‌وی به‌ ئیشاره‌ی مه‌خسوس لێ ته‌له‌ب ده‌کا له ئەسه‌ری تەربیه‌تدا
کۆتر و باز به‌هه‌کسی: کبوتر با کبوتر، باز با باز- ک‌ند هم جنس با هم جنس
پرواز- ده‌که‌ن هاو‌خانه به‌ هو‌ی تەربیه‌ت ده‌توانن مشک و پشیله‌ بکه‌ن به‌ ره‌فیق
په‌س که وایه‌ چۆن عه‌قل رازی ده‌بێ که ئیمه‌ش له‌و به‌هر و به‌ره‌که‌ته‌ غافل بین و
له‌ فه‌یزی وی ئیستفاده‌ نه‌که‌ین، ئەوانه‌و بۆیه‌ عه‌رز ده‌که‌م هه‌تا سابیت بـ
قسمه‌تی عومده‌ له‌ چاکه‌ و خراپه‌ی ئینسانی ناشی له‌ تەربیه‌ته‌ ئەو ئینسانانه‌ی که
تەربیه‌تی بـ ئەسه‌ر ده‌زانن زۆر له‌ رێگای هه‌قیقه‌ت دوور که‌وتوون له‌ تایفه‌ و
عیده‌یه‌کی زۆرم بیستوه‌ که له‌گه‌ل تەربیه‌ت موافیق نین هه‌موو شتێکی به‌ فیه‌رت
و تینه‌ت و زاتی ئینسان ده‌زانن به‌عزێک له‌ زانایان نیسه‌ت به‌ تەربیه‌ت بـ

ئەندازە خوښبین و ئەبەدەن زات و فێتەرە و سەرشت داخڵی تەرەقی و تەکامول ناکەن فەقەت هەمووشتیکێ لە موعجیزە تەربییەت حیساب دەکەن ئەمما ئەوەش هەبە کە تەربییەت تا ئەندازەیک ناتوانی لە فێتەرە و تینەتی ئینساندا تەغیری پێداکا ئەمما دەتوانی بە ئەندازەیک ئیستیعەدای پیشەرەفت لە وجودیانداندا ئیجاد کا و رێگای مەعریفەت و ئینسانییەت راھنمایی دەکا. ئەو جار دیمە سەر باسی مەوزووعی ئەسڵی و وتاری خوّم، یەعنی تەربییەت لە باوەش دایکدا هەموو زۆر چاک دەزانن کە پایە و بنیادی تەربییەتی ئینسان عیبارەتە لە تەربییەتی دایک یا تەربییەتی خانەوادە، ئەو تەربییەتە کە دەتوانی نائەهلی ئەهل کا، جەحیلانی خوڤ ئەخلاق و راستگو و میلەت دۆست و نیشتمان پەرەست بە گەل پێشکێش دەکا تەربییەت پایە و ریشە تەواوی ئەخلاق و عادات ئینسانە و شەخسیەتی ئینسان تەشکیل دەدا وەک کوو دار چۆن لەسەر ریشە موحکەم رادەووەستی بەشەریش هەر وایە ئەو پیاوێ زانایانە دینا کە ئیمە ئێو و ئیوبانگمان بیستوون هەر ئەو تەربییەتی باوەشی دایک و خانەوادە بۆتە مایە پێش کەوتن و تەرەقی کردنی وان مەسڵەحەت دەزانم کە لەو خسووسەدا بەسەرھاتی پیاویک بگێرپمەو: وەختیکێ پیاویک دز دێنن کە ئێعدامی بکەن کابرا لەو دەمەدا گوتی دایکم بۆ بانگ بکەن، دایکیان بانگ کرد، کۆرە کە ووتی دایە گیان وەرە ماچت دەکەم، دایکی کە چوێ پێشی بۆ ئاخیرین دیداری کۆرە کە ووتی دایە زمانت بێنە دەری دەی مژم دایکی کە زمانی دەرھێنا لە پڕ نالە نالی بێند بوو کە خەلکی چوونە پێش دیتیان کە زمانی دایکی کردوێ دوو پارچە ئەحوالیان لێ پرسی جوابی دانەوێ و گوتی دایکم بۆتە مایە بەدبەختی و چارەڕەشی من چون لە زەمانی مندالیدا روژیکێ لە مالی جیرانمان هیلکێکم دزی بردم بۆ دایکم، لە جیاتی ئەوێ تەھدید و هەڕەشەم لێ بکا تەشویقی کردم گوتی پۆلە پڕۆ ئی دیی بێنە هەتا عاقیبەت کارم هاتۆتە ئەو پڕۆ حاکم حوکمی قەتلی داوێ ئەگەر روژی ئەوێ دایکم ئەمنی تەھدید کردبا و لە تەربییەتم غافل نە بایە ئەروژم بەسەر نەدەھات.

هەر ئەمن بۆ خوّم لە شاری مەھاباد بە چاوی خوّم دیوووم کە کۆرێک دایکی خوێ نەبو روژیکێ هاتەوێ لای بابی گوتی پۆلم بەدەبە دەچمە شای قوما دەکەم بابی گوتی پێم نە لە پاشان بە هەر جوړیک بوو پۆلی دایە ئەمما ژنی پیاوێ کە وای دی زۆر عەجایب ما و فکری لە دوا روژی ئەو کورە کردەو، لەو بەینەدا بابی تێگەشت و بە ژنە کە گوت بۆ چی واعجزی گۆیا پێت ناخۆشە من پۆلم داوێ بە کۆرە کەم ئەمما ژنە کە جوابی نەداوێ زۆری پی نەچوو کە هەمان کۆر مەبلەغی پێنج سەد مەنە بە یەک سات لە قوما ردا دۆراند، وەختیک بابی زانی زۆر غەمگین

و مات بوو به ژنه‌که‌ی گوت بۆ چی نه‌سیحه‌تی ناکه‌ی؟ نه‌وژنه‌ که جوابی داوه گوتی بۆخۆت وات ته‌ربیه‌ت داوه مه‌گه‌ر له بیرت نه‌ماوه نه‌و رۆژی که پۆلت دایه و بۆ قوما‌ر ته‌شویقت کرد نه‌گه‌ر نه‌ودهم له جیاتی پۆل دم و زارت پر له خوین کردبا نه‌وپۆ وای به‌سهردا نه‌ده‌هینای ده‌سته‌په‌روه‌رده‌ی خۆته به من عیلاج نابێ.

خویننه‌رانی عه‌زیز نه‌گه‌ر باوه‌ر ده‌فه‌رموون نه‌لئانیش نه‌و کوره‌ هه‌روا به‌ده‌ب‌خه‌ته و به‌زه‌للەت ده‌ژی نه‌وه هه‌موو له نه‌سه‌ری بێ ته‌ربیه‌تی وای به‌سه‌ر هاتوه نه‌لئان که مه‌علومه‌ دایکان چ وه‌زیفه‌یکه‌ی عه‌زیم و چ ته‌کلیف‌یکه‌ی گه‌وره‌یان هه‌یه و به‌هاسانی ده‌توانن بۆ پێشه‌رفتی کچان و کورانی نه‌وپۆ که باوک و دایکه‌ی سه‌ب‌ینن هه‌ول بده‌ن و ته‌سدیق بکه‌ن که ته‌ربیه‌تی کو‌ر و کچ وه‌کوو یه‌ک پتویسته‌ نه‌مما ته‌ربیه‌تی کچ لازمه‌تر و با سه‌وا‌دکردنی وی واجب تره‌ به‌لکو له ته‌مه‌دون و ته‌ره‌قی زۆتر نزیک بین.

هومی‌دوارم که‌چی دی ژن و کچی ئیمه‌ش له حقووقی ئیجت‌مائی بێ به‌ش نه‌بن.

روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۳۸ دووشه‌مه ۲۱ بانه‌مه‌ری ۱۳۲۵، ۲۳

ئاوریلی ۱۹۴۶

ز- خه‌تابه‌ی یای کوبرا عهزیمی

جیژنه وشایی و شیرنی خۆری له لایی ژنانی شاری شنۆ به بۆنه‌ی سه‌ربه‌خۆیی کوردستان

خاغانی عه‌زیز و خوشکانی خۆشه‌ویست ئه‌ورۆ ئه‌وه‌لین جاره که ژن و کچی کوردی له یانه‌ی ره‌وابیتی فه‌ره‌ه‌نگی کورد و شوره‌وی کۆ بوونه‌وه کۆمیته به سمه‌تی غایه‌نده‌گی له ته‌ره‌ف خاغانی موخته‌په‌می هه‌زه‌رتی په‌ئێسی جمه‌ووری مه‌راتیبی شوکرگوزاریو هه‌رز ده‌که‌م و ئیجازه ده‌خوازم که چه‌ند که‌لیمه راجع به سه‌ر که‌وتن و ته‌ره‌قی کردنی فه‌ره‌ه‌نگ ئه‌ورۆ به عه‌زی موباره‌کتان بگه‌یه‌نم نه‌زه‌ر به‌وه‌ی که پایه و بنیادی هه‌موو به‌حس و گۆفتگۆیه‌ک له سه‌ر زانست و ته‌ریه‌ت موحه‌کم و راوه‌ستاو ده‌بێ، مه‌سله‌حه‌ت ده‌زانم که چه‌ند که‌لیمه له وه‌زه‌یه‌تی ژبانی دایکانی عه‌زیز و خاغانی نیشتمان خۆشه‌ویست و حاله‌تی غه‌ماوه‌ری چه‌ند ساڵ له‌وه‌ی پێش که له به‌ر چاوی هه‌موومان زۆر چاک ئاشکرايه بۆتان بگه‌رمه‌وه ئه‌لبه‌ته ته‌سدیق ده‌فهرمون که ژن له نێو جامیعه‌ی ئه‌و زه‌مانه‌دا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک به‌ده‌خت و له حقووقی ئیجتماعی چه‌ند مه‌حرورم بوون واقیعه‌ن زۆر جیگای ته‌ئه‌سوف و شه‌رمه‌زاریه که منداڵانی تازه‌پێگه‌یشتووی ئیمرۆکه حاله‌تی غه‌ماوه‌ر و ئه‌سه‌فناکی دوینی به‌خۆده‌بینن و نفرین ده‌که‌ن له‌و که‌سانه که بوون به‌سه‌به‌بی به‌ده‌ختی بیسه‌وا‌دی و بیبه‌شکردنی وان له حقووقی ئیجتماعی ژن که له ساختمانی به‌ده‌نیدا زه‌ره‌یه‌ک له‌گه‌ڵ پیاوان ته‌فاوه‌تی نیه نازانم عیله‌تی چیه و چ بوه که ئه‌و بیچاره‌ه‌یان له کونجی مالدانی هه‌بس کردبوو و هه‌تا رازی نه‌بوون که ژن به‌ ئازادی بجێته هه‌مام و روی ئاوه‌دانی بیینی ئه‌لئانیش وه‌کو ده‌بینم ئه‌و قاعیده وه‌حشیانه هه‌ر ماوه له نێو به‌عزیک که‌ساندا، ئیدی بێ خه‌به‌رن که بیعیلمی و هه‌بس کردنی جامیعه‌ی ژنانی ئیسلام له پێشدا ده‌ستیکی بیتگانه‌ی تیدایه که دوژمنی دیموکراسی بوون. ئه‌ورۆ ده‌بێ ده‌ستی دوژمنانی دیموکراسی بپه‌ردی و کورت بکریته‌وه ئیستا که ئیمه ئازاد ده‌گه‌رین و له هه‌مو شوێنیکه له‌گه‌ڵ برایانی خۆشه‌ویست ئازاد و بیباکانه گۆفتگۆ ده‌که‌ین ده‌بێ جامیعه ئیمه به‌ بێ ئه‌ده‌ب بزانه؟ نه‌خیر وانیه هه‌ر که‌س ئه‌و فکرانه‌یان کردوه زۆر که‌ج

رویشتون و رینگای حه‌قیقه‌تیان وون کردوه و گومر‌ابوون. ئیمه به ئازادی بـ ئه‌دهب نابین الحمدالله دونیای ئه‌وپۆ دونیای ته‌ره‌قی و ته‌مه‌دونه. میلله‌ت هه‌موو وه‌کو خوشک و براین چه‌نده ئیوه به حه‌یا و نامووس و شه‌ره‌ف و حیفزی نیشتمانی خۆتان عه‌لاقه‌مه‌ندن ئیمه سه‌د ئه‌وه‌نده به ئاپرو و ناموسی خۆمان عه‌لاقه‌مه‌ندین چونکو چاکه و خراپه ده‌زانین و نییه‌تی چاک و خراپ ده‌ناسین و حازرین که له سه‌ر نیشتمان سینگى رووتی خۆمان به‌سه‌ر نه‌یزه‌ی دوژمندا بینین. خولاسه ئه‌و پیاوانه که ژنیان له زیندانی ئه‌به‌د دا حه‌بس کردبوو و خه‌نده‌ئاوه‌رت له هه‌موو ئه‌وه‌یه که بابی کوران و کچان ئینتزاریان هه‌یه له ژنیان که بۆ پاراستنی نیشتمان و حیفزی ناموس و میلله‌ت ئه‌ولادی پاکیان بۆ به‌خێو بکا. ئه‌و فکهره زۆر بـ جیگا و زۆریش له رینگای حه‌قیقه‌ت دووره چونکو ئه‌وه مه‌علومه که سێکی بۆ خۆی زانست و هونه‌ریکی ته‌واوی نه‌بـ و له باخی عیلم و دانیش گولێ نه‌چنبی، چۆن ده‌توانی ئه‌ولادی نیشتمان‌دۆست و میلله‌ت په‌ره‌ست وه به‌ر بێتی ئه‌لبه‌ته ئه‌و قسانه‌ی من ته‌سدیق ده‌فهرمون هه‌تا وه‌ختیکى که تازه نیشانه‌ی سه‌ره‌به‌خۆیی کوردان وه‌ده‌ر که‌وت و باسی دایکی نیشتمان ده‌کرا زۆر ژنان هه‌تا به‌عزیک له پیاوانی بیسه‌واد و بـ خه‌به‌ر له دنیا ده‌یانگوت دایکی نیشتمان ژنه یان پیاوه ئیدی نه‌یان ده‌زانی نیشتمان ئه‌و خاک و سه‌ره‌زمینه‌یه که ئیمه‌ی تیدا په‌روه‌رده بووین.

فه‌ره‌نگ روحی به‌شه‌ره و مایه‌ی سه‌رکه‌وتنی میلله‌ت و نیشتمانه به‌خسوس ئه‌وپۆ که فه‌ره‌نگی کوردستان و شوپه‌وی ئیتحادیان به‌ستوه و چه‌ندین به‌را به‌ر ته‌ره‌قی کردوه چه‌ند وه‌ختیک بوو که هه‌وری به‌ده‌بته‌ختی ئاسمانی خۆشه‌بختی و ته‌ره‌قی و ته‌مه‌دونی ئیمه‌ی تاریک کردبوو و نه‌یده‌ه‌یشت که بارانی ره‌حمه‌ت خاکی ویشک و بـ ئاوی ئیمه ته‌ر بکا ئه‌مما شوکری خودای که له‌ناکاو کره‌ بایه‌کی ره‌حمه‌ت له ئاسمانی خۆشه‌بختی را هات و به‌سه‌ر ئه‌و هه‌رده‌دا غالب بوو و له ئاسمانی کوردستان شه‌به‌قی و رووناکی په‌یدا کرد و به‌چاوی خۆمان دیمان که هه‌زه‌تی ره‌ئیس جمه‌وری له خاکی مه‌هاباد دانراو و شۆعه‌وه‌ر بوو ئه‌و رۆژه رووناکه له ته‌واوی خاکی کوردستاندا مه‌شه‌وور بوه، مه‌خسوسه‌ن ته‌وه‌جو‌هی هه‌زه‌تی پێشه‌وا‌ی به‌ ئیداره‌ی فه‌ره‌نگ و مه‌درسه‌کان که هه‌موو رۆژی ده‌ستووراتی تازه سادر ده‌فهرمون و ئه‌غله‌ب جار هه‌زه‌رت بۆ خۆشیان ته‌شریف ده‌هێنه مه‌درسه و چه‌ندین به‌را به‌ر بوه به‌ مایه‌ی دلگه‌رمی مامۆستاکان و شاگردان زۆرتر بووه و هیوادارم که ئینشالله ئه‌وه‌نده زۆر بـ شاگرد که چه‌ند مه‌درسه‌ی دی و ده‌بیرستانیان بۆ دابری به‌لکوو وه‌کوو ئیمه نه‌بن و بتوانن له هه‌موو کاریکدا له‌گه‌ل برایانی عه‌زیز شه‌ریک بن و له حقووقی ئیجتماعی مه‌حروم

نه بن و هیچی دی نه لّین نهو پیاوه، ئیمه ژن نهو کوپه ئیمه کچ به تهوفیقی خودای بّی هاوتا به زوویه کی زوو نهو قاعیده ی تهفاهت دانانی ژن و پیاو له نّیو لا ده چی میللهت وه کوو خوشک و برا دهس ده نّینه دهس یه ک بو رزگار کردنی دایکی نیشتمان چونکو نیشتمان چاوه پری نهو کچ و کوپانه یه که هیچی دی موحتاجی بیگانان نه بّی و له ناخریدا به دلّیکی پر له شادی و شه عف له خودای تهعالا ده خوازم تا نه بهد به رفه رار و دوژمن کویر بّی چه زه ته ره ئیس جمهوری کوردستان هه ر راوه ستاو بّی ئالای سی رهنگی کوردستان بژی نهو که سانه ی که له ریگای فرهه نگدا گیتانفه دان.

روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۱۰۱ یهک شه‌مه ۳۶ خه‌زه‌لوهری ۱۳۲۵، ۱۷ نوامبری ۱۹۴۶

ئیقتیاسات

یای کوبرای عهزیمی

ئازادی و ژیان

هه‌وه‌لین پتویستی به‌رزیتی هه‌ر میلله‌تیک ئازادیه. ئازادی هه‌موو میلله‌تیک ته‌نیا خوو و ره‌وشتی چاک و به‌رز ده‌توانی رایگریت. ئازایی و شایسته‌یی و یه‌ک دلی و یه‌ک بیرى میلله‌ت پاسه‌وانی ئازادیی ئه‌و میلله‌ته‌یه. میلله‌تیک بییه‌وی ئازاد بژی پتویسته وه دووی حه‌قیقه‌ت په‌ره‌ستی که‌وێت. ئازادی بێ حه‌قیقه‌ت په‌رستی ناگونجی. زانست کۆله‌که‌ی راگرتنی ئازادیه. ده‌بێ بۆ وه‌چنگ هێنانی ئازادی مأل و گیان فیدا که‌ین. میلله‌ت ده‌بێ ئازادی خۆی به‌ خوێن به‌اریزی. به‌رووبوومی ئازادی یه‌ک ره‌نگی و به‌راه‌ری هه‌موو که‌سیکه‌ له‌ موقابیل قانون هه‌چ جوهره ئازادتییک به‌ ئیمه‌ ئیجازه‌ نادات که‌ ده‌غه‌ل کار بین و یا له‌ کاردا به‌ هه‌له‌ به‌چین.

هاوینشتمان‌ه‌کانم ئیمه‌ پتویسته‌ له‌ سه‌رمان بۆ وه‌چنگ هێنانی ئازادی و راگرتنی وی خۆمان هه‌موار و پان و به‌رین که‌ین و له‌ خوو و ره‌وشتی ناحه‌ز خۆ به‌اریزین و به‌ گاسنی عه‌دالته‌ ره‌گ و ریشه‌ی له‌ بن هه‌لقه‌نین و تووی عه‌دالته‌ و به‌راه‌ری که‌ لازمه‌ی ئازادیه‌ تیدا به‌چینین. باوه‌ری ئازادی و سه‌ر.....ده‌که‌وی. هه‌ر ئه‌ندازه‌ بیرمان له‌ سه‌ر باوه‌رێک بێت به‌و ئه‌ندازه‌ داری ئازادیمان قایمه‌ر ده‌بێ..... ئازادیشدا له‌ سه‌رمانه‌ موفید بین. به‌ حقووقی یه‌کتر ده‌ستدریژی نه‌که‌ین. گیانی میله‌ت هه‌ر فیدای میله‌ت بێ ومه‌ند و بێدار هه‌میشه‌ به‌ پلێکانی راستدا وه‌سه‌ر که‌وین چونکه‌ به‌ رینگای خوارو خێچدا که‌س وه‌پیش ناکه‌وێت. زه‌مان وه‌دوی ئیمه‌ ناکه‌وێت ده‌بێ ئیمه‌ وه‌دوی روژگارکه‌وین و کاره‌کامان به‌پێی موقته‌زیاتی زه‌مان بخه‌ینه‌ رێ. به‌شه‌ر.....هه‌ول بدا. بێ کۆشش و هه‌ولدان سه‌ر که‌وتنی فه‌ردی و کۆمه‌لایه‌تی غه‌یری مومکینه‌. پێغه‌مبه‌ر صلی الله و سلم ده‌لی: (عز من فع، دل من طمع) ئهم فه‌رمایشه‌ به‌رزه‌ به‌ جێیه‌ و په‌یامی زۆر جوانی پێته‌ به‌لام عه‌که‌سه‌که‌ی (کن من فتح، کز من طمع)..... خۆی به‌لێ که‌سێ کۆشش به‌خرج نه‌دا و ته‌نبه‌لی بکاته‌ خووی خۆی هه‌رگیز وه‌پیش ناکه‌وێت. پێشکه‌وتن.....به‌ نرخه‌، نابێ به‌وه‌ شتا کری، بێله‌ ژياندا ژیان به‌ فێرۆ له‌ نێو پشتابه‌خت ده‌کا. سکۆی نه‌لاقه‌یی بۆ خۆی عه‌ینی به‌.....تی دا، فاطمه‌.....پیاده‌ و که‌م مونه‌سه‌یر بوو... سه‌رسام.

مریم خانی ناغایی دایکی یای کوبرای عهزیمی

میرزا عهبدوللای عهزیمی بابی یای کوبرای عهزیمی

مه‌ه‌اباد، حاجى مريم خانمى نه‌سوورى و هاوسه‌ره‌كه‌ى سيد محهمهد نه‌مينى
 ئيفتخارى (خه‌سو و خه‌زورى كوبرا خانم) نه‌و وي‌نه‌يه به‌هارى ١٩٧٩، Jean
 Bertolino (ژان بېرتولينو) گرتوويه‌تى. نه‌وكات هاتبوه كوردستان بو دروست كردنى
 پروگراميک بو TF1 (كانالى يه‌كى ته‌له‌فيزيونى فه‌رانسا)

مه‌هاباد، یای کوبرای عهزیمی له ته‌مه‌نی نۆزده سالی‌دا

مه‌هاباد، سه‌رده‌مى کۆمارى کوردستان، له راسته‌وه ٤ يای کوبراى عهزىمى و
ئه‌وه‌ی ته‌نیشتی عیش‌ره‌ت خانى خوشکیتى

دانیشه‌كان له راسته‌وه: ٢ يای کوبراى عهزىمى، ٣ زارا خانى نىك نه‌فس

مه‌هاباد، دانیش‌توان له راسته‌وه: ۲ وه‌جیه‌ها خامی شو‌جایی، ۴ یای کو‌برای
عه‌زیمی
راوه‌ستاه‌کان له راسته‌وه: ۳ عیشره‌ت خامی عه‌زیمی، ۵ زارا خامی نیک نه‌فس

مه‌هاباد، دانیش‌توه‌کان له راسته‌وه: ۱ یای کو‌برای عه‌زیمی

دانیشتوه‌کان ریزی په‌ک له راسته‌وه: دووهم کهس ئاغای مه‌حمودی سیدقی،
سټه‌هم کهس مارتا دال ناسراو بو میزدال خانم
راوه‌ستاوه‌کان ریزی دوو له راسته‌وه: سټه‌هم کهس یای کوبرای عهزیمی

دانیشتوه‌کان ریزی په‌ک له راسته‌وه: ۲ عیشره‌ت خانمی عهزیمی، ۳ نه‌خته‌ر خانمی
که‌ریمی. دانیشتوه‌کان ریزی دوو له راسته‌وه: ۳ فامه‌ خانمی په‌نجه‌وی. دانیشتوه‌کان
ریزی سټ له راسته‌وه: ۲ یای کوبرای عهزیمی . راوه‌ستاوه‌کان له راسته‌وه: ۱ کوبرا خانمی
فه‌خری، ۲ ناسیه خانمی مه‌حمودیان

مه‌هاباد، ۱۳۲۸ ی هه‌تاوی

دانیشتوه‌کان له راسته‌وه: ۱ یای کوبرای عهزیمی، ۲ مریم خاخی خوسره‌وی، ۳؟،
 ۴ فه‌زل خاخی عه‌لیزاده، ۵ ئاغای سه‌میعی (به‌رپرسی فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده)، ۶؟، ۷
 سه‌ره‌نگ وه‌ره‌هرام

کاک فاروقی فه‌ره‌هاد نه‌و وێنه‌یه‌ی بۆ ئاردم

مه‌هاباد، قوتابخانه‌ی خه‌یام، ۱۳۲۹ ی هه‌تاوی

دانیشتوه‌کان له راسته‌وه: ۴ یای که‌برای عهزیمی

یای کوبرای عه‌زیمی له‌گه‌آ هاوسه‌ره‌که‌ی میرزا سید قادری ئیفتخاری

میرزا هاشمی عه‌زیمی برای یای کوبرای عه‌زیمی

مه‌هاباد

دانیشتوه‌کان له راسته‌وه: یای کوبرای عزمی، زارا خانمی عزمی، عیشرهت
 خانمی عزمی
 راوه‌ستاوه‌کان له راسته‌وه: میرزا سید قادری ئیفتخاری هاوسه‌ری یای کوبرا،
 میرزا سه‌عیدی قادری هاوسه‌ری زارا خانم، دوکتور مسته‌فای ئه‌عله‌م هاوسه‌ری
 عیشرهت خانم

مه‌ه‌ا‌ب‌ا‌د، ی‌ا‌ی‌ ک‌و‌ب‌ر‌ا‌ ی‌ ع‌ه‌ز‌ی‌م‌ی، و‌ی‌ن‌ه‌ک‌ه‌ش‌ ن‌ه‌م‌ر‌ س‌ا‌ر‌م‌ی‌ ک‌و‌پ‌ر‌ی

ستۆكهۆم، یای کۆبرای عهزیمی، جینواری ۲۰۲۰، دیاری کاک فاروقی فرهاد

مه هاباد، یای کوبرای عه زیمی
له ته مه نى نۆزده سالییدا

مانای ژيانم

بیره وه ریی ژنیک له ده ورانی کۆماری کوردستاندا

نووسینی: کوبرای عه زیمی

1925 - 2020 ی زایینی

ئاماده کردنی: سیمینی ئیفتخاری

له بڵاوکراوه کانی مالی وه فایی
ناونیشان: ههولێر/ فۆلکه ی زراعه/ نێو پارکی وه فایی
07504566276

